

BİRLİK haberleri

TÜRK MÜHENDİS VE MİMAR ODALARI BİRLİĞİ
BİRLİK HABERLERİ BÜLTENİ Şubat-Mart 2006 / Sayı 107

**TMMOB,
KAMU ÇALIŞANI
ÜYELERİ İÇİN
MECLİSE YÜRÜDÜ**

**8 Mart
Dünya Kadınlar Günü
Kutlu Olsun**

**TMMOB
SU POLİTİKALARI KONGRESİ
21-23 MART TARİHİNDE
GERÇEKLEŞTİ**

İÇİNDEKİLER

TMMOB Kamu Çalışanı Üyeleri İçin Meclise Yürüdü	3
TMMOB "Kamu Çalışanı Üyeleri İçin Meclise Yürüyüşe Yönelik"	
Oda Başkanlarına Mektup Yolladı	4
TMMOB Su Politikaları Kongresi Gerçekleşti	5
TMMOB TCDD'ye Görüş Bildirdi	22
TMMOB Başbakanlık'a Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında	
Görüş Bildirdi	23
TMMOB MPM Genel Kurulu'na Görüşlerini Bildirdi	27
TMMOB "Petrol Yasa Tasarısı Paneli" Yapıldı	28
Bu Günümüze ve Geleceğimize Sahip Çıkıyoruz!	
Referanduma Katılıyoruz!	31
İKK Sekreterleri Üyeleri Referanduma Katılmaya Çağırıyor	33
Antalya'da Referandum Saldırısı	33
TMMOB, Evrensel Gazetesi, Mühendislikte Uzmanlık ve	
Yetkinlik Tartışmaları	34
TMMOB Orman Mühendisleri Odası Yönetim Kuruluna	
İhtarname Yolladı	34
Ufuk Aydın'ın Acısı Yüreğimizi Yakıyor	36
8 Mart Dünya Kadınlar Günü Kutlu Olsun	37
Emek Platformu'ndan	38
Atina'da yapılacak Avrupa Sosyal Formuna Katılım İçin	
TSF'den Mesaj Var	47
Türkiye Sosyal Forumu İzmir hazırlık Toplantısı Yapıldı	48
Türkiye Sosyal Forumu II. Hazırlık Toplantısı Ankara'da Yapıldı	49
Avrupa Sosyal Forumu Viyana Hazırlık Toplantısı Çalışma Grupları	
Kararları Yayımlandı	50
Avrupa Sosyal Forumu V. Hazırlık Toplantısı Raporu Yayımlandı	56
TMMOB ve Eğitim	58
Cumhuriyet Gazetesi Çed Köşesinde TMMOB Aleyhine	
Yazı Yazılmaya Devam Ediliyor	61
Bir Grup Mimar, Dernek ve Şirketin TMMOB Aleyhine Açtığı Davada	
Yargı TMMOB Lehine Karar Verdi	62
TMMOB Aleyhine Açılan Tazminat Davaları Reddedildi	63
Yargı, Başbakanlık Etik Yönetmeliğine Karşı TMMOB Tarafından	
Açılan Davada Yürütmeyi Durdurma Kararı Verdi	65
Mimarlar Odasının Tmmob Aleyhine de Açmış Olduğu	
Davaya İlişkin Başbakanlığa Görüş Bildirildi	67
KESK Diyor ki: Hükümeti Sorumluluğa Davet Ediyoruz!	71
Üye Sayımız İkiyüzseksenbini Aştı	72
Oda Genel Kurulları Yapılmaya Devam Ediyor	72
EPDK "Sıvılaştırılmış Petrol Gazları (LPG) Piyasası	
Eğitim Yönetmeliği"ni Yayımladı	72
Karar Altına Alınan ve Resmi Gazetede Yayımlatılan	
TMMOB ve Oda Yönetmelikleri	73
TMMOB Öğrenci Üye Kurultayı 2005 Kitabı Yayımlandı	74
Mazıdağı ve Fosfat Gerçeği Kitabı Yayımlandı	75
TMMOB, İzmir İKK İle Bir Araya Geldi	75
Mermer Sempozyumu Afyon'da Gerçekleşti	76
59. Türkiye Jeoloji Kurultayı Gerçekleşti	77
Oda Yönetim Kurulları	78
TMMOB 38. Dönem 7. Denetleme Kurulu Raporu	82
TMMOB Güncesi	83
Odalar Birlik Hissesi Ödenti Çizelgesi	87

TMMOB 38. Dönem Yönetim Kurulu Kararlarından.....

10 Şubat 2006 tarihinde yapılan Yönetim Kurulu toplantısında;

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Serbest Müşavirlik-Mühendislik Hizmetleri ve Belgelendirme Yönetmeliği'nde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmeliğin kabulüne ve Resmi Gazete'de yayımlanması için Yürütme Kurulu'na görev ve yetki verilmesine,

TMMOB Peyzaj Mimarları Odası Ana Yönetmeliği'nde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmeliğin, TMMOB Yönetim Kurulu'nun 29 Ekim 2005 tarihli toplantısında uzlaşıldığı şekildeki düzeltmelerin yapılması ile ve Peyzaj Mimarları Odası Yönetim Kurulu'nun Peyzaj Mimarları Odası Ana Yönetmeliği'nin Geçici 1.Maddesindeki değişiklik talebinin Hukuk Müşavirimizin görüşü doğrultusunda düzenlenerek kabulüne ve Resmi Gazete'de yayımlanması konusunda Yürütme Kurulu'na görev ve yetki verilmesine,

TMMOB Peyzaj Mimarları Odası Serbest Müşavirlik, Peyzaj Mimarlığı Hizmetleri-Uygulama-Tescil-Mesleki Denetim ve En Az Ücret Yönetmeliği'nin TMMOB Yönetim Kurulu toplantısında uzlaşıldığı şekilde kabulüne ve Resmi Gazete'de yayımlanması için Yürütme Kurulu'na yetki ve görev verilmesine,

ABD'nin Irak'a saldırısının 3.yılı ve bölgemizde girişilecek olan yeni saldırınlıklara karşı 18 Mart 2006 günü çeşitli illerde yapılacak savaşı karşıtı mitinglerde yer alınmasına, bu doğrultuda hazırlık amacıyla yürütülecek kampanyalara destek olunmasına,

24 Şubat 2006 tarihinde yapılan Yönetim Kurulu toplantısında;

TMMOB Jeofizik Mühendisleri Odası'nın Serbest Müşavirlik, Mühendislik Hizmetleri, Büro Tescil, Mesleki Denetim ve Belgelendirme Yönetmeliği ile Meslek İçi Eğitim ve Belgelendirme Yönetmeliği'nin Yönetim Kurulu toplantısında uzlaşıldığı şekilde ve Hukuk Müşavirimizin TMMOB Kanunu ve Ana Yönetmeliği'ne göre yapılması gerektiğini belirttiği değişikliklerin yapılması koşuluyla kabulüne ve Resmi Gazete'de yayımlanması için Yürütme Kurulu'na görev ve yetki verilmesine,

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü nedeniyle yapılacak etkinliklerde yer almaya, bağlı birimlerimizin ve üyelerimizin katılımlarının sağlanması için gerekli çalışmaların İl Koordinasyon Kurullarımız aracılığıyla yürütülmesine,

17 Mart 2006 tarihinde yapılan Yönetim Kurulu toplantısında;

Tİnternet Kurulu'nda Birliğimizi asıl üye olarak Orhan Örcü'nün, yedek üye olarak Ekrem Poyraz'ın temsil etmesine,

KESK, DİSK ve TTB tarafından "Bugünü ve Geleceğine Sahip Çık" başlığıyla düzenlenen referandumun desteklenmesine,

10.Tüketici Konseyi'nde Birliğimizi Ekrem Poyraz'ın temsil etmesine, karar verildi.

TMMOB KAMU ÇALIŞANI ÜYELERİ İÇİN MECLİSE YÜRÜDÜ

TMMOB, Kamuda çalışan mühendis, mimar ve şehir plancılarının ücret yetersizliği ve ücret adaletsizliğine yönelik haklı taleplerini içeren dilekçesini iletmek üzere yaklaşık 500 kişilik kitlesel bir katılımı Meclis'e yürüdü. TBMM önünde TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı basın açıklaması yaptı.

BASININ VE KAMUOYUNUN DİKKATİNE

“DENGE TAZMİNATI YASA TASARISI” MEVCUT SORUNLARI

YENİ DENGESİZLİKLER YARATMADAN ÇÖZMELİDİR

Siyasi iktidar, 2002 seçimlerinden sonra açıkladığı “Acil Eylem Planı” ile, kamuda benzer statüler arasındaki ekonomik ve sosyal farklılıkların giderilmesi amacıyla ücret sisteminin sadeleştirilerek mevcut dengesizliğin giderileceği vaadinde bulunmuştu. Aradan geçen sürede bir iyileştirme yapılmadığı gibi, çıkarılan çeşitli yasalarla onaltı kurum çalışanına ek ödemeler getirilmiş, ücret dengesizliği daha da artırılmıştır.

Bu süreçte, çeşitli gerekçelerle ek ödeme alamayan yaklaşık 1.400.000 kamu çalışanına “denge tazminatı” adıyla 2006 yılı için toplam 80 YTL ek ödeme yapılmasını öngören yasa tasarısı, bu gün TBMM gündemindedir.

TMMOB; “ücret yetersizliği ve dengesizliği” sorununu gidermeye yönelik girişimleri “ilke” olarak olumlu bulmaktadır. Ancak yaşanan süreç ve hazırlanan tasarı bu amaca hizmet etmemektedir.

TMMOB yaptığı saptamalar ışığında kamuoyunu ve ilgilileri uyarmaktadır.

- Açlık sınırı ile yoksulluk sınırı rakamları arasında sıkışan ücretlerimiz, 2006 yılı için yapılan yıllık % 5'lik genel zamlarla “insanca yaşanabilir bir düzey”e gelmemiştir. Bu nedenle, öncelikle, ücret yetersizliğini giderecek düzenlemeler gündeme getirilmelidir.

- Gerekçesinde “.. kamu kurum ve kuruluşlarında istihdam edilen bazı personelin mali haklarına ilişkin düzenlemelere yer verilmiştir” denilen Tasarıda, mühendis, mimar ve şehir plancılarına yönelik yeterli düzenlemeler yapılmamıştır.

- Tasarı ile getirilen ödenekler, yeterli değildir.

- Tasarıda, aynı unvanla aynı işi yapan mühendis, mimar ve şehir plancıları arasındaki ücret dengesizliği giderilmemekte, aksine artmaktadır.

- Tasarıda yeni kurumsal farklılıklar yaratılarak çalışma barışı bozulmaktadır.

- Tasarıda ek özel hizmet tazminatında ayrıcalık getirilen üç kurumda çalışanlarla, Temmuz 2005'te aynı çalışma koşullarında aynı ücreti alan Tarım ve Köyüşleri Bakanlığı, MTA Genel Müdürlüğü, Elektrik İşleri Etüt İdaresi, İller Bankası, İl Özel İdareleri, Belediyeler gibi kurumlarda çalışan mühendisler, mimarlar, şehir plancıları, eşitlik ilkesine aykırı şekilde bu düzenlemenin dışında tutulmaktadır.

- Siyasi iktidar tasarıda tercihini kullanırken bazı kurumlardaki mühendis, mimar ve şehir plancılarını tasarı kapsamında kısmi olarak değerlendirirken, diğerlerini neye göre kapsam dışında tuttuğunu belirtmemektedir.

- Tasarı ile, “Açık çalışma mahallerinde fiilen çalışma” ölçütüne göre verilecek ek ödemelerin, kurumsal tazminat ödenmesi halinde verilmeyeceği belirtilerek, mühendis, mimar ve şehir plancılarının üretim sürecinden çekilmesine zemin hazırlanmaktadır.

Bu tespitlerle TMMOB, kamuda çalışan mühendis, mimar ve şehir plancısı üyeleri adına diyor ki:

- Kamuda çalışan 25 yıllık meslektaşlarımızın ücretleri 2000 Dolar düzeyine çıkarılmalıdır.

- Aynı işi farklı kurumda yapanlar aynı düzenlemeye tabi olmalıdır.

- “Eşit işe eşit ücret” verilmelidir.

- Kamu görevlileri arasında ayrımcılık yapılmadan, getirilecek ek tazminatlardan tüm mühendis, mimar ve şehir plancısı kamu çalışanı yararlanmalıdır.

- Meslektaşlarımız arasında rekabet ortamı ve huzursuzluk yaratacak şekilde farklı kurumlara sağlanacak “özel” avantajlar ortadan kaldırılmalıdır.

- Tasarıdaki “ek özel hizmet tazminatı” kapsamında, halen 125 puan alan geniş kesimin tümüne ayırsız 100 YTL artış yapılmalıdır.
 - Mühendislik hizmetinin niteliğinin yalnızca “arazi-büro” ayrımı ile ölçülemeyeceği her kes tarafından bilinmelidir.
 - Yatırım ödeneklerin kısıldığı ve araziye gitmenin neredeyse olanaksız duruma geldiği bir süreçte, “açık çalışma mahallerinde fiilen çalışma” gibi herhangi bir kısıtlama konulmaksızın tüm mühendis, mimar ve şehir plancıları “ek arazi tazminatı”ndan yararlanmalıdır.
 - Arazide çalışan meslektaşlarımızın ekonomik sorunları, yeterli düzeye çıkarılacak gündeliklerle çözülmelidir.
 - Kurum ayrımı yaratılmaksızın, tüm kurumlardaki mühendis, mimar ve şehir plancılarına tasarıda yer alan 200 YTL “ek ödeme” yapılmalıdır.
 - Öngörülen ücret iyileştirmeleri emekli meslektaşlarımızın ücretlerine de yansıtılmalıdır.
 - Mühendislik hizmetlerini devletin asıl hizmetleri arasından çıkararak getirilecek sözleşmeli statü ile çalışanların iş güvenliğiyle birlikte sosyal haklarını da ortadan kaldıracak “Kamu Personel Yasası” Tasarısı Taslağı, TBMM gündemine gelmeden TMMOB’nin taleplerini içerecek şekilde değiştirilmelidir.
- Siyasal iktidarı 8 Ekim mitinginde binlerce üyemizle birlikte Sıhhiye’den uyardık. Yetmedi. 28 Aralık’ta onbinlerce üyemizin imzalı dilekçesini TBMM ne ilettilik Algılanmadı. Siyasal

iktidarın IMF ve Dünya Bankasına endeksli tuttuğu yol, yol değildir.

Biz, bu ülkenin mühendisleri, mimarları, şehir plancıları bu ülkede yaşananlara itiraz ediyoruz. Yıllık % 5 ücret artışı getiren bu bütçe bizim bütçemiz değildir. Kamuda ücret dengesizliklerini gidermeyip, aksine daha da artıran bu tasarı bizim tasarıdır değildir. Bu yaşam bizim kabul edebileceğimiz bir yaşam değildir. Biz, başka bir dünya, başka bir Türkiye, başka bir yaşam mümkün diyoruz.

TMMOB bu süreçte yeni dengesizliklerin yaratılmaması için siyasal iktidarı bir kez daha üyeleri ile birlikte topluca uyarıyor. TMMOB, siyasal iktidarı derhal, hemen, şimdi, taleplerini yerine getirmeye çağırıyor.

Biz biliyoruz: Kurtuluş Yok Tek Başına, Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz.

Mehmet SOĞANCI

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

“Değişik Adlar Altında İlave Ödemesi Bulunmayan Memurlara ve Sözleşmeli Personele Ek Ödeme Yapılması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı” ile “Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu (1/1171)” Hakkında görüş ve önerilerimiz başlıklı metinde TBMM Başkanlığına ve TBMM’de grubu bulunan partilerin grup başkanlıklarına iletildi.

TMMOB, “KAMU ÇALIŞANI ÜYELERİ İÇİN MECLİSE YÜRÜYÜŞE YÖNELİK”

ODA BAŞKANLARINA MEKTUP YOLLADI

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, 01 Mart 2006 tarihinde yolladığı mektupla kamu çalışanı üyeleri için TBMM ne yürüyüşe katılım için Oda Yönetim Kurulu başkanlarına çağrıda bulundu.

Sayın Başkan,

Yönetim Kurulumuz 24 Şubat 2006 gününde yaptığı toplantıda “Kamuda çalışan üyelerimizin içine düşürüldükleri ücret yetersizliği ve ücret adaletsizliğine karşı etkinlikler yapılması” kararlaştırıldı.

Kamuda çalışan üyelerimizin taleplerini, TBMM Başkanlığına, Mecliste grubu bulunan siyasi partilere dilekçemizle iletteceğiz.

Bu nedenle 7 Mart 2006 Salı günü saat 12.30 da TMMOB önünde buluşuyoruz. Oradan TBMM Dikmen kapısına yürüyeceğiz. TBMM önünde yapacağımız kitlesel basın açıklamasından sonra dilekçelerimizi ilgililerine iletteceğiz.

Başta Oda Yönetim Kurulu Başkanı olarak sizin, sizinle birlikte Kamu çalışanı Yönetim Kurulu Üyelerinizin ve kamuda çalışan örgütlü üyelerinizin Meclise yürüyüşümüzde bizimle birlikte olacağınıza inancımız tamdır.

TMMOB önünde buluşma dileğiyle saygılar sunuyorum.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

TMMOB SU POLİTİKALARI KONGRESİ GERÇEKLEŞTİ

TMMOB Su Politikaları Kongresi 21-23 Mart 2006 tarihlerinde İnşaat Mühendisleri Odası yürütücülüğünde Ankara'da gerçekleşti.

Kongrenin açılışında Düzenleme Kurulu Başkanı prof.dr İlhan Avcı, İMO Yönetim Kurulu Başkanı Taner Yüzgeç, TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, ETKB Müsteşar Yardımcısı Salih Paşaoğlu, 9. Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel konuşular.

Kongrede 8 oturumda 34 bildiri sunuldu, üç çağrılı konuşmacı görüşlerini katılımla

paylaştı, "Geçmişten Geleceğe Su Kaynakları Yönetimi", "Su Hizmetleri ve Yerel Yönetimler", "Su ve Uluslararası Boyutu" başlıklarında üç panel gerçekleştirildi.

Kongre Düzenleme Kurulu Başkanı Prof. Dr. İlhan AVCI konuşmasında şunları söyledi

Şair Orhan Veli, çok değil 55 yıl önce bir şiirinde: ".../Hava bedava, bulut bedava /Dere tepe bedava / Peynir ekmek değil ama / Acı su bedava" diyerek tanımlıyor o gün "su"yun değerini(!)

Ama artık acı su bile, temiz hava, gezilebilir dere tepe ve enerji (ateş) ile birlikte kelle fiyatına Hürriyet kadar pahalı.

Yüz milyonlarca insan sağlıklı içilebilir sudan yoksun olarak yaşamlarını sürdürmeye çalışıyorlar. Kırsaldan kentlere insan yerleşimlerinin temel sorunlarının başında su ihtiyacının karşılanması gerekiyor. Öyle ki, yakın gelecekte dünyanın birçok bölgesinde su savaşlarının çıkabileceğini iddia eden strateji uzmanları var.

Büyüklerimiz, kendilerine sunulan bir bardak suyun ardından, "su gibi aziz ol" diyerek suya verdikleri değeri, suya duyulan sevgi-saygıyı ifade etmişler. Bir zamanlar Baykal gölü çevresinde yaşayan topluluklar, gölün kenarında yüksek sesle konuşmazlar, bağırıp çağırılmazmış. Göl, onların hem besledikleri balığın, hem içtikleri suyun kaynağı olarak, saygı ve şükran duydukları kutsal bir yaşam kaynağı imiş. Bugün kirlilik ve erozyon nedeniyle artık Baykal gölü hemen hemen yok gibi.

Atalarımız, "akan su kirlenmez" derdi. Bugün sadece nehirlerden akan su değil, uçsuz bucaksız denizler, gökten yağan yağmur bile kirlenmiş.

Küresel ölçekte hızla artan nüfus ve gelişen sanayinin sınırlı su kaynakları üzerindeki bu baskısının acı sonuçları ne yazık ki 70'li yılların sonuna kadar Dünya kamuoyunun gündemine girmemiş. İlk kez Birleşmiş Milletler tarafından 1972 yılında Stokholm'da düzenlenen Çevre Konferansı sonunda yayınlanmış olan "Stokholm Deklerasyonu"nda "su"ya, çevre ile ilgili 26 ilkedenden sadece birinde bir yer verilmiş. Bu da, su sorununun o günlerde uluslararası platformlarda çok da ön planda olmadığını göstergesi. Ancak 1977'de Mar del Plata'da düzenlenen "Birleşmiş Milletler Su Konferansı" ve 1992 Rio de Janeiro "BM Çevre ve Kalkınma Konferansı"nda su ve toprak kaynakları ile ilgili geniş kapsamlı değerlendirmeler yapılabilmemiş ve bu kaynakların korunması, kullanılması ve yönetilmesi konusunda stratejik ilkeler ortaya konabilmiş. Bu tarihlerden sonra da su konusu artık Birleşmiş Milletler, Dünya Bankası ve OECD gibi kurum ve kuruluşların yanında, Küresel Su Ortaklığı ve Dünya

Yaşam suda başladı; büyük uygarlıklar, büyük su yolları kenarlarında ortaya çıktı, gelişti. Nil, Mısır uygarlığını, Dicle ve Fırat Mezopotamya uygarlıklarını, Ganj ve İndus Hint uygarlığını, Sarı nehir Çin uygarlığını besledi.

Antik çağ filozofları, her şeyin dört temel unsurdan meydana geldiğini söylediler: Su, Toprak, Hava ve Ateş.

Modern çağın insanları bu söylemi aynen benimsedi; ancak, bu temel değerleri gereği gibi koruyup yönetemedi.

Su Konseyi gibi uluslararası bağımsız örgütlerin gündemlerindeki en önemli konulardan birisi haline gelmiş.

Dünyada yaşanan su ile ilgili bu tarihsel süreç Türkiye’de de yaşanmış. 70’li yıllardan itibaren de BM ile diğer uluslararası kuruluşların yapmakta oldukları çalışma ve organizasyonlara katılarak gelişmeler yakından izlenmeye başlanmış; ayrıca, su konusunda bir yandan uluslararası platformlardaki bu gelişmelere ayak uydurmak, bir yandan da AB’ye giriş sürecinde ilgili “AB Su Çerçeve Yönergesi” doğrultusunda gerekli hukuksal ve yönetsel düzenlemeleri yapmak üzere 90’lı yıllarda başlatılan çalışmalar günümüze dek süregelmiş.

AB içinde nüfusu ve tarımsal gıda ihtiyacı hızla artan, sanayisi gelişmekte olan, ülkedeki su arzı ile su talep bölgeleri birbiri ile örtüşmeyen, su kaynaklarının %40’lık bölümü sınır aşan ve/veya sınır oluşturan Özelliklere sahip bulunan ve su kaynakları yönünden dünyanın en kritik ve sorunlu bir bölgesinde yer alan Türkiye’nin, ulusal su politikası ile ilgili olarak yapmakta olduğu çalışmalarda ülkenin bütün kurum ve kuruluşlarının katkı ve katılımları büyük önem taşımaktadır.

İşte TMMOB, su konusunda ulusal politikaların oluşturulacağı, yönetsel ve hukuksal yönden yeniden yapılanma kararlarının alınacağı bu çok önemli hazırlık evresinde tüm kurum ve kuruluşlarımızın katkı ve katılımını sağlamak amacıyla “TMMOB SU POLİTİKALARI KONGRESİ”ni düzenlemeye karar vermiştir.

2005 yılı içinde alınan bu kongre ve kongrenin sekretaryasının İMO tarafından yürütülmesi kararından sonra Düzenleme ve Yürütme Kurulları oluşturulmuştur.

Düzenleme Kurulu olarak, kongre konularının ve içeriğinin belirlenmesi aşamasında geniş katılımcı bir danışma platformu oluşturulmak üzere, su konusunda ilgi, bilgi ve birikimleri bulunan kişi, kurum ve kuruluşların görüşlerine başvurulmuştur. Alınan bu görüş ve öneriler değerlendirilmiş ve Kongre konuları olarak “Su Kaynakları Geliştirme Politikaları”, “Su Hizmetleri Yönetim Politikaları” ve “Ulusal ve Uluslar arası Stratejiler (Sınır aşan Sular, Küreselleşme, Özelleştirme ve AB Su Çerçeve Yönergesi)” olmak

üzere üç ana başlık belirlenmiştir. Bu başlıklar altında Düzenleme Kuruluna ulaşan ve Bilim Kurulu’nun değerlendirmelerinden geçen 60 bildiriye Kongre Kitabında yer verilmiştir.

Üç gün devam edecek olan bu Kongre Programında, üçü çağrılı olmak üzere 38 bildiri ile “Geçmişten Geleceğe Su Kaynakları Yönetimi”, “Su Hizmetleri ve Yerel Yönetimler”, “Su ve Uluslararası Boyutu” konu başlıkları altında üç panel yer almaktadır. Kongrenin amacına ulaşmasında, sunulacak bildirilerin yanında panelist ve katılımcılar tarafından yapılacak sunum ve değerlendirmelerin de çok önemli katkıları olacağına inanıyoruz

Türkiye’de su konusunda ilk kez düzenlenen bu geniş katılımlı Kongrenin düzenlenmesi ve yürütülmesi sırasında bireysel veya kurumsal olarak destek veren herkese; ayrıca Bilim Kurulu Üyelerine, TMMOB ve İMO Yönetim Kurullarına Düzenleme Kurulu olarak teşekkür eder, Kongrenin ulusumuza ve tüm insanlığa yararlı olmasını dileriz.

İMO Yönetim Kurulu Başkanı Taner Yüzgeç açılış konuşmasında şunları söyledi:

Değerli konuklar, Değerli meslektaşlarım,

Bilindiği gibi, ülkemizin su kaynaklarının geliştirilmesi, su ve sulama yöntemi ile sınır aşan sularımızın teknik, sosyo-ekonomik, teknopolitik ve hidropolitik

açılardan incelenmesi doğrultusunda Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Su Politikaları Kongresi düzenleme kararı almış, kongrenin düzenlenmesini İnşaat Mühendisleri Odası üstlenmiştir. Kongremiz, suyun tüm yasal, teknik, sosyo-ekonomik, teknopolitik ve hidropolitik yönlerinin ayrıntılarıyla ele alınacağı, farklı yaklaşımların sergileneyeceği bir platform işlevi görecektir. Birliğimizin, ülkemiz açısından önemli bir sorun olan su konusunun, bir kongre zemininde ele alınmasına karar vermesi bu açıdan manidardır.

Suyun, temel ihtiyaç olmasından başlayarak, enerji, barajlar, yer altı ve yer üstü sularının kullanımı, çevre kirliliği, su ve enerji üretimi arasındaki ilişki, çevre kirliliği, su kaynakları yönetimi, sınır aşan sulara kadar çok geniş bir yelpaze karşımızda durmaktadır. Değerli

katılımcıların, farklı meslek disiplinlerinden olması bunun göstergesidir. Seçkin katılımcıların kendi uzmanlık alanından hareketle su konusunu ele alması, konunun teorik zeminini açığa çıkartacağı gibi, su politikalarına dair genel bir yaklaşıma ulaşmamızı da sağlayacaktır. Bu nedenle davetimize karşılık vererek kongremize katılan tüm bilim insanlarına, meslektaşlarıma teşekkür ederek, konu ile ilgili görüşlerimizi sizlerle paylaşmak istiyorum.

Hayatın ve ekosistemin bir parçası olan suyun önemi her geçen gün artmaktadır. Su, insanın temel ihtiyaçlarını karşılaması yanında, sürdürülebilir tarım, enerji üretimi, endüstri, ulaşım ve turizmin yanı sıra, gelişmenin de kaynağını oluşturmaktadır. Çevre kirliliği ve nüfus artışına bağlı olarak ortaya çıkan sorunlar, 21. yüzyılda da suyun bilinen

stratejik öneminin artarak devam edeceğini göstermektedir.

Su ile ilgili küresel ölçekte geliştirilen yeni politikalar, az gelişmiş ülkeler açısından konuyu daha da önemli kılmaktadır. Dünya nüfusu hızla çoğalmakta, buna paralel olarak, içme ve kullanma, tarımsal ve sanayi amaçlı su ihtiyacı da hızla artmaktadır. Bu durum, su kaynakları yetersiz olan ülkeler açısından sorun yaratmakta, bazı bölgelerde ise ülkelerarası anlaşmazlıklara yol açmaktadır.

Ülkemizin de içinde yer aldığı ve kuraklıktan önemli ölçüde etkilenen Ortadoğu bölgesinde, su kaynaklarının kullanımı ve paylaşımı ciddi bir sorun olarak karşımızda durmaktadır. Ek su kaynakları elde etmek için uygulanan farklı metotlar ve arayışlar, arıtma tesisleriyle deniz suyundan tatlı su elde etme gibi çeşitli yöntemler artan su talebini ne yazık ki karşılayamamaktadır.

Türkiye bölge ülkelerine oranla daha çok su kaynağına sahip olmasına rağmen, kişi başına düşen su miktarı bakımından dünya ortalamasının altında yer almaktadır. Örneğin, kişi başına günlük kentsel su tüketimine bakıldığında Türkiye'nin 111 litre su tükettiği, dünya ortalamasının ise 150 litre olduğu görülecektir.

Su kaynakları bir çok ülkede devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunmaktadır. Su kaynaklarının içme-kullanma, tarımsal sulama, endüstri suyu veya enerji üretimi amacıyla tüm kullanıcıların hizmetine sunulması devletin önemli görevleri içinde yer almakta ve bu hizmetler kamu hizmeti olarak adlandırılmaktadır.

Kamu hizmeti: hukuksal olarak "belli bir zamanda ve mekanda ortaya çıkan, sürekli ve düzenli bir şekilde tatmin edilmesi gereken genel ve kolektif özellikler arz eden bir ihtiyacın karşılanması için yapılan faaliyetler" olarak tanımlanmaktadır. Belirtilen bu tanımadan hareketle su teminine yönelik faaliyetler pek çok ülkede halen kamu kurum ve kuruluşları eliyle yürütülmektedir. Ancak, özellikle az

gelişmiş ülkelerde kamu hizmeti verilen alanlar daraltıldığı ve bu hizmetlerin piyasa koşullarına, serbest pazar ilişkilerine terk edildiği bir sürecin yaşandığı bilinmektedir.

Oysa ki; "yaşamın vazgeçilmez unsuru ve yerine bir başka şeyin ikame edilemeyeceği bir doğal kaynak" olan ve yokluğunda istenilen fiyata satılabilecek olan su ile ilgili politikaların, kamu yararı yerine serbest piyasa koşulları anlayışıyla belirlenmesi bir çok açıdan sakıncalıdır. Son dönemdeki gelişmeler yerel yönetim işletmeciliği düzeyinde su hizmetlerinin özelleştirilmesi için uygun alt yapının hazırlanmakta olduğunu ortaya koymaktadır. Bu gelişmeler, su hizmetleri alanında, kamu hizmeti anlayışından uzaklaşıldığı yönündeki endişelerimizi arttırmaktadır. Roma hukukundan bu yana insanoğlunun egemenlik kurmadığı ve özel mülkiyete konu edemediği varlıkların başında su gelmektedir. Ancak, su, son dönemlerde ulusötesi şirketlerin daha çok egemenlik kurma niyetlerine bağlı olarak tartışma gündemine gelmiştir.

Su kaynaklarının küresel şirketlerin doğrudan yatırım - işletme alanı olması ve suyun serbestçe küresel ticarete konu edilmesinin şartı, her ülkede öncelikle su yönetiminin kamunun elinden alınmasını zorunlu kılmaktadır. Günümüzde, dünyanın pek çok yerinde su, mülkiyeti ve işletmeciliği ile birlikte kamu yönetiminin elindedir.

Su hizmetlerinin, ortalama olarak, Asya ülkelerinde % 99'u, Afrika'da % 97'si, Orta ve Doğu Avrupa ile Güney Amerika'da % 96'sı, Kuzey Amerika'da % 95'i Batı Avrupa ülkelerinde % 80'i kamu kurumları tarafından yönetilmektedir. Ancak son 20-30 yıllık süreçte gelişen ve suyu metalaştıran küresel politikalar sonunda dünya nüfusunun yaklaşık %5'inin kullandığı suyun yönetimi ulusötesi şirketlere geçmiştir.

Suyun çok uluslu şirketlerin denetimine geçme süreci planlandığı gibi ilerlememiş ve su kaynakları üzerindeki hegemonya çabaları toplumsal

muhalefetle karşılaşmıştır. Arjantin, Bolivya, Gana, Filipinler, Güney Afrika ve Nikaragua gibi ülkelerde yaşananlar buna örnektir.

Ülkemizde ise, su yönetimindeki çok başlılık ve ulusal bir politika oluşturmadaki eksiklikler de eklenince sorun kronik bir duruma gelmiş ve çözüm ülke dışından ithal edilecek reçetelerde aranmaya başlanmıştır. Kamu kurumlarında su hizmetleri yönetimi açısından oluşan zafiyetler, küresel ölçekli politikaların uygulanmasını kolaylaştırmaktadır. Sürecin içinde merkezi kurumsal yapıların ortadan kaldırılmasının da yer aldığı su yönetimi politikalarına doğru hızla yol alındığı gözlenmektedir.

Su gibi bir toplumsal değer, küresel su şirketlerinin kâr hesaplarına terk edilmesi kabul edilemez, edilmemelidir. Öte yandan, tüm insanlığın yaşamsal gereksinimi olan böyle bir varlığın, emperyalist ülkeler arasındaki hegemonya mücadelesine terk edilemeyeceği de açıktır.

Öncelikle, küresel ölçekli politikaların olumsuz etkileri görülmeli, ulusal ve toplumsal çıkarlarımızın ortadan kaldırılması sonucunu yaratacak politika ve uygulamalara karşı çıkılmalıdır. Tüm bunların gerçekleştirilebilmesi için su yönetiminin kurumsal yapısının oluşturulmasında bu hizmetin bir kamu hizmeti olduğu ve kamu yararı anlayışı ile ulusal çıkarlarımız gözetilerek ele alınması gerektiği mutlaka dikkate alınmalıdır.

Geliştirilmeyi bekleyen su potansiyelimize karşı su yönetimindeki çok parçalı yapının ortaya çıkardığı olumsuzluklar su kaynakları yönetiminin kurumsal yapısının kapsamlı bir biçimde yenilenmesini zorunlu kılmaktadır. Doğal olarak bu yeni kurumsal yapı tercih edilecek teknik, ekonomik ve sosyal politikalar temelinde şekillenecektir ki, bu politikaların tespitinde ülkemize özgü koşullar dikkate alınmalıdır. Su kaynaklarının, ülkedeki sosyal ve ekonomik kalkınma faaliyetlerinden ayrılmadan koordineli bir şekilde yönetilmesini sağlayacak bir yapı oluşturulmalıdır.

Değerli konuklar,

Ülkemiz açısından yapılması gerekenleri şöyle özetleyebilirim:

Su kaynaklarımızın, toplumsal bir değer olduğu, kamu mülkiyetinde ve kamu işletmeciliğinde kalmak zorunda olduğu, piyasa mali haline getirilmesinin kabul edilemeyeceği, ülkeler arasında savaş konusu değil, barış amaçlı kullanılacak ve ikili ilişkilerin güçlendirilmesini sağlayacak bir araç olduğu şeklindeki ilkelerine dayanarak,

Kalkınma ve gelişme planlarımıza uygun,ulusal ve toplumsal karakterli bir su yönetimi anlayışının kurumsallaşması için;

1. Çerçeve bir su yasası çıkartılmalıdır.
2. Su mülkiyeti ve işletmeciliğinde kamu sistemi ve kamu yönetimi güçlendirilerek korunmalıdır.
3. Yeni çerçeve kanun için yapılacak çalışmalarda öncelikli olarak kabul edilmesi gereken ilke, türkiye’de su

kaynakları yönetiminin sürdürülebilir kalkınmanın kilit bileşeni olduğu ve her yurttaşın yeterli ve uygun kalitede su arzına ulaşılmasının esas kabul edildiği olmalıdır.

4. Su, ekonomik ve sosyal değeri olan sınırlı bir doğal kaynaktır. su kaynakları yönetimi, enerji, tarım, sağlık ve çevre olmak üzere sosyo-ekonomik kalkınmanın başlıca sektörleri arasında oynadığı merkezi rolle ülkemizde kalkınmanın başlıca itici gücü olmaya devam edecektir. hazırlanacak çerçeve su yasasında bu gereksinim dikkate alınmalıdır.

5. Çerçeve su yasasında kurumlar arasında yetki karmaşası yaratan ve işleyişi yavaşlatan çok başlı kurumsal yapının ortadan kaldırılabilmesi için tedbirler alınmalıdır.

6. Katılımcılık ilkesi su ile ilgili kurumsal yapılarda ve işleyişte esas alınmalıdır. ancak bu katılımcılıkta hizmetin kamusal özünü korumayı öngören modeller geliştirilmelidir.

7. Entegre havza yönetimi konusunda yapılacak teknik çalışmalarda tek yetkili kurumun DSİ Genel Müdürlüğü olduğu hazırlanacak yasada açık olarak belirtilmelidir.

8. Yerel yönetim su işletmeciliği tüm diğer kamu hizmetleri gibi belediye bünyesi içinde yer almalıdır.

Değerli konuklar,

Üç gün sürecek kongre boyunca yalnızca su konusunu gündemimize almakla kalmayacağız, hayata, insanlığa yön veren, insanlığın gelişimini doğrudan etkileyecek olan bir konuyu tüm yönleriyle tartışmaya çalışacağız. Ülkemizin su sorununu sizin görüşleriniz çerçevesinde ele almak, hem odamızın hem de ülkemizin ufkunu açacak, su politikalarını sizin yaklaşımlarınız ışığında tartışmak sonuç alınmasını kolaylaştırıcı etki yapacaktır.

Suyun ve bağlantılı konuların duayenlerini bir araya getiren kongremizin verimli, üretken, öğretici ve yol gösterici olması dileklerle yeniden hoş geldiniz diyor, teşekkürlerimi sunuyorum.

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı açılış konuşmasında şunları söyledi:

Değerli konuklar,

Sevgili arkadaşlar,

İnşaat Mühendisleri Odamızın sekreteryalığını yürüttüğü “TMMOB Su Politikaları Kongresi’2006”ya, Birliğimizin bu etkinliğine hoş geldiniz. Bize onur verdiniz. Hepinizi Türk Mühendis ve

Mimar Odaları Birliği adına saygıyla selamlıyorum.

Şimdi burada başlatmakta olduğumuz bu etkinliğin yanı sıra, TMMOB bu çalışma döneminde çeşitli etkinlikleri de değişik Odalarımızın yürütücülüğünde gerçekleştirmiştir. Emek ve meslek örgütleri ile birlikte 20. yılında Türkiye’de Özelleştirme Gerçeği Sempozyumu’nu, Diyarbakır’da GAP ve Sanayi Kongresi’ni, Şanlıurfa’da Toprak Reformu Kongresi’ni, Ankara’da Mühendislik Eğitimi Sempozyumu’nu, Öğrenci Üye Kurultayı’nı, Enerji Sempozyumu ile Sanayi Kongresi’ni gerçekleştirdik. Şimdi de, “Dünya Su Günü”ne denk düşen bugünlerde Su Politikaları Kongresi’ni gerçekleştiriyoruz. Bağlı Odalarımızın da bu çalışma döneminde kendi meslek alanlarına ilişkin planladıkları ve yaşama geçirdikleri onlarca etkinliği de bunlara eklemek gerekiyor.

Bugün bu etkinliğin yapılaş nedenlerini, biçimini ve etkinlik kapsamı ile gerekli

açıklamaları Kongre Başkanı ve Oda Başkanımız açıkladılar. Bu etkinlik boyunca konu ile ilgili uzmanlar, bilim insanları, Oda ve TMMOB temsilcileri “Su” konusunu her yönü ile konuşacaklar. Burada hepimizin buluşmasını sağlayan arkadaşlarıma, Yürütme Kurulumuza, Düzenleme Kurulumuza, Bilim Kurulumuza, İMO’nun sevgili başkanına ve yöneticilerine TMMOB Yönetim Kurulu adına teşekkür ediyorum.

Sevgili konuklar,

Bu etkinlik de dahil, TMMOB ve bağlı odalarının bu çabalarının nedenlerini iyi değerlendirmek gerekir. Bir meslek örgütü, meslek alanları ile ilgili bu kadar yoğun bir çabayı neden göstermektedir? Aslında bu sorunun yanıtı, bu etkinliğimizin de yapılaş nedenlerini açığa çıkaracaktır. Sorunun yanıtını şöyle verelim:

Mayıs 2004’de TMMOB Genel Kurulu toplanır. Yapılan görüşmelerin ve oluşturulan görüşlerin sonuçlarını Sonuç Bildirisi’nde kamuoyuna sunar. Haziran

2004'de oluşan şimdiki TMMOB Yönetim Kurulu Genel Kurul Sonuç Bildirisi'nin de yönlendirmesi ile 2004-2006 çalışma dönemine ilişkin programını kamuoyuna ve TMMOB örgütlülüğüne duyurur.

Çalışma Programımızdan birkaç paragrafı sizlerle paylaşmak isterim. Şunları yazdık:

50 yıllık deneyim ve bilgi birikimimiz ışığında günümüzün yüklü gündemi ve sorunları değerlendirildiğinde; mesleki, demokratik kitle örgütü olmanın sorumluluğuyla hareket ederek çağdaş, bağımsız, demokratik ve sanayileşen bir Türkiye özlemiyle, üyelerinin sorunlarının toplumun sorunlarından ayrılamayacağı bilinciyle, halktan ve emekten yana tavır alan, bu doğrultuda politikalar üreten ve mücadele veren bir Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'ne üyelerimizin ve halkımızın ihtiyacı devam etmektedir. TMMOB toplumsal sorumluluğu gereği toplumsal muhalefetin odağında yer alarak onurlu yürüyüşüne ve dik duruşuna devam edecektir.

Küreselleşme; içinde yaşadığımız döneme damgasını vuran kapitalizmin çok uluslu şirketler aracılığıyla dünya boyutunda kurduğu ekonomik egemenliğin son aşamasıdır. Gelişmiş ülkeler, mal, hizmet ve sermayeyi ülkeler arasında olağanüstü bir hızla dolaştırarak, gelişmekte olan ülkelerin ekonomisini, sanayisini ve çalışanlarını büyük çapta etkilemekte, politik ve toplumsal dengeleri bozarak, gelir dağılımını çalışanlar aleyhine kötüleştirmektedirler. Küresel dünyada gelişmiş ülkeler ile gelişmekte olan ülkeler arasındaki uçurum derinleşmiştir. Spekülatif sermayenin, olağanüstü boyutlara ulaşarak üretime yönelik-verimli sermaye yatırımlarını önlediği, işsizliği arttırdığı, neden olduğu ekonomik krizlerin yıkıcı etkileri ile çalışanları yoksullaştırdığı açıktır. Özellikle son on yılda çalışanların sosyal hakları budanmış, ücretleri azalmış, refah düzeyi düşmüş ve tüm ülkelerde en üstte yaşayan %5 oranındaki kesim, büyük bir ranta ve sömürü artı değerine sahip olmuştur. Küreselleşme aynı zamanda, tekellerin aşırı kâra dayanan birikimi için savaş, gerginlik, çevre sorunları, dünya

kaynak ve değerlerinin yağması demektir. Çok uluslu şirketlerin temel stratejileri ise bu talana karşı koymak isteyenleri yok etmektir. Bu amaçla, sendikasılaştırma, uluslararası tahkim yoluyla, IMF/Dünya Bankası ve DTÖ baskısıyla özelleştirme ve rant ekonomisini egemen kılmaya uygulamalarıyla gelişmekte olan ülkelerin gelecekları karartılmaktadır.

Ülkemizde uygulanan ekonomik programın temel felsefesini, dünyada yaşanan bu gelişmelerden bağımsız olarak değerlendirmek olanaklı değildir. Türkiye, 1980'li yıllardan itibaren uluslararası sermayenin yukarıda sözü edilen istemlerine uygun olarak enerjiden haberleşmeye, eğitimden sağlığa, tarımdan sosyal güvenliğe kadar hemen tüm alanlarda yapısal bir değişim programına tabi tutulmaktadır. Ülkemizde de giderek artan bir ivmeyle sanayi yatırımı azalmakta, çiftçi tarladan uzaklaşmakta, işsizlik oranı büyümekte, çıkan krizlerin sık ve dayanılmaz boyutları yoksullaşma sürecini kronik hale getirmektedir. Son dönemlerde ekonomik göstergelerde gözlenen iyileşmelerin temelinde üretim, yatırım, istihdam, teknolojik gelişmeler gibi nedenler değil, temelde iş gücü üzerindeki baskılar yer almaktadır. Bu çerçevede istihdam daralmakta, işsizlik artmakta ve ücretler gerilemektedir. Bu durumdan mühendisler de büyük çapta olumsuz olarak etkilenmektedir. AB'ne üye olma sürecinde, Gümrük Birliğine geçişte olduğu gibi, uyum paketi yürürlüğe konmakta, sanayi tesisleri Avrupa'nın taşeronu olarak düşük katma değerli ürünlerle ihracata zorlanmaktadır. Teknoloji düzeyini artıracak, AR-GE çalışmalarını hızlandıracak, yeni ürün veya ürün geliştirmeye dayalı bir araştırma politikası saptayacak mühendisleri; verimli, üretken ve söz sahibi kılacak bir yapılanmaya engel olunmaktadır.

İçinde yaşadığımız dönemde emperyalist sistemle eklenme doğrultusunda dayatılan Petrol, Doğalgaz, Enerji Piyasaları, Teknoloji Geliştirme Bölgeleri ve Serbest Bölgeler, Doğrudan Yabancı Yatırımlar Yasası, İhale Yasası gibi birçok yeni yasa çıkarılıyor. ABD, AB, DTÖ ve uluslararası finans kuruluşları tarafından

dikte edilen bu sömürgeleştirme yasalarını tamamlamak üzere; Maden, Kamu Yönetimi ve Yerel Yönetimler ile Personel Rejimi yasaları da aynı amaca hizmet etmektedir. Sermaye dolaşımının ve hizmet sektörleri ticaretinin serbestleştirilmesi, bunların önündeki engellerin kaldırılması, ulusal sınırların yok edilmesi, kamu yönetimi ve denetiminin daraltılması, toplumsal refleksin yok edilmesi, doğal zenginliklerimizle ilgili yetkilerin yerel yönetimlere devredilmesi, özelleştirme ve serbest piyasa yöntemleri ile elden çıkarılması, devletin planlama, yönlendirme ve denetleme işlevlerinden ve sosyal devletten uzaklaştırılmasını hedefleyen bu yasalar, mühendislik, mimarlık uygulamalarını da birçok alanda doğrudan ve olumsuz etkileyecek hükümler içermektedir.

Türkiye'deki Su politikalarını bu tespitlerin ve bu gelişmelerin dışında düşünmek ve ifade etmek olası mıdır?

Değerli arkadaşlar,

Su, toprak ve hava ile birlikte yaşamın vazgeçilmezlerinden, sınırlı bir doğal kaynaktır. Su kaynaklarının korunması, geliştirilmesi, bilim ve teknolojinin gerekleri doğrultusunda kullanılmasıyla ilgili çalışmalarda ortaya çıkan sorunların dünya ve ülkemiz ölçeğinde önemini ve önceliğini koruduğu bilinmektedir. Yapılan tahminlere göre 2025 yılından itibaren Dünyada 3 milyardan fazla insan su kıtlığı ile yüz yüze gelecektir. Bu durum, dünya su kaynaklarının yetersizliğinden değil, kaynakların iyi yönetilememesinden kaynaklanmaktadır.

Suya erişmeyi engelleyen en önemli etkenlerden biri; suyu bir meta olarak değerlendiren ve bedelini müşteriye ödeten küresel kapitalist politikalarıdır. Dünya Bankası, DTÖ, IMF, AB eksenli bu politikalara göre; yıllardır kabul edildiği gibi su bir insan hakkı değildir, kamu yararı ilkesi doğrultusunda olabildiğince ucuz olarak yurttaşın kullanımına sunulmamalıdır. Su bir insan ihtiyacıdır ve ticari bir meta olması nedeniyle de bedeli piyasa gerekleri doğrultusunda müşteri tarafından karşılanmalıdır. 1970'li yıllardan sonra uygulanan

küresel politikalar çerçevesinde, işte bu bakış açısıyla, su yönetiminde ulusötesi şirketlerin etkinliği artmaktadır. Ülkemizin de imzaladığı GATS Anlaşması ile, kamunun yerini özel sektörün alması, yasal yaptırımlara bağlanmaktadır.

Bu süreçte; küresel ısınma nedeniyle yaşanan iklim değişiklikleri, giderek kalıcı hale gelen kuraklık ve beraberinde suların azalması ve kirlenmesi, toprakların azalması ve bozulması, ormanların, meraların yok olması ve niteliğinin değişmesi, bütün bunlara dayalı olarak çölleşmenin hızlanması, büyük ölçüde zengin-gelişmiş ülkelerin kendi yararlarını gözetken sorumsuzluklarından doğan sera etkisi ve benzeri olumsuzlukların daha çok yoksul ülkeleri zora sokması, açlık ve yoksulluğun kitlesel boyutlara ulaşması; “yeterli ve sağlıklı suya ulaşma” şeklinde özetleyebileceğimiz temel insan haklarından birine erişmemizi engelleyen önemli gelişmelerdir.

Küresel politikalar, “paylaşım stratejileri”ne uygun olarak, suyu uluslararası bir sorun haline getirmeye de çalışmaktadır. Su kaynaklarının paylaşılması sırasında ortaya çıkan politik, ekonomik, çevresel ve yasal çıkar çatışmaları, sınır içi ya da sınır aşan su anlaşmazlıklarına neden olmaktadır. Gelişmekte olan ülkelerin beklentilerinin aksine, su hakları konusunda yaptırımlar gündeme getirilmekte ve su yönetiminde ulusaldan uluslararasıya erklerin değişimi tartışmaya açılmaktadır. Bu süreç, Fırat ve Dicle boyutunda ülkemizi de etkilemektedir.

Geçtiğimiz günlerde Bulgaristan tarafından açılan baraj kapakları nedeniyle Meriç havzasını basan sel suları ile ilgili haberler hepimizin bilgisindedir. Fırat-Dicle ilgili ülke politikalarından dolayı başka ülkelere gelen nehirlerle ilgili Türkiye kendini bağlamış ve Fırat-Dicle politikalarının etkisi ile Meriç, Asi nehirleri ile ilgili gerekli ve yeterli girişimlerde bulunamamaktadır. Ne ölçüde doğru olduğu bilinemez ama Bulgaristan ile Meriç konusundaki görüşmelerin 39 yıldır sürdüğü Meriç havzasını selden kurtaracak barajın bunca zamandır gereksiz bahanelerle yapılamadığı

yazılmakta, söylenmektedir. İnsanlığın ortak malı olan konularda ortaklaşa hakça ve adil çözümler üretilmedikçe, bedellerini hepimiz ödemekteyiz.

Dünyayı, ülkeyi ve yaşamı tanıyan, anlayan ve ona göre politikalar üreterek yaşama geçiren bir çalışma anlayışı içerisinde olan TMMOB ve bağlı Odalarımız olarak biliyoruz ki;

Köy içmesuları konusunda görev yapan Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü kapatılarak, yerel yönetimlere devir yoluyla alan özel sektöre açılmaktadır. En fazla su kullanan sektör olan tarımda, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı sulama yönetiminin dışında bırakılmaktadır. Bu konuda yetkili kılınan İl Özel İdareleri ise, yıllardır görülür yatırımlara kaynak ayırırken, sulama yatırımlarını ihmal etmektedirler. İller Bankası'nın etkinliği azaltılarak, yerel yönetimler dış kaynaklı borçlanmaya ve su yönetimini özel sektöre devretmeye zorlanmaktadır. Dünya Bankası projeleriyle DSİ'nin etkinliği azaltılarak, sulama yönetiminden kamu çekilmekte, özelleştirilen alan yapısal sorunları bünyesinde barındıran sulama birliklerine devredilmektedir. Suya dayalı enerji üretiminde de DSİ etkinliği yok edilmekte, EPDK'ya yetki devriyle, alan “yap-işlet”, “yap-işlet-devret”çilere bırakılmaktadır. Dışa bağımlı doğalgaz krizine seçenek olarak nükleer enerji gündeme getirilirken, hidroelektrik enerjisi potansiyelinin değerlendirilmesi yeterince tartışılmamaktadır. Afet Yönetimi, “deprem” ile özdeşleştirilmekte, sel ve heyelan gibi suya dayalı afetlere yönelik yeterli önlemler alınmamaktadır. Erozyonla mücadele konusunda uzman kurumlar kapatılmakta, yeterli kaynak ayrılmamakta, alan STK'lara bırakılmakta ve çözüm ağaçlandırmaya indirgenmektedir. AB Su Çerçeve Direktifi'ne uyum peşinde koşularken, yıllardır gündemde olan çerçeve Su Yasası, nedense TBMM gündemine gelememektedir.

Yanlışları söyleyip, doğruları önerdiğimiz süreçte; “su savaşları” senaryolarına karşı konunun “güvenlik” boyutunda ele alındığını ve Ekim 2005'te yayımlanan

MGK bildirisinde; “Su kaynaklarımızın etkin kullanılması amacıyla; tarım alanlarının sulanması, şehirlerin ve sanayinin su gereksiniminin karşılanması, hidroelektrik üretiminde teknik ve ekonomik potansiyelin tümünün 2023 yılına kadar kullanılması için alınması gereken önlemlerle, sınır aşan sular üzerindeki barajların bir an önce tamamlanması üzerinde durulmuştur.” saptamasının yapıldığını da biliyoruz.

Sevgili konuklar,

TMMOB Su Politikaları Kongresi'nde; “su kaynakları geliştirme politikaları”, “su hizmetleri yönetim politikaları” ile “ulusal ve uluslararası stratejiler” temel eksenlerinde yaşanan bu süreç tüm açıklığıyla ortaya konacak; yasal, teknik, sosyo-ekonomik, teknopolitik ve hidropolitik açılardan çözüm önerilerimiz kamuoyuna açıklanacaktır.

Avrupa Birliği ile Türkiye arasında tam üyeliğe yönelik gerçekleştirilecek görüşmelerde, Su Çerçeve Direktifi üzerinde derin tartışmaların yapılması gereken bir konudur. Görüşmelerde, suyun verimlilik boyutunda doğrudan etkilediği tarım ve gıda sektörünü doğrudan ilgilendiren “Tarım ve kırsal kalkınma”, “gıda güvenliği, hayvan ve bitki sağlığı” ile “balıkçılık” müzakerelerinde çok sancılı bir süreç yaşanacaktır. Sıkıntılı bir diğer süreç ise, içmesuyu ve arıtma konularını da kapsayan “çevre” alanında yaşanacaktır. TMMOB, bu konularla birlikte, mevcut 35 konu başlığı hakkında da görüşlerini kamuoyu ile paylaşacak ve müzakere sürecini yakından izleyecek ve kendi meslek alanlarını ilgilendiren konularda süreci bir mücadele sürecine dönüştüreceklerdir. Bu çalışmayı ise, kuşkusuz buradaki arkadaşlarımızla, sizlerle birlikte gerçekleştireceğiz.

Değerli arkadaşlar,

Düzenleme Kurulu Başkanımızın, İMO Yönetim Kurulu Başkanımızın açılıştaki sözleri bizim sözlerimizdir. Panellerde TMMOB adına konuşacak Baki Remzi Suiçmez'in, İsmail küçük'ün konuşmaları bizim konuşmalarımızdır. Hepsine emekleri için Yönetim Kurulumuz adına teşekkür ediyorum.

“Su Hizmetleri ve Yerel Yönetimler” başlıklı panelde TMMOB adına konuşan Yürütme Kurulu Üyesi Baki Remzi Suiçmez şunları söyledi:

Sayın Başkan, Değerli Katılımcılar, Küresel sermaye stratejistleri; “20. yüzyılda, petrol, devletler ve şirketler için ne ifade ettiyse, 21. yüzyılda da ulusların varlık düzeyini belirleyecek değerli bir meta olan su, aynı değerde olacaktır.” öngörüsünü yapmakta; bununla yetinmeyip öngörülerine uygun politikaları çeşitli kurum ve yöntemlerle yaşama geçirmektedirler.

Uzmanların su sektörü için yaptıkları yıllık gelir tahminlerine göre dünya su piyasası yaklaşık 400 milyar dolar olup, bu değer, petrol gelirlerinin % 40’ı, dünya ilaç sanayiinin üçte biri düzeyindedir. Vurgulanması gereken nokta ise, suyun satışından elde edilen bu büyük gelirin dünya nüfusunun yalnızca % 5’inden sağlandığıdır. Dünya Bankası’nca 1998 yılında hazırlanan bir raporda, su piyasasının 800 milyar dolara yükselmesinin beklendiği açıklanmış, revize edilen büyüme hedefleriyle bu miktarın 1 trilyon doları aşacağı da belirtilmiştir. Bu öngörüler, su üzerinden sermayenin çıkarına yönelik yeni politikaların gündeme geleceğini göstermektedir.

Yalnızca çıkar temeline dayalı bu öngörüler doğrultusunda yapılanlara geçmeden önce; su üzerine genel kabul gören bazı saptamalardan bahsetmek istiyorum:

- Su, sınırlı bir doğal kaynaktır
- Dünya su kaynakları potansiyelinde ve suyun paylaşımında dengesizlikler mevcuttur.
- Su kaynaklarına daha çok az gelişmiş ülkeler sahiptir.
- Sağlıklı suya erişim ve kullanım standartlarında sanayileşmiş ülkelerin açık üstünlükleri vardır.
- Afrika ve Asya-Pasifik ülkelerinde ise, giderek artan bir su kıtlığı yaşanmaktadır.
- Türkiye, su zengini bir ülke değildir.
- Su, kıt bir kaynaktır ve stratejik önemi giderek artmaktadır.

Gerek Türkiye, gerekse dünyada su hizmetlerinden ve su yönetiminden bahsetmek gerektiğinde; “Tarih” nasıl Sıfır’dan (0) başlatılarak Milattan Önce (MÖ) ve Milattan Sonra (MS) şeklinde iki ana eksene ayrılıyorsa; “Su Hizmetlerinin Yönetimi” de, 1980 yılı başlangıç kabul edilerek, Küreselleşmeden Önce (KÖ) ve Küreselleşmeden Sonra (KS) şeklinde iki ana eksene ayrılarak incelenmelidir.

“Küreselleşme Öncesi” döneme ilişkin bazı saptamaları anımsatmak istiyorum:

- Su, bir kamu malıdır ve kamu tarafından yönetilmelidir.
 - Su, bir doğal tekeldir.
 - Su, bir “insan hakkı”dır ve kamu yararı ilkesi doğrultusunda olabildiğince ucuz olarak “yurttaş”ın kullanımına sunulmalıdır.
 - Su, havza bütününde anlamlıdır ve merkezi yönetim tarafından planlı kullanılmalıdır.
 - Su hizmetlerinin bazıları yerel yönetimlerce yerine getirilebilir.
- “Küreselleşme Sonrası” döneme ilişkin bazı saptamaları da birlikte yapalım:
- 1970’lerin sonundan itibaren küresel su politikaları belirleyici olmaya başlamıştır.
 - Küresel su politikalarını DTÖ, Birleşmiş Milletler, Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü ve Dünya Bankası yönetmektedir.

- Suyu artan ilgi doğrultusunda kurulan Dünya Su Konseyi ve Küresel Su Ortaklığı gibi uluslararası örgütlerin yönlendirici gücü artmaktadır.
- Su, artık bir ihtiyaçtır, dolayısıyla ticari bir metadır.
- Su, “Piyasa” gerekleri doğrultusunda “müşteri”ye faturalanmalıdır.
- Borç sarmalına giren ülkelerde kamu kurumları, giderek işlevsizleştirilmekte ve “çözüm” olarak su hizmetlerini piyasaya açmaları istenmektedir.

• Özelleştirme uygulamaları, KİT’ler yanında, yerel yönetim hizmetlerini kapsar hale gelmiştir.

• Küreselleşme, ulus devletlere biçtiği görevlerin yanında yerel yönetimlere de yeni görevler biçmektedir.

Bu saptamalar doğrultusunda şöyle bir yargıya varmak, sanırım yanlış olmayacaktır:

Küreselleşmenin yerel yönetimlere su üzerinden biçtiği yeni rol, alanın özelleştirilerek yerli ve yabancı sermayeye aracılık etmesidir.

“Su Hizmetleri ve Yerel Yönetimler” adlı Panelin konusu, bu bağlamda, “Su Hizmetlerinde Özelleştirme ve Yerel Yönetimler” anlamına gelmektedir.

Bu yargıya varmamızı sağlayan bazı gelişmeleri de anımsayalım:

- Yerel yönetimler dış kredi kullanan kamu birimlerine dönüşmeye başlamıştır.
- Yerel yönetimler, özelleştirmeyi başlıca çözüm olarak görmeye başlamışlardır.
- Kamu gelirleri ve kredileri kısırlarken, yatırım alanlarının genişletilmesi teşvik edilen ve teşviklerle borç batağına çekilen yerel yönetimler, suyun özel sektöre ve yabancı sermayeye açılmasına aracılık etmektedirler.
- Su, kaynaktan çeşmeye, kanalizasyondan arıtmaya, sulamadan drenaja kadar, her aşamada özel şirketlerin kontrolüne girmeye başlamıştır.

Yaşanan/yaratılan ekonomik krizler sürecinde yerli şirketler tasfiye edilerek, alan çok uluslu şirketlere terk edilmektedir.

Su; başlıca 3 sektörel alanda kullanılmaktadır:

1. İçme suyu
2. Sanayi-Enerji
3. Tarım

İçme suyu; “kırsal” ve “kentsel” olarak iki grupta incelenebilir.

Ülkemizde kırsal alana içme suyu götürülmesine yönelik merkezi görevler; 1984'te YSE Genel Müdürlüğü'nün lağv edilmesi, 2005'te de Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün kapatılmasından sonra, günümüzde tümüyle yerel yönetimlere bırakılmıştır. Halen köylerin içme suyu ihtiyacı, İl Özel İdareleri ile İstanbul ve Kocaeli'nde Büyükşehir Belediyesince sağlanmaktadır. İçişleri Bakanlığı bünyesinde ülke genelinde bilgi toplayacak ve planlamaya veri üretecek bir yapılanma oluşturulmamıştır. Bu durum, en azından köy içmesuyu envanterinin artık tutulmayacağını göstermektedir. Yatırım yönteminin yalnızca ihale olacağı 81 ilde 81 ayrı uygulamanın yaşanacak olması ise, sanırım merkezi yönetimin ilgi alanı ve denetimi dışında kalacaktır.

Bu süreçte, KHGM üzerindeki merkezi görevlerin yerele devrinin başarılı olduğunu göstermeye yönelik KÖYDES Projesine de değinmek gerekir. Özelleştirme gelirlerinden aktarılan kaynak, merkezi yönetimden ayrılan kaynak ve özel idare payları ile içmesuyu yatırımlarının 1 yıl içerisinde bitirilmesi hedeflenmektedir. Bu hedefe varılması için, sınırlı denilen kaynakların, uzman kurum olan KHGM kapatıldıktan sonra mı içmesularına aktarılması gerekiyordu? Daha da önemlisi, ihdas edilen Genel Sekreter kadrosuna teknikten uzak kişileri atandığı bir süreçte, hangi bilgiyle, hangi planlamayla, hangi ölçütlerle yaşanan sorunlar giderilebilir?

Kentsel içme suyu, İller Bankası ve DSİ desteğiyle yıllardır Belediyelerce sağlanmaktadır. 1986 yılına kadar yerel yönetim yatırımları % 100 oranında kamu kredisi ile finanse edilir ve uzun vadeli ve çok düşük faizli krediler için İller Bankası'nda oluşan fon bu amaçla kullanılır, borçlar gerektiğinde ya silinir ya da ertelenirdi. Yıllardır belediyeler için yatırım finansmanını % 90 oranında "karşılıksız" sağlayan merkezi bir kurum olan İller Bankası yatırımlarının % 45-65'ini içmesuyu sektörü çalışmaları oluşturmuş, Banka yarım yüzyıllık varlığı boyunca kentiçi su sektöründe

uzmanlaşmış tek ulusal kuruluş olarak öne çıkmıştır. İller Bankası, yerel alt yapı yatırımlarının finansmanında kamu kaynaklarının kullanımından vazgeçilmesi ve sektörün yerli ve yabancı mali piyasalara bağlanmasını öngören politikaların benimsenmesi sonucu işlevini yitirmiştir. 2001 yılında Belediyeler Fonu'nun kaldırılması ile belediyeler finansman temini konusunda sıkıntılar yaşamaya başlamış ve bu nedenle altyapı yatırımları gerçekleştirilemeyerek, hizmetler aksamaya başlamıştır.

1980'li yıllardan sonra kamu desteğinin kısılması ve sonrasında çeşitli yasal uygulamalar sonucu yerel yönetim kredileri içinde kamu kredisi oranının hızla geriye çekilmesi sonucu, boşalan alanı özel sermaye kredileri doldürmüştür. 1985-95 yılı ortalamasına baktığımızda; yerel yönetimlerce kullanılan kredilerin % 13'ünün kamu kredisi, % 20'sinin yerli ticari banka kredisi, % 67'sinin ise yabancı banka kredileri ya da dış krediler olduğu görülmektedir. Sonraki yıllarda dış kredinin payı giderek artmıştır. Dış kredilerin sektörel dağılımında, içme suyu ve kanalizasyon hizmetleri % 30 oranıyla, % 60'lık paya sahip ulaştırma sektörünün ardından gelmektedir. Ulaştırma sektörü kredileri devlet kredisi iken, içme suyu kredileri uluslararası ticari banka kredisi şeklinde kullanılmaktadır. Bu durum, içme suyu borçlarına daha fazla faiz ödenmesi ve maliyetin yükselmesi sonucunu doğurmaktadır.

Önemli nokta ise, dış krediler ya da borçların, kullanıldıkları alanda hizmetin kamu hizmeti değil, piyasa malı olarak kullanıma sunulmasını dayatan koşullar ile gelmesidir. 1981 yılında çıkarılan 2560 sayılı İSKİ Yasası'nın hizmetin özelleştirilmesine olanak sağlayan maddeleri ile birlikte, Maliye Bakanlığı'nın iznine bağlı olarak uluslararası kuruluşlara borçlanabilme olanağının da sağlanması; su ve kanalizasyon sektöründe küresel politikalara denk düşen yeni bir idari yapılanmayı ortaya çıkarmıştır.

Bu yeni yapılanmanın temel çizgisi şirketleştirme-özelleştirme-suyun ticarileştirilmesi olarak adlandırılabilir. Böylelikle temel yatırımların ve hatta hizmetlerin uluslararası ihale sistemi ve küresel kapitalizm kuralları ve kuruluşlarının çizdiği çerçevede gerçekleştirilmesinin yolu açılmıştır.

Sanayi ve enerji amaçlı su temini, yıllardır DSİ'nin yaptığı su tahsislerine ve baraj inşaatlarına göre yürütülmektedir. 2005 yılında DSİ'nin enerji üretimi alanından çekilmesi ile hidroelektrik enerjisi üretimi EPDK üzerinden özel sektöre ihale edilmeye başlanmıştır.

Sanayi kuruluşlarının özellikle yer altı sularını bilinçsizce ve acımasızca kullanması sonucu ortaya çıkan su yetersizliği ortamında, yeterli denetimi yapmayan yerel yönetimler, kirlenmiş yer altı suyundan içmesuyu sağlamaya çalşır duruma düşmektedir.

Su, gıda güvencesinin de kaynağıdır. Türkiye'deki nüfus artışına paralel olarak, tarımsal ürün ve ürün çeşidi talebi hızla artmaktadır. Artan nüfusun gıda güvenliğini, güvenilirliğini ve tarımda sürdürülebilir bir gelişmeyi sağlamak için, tarımsal üretimi ve tarımsal üretimde verimliliği artırmak zorunludur. Tarıma ayrılan alanların sınırına ulaştığı, hatta marjinal alanların bile tarımda kullanıldığı ülkemizde, üretimi ve verimliliği artırmanın en etkili yollarından birisi ve birincisi, tarımda yeni teknolojilerin kullanılması ve sulanan alanların artırılmasından geçmektedir.

Sulama konusunda başlıca iki kurum DSİ ve KHGM'dir. DSİ'nin inşaa ettiği sulama tesislerinin işletme ve bakımını yıllardır kontrollü bir şekilde yerel yönetimlere devrettiği süreçte, 1995 yılında gizli bir özelleştirme ile aslında yarı resmi, yarı yerel, yarı sivil bir kuruluş olan sulama birliklerine yapılan büyük ölçekli bir devir ile karşılaşmaktayız.

Tarımsal altyapı ve küçük sulama işlerini yürüten KHGM'nin kapatılması sonrası sulama hizmetleri, İl Özel İdareleri ile İstanbul ve Kocaeli'nde Büyükşehir Belediyelerine devredilmiştir. Yerel

yönetimlerin tarımsal altyapı ve sulama yatırımlarına gerekli önemi, önceliği ve kaynağı ayırmadıkları bilinmektedir. Sektörler arası su tahsisinde % 70'ler düzeyinde su kullanan tarım sektöründen sorumlu Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nın sulama hizmeti götürmekten vazgeçmesi ise, anlaşılabilir ve kabul edilemez bir durumdur. Yıllardır sulama ve tarımsal altyapı yatırımlarında uzmanlaşmış personelin ya alanında çalışamaz ya da ilgisiz kurumlarda görevlendirilmesi ise, insan kaynakları açısından israftan başka bir anlam ifade etmemektedir.

Merkezi yönetimi büyük ölçüde devre dışı bırakan bu düzenlemeler, niçin gündeme getirilmiştir ve ne amaçlanmaktadır?

"Kamu hizmeti" sayılan elektrik, doğal gaz, boru hatları, demiryolları, telekomünikasyon, posta, su, sulama ve kanalizasyon gibi sektörlerin ortak özellikleri; sermayenin yoğun olması ve yüksek batık maliyet içermesi; diğer pek çok sektöre girdi sağladıkları için ekonomide çarpan etkilerinin bulunması; toplumsal refah adına tüketicilerin kullanmasının gerekli olması; ölçek ve kapsam tasarrufları adına bileşenlerinin bir bölümünün doğal tekel niteliği taşımasıdır.

Kapitalizmin 70'li yıllardaki krizi yani sermayenin kar oranlarındaki daralma, şirketlerin pazarlarını tüm yerküreyi kapsayacak biçimde genişletmesine yol açmıştır. Bu gereksinimin bir sonucu olarak kamunun ekonomik alanlardan tümüyle çekilmesi ve piyasa işleyişinin tamamen serbestleşmesi gündeme gelmiştir. Sürecin en belirgin özelliği ise, insan için yaşamsal önemdeki bütün alanların, doğal tekeller dahil, sermayenin kar alanı içerisine girmesidir.

Sermayenin bu yaklaşımı ile "su yönetimi" kavramının tanımı değiştirilmiş; fiziksel yatırımlarla sınırlı olan tanım; haklar, mülkiyet, yeniden yapılanma ve örgütlenme boyutları da eklenerek, sermayenin ihtiyaçlarına cevap verecek şekilde genişletilmiştir.

Bu süreçte gündeme gelen kamu

harcamalarının kısılması ve özelleştirme politikaları, İngiltere örneğinde olduğu gibi, öncelikle politik direncin daha zayıf olduğu "yerel yönetimler" üzerinde denenmiştir.

Günümüzde 1 milyar insan sağlıklı temiz su kaynaklarına sahip olmadan ve 2 milyar insan yeterli kanalizasyon hizmetlerinden faydalanamadan yaşamakta; her yıl 3 milyon insan da su yoluyla geçen hastalıklardan ölmektedir. Su hizmetlerine duyulan ihtiyaçtaki eksikliği kapatmak için gerekli olan yatırımın yılda 100 milyar Dolar olduğu tahmin edilmektedir. Bu durum, kamunun çekildiği alanda insanların, su temini, atıksu arıtma, kanalizasyon, sulama gibi su ile ilgili yaşamsal temel hizmetlere ulaşabilmesi için özel sektörün devreye girmesini kolaylaştırmaktadır.

Dünyadaki su sektörüne baktığımızda; Avrupalı firmaların, özellikle de Fransız ve İngiliz firmaların ön plana çıktığı görülmektedir. Uzunca bir süredir su hizmetlerini piyasa hizmeti haline getiren ve kapitalist bir ülkede tekel oluşturan bu şirketler, kendi çıkarları doğrultusunda hükümetleri etkilemekte, hükümetler de dünya politikasını etkilemektedir.

Deniz Gökçe, "Çözüm var da biz anlamıyoruz!" başlıklı makalesinde şu görüşlere yer veriyor: "Bugün su konusunda atılması gereken ekonomik adımlara değineceğiz. Hayat tuhaf sürprizlerle doludur. ABD kapitalizmin kalesi değil mi? Orada su işlerinin özel sektör tarafından çözümlenmesini beklerdiniz değil mi? Sürpriz: ABD'de su büyük çapta kamusal kurumlar tarafından verilmekte. Peki ya Fransa? Kapitalizmin en aşırı eleştirisi Fransa'dan çıkar! Orada da su işleri devlet tarafından yönetilmeli idi, değil mi? The Economist'in raporuna göre Fransa'da su 150 yıldır Napolyon döneminde kurulmuş özel şirketler tarafından sağlanmakta (geçmişte kamu şirketleri ortaktı). Fransa'da Generale des Eaux ve Lyonnaise des Eaux adlı şirketler toplam 39 milyon müşteriye su

vermektedir. Bu şirketlerde suyun sahibi belediye, su dağıtımı ve yönetimi ise şirketlere aittir. Bu iki şirket dünyadaki su sistemlerinde de büyük pay sahibi. ABD su sisteminde de Fransız şirketlerinin büyük payı var. Fransa'da su bedavadır, ama su hizmeti paralı olacaktır."

1992'de toplanan Dublin Uluslararası Su ve Çevre Konferansı, suyun metalaşması sürecinde önemli bir köşe taşıdır. Konferans, suyun ekonomik bir değer olduğunu ve bu nedenle ekonomik bir mal olarak ele alınmasını gündeme taşımıştır.

Aynı yıl yapılan BM Çevre ve Kalkınma Konferansı ise, birleşik su kaynakları yönetimi ile suyun sosyal ve ekonomik bir mal olduğuna vurgu yapmıştır.

Sektördeki ulusötesi şirketler, Birleşmiş Milletler ve Dünya Bankası gibi uluslararası örgütler ile hükümetler, 1996 yılında bir araya gelerek "Dünya Su Konseyi"ni kurmuştur. Su Konseyinin toplantıları özel sektör, uluslararası kuruluşlar ve devletler olmak üzere üç taraflı temsilciler grubuyla gerçekleştirilmektedirler ve konseyin kuruluş amacına uygun olarak dünya genelinde devletleri ve suyu yönlendirecek temel politikalar, bu yapı içinde belirlemektedirler.

Küresel su politika uygulama araçlarını geliştirmeyi amaçlayan bir diğer örgüt olan "Küresel Su Ortaklığı"; sektördeki sorunları çözecek pratik uygulama araçlarını geliştirecek olan sivil toplum örgütlerinin yanı sıra, çokuluslu bankalar, sektördeki özel şirketler, Birleşmiş Milletler ve hükümetlerin katılımıyla 1996'da kurulmuştur. Küresel Su Ortaklığı'nın amacı da, ulusal ve uluslararası düzeyde içme suyu ve arıtma sektörüne ilişkin çalışmalarını küresel bir anlayışla yürütmektir.

Yerel altyapı sayılan su hizmetleri için yapılması gereken yatırımlar olan sağlıklı su temini, suyun dağıtımı, fiyatlandırma vs. için yapılması gereken yatırımlar için, mevcut kaynakları yeterli görmeyip, bu durumdan yakınıp dış sermaye arayan hükümetler; yatırım boyutunda şirketlere, finansman boyutunda

şirketlere aracılık yapan, politika ve proje üreten Dünya Bankası'na başvurmak zorunda kalmaktadır.

Dünya Bankası hemen tüm sektörlerde kredi kullandırmaktadır. Son yirmi yıldan bu yana açılan krediler içinde "yerel altyapı kredileri" giderek hızlanan biçimde önem kazanmıştır.

Dünya Bankası'nın önerdiği politikalar ise bellidir: "merkezi görev ve yetkilerin yerle devredilmesi", "su ve kanalizasyon idarelerinin oluşturulması", "yerel kapasitenin güçlendirilmesi", vs...

Nitekim Dünya Bankası; yerel yönetimler ve desantralizasyon ile şu saptamaları yapmıştır: "21. Yüzyılda büyümenin meyvelerini toplayabilmek bakımından, ulusal hükümetlerin hem ulus-üstü hem de yerel düzeylerde kurumsallaşma yoluna girmeleri gerekmektedir"

İSKİ, ASKİ, KASKİ, BUSKİ'nin oluşturulduğu süreçte gündeme getirilen modelin aşamaları şunlardır:

- Su hizmetlerinde, önce yerel yönetim kurumu olan belediyeden ayrı bağımsız bütçeli kuruluşlar oluşturulmalı
- Bu kuruluşlar eliyle yürütülen hizmetler, piyasa hizmeti haline getirilmeli
- Kamu finansman yerine özel finansman modeline geçilmeli
- Hizmetler değişik modellerle özel sektöre devredilmeli
- Hizmetin devamlılığı uluslararası tahkimle güvence altına alınmalı

Bu süreçte, siyasi kararların etkisini de yok saymamak, tüm suçu dış dinamiklere bağlamak adil bir yaklaşım olmayacaktır. Şöyle ki; 57. Hükümet ile Dünya Bankası arasında imzalanan ve 2002-2002 yıllarını kapsayan 760 milyon ABD Doları tutarındaki "Ekonomik Reform Kredisi" hakkında Dünya Bankası'na 10 Mart 2000 verilen "Kalkınma Politikası" başlıklı Mektuba göre; "Hükümet büyümeyi teşvik etmek için; mali sektörü güçlendirecek, tarımsal politikaları modernleştirerek ve su ve elektrik hizmetleri sektörlerine özel sektör katılımını artıracak olan

ve uzun süredir ertelenen reformları sürdürmektedir. Bu faaliyetler, sanayi ve hizmet sektörlerindeki önemli kamu varlıklarının satışını da içeren özelleştirmeyi hızlandırmak için çabaların yoğunlaştırılması ile tamamlanacaktır."

Ulusötesi tekeller, devlet garantisi ve yüklüce devlet teşviki olmadan hiçbir alana yatırım yapmamaktadırlar. Hükümetlerin, vergiler ile şirketleri sübvansede emeleri bazen yermemekte, çok uluslu şirketler yeterince kârlı bulmadıkları alandan hızla çekilmekte ve hizmeti kaderine terk etmektedirler. Bu bağlamda, ulusötesi tekelin haklarını koruma adına "uluslar arası tahkim" ön plana çıkmaktadır. Anlaşma hakkındaki Niyet Mektubu'nda, "uluslararası tahkim" yönelik özel bir vurgu da vardır: "Ağustos ayında, Meclis (i) özelleştirme için anayasal bir zemin oluşturan ve yetkililere kamu kuruluşları tarafından yerine getirilen yatırım ve hizmetlerden hangilerinin özel sektöre satılabileceğini ya da devredilebileceğini yasayla belirleme izni veren; (ii) Yabancı bir unsur taşıyan, yani yabancı bir yatırımcının doğrudan veya mali ilgisinin bulunduğu imtiyaz sözleşmelerinde ve kamu hizmetleriyle ilgili diğer yasal anlaşmalarda ortaya çıkan anlaşmazlıkların çözümünde uluslararası tahkime gitme olanağını tanıyan ve (iii) imtiyaz sözleşmeleri ve kamu hizmetleriyle ilgili diğer yasal anlaşmalar konusunda Danıştay'ın rolünü tavsiye vermekle sınırlayan bir dizi anayasal değişikliği kabul etmiştir. Bu değişikliklere dayanarak Meclis, Aralık ayında Yap-İşlet-Devret (YİD) projelerine ilişkin Kanun'da değişikliğe giderek elektrik, su ve ulaşım da dahil bir çok sektördeki proje anlaşmalarını Ticaret Kanununa tabi hale getirmiştir."

Küresel reform programlarıyla yerel yönetimlere biçilen rol, belediyelerin yapılarında önemli değişikliklere yol açmıştır, yeni projelerle açmaya devam etmektedir. Dünya Bankası ile 8 Şubat 2006'da imzalanan 212 milyon Euro bedelli "Belediye Hizmetleri Projesi",

Ülke Destek Stratejisi (CAS) adı verilen, Dünya Bankası tarafından hazırlanmış Türkiye planının hedeflerinden birini yerine getirmektedir. Proje ile; su, atıksu ve çöp yatırımlarının finanse edilmesi; Belediyelere teknik yardım yapılması ve İller Bankası'nı kurum olarak güçlendirilmesi amaçlanmaktadır. DB ile yaşanan geçmiş dönem deneyimlerine baktığımızda, projenin olası sonuçları şöyle sıralanabilir; Ülkenin belli başlı kentlerinde su, atıksu ve çöp sistemleri uluslararası ihaleye çıkarılacak, ihalelerin başlıca koşulu sistemlerin özel sektöre devri, yani özelleştirme olacaktır. Sayılan temel altyapı alanlarında uygulanan çalışma ve işleyiş usulü kuralları, yönetim örgütlenmesi piyasa ortamına uygun hale getirilecektir. İller Bankası, yeniden yapılanma adı altında tasfiye edilecektir.

Bu süreçte, su hizmetlerini doğrudan etkileyen Hizmet Ticareti Genel Anlaşması-GATS'ı unutmamak gerekmektedir. Çünkü; oluşan/ oluşturulan su piyasasında, özel sektör odaklı piyasa aktörlerinin hedeflerini gerçekleştirmesinin önündeki engellerin kaldırılmasına yönelik kuralların belirlenmesi gerekmekte ve bunu dünya genelinde GATS sağlamaktadır.

"Su iletim sistemleri, enerji ve atık su işleme" konusunu, müzakerelere konu ana gündem maddelerinden biri olarak gören GATS'a göre; su, kamu hizmeti değildir. Piyasada özel şirketler tarafından satışa sunulmuş olan şişe suyu olgusu, kamunun bu hizmeti vererek bu şirketlerin ticaretine engel olmasına yol açacaktır ve bu durum serbest rekabete aykırıdır. O halde, suyun çıkarılması, işlenmesi, iletimi hizmetleri serbest piyasa koşullarında gerçekleştirilmelidir. Temel hedef ise, bu anlaşma üzerinden suyun ticarileştirilmesi, metalaştırılması, DTÖ sistemi ve hukukunun güvencesinde sermayenin en önemli kar alanlarından biri yapılmasıdır.

GATS, ulusal hükümetlerin yanı sıra bölgesel ve yerel yönetimler

için de bağlayıcıdır. Henüz GATS'ın yerel yönetimlere etkileri ayrıntılı olarak bilinmemekle birlikte, tahkim süreçleri aracılığı ile ortaya çıkabilecek uygulamaların, çarpıcı sonuçlar doğurabileceği beklenmektedir. Beklenen sonuç; dünya halklarının daha yüksek fiyatlarla suya ulaşması ve büyük bir maddi kaynağın su faturaları üzerinden özel şirketlere aktarılmasıdır. Dünya Bankası ve IMF politikaları ile birleştirildiğinde GATS'ın yerel hizmetlerde bir yıkım anlamına gelmesi konusunda yoğun kaygılar mevcuttur ve Kanada'da, Avusturya'da, Fransa'da, İtalya'da, İngiltere'de birçok yerel yönetim karşı duruş sergilemektedirler. Ülkemizdeki yerel yönetimlerin GATS'ı ne kadar bildiklerini ise, en azından ben bilmiyorum.

GATS hükümlerinin kamu yönetimine yansımaları sağlayacak temel düzenleme, Cumhurbaşkanı tarafından veto edilen Kamu Yönetimi Temel Kanunu Tasarısıdır. Tasarı demek doğrudur çünkü, yasalama işlemi değildir. Ancak, iktidarın benimsediği yeni strateji gereği, cephe bölünmekte ve parçalar gözden kaçırılmakta, 5286 sayılı yasa gibi pek çok yasa, tek tek onaylanarak yürürlüğe girmektedir.

Yerel yönetimlerde esnek üretim modellerinin yaşama geçirilmeye çalışıldığı bilinmektedir. Özelleştirmeyi de doğru bir model olarak gören yerel yönetimlere göre, özelleştirmenin sağladığı bir avantaj da, çalışan sayısının azaltılmasıdır. Bu amaçla dünyanın birçok yerinde, özelleştirme ile beraber personel azaltımı yoluna gidilmiştir. Ülkemizde bu konuda sağlıklı verilere ulaşmada güçlük çekilmektedir.

Su hizmetlerinde yerel yönetimlerin yeni rolü, kuşkusuz "ulusal planlama" anlayışındaki nitelik değişiminden etkilenmiştir. 1980'li yıllardan başlayarak, özellikle 1990'lı yıllarda "bütüncül ve merkezi ulusal kalkınma planlaması anlayışı"nın zayıflaması ve etkinliğini tamamen kaybetmesi söz konusudur. Son yıllarda IMF ve Dünya Bankası ile yapılan pazarlıklarda

verilen taahhütler, ulusal öngörümüzü oluşturması gereken 7. ve 8. Beş Yıllık Kalkınma Planı'na da yansımış; sudan ulaşma; tarımdan madencilğe; sağlıktan eğitime kadar uzanan her alanda ulusötesi şirket bağlantılı özelleştirmeler öngörülmüştür.

Bu durum, küreselleşmenin yerelleşme modeli ile örtüştüğü gibi, uyum çabası içerisine girilen AB'nin bölgesel kalkınma anlayışıyla da örtüşmektedir.

Büyükşehirlerdeki su temini ve atıksu arıtma tesisi projelerinden küçük yerleşim bölgelerindeki temiz içme suyu temini konularına kadar, kamu, özel sektör ve sivil toplum sektörlerinin ortaklığı konusunda yaşanan gelişmeler karşısında, ülkemizde de gündeme gelen Bölge Kalkınma Ajansları bu noktada önem kazanmaktadır. 5449 sayılı "Kalkınma Ajanslarının Kuruluşu, Koordinasyonu ve Görevleri Hakkında Kanun"un 8 Şubat 2006 tarihli RG'de yayımlandığını anımsatmak isterim.

Türkiye, kamu işleticiliği altında suyun tüm yurttaşların ulaşması gereken toplumsal bir değer olduğu arz odaklı su siyasalarını, özel işletmecilik altında suyun fiyatlandırma ilişkisine konu ticari bir meta olduğu, talep odaklı siyasalar için terk ederken, süreçten tarım sektörü ve sulamalar da payını almıştır.

Dünya Bankası ile imzalanan 1998 tarihli "Sulama Yönetimi ve Yatırımlarında Katılımcı Özelleştirme Projesi", bu anlamda önemlidir. Çünkü, proje sonrası kamusal nitelikteki sulama yönetimi, sulama birliklerine devir ile yerleştirilmiş, aslında özelleştirilmiştir. Hızlı devir adıyla yaşanan sürecin gizli bir özelleştirme olduğu, dönemin DSİ Genel Müdürü tarafından sonraki yıllarda açıklanmıştır. Kamunun tümüyle tasfiyesinden sonra, sulama birliklerinin, mevcut işletmeleri çokuluslu şirketlere kaydırma görevi üstlenip üstlenmeyeceğini ise zaman gösterecektir.

DSİ'nin düzenlediği Su Günü etkinliği kapsamında Limak İnş. San. Tic. A.Ş. Yönetim Kurulu Üyesi Ebru

ÖZDEMİR'in gündeme taşıdığı şu sözler, özel sektör adına sıranın sulama yatırımlarına geldiğini ve birliklere biçilen rol anlamında önemlidir; "Sulama projelerini incelediğimizde 20 milyar dolar stoku gördüm. 180'e yakın proje devam etmektedir. Senede 650 milyon dolarlık bir ödenek ayrılıyor. Bu nedenle proje stoku 30 yılda tamamlanır. Şimdi sulamayla enerji projesi arasındaki fark şöyle: Biz bunu nasıl finanse ederiz diye düşünürken enerji her zaman alınabilir satılabilir bir mal. Sulama projelerinde ise bankalara gidip finansman arayabilmek için bir ürün elde etmemiz lazım. Burada ise yap-işlet-devret gibi sistemin kurulacağına inanıyorum. Burada köylüleri, sulama birliklerini yani herkesi içine alan bir organizasyon kurup daha sonra bankalara burada üretilecek ürünün gelirlerini temlik edilebilir veya yap-işlet-devret tarzında bir sisteme dönüştürülebilir diye düşünüyorum.

Dünya Bankası kredileri ya da hibeleri ile desteklenen projelere yönelik bazı saptamalarda da bulunmak istiyorum. Hibelere, her zaman kağıt üzerindeki amacından farklı amaçlar taşırlar. Marshall Yardımı örneğinde somutlaştığı üzere hibelere, hibe verenler tarafından belirli bir egemenlik alanı oluşturmak ve bundan çıkar sağlamak için bir araç olarak kullanılmaktadır.

2001-2005 yıllarını kapsayan ve 600 milyon ABD Doları olan "Tarım Reformu Uygulama Projesi"; a) Doğrudan Gelir Desteği Projesi, b) Alternatif Ürün Projesi, c) Tarım Satış Kooperatiflerinin Yeniden Yapılandırılması, d) Proje Destek ve Tanıtım Hizmetleri bileşenlerinden oluşmaktadır. Dünya Bankası belgeleri ışığında TRUP bileşenlerinin gerçekleşme durumuna ilişkin veriler incelendiğinde, parasal kullanımın % 50'ler düzeyinde olduğu ve 2007 yılına kadar uzatılan proje kapsamında, "kullanılmayan krediler için yeni projeler üretme" çabasına girildiği görülmektedir.

TRUP Kredisi olan 600 milyon \$'ın 400 milyon \$'lık proje bedelinin yaklaşık 3

milyon \$'lık kısmı, yani proje ödeğinin yalnızca % 0.75'i üreticiye gitmişken, yapılan revizyon sonrası; Çevre Amaçlı Tarımsal Arazilerin Korunması (ÇATAK), Köy Bazlı Katılımcı Yatırımlar Programı, Arazi Toplulaştırması Projesi, Çiftçi Örgütlerinin Kurumsal Gelişimi Projesi (IRFO) ile Lisanslı Depoculuk Projesi, kredi kapsamına alınmıştır.

Köy Bazlı Katılımcı Yatırım Programı kapsamında, özel ve kamu sektörüne yönelik olarak kırsal kesimde gerçekleştirecek yatırımlara belirli oranlarda hibe desteği verilmektedir. Tahsis edilen 30 milyon dolar kredinin kamu kurumlarına kullanılacak kısmı 16 milyon dolardır. Kamu hizmetine yönelik yatırım konuları; Köy yolu, köy içmesuyu, kanalizasyon, köy bazlı sulama tesisleri gibi mevcut alt yapı tesislerinin iyileştirilmesi ve geliştirilmesi konularındır. Başvurabilecek kamu kurumları ise; Kaymakamlıklar ile Köylere Hizmet Götürme Birlikleri'dir.

Tarım ve Köyişleri Bakanı Mehdi Eker'e göre; "Köy bazlı katılımcı yatırım programında uygulanacak pilot iller belirlenirken, bölgesel kalkınma ajansları için oluşturulan istatistikî bilgi birimleri, yani, NUTS esas alınmıştır. Her bölgede yer alan iller kendi aralarında değerlendirilirken, her ildeki toplam kırsal nüfus başına düşen tarım alanı, kişi başına gelir, okuryazarlık oranı, işsizlik oranı, tarımsal sanayi kuruluş sayısı, köy yolu asfalt oranı, toplam sulanan alan oranı, ilde içmesuyu olanağı olan köy sayısı, ildeki başarılı kooperatif sayıları gibi kriterlerden bir matriks oluşturulmuş, değerlendirme buna göre yapılmış ve projenin ilgili birimleri tarafından onaylanarak 2005 yılında uygulanacak iller, pilot iller belirlenmiştir. 1 Ocak 2006 tarihi itibarıyla bu proje Türkiye'nin tüm 81 vilayetinde uygulanacaktır." Karşımıza çıkan NUTS bölgeleri, Bölgesel Kalkınma Ajansları'nın da ölçeklerini belirlemede kullanılmaktadır. Gerekçe ise aynıdır: "AB'ye uyum"

Köy Bazlı Katılımcı Yatırım Programı kapsamında şu sorulara gerçekçi

yanıtların verilmesi gerekmektedir: "Köy yolu, köy içmesuyu, kanalizasyon, köy bazlı sulama tesisleri gibi mevcut alt yapı tesislerinin iyileştirilmesi ve geliştirilmesi" hizmetleri, kırsal kalkınma bileşenleri midir? Bu hizmetler kamunun yürütmek zorunda olduğu temel altyapı hizmetleri değil midir? KHGM kapatılarak ülke düzeyinde yürütülen bu hizmetler, faiz ödenerek, onca deneyime karşın pilot proje olarak yerel üzerinden özel sektöre ihale ile mi yürütülmelidir? 2032 sayılı Yasa gereği Köylüden katkı almak yasak değil midir? Kaymakamlıklar 5286 sayılı Yasa gereği bu hizmeti yapmakla yükümlü değil midir? Olası Kırsal Kalkınma Genel Müdürlüğü bu hizmetleri kapsayacak mıdır?

Devlet Bakanı Ali Babacan'ın 7/7362 sayılı soru önermesine 25 Temmuz 2005'te verdiği yazılı yanıtta belirtildiği üzere; Türkiye, 30 Haziran 2005 itibarıyla, 6.096.060.708 \$ borçla DB'na en borçlu 6. ülke, 12.192.980.000 SDR ile IMF'ye en borçlu 2. ülke konumundadır. Son dönemde Brezilya'nın IMF'ye borcunu kapatması sonrası, Türkiye IMF'ye borçlu tek ülke konumuna düşmüştür.

Türkiye, merkezi bütçeden yürütmesi gereken temel altyapı hizmetlerini, pilot projelerle ve ihale sistemiyle, üstelik faiz ödeyerek yapma lüksüne sahip bir ülke midir?

Dış borç karşılığı geliştirilen bir diğer proje, Çiftçi Örgütlerinin Kurumsal Gelişimi Projesi (IRFO)'dir. Toplam bütçesi 10,6 milyon \$, DB Kredisi 8,5 milyon \$ olan projenin amacı; "Farklı işkollarında faaliyet gösteren çiftçi örgütlerine idari ve teknik kapasitelerinin artırılması amacıyla, 400 çiftçi örgütü bünyesindeki üyelere teorik ve pratik düzeyde eğitim verilmesi" olarak belirlenmiştir. Dünya Bankası kredisi ile "Sulama Yönetimi ve Yatırımlarda Katılımcı Özelleştirme Projesi" kapsamında, "hızlı devir" adı altında "gizli özelleştirme" ile Sulama Birliklerine yüklenen işlevden rahatsız olan, haksız rekabete maruz kaldığını her fırsatta dile getiren ve

Dünya Bankası'nın desteklemediği, aksine bizlerin en uygun model olarak sürekli gündeme getirdiğimiz Sulama Kooperatiflerinin, "su birlikleri"ne özel atıf yapan bu proje kapsamında yer alması, yüksek faiz ödenen ARIP'ten kalan paranın bir kısmıyla yetinir duruma düşmesi, tek sözcükle "düşündürücü"dür.

Bu saptamalardan, sulama kooperatifleri ve yerel yönetimler gerekli dersi çıkarmalıdır.

Su kaynaklarının havza bazında; su, toprak, orman ve bitki örtüsü gibi kaynakların bir arada ele alınmasının yanı sıra su kaynaklarının da sadece ekonomik değeri olan bir kaynak değil de aynı zamanda bir ekosistem olduğunu göz önünde bulunduran çevre bilincinin oluşturulması, bu kaynakların ve ilişkide olduğu canlıların geleceği açısından çok önemlidir. Böyle bir bakış açısı, sadece karını düşünen sermayeden beklenmemelidir. Üzülerek belirtmek gerekirse, yerel yönetimlerin de bu konuda duyarlılık gösterdikleri söylenemez. Su havzalarında kaçak yapılaşmalara göz yumulması bu durumun belgesidir. Oluşan su kirliliğinin maliyet artışına neden olduğunun gündeme getirilmesi ise, doğru ama eksik bir yaklaşımdır, en azından bu konuda verilen görevin kime ait olduğunun anımsatılmasını gerektirir.

İmtiyazlar, kapitülasyonlar, Türkiye için aslında yeni bir tablo değil.

Osmanlı döneminde Türkiye'de yabancılar tarafından işletilen su imtiyazları vardı: Kadıköy-Üsküdar Türk Su A.Ş., Terkos, Mersin Su, İzmir Su. Cumhuriyet yönetimi her alanda olduğu gibi bu alanda da imtiyazları kaldırdı ve Türk firmalarının ya da kamu yönetimlerinin alana egemen olmasına olanak sağladı.

Sözü edilen şirketlerden birincisi olan Kadıköy-Üsküdar Türk Su A.Ş.'nin 1920'lerde ortaklığını yapan ve Cumhuriyet'le birlikte imtiyazı kaldırılarak ülkeyi terk eden Fransız "Lyonnaise Des Eaux" şirketinin,

Antalya Kentsel Su Projesiyle beraber ülkeye geri döndüğü bilinmektedir. Bu durum, Türkiye'nin bağımsızlık temelinde yükselen politikalarından ne denli uzağa düştüğünü göstermektedir.

Hızla ulusötesi şirketlerin egemenliğine giren bir başka alan da, içme suları ile ilgilidir. Ülkemizde vatandaşların yaklaşık % 80'i, taşımacılık ve işçilik maliyetinin bindirilmesi nedeniyle 2.5-4 YTL'den satılan damacana ya da pet şişe suyunu pahalı bulduğu için, musluk suyu içmektedir. Kırsal alandaki seçenek ise, sağlığa zararlı ölçüdeki kirliliğe aldırmaaksızın denetimsiz kullanılan kuyu suyudur.

Ülkemizde kriz yıllarında içmesuyuna yatırım yapan yabancı şirketler olan, sahip oldukları tekeli dağıtım ağları ve tüketici tarafından aranan diğer markaları nedeniyle suyun bayiilerde satışını ön koşulu olarak dayatan Coca Cola, Danone, ve Nestle; yaklaşık 6 ay sonunda karlı duruma geçen tesislerinde ürettikleri "sofra suyu"nu, "Turkuaz"ı, "Nestle"yi, "Danonesu"yu, şebeke suyunun yaklaşık 400 katı fiyatla yurttaşlarımıza satmakta, piyasa payını giderek artırmaktadırlar.

Bu süreçte, yerel yönetimlerin yurttaşlara satın alabilecekleri maliyette içmesuyu temin edecek entegre içme suyu fabrikaları kurmamaları, sadece duyarsızla açıklanabilir mi?

Özetle; su hizmetlerinin yerel yönetimler üzerinden özel şirketlerce yerine getirilmesi sürecinde, öngörülen hedeflere ulaşma düzeyinin belirlenmesi, uygulamaların başarısını görebilmek açısından önemlidir. Bu bağlamda şu soruların yanıtlanması gerekmektedir:

- Mevcut kaynaklar planlı ve doğru şekilde kullanılıyor mu?
- Toplumdaki her birey; içme suyu, kanalizasyon ve benzeri hizmetlerin tamamından sorunsuz olarak faydalanabiliyor mu?
- Siyasi kaygıların ve politik risklerin olmadığı bir yapılanma sağlanabilmiş midir?
- Kayıp-kaçak oranı sifira yaklaşmış mıdır?

• Özelleştirilmiş sektörde tarifeler düzgün olarak belirleniyor mu?

• Altyapı hizmetini sağlayacak özel sektör kuruluşları gerekli uzmanlık, kapasite ve tecrübeye sahip mi?

• Bölgesel farklılıklar giderilebilmiş midir?

Kayıp-kaçak oranlarının % 50'ler, bazı bölgelerde % 70'ler düzeyine çıktığı günümüzde, yerel yönetimlerin bu sorunu gidermek için dış kaynak arayışına girmesine gerek yoktur. Aslında, mevcut kaynaklara dayanılarak pek çok hizmetin yerine getirilmesi olanaklıdır. Yapılması gerekenler yapılmayıp, yıllardır, "Biz yerel altyapı hizmetlerini, bu kapsamda sayılan su hizmetlerini yürütmekte finansman bakımından yetersiz kalıyoruz, dış finansmana, krediye, projeye gereksinimimiz var, yabancı sermayeyi bu alanlara çekmek zorundayız" demek, kamu hizmetlerini üzerlerinden atarak özel sektörü alana çekmenin altyapısını hazırlamaktan başka bir anlam ifade etmemektedir.

Ozan şöyle söylemiş;

"Peynir ekmek değil ama / acı su bedava"

Orhan Veli'ye inat, acı su artık bedava değil. Aksine, nerede daha çok tüketilecek ve kar getirecekse, su oraya akmaktadır.

Bir saptama: Eğer herhangi bir mal ya da hizmet topluca tüketiliyorsa, bunu yerelde ya da merkezde olsun yalnızca kamu üretir. Şirketler değil.

Bazı gerçekleri olduğu gibi kabul etme zamanı gelmiştir, geçmektedir. "Su bir kamu malıdır, suya erişim bir insan hakkıdır" diye başlayan ve "ama, küresel gerçekler, piyasa ekonomisine uyum, kaynak olmaması nedeniyle başvurmak zorunda kaldık vs." gerekçelerle suyun ticarileşmesini ve özelleştirmeleri savunmak, kendimizi kandırmaktan öte bir anlam ifade etmemektedir. Sağlıklı çözüme varmak için yapılacak tercih tek olmalıdır: "Su bir kamu malı ve suya erişim bir insan hakkıdır. O halde kamu yönetimi suyu

kamu yararına uygun şekilde en düşük maliyetle yurttaşlarına sunmalıdır."

Bu hafta manşetlere taşınan bir gazete haberi başlığını anımsatmak istiyorum: "Belediyeler borç batağında". Habere göre, Türkiye'deki 3 bin 225 belediyeden yaklaşık 3 bininin İller Bankası'na 2 milyar 685 milyon YTL borcu bulunmaktadır.

Bir başka gazete haberi başlığı şöyledir: "Vivendi Water yine Türkiye'de". Habere göre, İstanbul'un su dağıtım hizmetlerini 130 yıl Generale des Eaux şirketi üzerinden yöneten, 1935'te kamulaştırma nedeniyle pazardan çekilmek zorunda kalan Vivendi Water, belediye, organize sanayi bölgeleri hatta Türkiye'nin su yönetim sorununu çözme iddiasıyla döndü. "Vivendi Water'ın tarihi işi belediyelere su yönetimi hizmeti vermek. İSKİ'nin kanalizasyon altyapısını yapmaya talibiz. Tüm bu işler için ortaklığa hazırız" diyen ve Türkiye'nin çok yakın bir zamanda AB'ye katılacağına inandığını belirten Vivendi Water Uluslararası Operasyonları Başkanı Gerard Mohr; "Türkiye'nin su altyapılarının iyileştirilmesi gerekiyor. AB'de suyun artırılması ve dağıtılmasına ilişkin bazı standartlar var. Bu standartlara uyma zorunluluğu bazı finansman ihtiyaçları doğurabilir. Finansman konusunda, uluslararası kredi kuruluşlarıyla görüşmelerde katalizör olmaya hazırız" sözleriyle, İstanbul ve diğer şehirlerde 20-30 yıllık anlaşmalarla ve yap-işlet-devret modeliyle hizmet vermeye hazır olduklarını belirtmiştir.

AB, uyum aşamasında yapılması gereken yatırımlar için gerekli maddi kaynağı vermeyeceğini, yapısal fonlar, çevre ve tarım konularında kalıcı sınırlamalar getirebileceğini beyan etmiştir. Yabancı sermaye, AB standartlarına uyma zorunluluğunu gündeme getirerek yeni kar alanlarının açılması peşinde koşmaktadırlar. Türkiye ise; uyum adına yapılması gereken yatırımları müzakerelerle zamana yayma yerine, dış borçlarla gerçekleştirmeye çalışmaktadır. Dış borca dayalı yatırımları özel sektöre

yaptırma tercihi, yerel yönetimlerin de en çok benimsedikleri yöntem olmaktadır.

Ozan söyle söylemiş;

“Dünyamızı tam ortadan bölmüştüm, / Cefa bana sefa sana düşmüştü.”

Bizim gibi gelişmekte olan ülkelerde; sefa “pazar” olan merkezi yönetime ya da yerel yönetimlere düşmüyor, yerli ve yabancı sermayeye düşüyor. Cefa ise, hep birlikte bizlere düşüyor, “müşteri” konumuna düşürülen bizlere.

Dünya Bankası ya da IMF’den gelen kredi karşılığı yaşama geçirilen Dünyada suyun özelleştirilmesi ve ticarileştirilmesi sürecinin halklar üzerindeki olumsuz etkisi, her geçen gün daha fazla hissedilmekte ve hızla artmaktadır. Bolivya’da kamunun elinde bulunan su hizmetlerinin Bechtel şirketince satın alınması ile başlayan ve DTÖ’nün tahkim mekanizması olarak

kullandığı Dünya Bankası’nın ICSID-Yatırım Uyuşmazlıklarının Uluslararası Çözüm Merkezi’nde şirket lehine alınan kararlar Bolivya devletinin tazminat ödemek zorunda kalmasıyla sonlanan bu süreç, yaşanan toplumsal olaylarla dünya gündemine girmiştir.

Ağustos ayında İsviçre’nin Kungälv kasabasında düzenlenen 2004 Barış ve Özgürlük İçin Uluslararası Kadın Birliği (Women’s International League of Peace and Freedom –WILPF) Kongresi’nde yazar Laura Santina, şu saptamaları da yapıyor, katılmamak mümkün mü?; “Bolivyalılar, -su haklarını satın alıp ve su fiyatlarını insanların ödeyemeyeceği rakamlara yükseltince- Bechtel’i ülkelerinden şutladılar. Kolombiya’da “Katil Kola” ve “Kola’yı Boykot Et” kampanyaları başlamış durumda. Kentucky- Lexington vatandaşları 2003’te RWE tarafından satın alınan Kentucky- Amerikan Su Şirketi’nin

kontrolünü tekrar ele geçirmek için Bluegrass Hareketi’ni örgütlediler. Michigan’ın Mecosta vilayetinde yerel halk Nestle’nin yerel kaynak suyunu şişeleme hakkına karşı mücadele etti. Bunun gibi sayısız birçok örnek daha var.”

TMMOB olarak, yerel yönetimlere çağrımızı açıklar:

Kendilerini merkezi yönetimin seçeneği olarak görmeyi bırakarak ve merkezi yönetim ile el ele vererek, su üzerinden yaşanan bu küresel sömürüye karşı birlikte mücadele etsinler. Borçlanarak karar alma süreçlerini özel sektöre devretmesinler. Halkla birlikte karar alsınlar, birlikte üretsinler, birlikte yönetsinler. Biz mühendis, mimar ve şehir plancılarımızın bu süreçte üzerimize düşeni yapacağımızı da bilsinler.

Saygılarımla.

“Geçmişten Geleceğe Su Kaynakları Yönetimi” başlıklı panelde TMMOB adına konuşan Yürütme Kurulu Üyesi İsmail Küçük şunları söyledi

Sayın Konuklar, Değerli izleyiciler,

Su deyince aklımız sağlık, tarım, enerji, ulaştırma, taşkın kuraklık kısaca her şey geliyor.

Bugün suyun geçmişten geleceğe ilişkin yönetimini konuşuyoruz. Bunun için suyla ilgili genel bilgilere kısaca bakmakta yarar var. Bizler biliyoruz ki;

Yılda 250 milyon kişi sağlıklı suya ulaşamamaktadır. Ancak bu rakam başka kaynaklarda 1.5 milyar insanın sağlıklı suya ulaşamadığını da söylemektedir. Ancak 250 milyon kişi bu haktan tamamen yoksundur. 2.5 milyon kişi suya bağlı hastalıklara yakalanmakta ve yaşamını yitirmektedir.

Su’yun ticari meta haline getirilmesi su gerilimleri ve suya bağlı sorunların

daha da artmasına neden olacaktır.

Sanayii, şehirleşme ve ulaşım

politikalarında sınırsız kar amacının gözetilmesi atmosferin dengesini bozarak iklim değişikliğini hızlandırmaktadır.

İklim değişikliği yağış karakterlerinin değişmesine neden olacağından, kullanılabilir su potansiyelinin önemli bir kısmı ani yağışlar nedeniyle taşkınları oluşturarak kullanılmadan denizlere ulaşacaktır.

Suyun karalar üzerindeki dağılımında coğrafi koşullara bağlı farklılıklar göstermektedir. Ancak su temel insan hakkı olarak gözetilerek yönetildiğinde herkese yetecek durumdadır.

Gelecekte nüfus artış hızının ve su talebinin günümüzdeki boyutları ile sürmesinin yanı sıra su havzalarının yok edilmesi sonucu önümüzdeki 25 yıl sonra dünya nüfusunun yarısı su sıkıntısıyla kar karşıya kalacaktır.

Ülkemizin Su Potansiyeli açısından olaya bakıldığında,

Kişi başına yılda 10.000 m³ su düşen ülkeler su zengini sayılmaktadır.

Ülkemizde yılda kişi başına düşen su miktarı ortalama 2.028 m³ tür. Bu değer buradaki sunuşlarda da farklı değerlerde gösterilmektedir. Ancak benim verdiğim değer ülkemizdeki ölçülere göre yapılan son çalışmadan alınmıştır. Ancak ne olursa olsun suyun yıllara göre değişimi 198 milyar m³ ile 64 milyar m³ arasında değişmektedir. Uzun yıllar ortalaması ise 123 milyar m³ tür. Ülkemizde suya ilişkin yapılan planlamalarda gelecekte suyumuzun 60 milyar m³ ün çok daha altına düşeceği dikkate alınmalıdır. Ayrıca

suyun dağılımı bölgelerimize göre farklılıklar göstermektedir. Örneğin Marmara bölgesinde kişi başına düşen su yılda 450 m³ tür.

Marmara ve Ege Bölgeleri, Türkiye toplamında, potansiyel ve kullanılabilirlik açısından sırasıyla %11.9 ve %9.62 oranında pay alırken

nüfus olarak Türkiye'nin % 38.8'ini kapsamaktadır.

İklim değişikliği ile ilgili senaryolara baktığımızda Anadolu'da su stresinin daha da artacağı açıkça görülmektedir. Çalışmalarda ayrıca bu durumda dikkate alınmalıdır.

Su'dan yeterince yararlanabilmek için bir kişinin günlük ortalama kentsel su tüketim standardı 150 litre olarak kabul edilmektedir. Dünya'da bölgelere göre genel olarak kişi başına su tüketim miktarları sanayileşmiş ülkelerde 260, Afrika'da 65, Asya'da 140, Arap ülkelerinde 150, Latin Amerika'da 180 litredir. Ülkemizde ise kişi başına günlük su tüketimi ortalama 100 litredir. Bazı illerimizde bu oran İstanbul'da 120, Ankara'da 140 litredir.

Ülkemizdeki İçme Suyu hizmeti Sağlayan Kuruluşların Durumuna baktığımızda,

İçmesuyu şebekesi ile hizmet edilen belediye nüfusunun Türkiye nüfusu içindeki payı %68,78, belediye nüfusu içindeki payı ise %90,26 dır. İçmesuyu arıtma tesisleri ile hizmet edilen belediye nüfusunun Türkiye nüfusu içindeki payı %28,66, toplam belediye nüfusu içindeki payı ise %37,61 dır

İçmesuyu sistemlerine göre belediye nüfusu incelendiğinde; belediye nüfusunun %93,25'i içmesuyu ihtiyacını içmesuyu şebekesinden, %4,75'i kuyudan, %0,66'sı halk çeşmesinden, %0,45'i kaynaktan karşılamaktadır. Buradan açıkça görüleceği gibi belediyelerde bile su hizmetleri yeterince verilememektedir.

Belediyeler toplamda temin edilen suyun %39,73'ü kuyudan, %25,22'si kaynaktan, %25,09'u barajdan, %7'si gölden, %2,79'u akarsudan ve %0,18'i göletten temin etmektedir.

Ülkemizde kanalizasyon şebekesinin ve arıtma tesislerinin genel durumuna baktığımızda;

Kanalizasyon şebekesi ve arıtma

tesisleri açısından olaya bakıldığında; kanalizasyon şebekesi ile hizmet edilen belediye nüfusunun Türkiye nüfusu içindeki payı %54,58, belediye nüfusu içindeki payı %71,62 dır. Atıksu arıtma tesisleri ile hizmet edilen belediye nüfusunun Türkiye nüfusu içindeki payı %9,71 ve toplam belediye nüfusu içindeki payı ise %12,75 dır.

Belediye nüfusunun %74'ünün atıksularını kanalizasyon şebekesine, %24,97'sinin fosseptiğe, %0,96'sının zerezimine, %1,13'ünün ise diğer kanalizasyon sistemlerine verdiği belirlenmiştir.

Su için hukuksal duruma baktığımızda; Roma Hukuku'nda toprağın üstündeki ve altındaki su, toprak mülkiyetinden ayrı düşünülmemiştir. Yani, suya sahip olmak için toprağa sahip olmak yeterlidir. Roma hukukunda sadece düzenli olarak akan akarsular özel mülkiyetin dışında tutulmuştur.

Alman hukukunda kaynaklar ve sular eyaletin malıdır, yani, kamusal mülkiyet söz konusudur.

Fransız sisteminde ise gemi ve sallarla taşıma yapılmasına elverişli sular kamusaldır. Bunun dışında kalanlar özel mülkiyete tabidir.

Avusturya hukuk sisteminde ise genel ve özel sular tek tek sayılarak belirlenmiştir

İslam hukukunda, arazinin devlete ait olduğu ilkesi kabul edildiğinden, su üzerindeki mülkiyetten çok, kullanma hakları üzerinde durulmuştur. Suların kullanılma esasları devletçe düzenlenmiştir.

Osmanlı döneminde ise, Mecelle'de kural olarak sulardan herkesin yararlanabileceği kabul edilmiştir. Burada genel ve özel su ayrımı yapılmış, genel sulardan herkesin yararlanabileceği kabul edilmiştir

Sular Hakkında Kanun ile,

Osmanlı döneminde kentsel hizmetler

kısmen devlet örgütü kısmen de vakıflar eliyle görülmüştür. Önemli belediye hizmetleri vakıflar eliyle yürütülmüştür. Belediye teşkilatları kurulduktan sonra da vakıflar etkinliklerini sürdürmüş, şehir ve kasabalar ile köylere vakıflar aracılığıyla su sağlanmıştır.

Sular Hakkında Kanun, bu konuda bir reform yaparak, şehir, kasaba ve köylerin kullanımına ait vakıf sularının yönetimini ilgili yerel yönetimlere devretmiştir.

Bu yasa ile vakıfların bu alandaki etkinliklerine son verilmiş, su hizmetleri bütünüyle kamu hizmeti kapsamına alınmıştır.

Sular hakkında çıkarılmış bir sürü kanun ve yönetmelik mevcuttur. Ancak Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün kapatılmasından sonra sular hakkında tek yekili Kurumun Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü olduğu bilinmelidir.

Bu yasa ve yönetmeliklerde yapılan her yeni değişiklik uluslararası şirketlerin ihtiyaçlarını giderici şekilde gerçekleştirilmektedir.

Bundan sonrası için de yapılacak düzenlemeler uluslararası şirketlerin talepleri doğrultusunda olacağı açıktır.

Su Hizmetlerine İlişkin Genel Duruma baktığımızda;

İçilebilir ve kullanılabilir su kaynakları su havzalarının bilinçsizce/kasıtlı olarak kirletilmesi sonucu yok olmaktadır. Bu durum suyun daha da kısıtlı hale gelmesine neden olmaktadır.

Su kaynaklarının yok edilmesine ve nüfusun artışına bağlı olarak su stresi artarken TİCARİ SU'yun EDERİ de artmaktadır

Bu nedenlerden dolayı suyun yönetimi ve kullanımı daha da önemli duruma gelmektedir.

Böylece meta ve satılacak mal durumuna getirilen su maliyeti ve kar üzerinden politikalar üretilmektedir.

Buda suyun hizmet şeklini ve mülkiyetini gündeme getirmektedir.

Suları için yapılacak çalışmalarda yetkiler farklı kuruluşlara dağıtılmıştır. Yüzeysel sular için içme ve kullanma, tarımsal sulama, sanayi, ulaşım, enerji üretimi ve su ürünleri yetiştiriciliği için çok amaçlı kullanılmakta ve bu sular üzerinde DSİ, Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü (KHGM) (Kapatıldı), İller Bankası, Elektrik İşleri Etüt İdaresi (EİE) gibi kamu kuruluşlarının yanı sıra diğer gerçek ve tüzel kişiler de çalışmalar yapabilmektedirler. Ulusal ölçüm ağına sahip olan kurumlar ise EİE ve DSİ dir.

Su hizmetlerinde merkezi duruma baktığımızda;

İçme ve sulama suyu konusunda, ulusal düzeyde örgütlenmiş üç kuruluş vardır: Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü (DSİ),

Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü (KHGM) (Kapatıldı) ve

İller Bankası dır. Son durum olarak sular üzerinde tek yetkili kurum DSİ dir.

İller Bankası Genel Müdürlüğü, 1933 yılında kurulmuş Belediyeler Bankası ile 1935 yılında kurulmuş Belediyeler İmar Heyeti'nin birleştirilmesiyle 1945 yılında, yerel altyapı yatırımlarının gerçekleştirilmesi amacıyla kurulmuş bir kamu tüzel kişiliğidir. İller Bankası, ulusal suların yönetimi konusunda herhangi bir bağımsız yetkiye sahip olmamakla diğer iki kurumdan farklılık sergiler.

DSİ Genel Müdürlüğü, 18.12.1953 tarihli ve 6200 sayılı yasa ile kurulmuştur. Yeraltı ve yerüstü sularının zararlarını önlemek, bunlardan çeşitli yönlerden yararlanmak amacıyla tüzel kişiliği olan bir kamu kuruluşudur.

KHGM ise, 09.05.1985 tarihli ve 3202 sayılı yasa ile Tarım Orman ve Köy İşleri Bakanlığı'na bağlı olarak kurulmuş bir

kamu tüzel kişiliğidir. (kapatıldı)

Su hizmetlerinde yerel duruma baktığımızda;

Su ve kanalizasyon hizmetlerinin görülmesini üstlenmiş yerel örgütler köyler, belediyeler, birlikler, kooperatifler, su ve kanalizasyon idarelerinden oluşmaktadır.

Suyun üzerindeki Küresel Etkilere baktığımızda;

Petrol 20. yüzyıl boyunca her bakımdan önemli duruma gelmiştir. Petrolden sonra İLAÇ ve SU 21. yüzyılda benzer öneme gelmektedir.

Bu öngörü, temel insan ihtiyacı olan suyun küresel stratejilere konu olmasına ve yüzyıllık stratejileri geliştirecek küresel yapıların doğmasına yol açmıştır.

Bu öngörünün üzerine

, 1996 yılında hükümetler, sektördeki çokuluslu şirketler ve uluslararası örgütler (Birleşmiş Milletler ve Dünya Bankası gibi) bir araya gelerek, "Dünya Su Konseyi"ni kurmuşlardır.

Konseyin kuruluş amacı, Dünya su politikası için bir "beyin takımı" oluşturmaktır.

Çokuluslu şirketler, küresel su politikasını uygulama ve sektördeki sorunları çözecek pratik uygulama araçlarını geliştirmek amacıyla "Küresel Su Ortaklığı" nı kurmuşlardır.

Çokuluslu bankalar ve sektördeki özel şirketler de bu ortaklığın bir üyesidir.

Bu oluşumlardaki etkin anlayış, suyun kaynaktan çeşmeye, kanalizasyondan arıtmaya ve deşarja kadar, çokuluslu şirketlerin ve çok aktörlü bir su yönetiminin kontrolü altında ve ticarileştirilmiş bir anlayış çerçevesinde temin edilmesidir.

Durumu birde uluslararası politikalarla izlediğimizde,

Birleşmiş Milletlerin Yaklaşımı,

Birleşmiş Milletler, Dünyadaki tatlı su kaynaklarının kapsamlı değerlendirilmesini yaparak oluşacak sıkıntılara dikkat çektikten sonra; suyu toplumsal değil, ekonomik mal olarak tanımlamaktadır. Kamu desteklemelerinden arındırılmasını önerdiği suda, fiyatlandırmayı temel ilke olarak benimsemektedir.

OECD Yaklaşımı,

OECD de, Birleşmiş Milletler konferanslarında ortaya çıkan politikaların yanında yer alarak, su yönetiminde kamu mekanizmalarından piyasa mekanizmasına geçilmesini, suyun "talep odaklı" yönetimini, fiyatlandırılması gereken bir ekonomik mal olarak görülmesini istemektedir.

Dünya Bankasının Yaklaşımı,

Dünya Bankası dünya genelinde, su kaynaklarının yanlış planlanmasından çevreye zarar vermesinden hükümetleri sorumlu tutarak, "Su sektöründe gelecekte karşılaşılabilecek sorunlara etkin ve eşitlikçi çözümler bulunmasını, bu sektörde piyasa güçlerinin kabul edilmesini" önermektedir

Uluslararası Toplantıların sonuçlarına baktığımızda,

Stockholm Deklarasyonu

, Birleşmiş Milletler 5-16 Haziran 1972 tarihinde Stockholm'de çevre konusunda, Stockholm Deklarasyonu adı altında yayınladığı bildiriye diğer doğal kaynaklarla birlikte su konusuna da, çevre ile ilgili 26 ilkedен yalnızca birinde yer vererek, "su, toprak hava ve doğal ekosistemlerin" gelecek nesiller için planlama ya da yönetim yoluyla korunması" gereği vurgulanmıştır.

Dublin Beyanı,

İrlanda'nın Dublin kentinde 26-31 Ocak 1992 tarihlerinde Uluslararası Su ve Çevre Konferansı düzenlenmiştir.

Su ile ilgili çeşitli programlar

arasındaki bağların güçlendirilmesi ve sektörler arasında eşgüdüm sağlayacak yaklaşımlar geliştirilmesini ve stratejik eylemleri, ulusal programlara temel olması için su kaynakları yönetiminin iyileştirilmesinde çevresel etkilerin ve gelişme fırsatlarının göz önüne alınmasını hükümetlerin dikkatine sunarak suyun ekonomik değeri olduğu bu nedenle ekonomik bir mal olarak ele alınmasına dikkat çekilmiştir.

Rio Deklarasyonu ve Gündem 21,

3-4 Haziran 1992 tarihinde Rio de Janeiro'da toplanan Birleşmiş Milletler Çevre ve Kalkınma Konferansı, 16 Haziran 1972'de Stockholm'de kabul edilen deklarasyonun ilkelerini Kabul ederek çalışmalarına başlamıştır. Burada temel vurgu, Birleşik su kaynakları yönetimi ile suyun hem sosyal hem de ekonomik bir mal olarak algılanmasına dayanmaktadır.

Bütün bunlar yapılırken suyun metalaştırıldığını görmekteyiz;

Su yaşamın hiç bir alanında vaz geçilemeyecek durumda olduğundan suyun metalaştırılması politikaları hızlı bir şekilde devam etmektedir. Dünya Bankası verilerine göre suyun ticaretteki yeri yılda 400 milyar ABD dolarını aşmaktadır.

Bu ticari kısım ise dünya nüfusunun %5 ine yapılan ticaretten sağlanmaktadır.

Bu ticaret hacmine kamu eliyle yapılan hizmetler dahil edilmemiştir.

Dünya genelinde "özel su piyasası" son derece dardır; bir başka deyişle insanların çok küçük bir bölümü su hizmetini özel şirketlerden almaktadır.

Şehirlerde şebeke suyunun birim fiyatı ortalama olarak 1.5 YTL civarındadır. Şişelenmiş suyun birim fiyatı ise 600 YTL civarındadır. Arada 400 kat gibi bir fark bulunmaktadır. Bu durum uluslararası şirketlerin dikkatini çoktan çekmiş durumdadır. Uluslararası toplantılar ve sonuçları diğer sektörler içinde benzer

oluşumların sağlanmasının temelini oluşturmaktadır.

SONUÇ ve ÖNERİLER

-Bu göstergeler suyun ticari meta haline getirilmesi için uluslararası şirketleri harekete geçirmiştir. Ülkelerdeki yasalar bu şirketlerin baskılarıyla onların çıkarlarına göre düzenlenmektedir.

Bütün Uluslararası kuruluşlar su'ya ilişkin tespitlerinde yaşanabilecek sıkıntıları ortaya doğru olarak koymaktadırlar. Ancak başka sektörlerde yaptıklarıyla su kaynaklarını kirletmeye devam ederlerken, çözüm olarak suyun tamamen ticari mal haline getirilmesini önermektedirler.

Suyun dünya ticaretindeki payı en karlı sektörler arasındadır.

Ülkemizdeki yasa ve yönetmeliklerde yapılacak değişikliklerde uluslararası şirketlerin talepleri değil, insani temelde düzenlemeler yapılmalıdır.

-Ülkemizde mevcut su yasaları Devlet Su İşleri'nin su havzaları ve su üzerinde her bakımdan tam yetkili olduğunu göstermektedir. Bu yasaya gerekli işlerliği kazandırılmalıdır.

Suya ilişkin kararların ve politikaların doğru olarak ortaya konulabilmesi için, su ölçüm ağı kamu eliyle geliştirilerek yürütülmelidir.

Planlamalar bilimsel ve teknik kriterlere göre havza bazında yapılmalıdır.

Ülkemizdeki kullanılabilir su potansiyeli her ne kadar 123.5 milyar m³ olarak belirlenmiş olsada bu değer uzun yıllar ortalamasıdır. Bu değer 195 milyar m³ ile 65 milyar m³ arasında değiştiği yapılan çalışmalardan açıkça görülmektedir.

-Bu nedenle suya ilişkin yapılacak planlamalarda sahip olabileceğimiz suyun yıllık 65 milyar m³ ün altına inilmesinin kaçınılmaz olacağı bilinmelidir.

Ülkemizde su havzaları yabancı yatırımları teşvik adı altında özel avantajlar sağlanarak sanayii ve yerleşim alanı olarak belirlenebilmektedir. Bu durumdan kesinlikle vaz geçilmelidir.

Taşkın alanları hiç bir şekilde yerleşime açılmamalı. Bu alanlardaki yerleşimler belirli takvim çerçevesinde uygun yerlere taşınmalıdır.

Ülkemizdeki suyun bölgesel dağılımının farklılığı dikkate alınarak göç sağlayan politikalarla vaz geçilmelidir

Yeraltı sularımız kirletilerek ve işletme hatalarından dolayı hızlı bir şekilde yok edilmektedir. Yeraltı suları konusunda yetkili olan DSİ'nin bu konudaki görevini yerine getirmesinde oluşturulan siyasi baskılar mutlaka kaldırılmalı ve bilimsel temelde hizmetler sağlanmalıdır.

Su ekonomik bir meta haline getirildikçe sağlıklı suya ulaşmak daha da zorlaşacaktır.

Büyük şehirlerin yakınındaki su toplama havzaları yok edilerek buralara suyun daha uzaklardan getirilmesinin maliyetleride büyük olmaktadır.

Ülkemizde yapılan imar planlarının da su kaynaklarının yeterince dikkate alınmadığı gerçektir.

Su ve suya bağlı hizmetler kamu eliyle ve herkesin kolayca ulaşabileceği şekilde sağlanmalıdır.

Suya bağlı bütün hizmetlerde insan esas alınarak suyun mülkiyeti ve hizmetleri kamuda kalmalıdır.

Genel olarak siyasi baskılar nedeniyle yanlış/ölü yatırımların yapıldığı bilinmektedir. Siyasiler bu durumu hizmetlerin özelleştirilmesinde dayanak olarak kullanılmaktadırlar.

Havza bazında planlamalar yapılmadığı sürece su kaynaklarının etkin ve verimli kullanılması mümkün değildir.

Uluslararası şirketler ilk aşamada suya sahip olmak yerine su hizmetlerinin sahip olmayı yeterli görmekteyler.

TMMOB TCDD'YE GÖRÜŞ BİLDİRDİ

TMMOB TCDD Genel Müdürlüğü'nün Haydarpaşa Garı ve çevresinin Kentsel Tasarım Fikir Projesi için Şehir Plancısı/Mimar ismi bildirilmesi yönü yazısına yanıt gönderdi.

TÜRK MÜHENDİS VE MİMAR ODALARI BİRLİĞİ

Tarih: 28 Şubat 2006

Sayı : 350

TÜRKİYE CUMHURİYETİ

DEVLET DEMİRYOLLARI İŞLETMESİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Taşınmaz Mallar Dairesi Başkanlığı'na

İLGİ: 01.02.2006 tarih ve B.11.DDY.0.84.00.07/78-02/541 sayılı yazınız.

İlgi yazınız ile; Ulaştırma Bakanlığı DLH Genel Müdürlüğünce yaptırılan Haydarpaşa- Gebze Sirkeci Demiryolu Boğaz Geçiş İnşaatı (Marmaray) projesinin tamamlanması sonrasında Haydarpaşa Gar ve çevresinin "Tren İşletmeciliği" açısından "atıl" konuma geleceği ve bu nedenle de Haydarpaşa Gar sahası ile Haydarpaşa Limanı ve Geri Sahasının da yer aldığı alanın bir bütün olarak "Yap-İşlet-Devret" modeli ile "gelir getirici yönde", "kuruluşunuz"; ve ülkemizin menfaatleri doğrultusunda değerlendirilmesinin planlandığı belirtilmekte olup tarafınızca tespit edilen bu yöntem ve hedef doğrultusunda elde edilmesi öngörülen "Kentsel Tasarım Fikir Projesi" için ise bu projeyi üstlenebilecek "dünyaca tanınmış" ve "kabul görmüş" yerli ve/veya yabancı en az 10 şehir plancısı ve/veya mimarın isimlerinin tavsiye gerekçeleri ve irtibat adresleri ile birlikte tarafınıza bildirilmesi talep edilmektedir.

İlgi yazınıza konu olan ve "Yap-İşlet-Devret" modeli ile "gelir getirici" olarak "Kentsel Tasarım Fikir Projesi" çerçevesinde değerlendirmeyi düşündüğünüz 1.000.000 metrekaresi aşkın kamusal alan; tarihi, doğal ve kültürel özellikleri ile bir dünya mirası olan İstanbul'un, tarihi geçmişi, kent içindeki konumu, dokusu ve barındırdığı çok önemli ve değerli kültürel ve tarihi yapılar ve doğal değerler açısından korunması gerekli son derece önemli bir kent parçası olduğu gibi;

Ülkemizin bu güne kadar büyük bir özveri ile kendi kaynaklarını kullanarak oluşturduğu; ülke ekonomisi açısından olduğu kadar uluslararası ulaşım ve taşımacılık lojistiği açısından son derece stratejik önem taşıyan kamusal yatırım ve zenginliğimiz olan tarihi Haydarpaşa Garı ve Haydarpaşa Limanı gibi çok önemli iki tesisi de barındırmaktadır.

Bu alanların planlanması özellikle İstanbul'un ve Türkiye'nin ekonomik, sosyal ve kültürel geleceği üzerinde yaşamsal kararlar almak demektir ve bu kararların alınabilmesi için de; bilimsel ve teknik verilere göre saptanmış strateji ve ilkelere dayanan; ülke, bölge ve kent ölçeğinde doğal tarihi ve kültürel değerleri ve toplumsal çıkarları gözetilen bir bütüncül bir planlama anlayışına ihtiyaç vardır.

Ayrıca bu görüşümüz, yalnızca bilimsel ve teknik bir saptama olarak kalmayıp; Sekizinci Beş Yıllık Kalkınma Planında da;

- İstanbul Metropol alanının; dünya, bölge ve ülke içinde yükleneyeceği ekonomik sosyal ve kültürel işlevlerin ulusal politikalar bazında belirlenmesi

- Ülke genelindeki planlama çalışmalarından yerel ölçekteki en alt plana kadar tüm plan hiyerarşisi, uygulama ve denetiminin bütünsellik taşıması gerekliliği,

- Bu alanlarda kontrol, düzen ve beklenen gelişme düzeyinin sağlanabilmesi amacıyla, merkezi yönetim, yerel yönetim, sivil toplum örgütleri ve halk arasında yapılacak etkin bir görev dağılımı ile kentte eşgüdümlü bir çalışma ortamı ve yönetiminde bütünlük sağlanma gerekliliği,

ilkeleri şeklinde yer almış bulunmaktadır.

Tüm bu tespitlerin yanı sıra;

Çevre ve Orman Bakanlığı ile İstanbul Büyükşehir Belediyesi arasında imzalanan protokole göre 300'ü aşkın bilim ve meslek insanı tarafından hazırlanmakta olan ve henüz envanter çalışmalarının tamamlanması aşamasında olduğunu bildiğimiz, İstanbul Metropolitan Alan Stratejik Planlama Çalışmaları sürdürülürken ve bu çalışmalar kapsamında ülke ve bölge bağlamında gerek kentsel doğal yapı ve yaşamın sürdürülebilirliği gerekse ulaşım ve lojistik işlevler hakkında saptanacağı bildirilen bölgesel planlama stratejileri henüz ortada yokken ve üzerinde toplumsal bir uzlaşma sağlanmamışken;

Anadolu'nun denize ulaştığı, İstanbul demir ve deniz yolu ulaşımının en önemli bağlantı noktasının işlevsiz bıraktırırlarak ortadan kaldırılması gibi ülke ve bölge düzeyinde son derecede önemli ilkesel ve stratejik bir kararın, ana kuruluş amacı; demir yollarımızın kapasite, işletme ve kalite açısından geliştirilmesi olan Genel Müdürlüğünüzce hiç tartışmasız kabulü ile "Yap- İşlet-Devret" modeli ile "gelir getirici" olarak "Kentsel Tasarım Fikir Projesi" çerçevesinde değerlendirme çalışmalarının hangi yasal ve kurumsal yetkiye ve planlama kararına dayandırılarak yapıldığı tarafımızca anlayışamamış olup, konunun detaylı değerlendirilmesine olanak sağlayacak bilgi ve belgeler ile başvurulması halinde, konu hakkında TMMOB Yasası ve Yönetmelikleri doğrultusunda işlem yapılabileceği hususunu bilgilerinize sunarız.

Saygılarımızla.

N.Hakan Genç

Genel Sekreter Vekili

TMMOB, 4817 Sayılı Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı Taslağı ile ilgili Başbakanlık İdareyi Geliştirme Başkanlığı'na görüş bildirdi. 30 Mart 2006 günü Başbakanlık'a iletilen görüşte şu konulara yer verildi.

TMMOB BAŞBAKANLIK'A YABANCILARIN ÇALIŞMA İZİNLERİ HAKKINDA GÖRÜŞ BİLDİRDİ

“4817 SAYILI YABANCILARIN ÇALIŞMA İZİNLERİ HAKKINDA KANUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TASARISI'NA YÖNELİK TÜRK MÜHENDİS VE MİMAR ODALARI BİRLİĞİ (TMMOB) GÖRÜŞÜ

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ve Başbakanlık'ca hazırlanan “4817 sayılı Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı”, Birliğimiz tarafından değerlendirilmiştir.

TMMOB Yasası'nın 34 ve 35 inci maddelerinde yapılması düşünülen değişiklik öncelikle, TMMOB Yasası'nın bütünlüğünü bozmaktadır. Mühendislik ve mimarlık mesleğinde bir yapının projesine ve eklerine uygun yapılması esastır. Önerilen değişiklik, muvafakat almaksızın projede değişiklik yapılmasını, yani Anayasa'ya aykırı bir yapılanmayı içermektedir. 6235 sayılı TMMOB Yasası'nın ilk hali ve gerekçesi tam bir eşitlik çerçevesine oturtulmuşken, önerilen değişiklik ile Türk vatandaşı mühendis ve mimarlar aleyhine eşitliği zedeleyen bir durum yaratılmaktadır. Bir mimar ve mühendisin Türkiye'de mesleki faaliyette bulunabilmesi için 3458 sayılı Yasa, YÖK Yasası bir Türk vatandaşından ne istiyorsa, yabancının da aynı koşula tabi tutulması zorunludur. Yabancı mimar ve mühendisten akademik ve mesleki yeterlilik istemeyen önerinizi, suçu yalnızca Türk olmaktan dolayı mağdur olacak mimar ve mühendisler adına kabul etmemiz olanaklı değildir.

Bu bağlamda; Birliğimizin görüşleri doğrultusunda gerekli değişikliklerin yapılması istemiyle, değerlendirmelerimiz aşağıdadır.

TASARI İLE, ÇSGB TÜM AŞAMALARDA HEM TEK YETKİLİ HEM DE YETKİSİZ KILINMIŞTIR

Yasa değişikliği ile; yabancıların çalışma izinleri konusunda ilgili kamu kurumları olan İçişleri, Enerji ve Tabii Kaynaklar, Bayındırlık ve İskan, Turizm Bakanlıkları ile birlikte, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşu olan TMMOB da devre dışı bırakılmaktadır. Böylece alan, yalnızca Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na (ÇSGB) bırakılmış gibi bir izlenim bırakılsa da, çalışma izninden muaf tutulan yabancıların kapsamı o kadar genişletilmiştir ki, kimlerin çalışma iznine tabi olduğu belirsizleşmiştir. Bunun yanında yetki devri ile izin yerelleştirilmiştir. Oysa, bu alan yerinden yönetim alanı değildir.

TMMOB'un yabancı mimar ve mühendislerin çalışma izni konusunda yetkisiz kılınması, Anayasal ve yasal dayanaklar çerçevesinde hukuka uygun değildir.

Çalışma Grubu'nun önerisi olan 6235 sayılı Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Kanununun 34 üncü ve 35 inci maddelerindeki değişiklik hakkında, ÇSGB Taslağında bir değişiklik talebinin olmaması anlamlıdır. Nitekim, uzmanlık alanı olmayan konularda tek yetkili kurum olarak ÇSGB'nin bırakılması, mesleki ve akademik yeterliliği bilinmeyen yabancı mühendis, mimar ve şehir plancılarının, her türlü işte, denetimden uzak bir ortamda çalışmalarının yolunu açacaktır.

ÇSGB'nin önerdiği “Mesleki hizmetler kapsamında Bakanlığa ilk defa çalışma izni veya uzatma talebinde bulunan yabancıların çalışma izinleri akademik ve mesleki yeterliliğe ilişkin prosedürün tamamlanabilmesi için bir yılı geçmemek kaydıyla verilebilir.” hükmünün, Çalışma Grubu metninde yer almaması da, Çalışma Grubu'nun bu konudaki haklı kaygıları

önemsemediğini göstermektedir.

ÇSGB tasarısında olmamasına karşın, Çalışma Grubu önerisinde yer alan 13. madde düzenlemesi, TMMOB'u, yılda bir kez görüş alınan kurumlar arasında saymaktadır. Üstelik, çalışma izni konusunda yetkisi olmayan, aksine kendi çıkarları doğrultusunda çalışmalar yürüten sivil toplum örgütü temsilcileri de aynı masanın etrafına eşit taraf olarak çağrılmaktadır. TMMOB'u sürecin dışına iterek, bir danışma kurulunun şekilsel üyesi yapma çabası doğru bir yaklaşım değildir, kabul edilemez. Bu durum, aynı zamanda, Anayasanın 135. maddesine aykırı bir düzenlemedir.

TASARI, TMMOB'NİN YASAL YETKİLERİNE AYKIRI DÜZENLEMELER İÇERMEKTEDİR

27.1.1954 tarihli ve 6235 sayılı Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Kanununun 34 üncü maddesi hakkında ÇSGB Taslağında bir değişiklik gündemde değildir. Çalışma Grubunun önerisinde ise; yabancı müteahhit veya yabancı kuruluşlar, Türkiye'de Devlet daireleri ile resmi ve özel kuruluş ve şahıslara karşı re-sen veya yerli kuruluşlarla birlikte taahhüt ettikleri mühendislik veya mimarlıkla ilgili işlerde, “yalnız bu işe münhasır kalmak kaydı” kaldırılmaktadır. Yalnızca o işte çalışma koşulunun kaldırılması, sınırsız ve denetimsiz çalışma hakkını sağlayacaktır. Ayrıca, izin sürecinde Bayındırlık ve İskan Bakanlığı ile Odalar Birliğinin (TMMOB) görüşlerinin alınmaması istenmektedir.

6235 sayılı Kanunun 35 inci maddesi hakkında da ÇSGB'nin bir değişiklik talebi bulunmamaktadır. Çalışma Grubu ise, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı ile Odalar Birliğinin (TMMOB) görüşlerinin alınmaması istenmektedir. Düzenleme ile, 34. madde dışında çalışacaklara tam serbestlik getirilmektedir.

Oysa, 3458 sayılı Mühendislik ve Mimarlık Hakkında Yasası ve 6235 sayılı TMMOB Yasası, yabancı meslek mensuplarının da TMMOB'a üyeliğini zorunlu kılmıştır.

3458 sayılı Mühendislik ve Mimarlık Hakkında Kanun'un 1. maddesi mühendis ve mimarlık unvanlarının hangi koşullarda kazanıldığını düzenlemiştir. Maddeye göre; a) Mühendislik veya mimarlık tahsilini gösteren Türk yüksek mekteplerinden verilen diplomalar; b) Programlarının yüksek mühendis veya mimar mektepleri programlarına muadil olduğu kabul edilen bir ecnebi yüksek mühendis veya yüksek mimar mektebinden diploma almış olanlara usulüne tevfi kan verilecek ruhsatnameler; c) Türk Teknik okulu mühendis kısmı ile programlarının buna muadil olduğu kabul edilen memleket dahilindeki diğer mühendis veya mimar mekteplerinden verilen diplomalar; d) Programlarının Türk Teknik okulu mühendis kısmı programlarına muadil olduğu kabul olunan bir ecnebi mühendis veya mimar mektebinden diploma almış olanlara usulüne tevfi kan verilecek ruhsatnamelerden birine sahip olanlar, Türkiye Cumhuriyeti hudutları dahilinde mühendislik ve mimarlık unvan ve selahiyeti ile sanat icra edebilir, yani mesleki faaliyette bulunabilir. Çünkü; Yasanın 7. maddesine göre; "1 inci maddede belirtilen diploma veya ruhsatnamelerden birine haiz olmayanlar Türkiye'de mühendis veya mimar unvanı ile istihdam olunamazlar. İmzalarla sanat icra edemezler, bu unvanları kullanarak rey veremezler ve imza koyamazlar." 8. madde ise, yasa hükümlerine aykırı harekette bulunanların ağır para cezası ile hapis cezası ile cezalandırılacaklarını belirtmektedir. Ayrıca, "Birinci maddede yazılı diploma ve ruhsatnameyi haiz olmayanları bu vesikaları haiz olanlara mahsus unvan ve selahiyetle işlerinde kullanan kişilerle hükmi şahsiyetlerin mümessilleri de aynı suretle cezaya mahkum edilirler." hükümleri mevcuttur.

3458 sayılı Yasaya göre; mühendislik ve mimarlık unvanlarını kazanabilmenin yasal koşulu; ülkemizde Yüksek Öğretim Kurumu (YÖK) bünyesinde bulunan mühendislik ve mimarlık fakültesinden birinden mezun olmak ya da yabancı

mimarlık ve mühendislik fakültelerinden mezun olanlar için YÖK tarafından verilecek denklik belgesi almaktır. Nitekim, 3458 sayılı Yasanın 2. maddesi; "Yukardaki maddenin (b) ve (d) fıkralarında yazılı ecnebi memleketlerden mezun olanlara ruhsatname verebilmek için çıktıkları mektebin asli talebesi olarak tahsil dereceleri geçirmiş ve mektebin bütün tedrisatını muntazaman ve filen takip etmiş ve mektebde cari usullere göre geçirilmesi lazım gelen bütün imtihanları bitirmiş bulunmaları şarttır." hükümlerini içermektedir.

ÇSGB tasarısının aksine, Çalışma Grubu önerisinde, "İlgili mercilerden görüş alınması" başlıklı 13. maddenin ilk fıkrasında yapılan değişiklikle, ilgili mercilerin meslekî yeterlilik dahil görüşlerin alınması sonrası Bakanlıkça izin verilmesi yöntemi yürürlükten kaldırılmaktadır. Bu düzenleme, TMMOB ile birlikte YÖK'ü de devre dışı bırakmaktadır.

TMMOB, mesleki yeterliliği saptanmayan bir mühendis, mimar ve şehir plancının, ister Türk, ister yabancı olsun, mesleki alanda çalışmasını doğru bulmamaktadır. Yabancı'nın çalışma izni alması için, öncelikle meslek mensubu olup olmadığının belirlenmesi gerekmektedir. 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'na göre, yurt dışındaki yükseköğretim kurumlarından alınmış ön lisans, lisans ve lisans üstü diplomaların denkliği YÖK tarafından tespit edilmek zorundadır. Yurttaşlarımız, yurtdışından akredite olmayan bir yükseköğretim kurumundan mezun ise, YÖK Yasası'nın 7. maddesi gereğince seviye tespit sınavına tabi tutulmaktadır. Seviye tespit sınavında başarılı olmayanlar, yükseköğretim kurumu mezunu sayılmadıkları için mimar ve mühendis unvanına sahip olamamakta ve mesleki faaliyette bulunamamaktadırlar. Ayrıca, alan yüksek öğretimle sınırlı olmayıp, ilk ve ortaöğretim kurumlarının denklik işlemleri halen Milli Eğitim Bakanlığı tarafından yürütülmektedir. Dolayısıyla tasarı, YÖK Yasası'na da aykırıdır.

Önerilen yasa değişikliğinde ise, bir yabancı'nın akredite olmuş bir yükseköğretim kurumundan mezun olmamasının bir

önemi bulunmamaktadır. Yabancı'nın veya çalıştıran firmanın beyanı esas alınarak bu kişilere mesleki faaliyette bulunma olanağı sunulmaktadır.

Oysa, YÖK tarafından verilen Denklik Belgesi, TMMOB'nin konuyu değerlendirme sürecinde zorunlu gördüğü belgelerden birisidir. Uluslararası akredite olmayan okullardan mezun olanlar için Denklik Belgesinin aranmamasına yönelik bir mevzuat değişikliği TMMOB tarafından kabul edilemez. Bu bağlamda, mevcut ve olası yasal düzenlemelerin amacı, akademik ve mesleki yeterliliği olanların Türkiye'de hizmet sunması olmalıdır. Bu yasa değişikliği önerisinin kamu yararı gözetmediği açıktır.

Türkiye'de, 3458 sayılı Yasa'nın 1. maddesindeki koşulu yerine getirmiş olan mühendis ve mimar unvanına sahip olanların mesleki faaliyette bulunabilmeleri için ise, 6235 sayılı Yasa'nın 33. ve 36. maddeleri gereği ilgili meslek odasına üyelikleri zorunludur.

Tasarıda değişiklik yapılmayan 6235 sayılı Kanunun 33. Maddesine göre; Türkiye'de mühendislik ve mimarlık meslekleri mensupları mesleklerinin icrasını iktiza ettiren işlerle meşgul olabilmeleri ve meslekî tedrisat yapabilmeleri için ihtisasa uygun bir odaya kaydolmak ve azalık vasfını muhafaza etmek mecburiyetindedirler." 19.4.1983 tarih ve 66 sayılı K.H.K. ile getirilen istisna, kamu kurumu ve kuruluşları ile İDT ve KİT'lerde asli ve sürekli olarak çalışanların ilgili odaya girmelerinin isteklerine bağlı olmasıyla sınırlıdır. Maddeye göre, bunlar da, görevlerinin gereği olan işleri yaparken, mesleki bakımından, Odaya kayıtlı meslektaşlarının yetkileriyle haklarına sahip ve onların ödevleriyle yükümlüdürler.

Önerilen Yasa değişikliği; yeterliliği tespit edilmemiş kişilerin, Türkiye'de unvanların tespit ve faaliyetleri denetime tabi tutmaksızın mimarlık ve mühendislik faaliyetine izin verdiğinden 3458 sayılı Yasa ile 6235 sayılı Yasaya aykırıdır. Bu durum kamu yararını yok saymaktadır.

TASARI, YARGI KARARLARINI YOK SAYAN DÜZENLEMELER İÇERMEKTEDİR.

“Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanunun Uygulama Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik”in 55. maddesine eklenen (1) bendi ile 2. fıkrası ve Geçici 1. maddesinin iptali amacıyla TMMOB tarafından açılan E: 2004/8649 nolu davada, Danıştay Onuncu ve Sekizinci Dairelerince 13.9.2005 tarihinde oybirliğiyle alınan kararda, dava konusu yönetmeliğin 55. maddesine eklenen (1) bendi ile 2. fıkrası hukuka aykırı bulunmuş ve iptal edilmiştir. Geçici 1 inci maddenin “uygulanma süresinin bitmiş olması” nedeniyle yürütmenin durdurulması istemi reddedilmiştir.

Dava konusu yönetmeliğin değişik 55 inci maddesinde yer alan, “Özel Kanunlarda belirlenen hükümler saklı kalmak ve yabancı ile İşveren diğer kanunlardan doğan yükümlülüklerini yerine getirmek kaydıyla,.... 1) Türkiye'nin taraf olduğu ikili ya da çok taraflı sözleşmeler gereğince veya konsorsiyumlar tarafından yürütülecek ulusal, uluslararası projelerde veya.' uluslararası kuruluşlarda çalışacak yabancıların, ... çalışma izni almalarına gerek bulunmamaktadır,” hükmü ile; 2. fıkrasında yer alan, “Ancak, mesleki hizmetler kapsamında olup, muafiyet hükümlerine” tabi yabancı mimar, mühendis ve şehir plancılarının, hizmet sürelerinin bir ayı aşması, (1) bendi kapsamındaki ise bir yılı aşması durumunda, akademik ve mesleki yeterliliğini tamamlayarak Bakanlıktan çalışma izni alması, İlgili meslek kuruluşuna geçici üye olması ve ulusal kurum ve kuruluşların uygulamalarına uyması zorunludur. Muafiyet süreleri uzatılamaz. ...” hükmü iptal edilmiştir.

Yargı kararına göre; 4817 sayılı Yasanın 22. maddesinde çalışma izninden muaf tutulacak yabancılara ilişkin usul ve esasların yönetmelikle düzenleneceği belirtilmekle birlikte; çalışma izninden muaf tutulacaklar aynı Yasanın, 6235 sayılı Yasayı değiştiren 26 ve 27 nci maddeleriyle sınırlandırılmış; yabancı uzman, mühendis, yüksek mühendis, mimar, yüksek mimarlar muafiyet kapsamı dışında

birakılmıştır. Esasen 6235 sayılı Yasanın 33 üncü, 36 inci ve 38 inci maddesinde yer alan hükümler nedeniyle konu yeterince açıklığa kavuşturulmuştur. Bu haliyle 6235 sayılı Yasayla yapılan düzenlemeye açıkça aykırı bulunan dava konusu yönetmelik hükümlerinde hukuka uyarlık bulunmamaktadır.”

Yargının bu kararına karşı, tasarının 2. maddesi ile yasa kapsamında sayılan istisnalar arasında “Savunma sanayi projelerinde ve Türkiye'nin taraf olduğu ikili ya da çok taraflı sözleşmeler gereğince kurulan konsorsiyumlar tarafından yürütülecek ulusal, uluslararası projelerde veya uluslararası kuruluşlarda çalışacak yabancılar” eklenmiştir.

Anayasanın 138. maddesi, yargı kararlarının bağlayıcılığını düzenlemiş iken, aksi bir düzenlemeye yer veren tasarı, Anayasaya aykırıdır.

TASARI İLE DENETİMSİZ HİZMET SUNUMUNUN ÖNÜ AÇILMAKTADIR

3458 sayılı Mühendislik ve Mimarlık Hakkında Yasası ve 6235 sayılı TMMOB Yasası, yabancı meslek mensuplarının da TMMOB'a üyeliğini zorunlu kılmıştır. Üye olmanın anlamı; mesleğini icra ederken uymakla yükümlü olunan kurulların varlığı ve bunların denetimidir. Bir meslek mensubu, mesleğini icra ederken, mesleğinin gerektirdiği yükümlülüklerle uygun olarak mesleğini icra etmek durumunda. Bunun denetimi de meslek odalarının yapılmaktadır. Bu nedenle, ülkemizde mimarlık ve mühendislik mesleğini icra eden yabancı bir meslek mensubu, Türk vatandaşı meslek mensubunun uymak zorunda olduğu yükümlülüklerle uygun davranmak zorundadır. 6235 sayılı Yasanın 33. maddesindeki üyelik koşulu ile 38. maddesindeki meslekten men yaptırımı, yabancıların Türkiye'deki mesleki faaliyetinin denetlenmesine yöneliktir. Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı mühendis, mimar ve şehir plancılarına getirilen kısıtlamalar ortada iken, yabancılara yönelik yaptırımların kaldırılması ise, Anayasanın 1. maddesinde yer alan “eşitlik” ilkesi ile 49. maddesinde yer alan “çalışma özgürlüğü” hakkına aykırıdır.

TMMOB ve bağlı Odaları, mühendis, mimar veya şehir plancısı olmayana, olsa ve belgelese de mesleğini yapmayacağını taahhüt edenleri üye yapmaya zorlamaktadır. Ancak, mesleğini yapacak yabancıların geçici üyeliği ve denetlenmesini zorunlu görmektedir.

TMMOB Yasası'nın gerekçesinde yer alan “mühendislik hizmetinin ülke güvenliği ile yakından ilgili olduğu” saptaması doğrultusunda, denetimsiz hizmet sunumunu yasallaştırmaya yönelik girişimler kapsamında, meslek üyelerinin denetimini ortadan kaldıracak yasal değişiklikler, TMMOB'nin de ortadan kaldırılması anlamına gelecektir. Bu durumda ise, mühendislik hizmetlerinin kamu çıkarından ve ülke güvenliğinden uzak bir noktaya getirileceği açıktır.

Ayrıca, ÇSGB'nin isteminin aksine, Çalışma Grubu'nun 13. madde önerisinde yer alan; “Diğer kanunlarda yer alan, yabancıların çalışamayacağı iş ve mesleklerle dair hükümler saklıdır.” hükmünün de kaldırılmasıyla, ulusal mevzuat alanında hiçbir kısıtlayıcı düzenlemeye tahammül olmadığı görülmektedir.

TASARI, AB MEVZUATINA DA AYKIRI DÜZENLEMELER İÇERMEKTEDİR

Mesleki unvanların kullanılması ve mesleki faaliyetlerin icrasının bir takım koşullara bağlanması yalnızca ülkemizde yapılan bir uygulama değildir. Bütün gelişmiş ülkelerde ya da herhangi bir ülkede, lisans eğitimi almak yeter koşul olarak görülmemektedir. Bazı ülkelerde UNESCO listesinde tanıyan üniversitelerden mezun olmak dahi yetmemektedir. Her ülkenin iç hukukunda mesleki hizmetlerin sunumunda bir çok kısıt konulmuştur. Birçok ülkede akademik yeterlilik dahi yeterli görülmemekte, ek eğitim almak, mesleki yeterlilik ve dil bilmek gibi bir çok koşul birlikte aranmaktadır. Avrupa Birliği mevzuatı gereği meslek odasına üyelik bir zorunluluktur. Almanya, Fransa, Danimarka gibi ülkelerin meslek yasaları incelendiğinde, bizdeki üyelik koşulu dışında, bir çok mesleki yeterlilik kriterleri arandığı da görülecektir. Yani, her ülkenin iç hukukunda mesleki hizmetlerin sunumunda bir çok kısıt konulmuştur.

4817 sayılı Yasa hakkında 24.1.2003 tarihli TBMM Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu Raporu'nda; "tasarı hazırlanırken öncelikle ulusal mevzuatımızdaki hükümler ile ülkemizin taraf olduğu ikili ya da çok taraflı sözleşmelerdeki hükümlerin dikkate alındığı ve yabancı istihdamının yasal çerçevede olmasının gerek ülkemizin menfaatleri, gerekse yabancı çalışanlar için büyük önem arz ettiği, tasarının Avrupa Birliği Türkiye Ortaklık Hukuku ve karşılıklılık esasını temel alınarak hazırlandığı ve paralel düzenlemeler yapıldığı" belirtilmektedir. 2003 yılından günümüze değin, AB mevzuatında aksi yönde bir değişiklik söz konusu değildir.

Tasarı, uyum çabası içerisine girilen AB mevzuatına uyumlu bir düzenleme değildir. Aksine, AB tarafından yurttaşlarımızın serbest dolaşımına yönelik kalıcı sınırlamaların gündeme getirildiği süreçte, yabancı mühendis, mimar ve şehir plancılarının hiçbir kısıtlama konulmadan ülkemize gelmelerinin önü açılmaktadır. Böyle bir durum, karşılıklılık ilkesine aykırı olduğu gibi, müzakere sürecinde ülkemizin elindeki kozları kullanma şansını yitirmesine yol açacaktır.

Ayrıca, Hizmet Ticareti Genel Anlaşması (GATS) kapsamında, yabancı mühendis, mimar ve şehir plancılarına yönelik ülke taahhütlerimiz arasında, haklı olarak TMMOB Yasası'ndan gelen kısıtlarımızın bulunduğu da unutulmamalıdır.

Bu bağlamda, gereksiz bir çok düzenleme yapmaya çalışmak yerine, öncelikle 4817 sayılı Yasanın 8. maddesinin (e) bendinin tam üyelik gerçekleşinceye kadar yürürlükten kaldırılmasına yönelik bir düzenleme gerçekleştirilmelidir.

TASARI İLE, HAKSIZ REKABET ORTAMI YARATILMAKTADIR

Tasarı ile, kapsama alınan ikili anlaşmalar ve konsorsiyumlar vb yoluyla izin almadan yabancılara her türlü projede çalışma hakkı verilerek, hizmet sunumu denetim dışı bırakılmaktadır. Bu durum, haksız rekabete yol açacağı gibi, Anayasaya aykırıdır ve Devletin sorumluluğuyla bağdaşmamaktadır.

Halen yürürlükte olan "Mühendislik ve Mimar Ruhsatnameleri Hakkında Ni-

zame' nin 9. maddesine göre; "Ecnebi olup ta Türkiye Cumhuriyeti hudutları dahilinde yüksek mühendis, yüksek mimar, mühendis veya mimar sıfat ve salahiyetiyle çalışanlar bila istisna ruhsatname almaya mecburdurlar. Bunların hükümet tarafından mukavele ile memlekete getirilmiş olmaları kendilerini bu mecburiyetten kurtaramaz."

Tasarıda, "İzin alma yükümlülüğü ve izin verme yetkisi" başlıklı 4. maddede, çalışmaya başlamadan önce ilgili makama bilgi vermek koşulu kaldırılmış, Çalışma Grubu önerisiyle işe başladıktan sonra Bakanlığın uygun görüşüyle çalışma izni alma süresi 1 aydan 3 aya çıkarılmıştır. Bu süre artırımını, kayıt dışı çalışmayı özendirerek, kısa süreli işlerde yanlış uygulamalar yaşanmasının önünü açacaktır.

Tasarı ile; 5. maddede yer alan, "Bir yıllık kanuni çalışma süresinden sonra, aynı işyeri veya işletme ve aynı meslekte çalışmak üzere çalışma izninin süresi üç yıla kadar uzatılabilir." hükmü, "iki yıl daha uzatılabilir." şekline dönüştürülmüştür. "Üç yıllık kanuni çalışma süresinin sonunda, aynı meslekte ve dilediği işverenin yanında çalışmak üzere, çalışma izninin süresi altı yıla kadar uzatılabilir." hükmü de, "üç yıl daha uzatılabilir." şekline dönüştürülmüştür. Böylece, üst sınırların sonuna kadar kullanılması yasal güvence altına alınmaktadır.

ÇSGB taslağındaki 8. maddenin (1) bendinde 4875 sayılı Doğrudan Yabancı Yatırımlar Kanunu kapsamında değerlendirilen doğrudan yabancı yatırımlarda istihdam edilecek kilit personel niteliğindeki yabancılar istisna tutulurken; Çalışma Grubu önerisinde, istihdam edilecek kilit personel niteliğindeki tüm yabancılar kapsama alınmıştır. Böylece, "kilit personel" statüsüne sokulacak pek çok yabancı haksız rekabete yol açacak şekilde çalışma ortamı bulacaktır. Çalışma Grubu önerisi olarak maddenin (a) bendindeki değişikliklerle, eşin Türkiye'de ikamet etme zorunluluğu kaldırılmış, alan daha da serbestleştirilmiştir.

Tasarının "Bağımsız çalışma izni" başlıklı 7. maddesinde Çalışma Grubu önerisi olarak getirilen "Ancak, beş kişilik yerli işgücü

istihdamı sağlayacak olanlardan bu şart aranmayabilir." istisnası, KOBİ'lerin rekabet şansını azaltacak ve danışıklı süreçlerin yaşanmasına yol açabilecek bir düzenlemedir.

Mühendislik ve mimarlık mesleğinin icrası için aranan koşullar, yabancı-yurttaş ayrımı yapılarak düzenlenemez. Yurttaşların aleyhine ve eşitlik ilkesine aykırı olan bu önerinin ne bilim karşısında ne de hukuk karşısında savunulabilir bir yönü bulunmamaktadır. Çünkü, kalitesiz hizmetin kontrolsüz olarak sunumuna imkan veren ve kendi vatandaşları aleyhine haksız rekabetin önünü açan düzenlemede kamu yararının olduğunu savunmak olanaklı değildir.

SONUÇ

Merkezi İdare, yapacağı tüm düzenlemelerde kamu yararını gözetmek durumundadır. Bu nedenle, kalitesiz hizmetin kontrolsüz sunumuna olanak tanıyan ve kendi vatandaşları aleyhine haksız rekabetin önünü açan düzenlemelerden, üstlendiği görev nedeniyle kaçınılmalıdır.

Yasanın temel amaçlarından biri; her şeyden önce kendi vatandaşlarımızın öncelikle istihdam edilmesi, ihtisas gerektiren işlerde aynı işi yapmak üzere aynı niteliği haiz ülkemiz işgücünden karşılanamayacak bir talep bulunması halinde yabancı istihdamının düzenlenmesi olmalıdır.

Yasa değişikliği ile; mesleki ve akademik yeterlilik prosedürü kaldırılarak, akademik yeterlilik ile mesleki bilgi ve deneyim aranmadan, tüm yabancıların her işte çalışmasının önü açılmamalıdır.

Yabancıların çalışma izinlerine yönelik mevzuat hakkında yargı kararlarına aykırı düzenlemeler yapılmamalıdır.

Yasa değişikliğinde, Ülkemiz mühendis-mimar ve şehir plancısında aranan koşulların da en azından yabancılardan da istenmesini sağlayacak düzenlemeler yapılmalıdır.

TMMOB, bu süreçte önyargılara ve çıkarılara dayalı bakış açısıyla bir idari engel değil, tüm dünyada olduğu gibi kamu yararını sağlayıcı düzenlemeleri yapan ve her aşamada başvurulacak bir kurum olarak değerlendirilmelidir.

TMMOB MPM GENEL KURULU'NDA GÖRÜŞLERİNİ BİLDİRDİ

Milli Prodüktivite Merkezi (MPM) 45.Olağan Genel Kurulu 23 Mart 2006 tarihinde Ankara'da gerçekleştirildi. Genel Kurul'a TMMOB adına Yürütme Kurulu üyeleri Ekrem Poyraz, Alaeddin Aras ve Baki Remzi Suiçmez ile Yönetim Kurulu üyesi Berrin Şenöz Birlik Delegesi olarak katıldı. Genel Kurulda, TMMOB görüşü Alaeddin Aras tarafından sunuldu.

Üretim yapılarının kırıldığı, verimliliğin piyasaya odaklandığı, sendikal örgütlenmelerin esnek üretim modelleriyle etkisizleştirildiği, bilimsel yaklaşımın siyasal tercihlerle göz ardı edildiği bir süreçte 45. Olağan Genel Kurulu'nu yapan Milli Prodüktivite Merkezi (MPM); üzülen belirmek gerekirse, yaklaşık kırk yıllık deneyim birikimine karşın, işlevsiz ve verimsiz bir kamu kuruluşu konumuna dönüşmektedir.

Geçen yıl yapılan 44. Genel Kurul'da, kamunun yeniden yapılanması, kaynakların planlı kullanımı ve personel hareketleri gibi konu başlıkları altında yasal ve yönetsel yapılanmaya yönelik değerlendirmelerimizi Genel Kurul'un bilgisine sunmuştu.

Geçen bir yıllık sürede çok fazla değişimin olmadığını, beklenen iyileşmenin yaşama geçirilemediğini belirtmek istiyoruz. Şöyle ki; Belirli aşamalardan geçilmesine karşın, TMMOB olarak halen içeriğini bilmediğimiz yeni kuruluş yasa tasarısı, henüz TBMM gündemine gelememiştir. Yıllardır aynı bileşimle oluşturulan yönetim kurulları, planlanan çalışmaların yaşama geçirilmesine yetmeyen bir yıllık dönemlerde, Çalışma Raporunda yer alan rutin çalışmaları yürütür duruma gelmiştir.

Anayasamızın 135. maddesine göre kurulmuş kamu kurumu niteliğinde bir meslek örgütü olarak TMMOB; Genel Kurullara çağırılma ve katılma dışında, MPM Stratejik Planlama Projesi kapsamında 2005 yılında Odalarıyla birlikte MPM ortamına gelmiş, "Hedef Kitle" Analizi Anket Formunu doldurarak görüş ve önerilerini Yönetim Kurulu'na iletmıştır.

Bu kapsamda, "Daha Donanımlı, Daha Üretken, Daha Etkili Bir Milli Prodüktivite Merkezi İçin" oluşturduğumuz görüş ve önerilerimizi Genel Kurul'la da paylaşmak istiyoruz.

Eğitim çalışmalarında teknolojik yenilenmenin hızlandırılması ve bu amaçla da mühendislik ve mimarlık hizmetlerinden gerektiğince yararlanılması gerekir. HACCP, ÇED gibi konularda ilgili meslek odalarınca ve çeşitli kuruluşlarca eğitim verildiği için, MPM'nin işlevi HACCP ve ÇED'in etkinliğini ortaya koyan araştırmalarla sınırlı kalmalıdır.

Kurumsal ve Örgütsel Yapılara İlişkin Araştırmalar kapsamına, özelleştirilen KİT'ler yanı sıra, verimsizlik gerekçesiyle kapatılan mülga Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü gibi özel bütçeli kuruluşlar da alınabilir. Böylece, somut verilere dayalı olarak sağlıklı kararlar alınabilir.

Bilimsel ve toplumsal gerçekleri yadsıyarak, anayasal ilkeleri zorlayarak, her fırsatta verimsizliğinden ve hantallığından yakınılar ve hazırlanan tasarıların gerekçelerinde bu söylemlere yer verilerek, dıştan yönlendirilen "kamunun yeniden yapılandırılması" sürecinde, MPM'nin siyasal iktidarlara gerçekçi verilerle

danışmanlık hizmeti vermesi gerekmektedir.

Mevcut durumuyla yayın çalışmaları yeterlidir. Ancak, yayın konusundaki çalışmalar yürütülen çalışmalarla doğrudan ilgili olduğu için, diğer işlevlerdeki değişiklikler yayın politikasını da etkilemelidir. Ayrıca, olabildiğince en son rakamsal verilerin kullanılmasına özen gösterilmelidir.

MPM, ülkemizin içinde bulunduğu koşulların gerektirdiği doğrultuda yeniden yapılandırılmalı ve bu süreçte hiçbir kural dışıya ve keyfiliğe olanak vermeyecek mekanizmalar kurulmalıdır.

MPM'nin yapısı ve çalışma stratejisi, "kamunun tasfiyesi" ve "tümüyle özel sektöre hizmet verme" işlevine uygun hale getirilmemeli; MPM, özel müşavirlik firmasına dönüştürülmemelidir.

MPM, hem kuruluş yasasının hem de ülkemizin içinde bulunduğu ekonomik, toplumsal ve kültürel koşulların bir gereği olarak özel statüde bir kamu kuruluşu olarak her türlü kaygıdan uzak şekilde, kamu kaynaklarıyla desteklenerek kamu hizmeti vermemelidir.

MPM, kamu yararını gözetilen belirli bir stratejiye göre sektörel, bölgesel ve toplumsal önceliklere göre hizmet veren, bu amaçla hazırlanmış uygulanabilir kısa, orta ve uzun dönemli planları bulunan ve bunları yaşama geçirebilecek yönetsel yapılanmayı sağlamış bir kamu kuruluşu olmalıdır.

"Verimlilik artırma projesi" adıyla iller düzeyinde yürütülen çalışmalar, MPM'nin saygınlığına ve etkinliğine zarar verebilecek yaklaşımlarla ve koşullarla yürütülmemelidir.

Personel hareketlerinde kural dışı ve keyfi uygulamalar yapılmamalıdır. Yeni işe başlayan uzman personelin belirli bir süre kamuda ya da özel sektörde çalışması ve deneyim kazanması sağlanmalıdır.

MPM, yönetsel organlarında temsil edilen taraflara ve örgütlerine aynı uzaklıkta kalabilen; ülkemizde ekonomik ve toplumsal gelişmesi ile doğrudan ve dolaylı olarak ilgili karar süreçlerine işlevsel olarak katılabilen bir kamu kuruluşu olarak etkinlikte bulunmalıdır.

TMMOB; kamu yararı ve toplum çıkarları doğrultusunda ülke kaynaklarının doğru ve verimli kullanılmasına yönelik her türlü çalışmayı desteklemeye devam edeceğini bir kez daha yinelemektedir.

TMMOB; "Daha Donanımlı, Daha Üretken, Daha Etkili Bir Milli Prodüktivite Merkezi" için, "her aşamada" ve "her kademedede", bilim yoluyla elde edilmiş tüm bilgilerden akıl ve deneyim yoluyla somut sentezlere vararak insana ya da daha genel kapsamıyla canlıya yararlı oluşumları yaratma gücü ve çabası olarak tanımlanabilecek mühendislik alanından daha çok yararlanılması gerektiğini anımsatmaktadır.

TMMOB “PETROL YASA TASARISI PANELİ” YAPILDI

TMMOB, “Petrol Yasa Tasarısı” panelini 17 Şubat 2006 tarihinde gerçekleştirdi. Açılış konuşmasını TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı'nın yaptığı panelde Mecliste grubu bulunan partiler, PETROL-İŞ, PETFORM ve TMMOB adına görüşler sunuldu.

Paneli TMMOB adına Dündar ÇAĞLAN yönetti. TMMOB adına Uğur GÖNÜLALAN CHP adına Tacidar Seyhan, AKP adına Ahmet Rıza Acar, ANAP adına Mehmet KEÇECİLER, PETFORM adına Murat Yazıcı, Petrol-İş adına Ayfer Eğilmez görüş belirttiler.

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı açılış konuşmasında şunları söyledi:

Değerli konuklar,

Sevgili Arkadaşlar,

TMMOB Yönetim Kurulu adına hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Petrol Yasası ile ilgili mecliste grubu bulunan Siyasal partilerimizle ve kuruluşlarla görüşlerimizi paylaşacağımız bu etkinliğimize katılarak bize onur verdiniz. Hepinize Yönetim kurulumuz adına hoşgeldiniz diyorum.

Değerli Arkadaşlar, Ana Yönetmeliğimizde TMMOB ve bağlı odaların amaçlarında şunlar da tanımlıdır:

a) Günün gerek ve koşullarına ve mevcut olanaklara göre, kanun, tüzük ve bu Ana Yönetmelik hükümleri içinde kalmak üzere, mühendis ve mimarları meslek kollarına ayırmak, meslek ve çalışma konuları aynı ya da birbirine yakın bulunan mühendis ve mimarlık grubu için Odalar kurmak.

b) Mühendislik ve mimarlık mesleği mensuplarının ortak gereksinmelerini karşılamak, mesleki etkinlikleri kolaylaştırmak, mesleğin genel yararlarına uygun olarak gelişmesini sağlamak, meslek mensuplarının birbirleriyle ve halkla

olan ilişkilerinde dürüstlüğü ve güveni hakim kılmak üzere meslek disiplinini ve ahlakını korumak; kamunun ve ülkenin çıkarlarının korunmasında, yurdun doğal kaynaklarının bulunmasında, korunmasında ve işletilmesinde, çevre ve tarihi değerlerin ve kültürel mirasın korunmasında, tarımsal ve teknik kalkınmasında gerekli gördüğü tüm girişim ve etkinliklerde bulunmak.

c) Meslek ve çıkarları ile ilgili işlerde, resmi makamlar ve öteki kuruluşlar ile işbirliği yaparak gerekli yardımlarda ve önerilerde bulunmak, meslekle ilgili bütün mevzuatı, normları, bilimsel şartnameler, tip sözleşmeler ve bunlar gibi bütün bilimsel evrakı incelemek ve bunların değiştirilmesi, geliştirilmesi ya da yeniden konulması yolunda önerilerde bulunmak.

İşte bu amaçlar doğrultusunda çalışmalarla yürüten TMMOB bu gün Petrol Yasası tasarısı hakkındaki görüşlerini bu etkinlikle kamuoyu ve ilgililerince paylaşmaktadır.

TMMOB bu gün 23 bağlı odası ile birlikte üçyüzbine ulaşan üye sayısı ile Türkiye’de gerçekten önemli bir büyüklüğe sahip bir meslek örgütüdür.

Bu büyüklükte örgütlü bir yapının şüphesiz kendini tanımlaması, dünyaya, ülkeye, bakışını netleştirmesi ve bunu kamuoyuna duyurması kaçınılmazdır. Kendini tariflemesi en olağan bir durumdur.

Artık her kes biliyor ki;

TMMOB ve bağlı Odaları;

Mesleki demokratik kitle örgütüdür.

Demokrat ve yurtsever karakterdedir.

Emekten ve halktan yanadır.

Anti-emperyalisttir, Yeni Dünya Düzeni teorilerinin, ırkçılığın ve gericiliğın karşısındadır.

Siyasetin dar anlamını aşar, yaşamın her olayını siyasetle ilişkili görür.

Barıştan yanadır.

İnsan hakları ihlallerine karşıdır, insanlık

onurunun korunmasından yanadır.

Örgütsel bağımsızlığını her koşulda korur, gücünü sadece üyesinden ve bilimsel çalışmalardan alır.

Meslek ve meslektaş sorunlarının, ülkenin ve halkın sorunlarından ayrılmayacağını kabul eder.

Politikanın oluşturulmasında ve uygulanmasında demokratik merkezizetçi yöntemleri uygular.

Karar alma süreçlerinde demokratik ve katılımcıdır.

Bağlı Odaları ile birlikte mühendis, mimar ve şehir plancılarının meslek alanlarını düzenler, üyesinin ve halkın çıkarlarını korur.

Sanayileşme ve demokratikleşme alanlarında durum tespitleri yapar, politikalar ve çözüm önerileri üretir. Ülkenin demokratikleşmesi için çaba sarf eder.

Kamuoyu oluşturmaya yönelik çalışmalar içinde tartışmasız yer alır.

Demokratik Kitle Örgütleri ve sivil toplum örgütleri ile ilkeli ve demokratik işbirliği içerisinde.

Hepimiz biliyor ki; mühendislik, bilim ve teknolojiyi insanla buluşturan bir meslek. Bizim örgütümüz TMMOB; odağında, öznesinde insanın olduğu bir mesleğin uygulayıcılarının örgütü. İnsan odaklı olmasından dolayı, bizim mesleğimiz onurlu bir meslek ama bir o kadar da sorumlulukları olan bir meslek. Dolayısı ile bu mesleğin örgütünün, TMMOB nin de sorumlulukları ona göre fazlaşıyor.

Biz, bir yandan insana ve insanlığa karşı işlenmiş suçlara karşı çıkıyoruz, öte yandan da insana ve insanlığa olan sorumluluklarımızı biliyoruz ve sorumluluklarımızın gereklerini yerine getirmeye çalışıyoruz. Bir yandan da üyelerimizi haklarının elde edilmesine, taleplerinin gerçekleşmesine yönelik çabalarda bulunuyoruz. Bir yandan da meslek alanlarımız ile ilgili ülke gerçeklerine ilişkin oluşturduğumuz görüşlerin kamuoyuna yansımaya çalışıyoruz, görüşlerimizi yerel

ya da siyasal iktidara iletiyor, görüşlerimizin takipçisi oluyoruz.

İşte Bu günkü etkinliğimiz de böylesi bir çabanın sonucudur.

Panel yöneticimi Dündar arkadaşımın, panelde konuşacak Uğur arkadaşımın görüşleri TMMOB'nin görüşleidir.

Ben çağrımıza uyarak katılan sayın milletvekillerine, petform ve petrol-iş temsilcilerine teşekkür ediyorum.

Yasa ile ilgili TMMOB görüşlerini oluşturan Çalışma grubu üyelerimize Oğuz Türkyılmaz (MMO)

Dündar Çağlan (JMO) Demet Gürbüzler (ŞPO) Gülgün Şenlen (KMO) Uğur Gönüllalan ve Tuncer Seğmen (Jfmo) e Çalışma Grubunun sorumlularımız: Oğuz Gündoğdu ve İbrahim Vardal

Yönetim Kurulumuz adına teşekkür ediyorum.

Katılmamızdan dolayı hepinize teşekkür ediyor saygılar sunuyorum.

TMMOB'nin PETROL KANUNU DEĞİŞİKLİK TASARISINA İLİŞKİN DEĞERLENDİRMESİ

Dünya enerji ihtiyacının karşılanmasında % 37 gibi önemli bir paya sahip olan petrol, ülkemizde de % 43'lük oran ile enerji tüketiminde birinci sırada gelmektedir.

Türkiye'nin geçtiğimiz yıl içindeki enerji tüketimi 58,2 milyon ton petrol eşdeğeri düzeyinde gerçekleşmiş, bu tüketimin % 68,4 lük kısmı ise ithalat yoluyla karşılanmış ve ithalata 6,1 milyar dolar ödenmiştir. Önümüzdeki yıllarda, petrol ve doğalgaz talebinde artış olacağı ve 2020 yılında Türkiye'nin bugünkü petrol talebinin tamamına yakınının ithalat yoluyla karşılanacağı öngörülmektedir.

2004 yılında toplam ham petrol ihtiyacının % 8,7'sinin yerli üretimle karşılandığı ülkemizde mevcut petrol sahalarının ekonomik ömürlerini tamamlaması ve yeni keşiflerin olmaması sebebiyle petrol üretimimiz giderek düşmekte ve kalan üretilebilir petrol rezervinin yeni keşiflerin yapılmaması durumunda ve bu günkü üretim seviyesiyle yaklaşık 18 yıl içinde tüketilmiş olacaktır.

Ülkemizin büyük ihtiyaç duyduğu önemli enerji kaynaklarından olan petrol ve doğalgazın öncelikle kendi öz kaynaklarımızdan sağlanmasıdır.

Petrolde dışa bağımlılığın azaltılarak, ihtiyacın olabildiğince kendi doğal kaynaklarımızdan karşılanmasının tek yolunun petrol arama

faaliyetlerinin artırılarak yeni sahalarının keşfedilip üretime alınmasıyla olacağı açıktır.

Bu anlamda da ülkenin ham petrol ve doğal gaz arama ve üretim politikalarının belirlendiği, kaynakların değerlendirilmesinin siyasi tercihlerinin yapıldığı yasal çerçeveyi belirleyen Petrol Kanunu ve bu kanunda yapılacak düzenlemeler de büyük önem kazanmaktadır.

1954 yılında çıkarılmış ve üzerinde bazı değişiklikler yapılmış Petrol Kanunu'nda bu gün köklü değişiklikler yapılmak istenmektedir.

Bu güne kadar bazı yasalarda yapılan değişikliklerle; Dünya petrol sektöründe olduğu gibi , arama, üretim, taşıma, rafinaj ve dağıtım bütünlüğünün aynı yapı içinde TPAO ve yan kuruluşları eliyle birbirini tamamlayarak yürütülmesi anlayışı terkedilmiş, TPAO bünyesindeki TÜPRAŞ, BOTAS, POAŞ ve DİTAŞ, PETKİM, TÜGSAŞ bilinçli olarak parçalanmış, BOTAS hariç diğerleri özelleştirilmiştir. TPAO'nun kendi gelirlerinden arama ve üretim projeleri bütçesini oluşturma yetkisi alınarak; genel bütçeden çok sınırlı pay ayrılması sonucu kamu kuruluşumuzun ve dolayısıyla ülkemiz petrol aramacılığı faaliyetleri durma noktasına gelmiş, TPAO bilinçli olarak atıl hale getirilerek, özelleştirilmesinin zemini yaratılmıştır.

Avrupa Birliği'ne mevzuat uyumu gereğiyle, elektrik, petrol ve doğal gaz piyasa yasalarından sonra, Petrol Kanunu'nda yapılması düşünülen değişiklikler ile tüm enerji alanlarından ve petrol sektöründen kamu kuruluşlarının süreç içinde çekilerek, bu alanın yabancı şirketlere bırakılması düzenlemeleri tamamlanmış olacaktır.

AB, Türkiye gibi aday ülkelere ve çevre ülkelere uyum yasaları adı altında enerji ve dolayısıyla petrol alanında kamunun tasfiyesini ve özelleştirmeleri dayatırken, kendi ülkelerinde farklı uygulamaları gerçekleştirmektedir. AB'nin bütün çekirdek ülkelerinde kamu ağırlığının sektörden kaldırılması ve özelleştirmeler; ya hiç yapılmamış, ya minimum seviyede tutulmuş, ya da ileriki dönemlere ertelenmiştir.

Petrol Kanunu'nda yapılmak istenen değişikliklerle, AB mevzuatına uyum adı altında; kamu yararı ve sektördeki kamu kuruluşunu önceleyen korumacı yasa maddelerinin mevcut yasadaki çıkarılması amaçlanarak, yabancı şirketlere bir dizi kolaylıklar sağlanmıştır.

Tasarıda:

- 6326 sayılı mevcut yasada yer alan "Milli Menfaatin Korunması" başlıklı bölüm ve aşağıdaki maddelerinin tasarı ile tamamıyla çıkarılmış olması, düzenlemenin kamu menfaatleri yerine uluslar arası şirket menfaatinin gözetildiğinin açık göstergesidir.

1. Petrol arama ve üretim faaliyetinde bulunmak için yapılan başvurunun değerlendirilmesinde mevcut yasanın ilk kriteri olan "talebin milli menfaatlere uygun olması" ölçütü yasadaki çıkarılarak; öncelikle ülke yararı gözetme anlayışı terk edilmiş, uluslar arası şirketlere avantaj sağlanmıştır.

2. Yabancı devletlerin doğrudan doğruya veya dolayısıyla idaresinde etkili olabilecekleri şirketler ile yabancı bir devlet için veya yabancı bir devlet namına hareket eden şahısların, petrol faaliyetinde bulunamayacakları, mülk edinemeyecekleri, tesis kuramayacakları hükmü tasarı ile çıkarılarak; stratejik öneme sahip bir konuda yabancı devletlerin belirleyici olması önündeki engeller kaldırılmıştır.

3. Ülke içinde üretilen ham petrol ve doğal gaz ile bunlardan elde edilen petrol ürünlerinin kara sahalarında % 65'i ve deniz sahalarında % 55'inin memleket ihtiyacına ayrılması zorunluluğu, tasarı ile kaldırılarak; yabancı şirketlere ürettikleri petrol üzerinde sınırsız tasarrufta bulunarak, tamamını ihraç etme hakkı getirilmiş, olağanüstü durumlarda bile ülkede üretilen petrolün ülke içinde kullanılması, memleket ihtiyacını gözetme durumu ortadan kaldırılmıştır.

- "Sınırlara 5 km mesafede, tarihi dini yer veya tesise, su tesisine bir yol veya umumi geçide 60 m. mesafede, şehir veya kasaba belediye imar sahası dahilinde petrol faaliyeti Bakan müsaadesi olmadan yapılamaz." hükmü mevcut yasadaki çıkarılarak, yabancı şirketlere sınır tanımaksızın her yerde faaliyette bulunma hakkı getirilmiştir.

Tasarı ile, Türkiye Petrolleri A.O.'nun sahip olduğu haklar geri alınarak, kamu kuruluşumuz, yabancı şirketlerle aynı statüde görülmüştür.

1- Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı'nın mevcut yasadaki bulunan Devlet adına petrol arama ve üretim faaliyetlerinde bulunma hakkı kaldırılarak, özelleştirilmesinin önü açılmıştır.

2- Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı'nın lüzum üzerine petrole ilgili incelemelerde ve petrol faaliyetlerinin denetiminde Petrol Kanununu yürütmekle görevli Petrol İşleri Genel

Müdürlüğü'ne yardımcı olma yükümlülüğü, bir ayrıcalıklı gibi görülerek kaldırılmış, konusunda uzman kamu kuruluşumuzun ülke kaynaklarının kamu yararına uygun kullanılması yönündeki katkısı kaldırılarak, TPAO yabancı şirketlerle aynı statüde değerlendirilmiştir.

3- Devlet adına arama ve üretim çalışmalarında bulunan Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı'nın faaliyete kapalı bölgelerde ve askeri yasak bölgelerde de Bakanlar Kurulu'nun izni ile petrol faaliyeti yapabilme hakkı elinden alınmış, bu konudaki ayırım kaldırılmıştır.

4- Mevcut yasada, Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığının diğer şirketlerden daha fazla arama ruhsatı alabilme hakkı, tasarısı ile kaldırılmıştır. TPAO'nun ruhsat sayısındaki avantajlı konumu kaldırılırken, tasarısı ile ruhsat adedinin ve dolayısıyla bir şirketin sahip olabileceği toplam ruhsat alanının sınırlandırılmaması sonucu, büyük sermayeli uluslararası şirketler lehine ruhsat tekelleşmesi yaratılacaktır.

5- Üzerinde arama veya işletme hakkı bulunmayan bir sahanın, işletme ruhsatnamesi mevzu olarak, müzayedeye çıkmadan önce, T.P.A.O.'na teklif edilerek, TPAO'ya işletme ruhsatının verilmesine ilişkin mevcut yasa maddesi kaldırılarak, kamuyu gözetme anlayışı terk edilmiştir.

Tasarıda bir dizi teknik düzenlemeye de gidilmiştir.

- Mevcut uygulamada, sondajlı petrol arama faaliyetini hızlandırmak amacıyla ruhsatın alınmasından sonra petrol bölgelerinde üç yıl içinde arama sondajına başlamak ve buna devam etmek zorunluluğu varken, tasarısı ile mevcut petrol bölgeleri ve arama kuyusu açma zorunluluğu da kaldırılmış, kuyu açılması şirketlerin vereceği programa bırakılmıştır. Son yıllarda azalan sondaj çalışmalarının daha da azalması riskini taşıyan uygulamaya geçilmiştir.

- Bir sahaya iş programı ve mali yatırım programı ile yapılan başvurular 90 gün süre ile bekletilip, bütün başvurular bundan sonra değerlendirilecek, 60 gün içinde de sonuçlandırılacaktır. Mevcut uygulamada 4 gün olan bu süre yerine, bu uygulamada açık arazinin aramaya açılması 5 ay geciktirilmiş olacaktır.

- Tasarıda Türkiye, sadece kara ve denizler olmak üzere iki bölgeye ayrılmış, ruhsat alanları karada 100.000 denizde 1.000 000 hektara, ruhsat süreleri de karada 5, denizde 8 yıla yükseltilmiştir. Ruhsat sayısına hiçbir

sınırlandırma getirilmemiş, tek bir uluslararası şirketin veya yabancı bir devlet şirketinin bütün ülkeyi kapsayacak alanda tek başına ruhsat sahibi olmasının önü açılmıştır.

- İşletme ruhsatnamesinin, belirli bir petrollü arazinin yanı sıra jeolojik olarak belirlenmiş üretim seviyeleri için de verileceği getirilmiştir. Önceki uygulamada belirli bir saha söz konusu iken, uygulaması hiçbir şekilde mümkün olmayacak, teknik ve hukuki sorunları kaçınılmaz olarak getirecek olan farklı derinliklerdeki seviyelere ayrı ruhsat uygulaması yapmak karmaşaya yol açacaktır.

- İşletme ruhsat alanının ne kadar olabileceği önceki kanunda belirtilmişken, tasarıda bir sınırlama kriteri getirilmemiştir. Şirketlere büyük alanlarda işletme ruhsatı alabilme hakkı ortaya çıkmış, işletme ruhsat süreleri 20 yıldan 30 yıla çıkarılmıştır.

Diğer taraftan,

- Petrol Kanununu yürütmekle görevli Petrol İşleri Genel Müdürlüğü'nün görevleri arasında tanıtım ve pazarlama faaliyetinde bulunmak da getirilmiştir. Devletin hüküm ve tasarrufunda olan tabii servetler ve kaynakların ülke yararına kullanılması ilkesi Genel Müdürlüğün asıl görevi olması gerekirken, pazarlama gibi bir kavram görev olarak tanımlanmıştır.

- Arama ruhsatlarından hektar başına alınan devlet hakkı geliri tamamen kaldırılarak gelir kaybı yaratılmıştır.

- Ülkemizde üretilen ham petrolden alınan %12.5'lik devlet hissesi oranı, günlük üretim miktarına göre kademeli olarak % 2'ye kadar indirilmesi sonucu, üretimden sağlanan ülke mevcut geliri şirketler lehine %50-85 azaltılmaktadır.

- Denizlerde bulunacak petrol üretiminden alınacak devlet hissesi oranlarının düşürülmesinden sonra, su derinliğine bağlı olarak

% 30'a varan ilave indirimler getirilmiştir. Örneğin, denizlerde yapılacak günde 20.000 varil ham petrol üretiminden alınacak devlet hissesinin bu günkü uygulama ile günlük miktarı 2500 varil ve ortalama 50 \$/varil üzerinden değeri 125.000 ABD \$ iken; tasarıda getirilen şekli ile devlet hissesi miktarı 400 varile ve parasal değeri 20.000 ABD \$ na ve 1500 m su derinliği indirimi sonrasında da 280 varile yani 14000 ABD \$ na düşecek ve ülke mevcut durumla karşılaştırıldığında, sadece günlük 111.000 ABD\$ gelir kaybına uğrayacaktır.

- Petrol kaynaklarımızdan alacağımız hissenin önemli oranda düşürülmesi ile yetinilmeyerek, üretilen petrolün yurt içinde değerlendirilmesi ve memleket ihtiyacına ayrılması zorunluluğu kaldırılmış, üretimin tamamının yurt dışına ihraç edilmesi hakkı da getirilmiştir.

- Petrol şirketlerine; bilançolarında enflasyon muhasebesi sistemini uygulayabilecekleri, petrol faaliyeti için yapmış olduğu yatırımların transfer tarihindeki cari kur üzerinden, harice transferi tamamlanmaya kadar, Devlet Hissesi hariç, Kurumlar ve Gelir vergisinden muaf olacakları, safi kazançları üzerinden ödemekle mükellef buldukları vergiler toplamının % 40 oranını geçmeyeceği ve geniş KDV istisnaları gibi bir dizi vergi muafiyetleri de getirilmiştir.

- Üretilen petrolden alacağımız hissenin %2'lere kadar düşürülmesi ve getirilen bir dizi vergi muafiyetleri sonrasında; petrol kaynaklarımızın çıkarılmasından ülkemizin sağlayacağı faydanın ne olacağını sorgulanması ve bilinmesi gerekiyor.

Sonuç olarak; AB mevzuatına uyum adı altında Petrol Kanunu'nda yapılmak istenen değişikliklerle; kamu yararından vazgeçilip, sektördeki kamu kuruluşumuzu gözden çıkaran, petrol kaynaklarımızı yabancı şirketlere bırakacak olan, yer altı kaynaklarımızı ulus ötesi tekellerin kar zarar hesabına terk eden bu yasa tasarısı derhal geri çekilmelidir.

BU GÜNÜMÜZE VE GELECEĞİMİZE SAHİP ÇIKIYORUZ !

REFERANDUMA KATILIYORUZ!

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı 20 mart 2006 tarihinde yaptığı basın açıklamasında TTB, KESK ve DİSK tarafından çağrısı yapılan “Emeklilik ve sağlık sigortası yasa tasarısı” ile ilgili referanduma TMMOB’nin de katılacağını açıkladı.

Türk Tabipleri Birliği (TTB), Kamu Çalışanları Sendikaları Konfederasyonu (KESK) ve Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) tüm yurttaşları, hepimizi “bu günümüze ve geleceğimize sahip çıkmak için” Referanduma çağırıyor.

Diyorlar ki: “Emeklilik ve sağlık sigortası yasa tasarısını halkın onayına sunmak üzere referanduma götürüyoruz”

Bu çağrı, “Ben, bu günümüze ve geleceğime sahip çıkıyorum” diyenleredir.

Bu çağrı, yüreği emekten ve halktan yana atanlardır.

TMMOB, bu çağrıya uyacaktır.

TMMOB, bağlı odaları ve örgütlü üyeleri ile birlikte bu referanduma katılacaktır.

TMMOB, referandumda oy kullanımının yaygınlaştırılması için gereğini yapacaktır.

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

1- NİÇİN REFERANDUM

Emeklilik ve sağlık sigortası yasa taslağı tüm toplum kesimlerinin bugününü ve yarını doğrudan ilgilendirmektedir. Gelecek kuşakları da etkileyecek olan bu yasa taslağını hiçbir hükümetin toplum adına, tek başına, onaylayarak yasalastırması doğru değildir. Bu önemli konuda son söz hakkı toplumun bizzat kendisine aittir. Büyük sorumluluk getiren bu düzenlemede, milletvekilleri kendisine verilen sorumluluğu ve yükümlülüğü halkla paylaşmalıdır. Bu demokrasinin gereğidir. Emeklilik ve sağlık sigortası yasa tasarısı halkın onayına sunulmak üzere

referanduma götürülmelidir.

Toplumun %25’inin oyu ile milletvekillerinin 2/3 elde etmiş olan AKP’nin TBMM’deki çoğunluğuna dayanarak, mecliste bulunan siyasi partilerle bile uzlaşmaya gitmeden bu yasa taslağını yasalastırmasını doğru bulmuyoruz. Ayrıca %10 barajı nedeniyle de seçimde kullanılan oyların ancak %53,66 oluşan bir parlamento bu sorumluluğun yüklenmesi parlamenter rejimi de yıpratacaktır.

Bilindiği gibi, bu yasa tasarısını ana muhalefet partisi CHP ve TBMM’de grubu bulunan ANAP da onaylamamaktadır. Ayrıca Emek Platformu’nda yer alan sendikalar, meslek ve sivil toplum örgütleri de emeklilik ve sağlık sigortası yasa tasarısına karşı çıkmaktadır. Kısacası toplumsal bir mutabakatın oluşturulmadığı açık olarak görülmektedir.

AKP Hükümetinin Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı’nı TBMM Genel Kurulu’nda temel yasa halinde getirilerek, 40 maddenin tek madde şeklinde ele alınarak, TBMM’de dahi tartışılardan kaçırılarak “görüşülmesi” ve oylanması anlayışı anti demokratik olup, hiçbir şekilde kabul edilemez.

Var olan bu tablo içinde, demokratik tutumun, yasa

tasarısının halkın onayına sunulmak için referanduma götürülmesi olduğunu düşünüyoruz.

Bu nedenle AKP Hükümeti'nin, bu hafta içinde, Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarı'sını referandumu götüreceğini ilan etmesini istiyoruz. Hükümetin bizim referandum çağrımızı reddetmesi durumunda, DİSK, KESK ve TTB olarak halka biz soracağız. Ve bu nedenle herkesi ve tüm toplumsal kesimleri bugününe ve geleceğine sahip çıkmaya çağırıyor ve referanduma katılarak oy vermeye çağırıyoruz.

DİSK, KESK ve Türk Tabipleri Birliği sadece referandumun çağrıcısıdır. Referandumun sahibi gönüllü herkes ve gönüllü tüm kuruluşlar ile gönüllü siyasi partilerdir.

2- NASIL BİR REFERANDUM

Referandum Sandığı ; Oy pusulaları dışarıdan görülmeyecek bir şekilde ve kapalı olacaktır. Geniş iki yüzü beyaz olacak ve bir yüzünde "Emeklilik ve Sağlık Hakkı İçin Referandum 2006" diğer yüzünde ise "Sandık Numarası" olacaktır.

Referandum Sandığının Yeri ; İlan edilmiş ve edilmemiş her yerde bulunacaktır.

Sendika, meslek kuruluşu, sivil toplum örgütleri, demokratik kitle örgütleri, siyasi partiler, sağlık kuruluşları, okullar, belediyeler, üniversiteler, yurtlar, muhtarlıklar vb. kapalı mekanlar.

Mahalleler, meydanlar, ana caddeler, parklar, üniversite kampüsleri, okul bahçeleri, alışveriş merkezleri vb.

Kıscası tüm yurt sathıdır. Referandum sandıkları sabit oluğu gibi gezici sandık şeklinde de olabilecektir.

Sandık Görevlisi : Her referandum sandığının bir görevlisi olacaktır. Görevlilik gönüllüdür. Görevli referandumda oy kullanılması ve sayımı süresince 27 Mart- 2 Nisan tarihleri arasında "6 gün boyunca- referandum sandığından sorumlu olacaktır. Görevli ismini ve telefonunu Referandum İrtibat Noktası'na ileticektir.

OY KULLANMA İŞLEMİ

Oy Pusulası : Oy pusulası iki çeşittir. Kırmızı renkte olanı HAYIR, beyaz renkte olanı ise EVET oy pusulası şeklinde hazırlanmıştır.

Oy pusulaları Referandum İrtibat Noktası'ndan elde edilebileceği gibi il ve ilçelerde ilan edilecek yerlerden de temin edilebilecektir. Ayrıca kişi ve kuruluşlar Referandum İrtibat Noktası'nca hazırlanan örneklere uygun olmak koşuluyla kendileri de hazırlayabilirler yada bastırabilirler.

Oy Kullanma Süresi: Referandum oyları 27 - 31 Mart tarihleri arasında 5 gün boyunca, günün her saatinde kullanılabilir.

Kimler OY Kullanacaktır? TC vatandaşı olan herkes oy kullanabilecektir. İsim ve soyad yazılarak herkesin bir oy kullanma hakkı vardır. Oy kullanmada yaş sınırı aranmayacaktır. Geleceğine sahip çıkma hakkına sahip olarak herkes oy kullanabileceklerdir.

Oy Kullanma İşlemi; Önceden hazırlanmış Evet veya Hayır oylarından birisinin oy sandığına atılması şeklindedir. Ayrıca elektronik ortamda (yöntemi bu hafta içinde ilan edilecek) oy kullanımı da mümkündür.

Oy Sayım İşlemi: Oy kullanma süresi bitimi olan 31 Mart'ın ertesi günü 1 Nisan Cumartesi saat 11.00 de açık sayım usulüyle yapılacaktır. Oy sandıkları il ve ilçeler ile köylerde kararlaştırılan tek bir merkez yada merkezlerde kamuya açık olarak yerel ve ulusal basın önünde gerçekleştirilecektir.

Sayılan oylar Hayır ve Evet oyları şeklinde ayrı ayrı poşetlere konacak ve ağızları kapatılacaktır. Oy tespit tutanakları Hayır ve Evet oyları ile toplam kullanılan oy sayısı olacak şekilde düzenlenerek, 2 Nisan Pazar günü saat 17.00 e kadar, Referandum İrtibat Noktası'na bildirilecektir.

Referandum'un Türkiye geneli sonuçları 4 Nisan Salı günü saat 11.00 de yapılacak basın açıklaması ile kamu oyuna duyurulacaktır.

3- REFERANDUM ÇALIŞMASI

Barış ve neşe içinde sınırsız bir özgürlükle yürütülecektir. Referandum (oy kullanma öncesi ve oy kullanılması) süresince "Niçin Referandum Bildirgesi" yaygın olarak dağıtılacaktır. Daha ayrıntılı bilgi edinmek isteyenlere Emek Platformu'nun "Haberin var mı?" el ilanını ve "Herkesin sağlık Güvenlikli Bir gelecek Hakkı" broşürü verilecektir. Referandum çağrısı afişleri uygun ve görünür yerlere asılacaktır.

Bu aynı zamanda bir kampanyadır ve her türlü zenginleştirici etkinlik ve yaratıcılıkla yürütülecektir. Katılımcılar tarafından geliştirilecek her türlü referandum materyalinin kullanılması serbesttir. Bu ürünler Referandum İrtibat Noktası'na iletildiği taktirde diğer katılımcılarla da paylaşılacaktır.

4- REFERANDUM İRTİBAT NOKTASI

Referandum İrtibat Noktası Türk Tabipleri Birliği GMK Bulvarı Şehit Daniş Tunalıgil Sokak No 2 Kat 4 Maltepe/ Ankara adresindedir.

İKK SEKRETERLERİ ÜYELERİ REFERANDUMA KATILMAYA ÇAĞIRIYOR

Türkiye'nin dört bir yanında İKK Sekreterleri, üyeleri Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı ile ilgili KESK, DİSK ve TTB'nin düzenlediği ve TMMOB'nin de desteklediği Referanduma katılmaya ve HAYIR oyu vermeye çağırıyor. 27 Mart-1 Nisan 2006 tarihleri arasında yapılacak referandum için yurdun dört bir yanında alanlara kurulan sandıklarda oy kullanıldığı gibi, www.ttb.org.tr adresinden de oy kullanılabilir.

İKK Sekreterleri yaptıkları basın açıklamasında şunları söylediler:

Türkiye halkının geleceğini felç edecek Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanun Tasarısı önümüzdeki günlerde TBMM gündemine gelecek.

Hükümetin, toplumun iradesini hiçe sayarak İMF'ye verdiği taahhütleri ile hepimizin sağlık ve sosyal güvenliği ipotek altına alınmak isteniyor.

Söz konusu yasa hazırlığı, sosyal güvenlik "reformu" adı altında toplum ve çalışma yaşamının şartlarını dikkate almadan, Anayasa'nın sosyal devlet ilkesi ile bağdaşmayacak şekilde çalışanların mevcut sistemdeki haklarını bile geriye götürecek daraltmaya, yükümlülüklerini ağırlaştırmaya çalışıyor.

Söz konusu tasarı ile, emeklilik yaşı 68'e prim gün sayısı

9 bine çıkarılacak. Emeklilik maaşları %23 ile %33 arasında düşürülecek. Aylık geliri 127 YTL'den fazla olan herkesten 64 ile 431 YTL arasında sağlık sigortası primi alınacak. Sağlık Hizmetleri Temel Teminat Paketi ile sınırlanacak, daha fazlası için ek sigorta yaptırmak gerekecek. Parası olan parası kadar sağlık hizmeti alabilecek. Prim ödemeyenler sağlık hizmeti alamayacak. Sağlık hizmetleri piyasanın vahşi koşullarına terk edilecek.

Dünyanın birçok ülkesinde sosyal güvenlikle ilgili daha küçük değişiklik önerileri bile referanduma sunuluyor ve ancak toplum onay verirse gerçekleştiriliyor.

Bu ülkenin insanları, yapılmak istenenleri hiçbir şekilde hak etmemektedir. Ülkemizde sağlık ve sosyal güvenlik politikaları, Washington'daki IMF İcra Direktörleri Kurulu onayıyla değil, yetmiş milyon insanımızın özgür iradesi ve onayı ile oluşturulmalıdır.

Bu yasa tasarısı ile ilgili KESK, DİSK ve TTB tarafından 27 Mart-1 Nisan 2006 tarihleri arasında düzenlenen referandumda TMMOB ve bağlı Odalarının yönetici ve üyeleri Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı'na HAYIR oyu vereceklerdir.

TMMOB

..... İl Koordinasyon Kurulu

ANTALYA'DA REFERANDUM SALDIRISI

Antalya Devlet Hastanesi'nde referandum çalışması yürüten hekim ve sağlık çalışanları, hastanenin özel güvenlik görevlilerinin saldırısına uğradılar. TTB, DİSK, KESK ve TMMOB yöneticileri saldırıyı kınamak üzere olağanüstü basın toplantısı düzenlediler.

Antalya Devlet Hastanesi'nde 28 Mart 2006 Salı sabahı meydana gelen olayda, referandum çalışmasını yürüten ve aralarında hastanenin kendi hekim ve sağlık çalışanlarının da bulunduğu bir grup, özel güvenlik görevlilerinin saldırısına uğradı. Olağanüstü basın toplantısı düzenleyen TTB, DİSK, KESK ve TMMOB yöneticileri, demokratik hakların kullanılmasına tahammül gösteremeyenlerin şiddetli hayatın her alanına taşıdıklarını belirterek, saldırıyı kınadılar.

TTB Merkez Konseyi binasında yapılan basın açıklamasına TTB İkinci Başkanı Dr. Metin Bakkalçı, KESK Genel Başkanı İsmail Hakkı Tombul, DİSK Genel Başkan Yardımcısı Mahmut Seren ve TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı katıldı.

TMMOB, EVRENSEL GAZETESİ, MÜHENDİSLİKTE UZMANLIK VE YETKİNLİK TARTIŞMALARI

Evrensel Gazetesi muhabiri Taylan Toral, gazetenin Genç Hayat eki için hazırladığını söylediği “Mühendislikte Yetkinlik ve Uzmanlık” başlıklı bir dosya için TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı ile bir görüşme yapmıştır. Gazeteci önceden mutabakata kalındığı şekilde görüşmenin bir kısmını soru-yanıt şekline çevirerek olur almak için, e-posta yolu ile Mehmet Soğancı’ya iletmıştır. TMMOB Başkanı da gerekli gördüğü kelime ve cümle düzeltmeleri ve kısaltmaları ile birlikte düşüncelerini gene e-posta yolu ile adı geçen gazeteciye iletmıştır. Ancak görüşme, adı geçen gazetenin 23 Mart 2006 tarihli nüshasında “TMMOB İş Bulma Kurulu Değil” başlığı altında, Taylan Toral yerine Erdal Bektaş imzası ile ve anlaşılmayı güçleştirecek kısaltma ile yayımlanmıştır. Gazeteci Taylan Toral’a iletilen metin aşağıdaki şekildedir.

GÜNDEMDEKİ YETKİN MÜHENDİSLİK KONUSUNU TMMOB BAŞKANI MEHMET SOĞANCI İLE GÖRÜŞ- TÜK.

Genç Hayat: Yetkin mühendislik konusu özellikle mühendislik öğrencilerinin gündeminde ve geniş bir çevre tarafından tartışılıyor. Kökeni nedir bu tartışmaların?

Mehmet Soğancı: TMMOB’nin kendi kurulları içinde, odalarında yıllardır tartışılan bir konu “uzmanlık, mesleki yeterlilik, mesleki yetkinlik, yetkili mühendis, meslek içi eğitim” konusu. Bu konu ilk kez 2. Mühendislik Mimarlık Kurultayı’nda kabul edilerek yazılı şekle getirilmiştir. Önceki dönem TMMOB Yönetim Kurulu tarafından 38. Genel Kurula getirilen “Meslek içi eğitim ve belgelendirme” yönetmeliğinin Genel Kurulca kabulü ile de TMMOB’nin resmi bir belgesi ve iç hukuku şekline dönüşmüştür. Ülkenin gerçeği sonucu eğitim düzeyleri farklı okullardan mezun olan arkadaşların mühendislik düzeyinin farklı olacağı açıktır. Laboratuvarıyla, ders kitabıyla, öğretim elemanı yeterliliği ile daha gelişmiş olanaklara sahip bir üniversitede eğitim alan bir arkadaşımızla, hiçbir yeterli donanımı olmayan, laboratuvarı olmayan, profesörü olmayan bir bölümde eğitim alan arkadaşımızın arasında büyük bir fark olduğu açıktır. Böylesi yetersiz koşullarda eğitim görmüş bir mühendisin yaptığı “meslek” de başarılı olmayacaktır. Mühendislik, doğrudan insan yaşamını ilgilendiren bir meslektir. Yapılan “meslek”de sıfır hata zorunludur. Bu nedenle de TMMOB, mühendislerin yeterli donanıma sahip olmalarını ve işlerini ancak bu donanımla yapmalarını savunur. Yönetmelikle sonuçlanan tartışmalar böylesi ihtiyaçtan doğmuştur. Yoksa bu çabalar birilerinin söylediği gibi AB uyumlaştırma projelerinin sonucunda çıkmış değildir.

Genç Hayat: Peki, TMMOB bu konuda ne düşünüyor?

Mehmet Soğancı: TMMOB’nin görüşü belgelendirilmiş mühendisliğin gerekli olduğu yönündedir. TMMOB’nin konu ile ilgili Genel Kurul kararı olarak yaşama geçirilen yönetmeliğinin dışında TMMOB’ye mal edilerek söylenen her türlü söz yanlıştır. TMMOB’nin yazılı belgelerinin dışında odaların veya kişilerin görüşleri kendilerini bağlar. TMMOB yönetmeliği ve kurultay

kararları yayımlarla ve raporlarla kamuoyunun bilgisine sunulmuştur. TMMOB’nin ilgili yönetmeliğinde söylenen “mesleki denetimin yapılabilmesi, yetkili üyelerin tanınlanması, üyelerin mesleki çalışmaları süresince yaptıkları işleri ve tamamladıkları eğitimlere dayanan uzmanlıklarının odalarca belirlenmesi, belgelendirilmesi ve gerekli yetkili üyelerin kamuoyuna önerilmesini sağlamaktır”. Bunun nasıl yapılacağını odalar belirler. Odalar da öğrenim programı, uygulama alanları, mesleki bilimsel gelişmeleri, ülkenin teknolojik durumunu, kamuoyunun ve üyelerin istemlerini dikkate alarak ve gerektiğinde oluşturacağı mesleki-bilimsel kurullara danışarak, üretilen ürün yada hizmetlerde kamu yararına mesleki denetimin sağlanması konusunda mesleğin uzmanlık konularını ve uzmanlığın hangi koşullara göre belgeleneceğini belirler. Bunun dışında TMMOB’ye atfedilen her söz yalandır ve yanlıştır. Ülkemizde de örneğin Serbest Muhasebecilik Mali Müşavirlik ve Avukatlıkta benzeri sistemler yıllardır süregelen ve işleyen böylesi bir süreç devam etmektedir. Tartışmalara TMMOB üzerinden katılanların ülkemizde diğer meslek alanlarının düzenleniş biçimlerini de anlamaya çalışmaları gerekmektedir. Bir yurttaş, sadece diploması gereği “mühendis” olan; ancak bilim ve teknolojinin gelişmelerinden haberi olup olmadığı bilinmeyen, bunları takip edip etmediği bilinmeyen bir kişiye meslek hizmeti almak için ulaştığında, bu ulaşım piyasa koşulları ile mi olmalıdır? Yoksa bu kişiye ulaşım, nitelikleri yetki düzeyleri ve yeterlilikleri odaları eliyle belirlenmiş bir yöntemle kendini ifade edebilen bir noktadan mı olmalıdır? İşte mühendislerin belgelendirilmesi tartışmalarının odağı bu olmalıdır. Tam da bu noktada odaların görevi, donanımı “ülke şartları gereği- yeterli olmayan bir mühendisi meslek içi eğitim olanakları aracılığıyla geliştirmek olmalıdır. Uzmanlık alanlarında yeterli olanların dökümüne sahip olmak, üyelerin belgelendirilmesi ile mümkün olacaktır. TMMOB ve odaların bu ülkede “maalesef” “mühendis”leri mühendisleştirmek gibi bir görevi vardır. Çünkü mühendislik okullardan mezun oldum demekle olunan bir meslek değildir. Yaşam boyu eğitimin zorunlu olduğu, deneyimin esas alındığı bir meslektir bu. Hele ülkemizde açılıveren asparagas üniversitelerin olduğu da bilinen bir gerçekse konunun önemi çoğalıyor. Mühendis yanlış yaparsa

doğrudan “insan” zarar görür. Mühendis kendini yeterli donanıma getirmek zorundadır. Odası da bunun koşullarını hazırlayacak, bunu kolaylaştıracak, sonunda da üyesini belgelendirecektir.

Genç Hayat: Eğitime ne gibi bir geri besleme amaçlanıyor?

Mehmet Soğancı: Meslek içi eğitim hizmetleri 3-4 Odamızda şimdi sistemli olarak yürütülebilmektedir. Bu dönem tüm odalarımızda bunun önemli altyapı çalışmaları tamamlandı. Bu bizim çok önemseydiğimiz bir çalışma alanıdır. Öte yandan Üniversitelerin kendi aralarında mühendislik eğitimi programlarında farklılıklar olabilmektedir. Kurultay kararlarımıza göre odalarımız her mühendislik alanına ayrı olmak üzere asgari eğitim koşul ve programlarını hazırlayıp üniversitelere yol göstermek durumundadır. Mühendislik Eğitimine müdahale kısmı esas olarak bu noktadan olmalıdır. Örneğin; laboratuvarı olmayan bir bölümün gerekiyorsa kapatılması yönünde çağırısı odalarımız yapabilmelidir. Bunun yanında TMMOB olarak “mühendislik bölümlerinin akreditasyonu gereklidir ve TMMOB'nin de içinde yer aldığı MÜDEK'in bölümleri belgelendirme çalışmaları yaygınlaştırılmalıdır” diyoruz.

Genç Hayat:Eğitimi ve yaşam koşulları nedeniyle belli standartları yakalayamamış mühendislerin sürekli red edilmesini engellemek için ne yapılabilir?

Mehmet Soğancı:Türkiye’de %25’i işsiz ya da meslek dışı bir işte çalışan, mühendis-mimar- şehir plancısı topluluğunun meslek örgütüyü. Yatırımın olmadığı bir ülkede, IMF ve Dünya Bankası politikaları gereği yapılan uygulamalarla mühendisin gözden çıkarıldığı bir ülkede mühendislik fakültelerine her yıl 35 bin yeni giriş var. Ortalama 25 bin yeni mezun arkadaşımız oluyor. Biz bu sayıların ülkemizde bir planlamanın olmadığına göstergesi olduğunu söylüyoruz. Yeni mezun arkadaşlarımızın %25 i ve giderek artacak bir orandaki kısmı bu ülkede ya mesleklerini yapamayacak ya da işsiz kalacak. Bu, bu ülkenin bir gerçeği. Yatırım yok. Sanayileşme yok. Sistemin gereği yetersiz (belki de çok kötü) eğitilerek mezun olan arkadaşlar var ve sonra zorunlu üyeliğin olduğu bir meslek örgütü TMMOB bunu çözecek. Doğal ki, böyle bir söz gerçekçi değil. Anlamlı değil. TMMOB, iş ve işçi bulma kurumu değil. TMMOB üyenin sorunlarının halkın sorunlarından ayrı tutulmayacağını ve sorunların emek ve meslek örgütlerinin ortak mücadelesi ile çözülebileceğini bilen ve bunu söyleyen bir örgüt. Önemli olan bu sözün gereklerini yapabilmek. Önemli olan bizi, mühendisleri, mimarları, halkımızı, ülkemiz insanını bu duruma düşüren, yoksullaştıran sistemi kavrayabilmek ve bunun değişimi için gerekeni yapabilmek. TMMOB için bu tarafındadır.

TMMOB, ORMAN MÜHENDİSLERİ ODASI YÖNETİM KURULUNA İHTARNAME YOLLADI

TMMOB Yönetim Kurulu, Birliğe bağlı Orman Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu’na “Oda iktisadi işletmesine ait muhasebe kayıt ve kararların gönderilmesi” için ihtarname yolladı.

İHTARNAME

Keşideci : Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği

Atatürk Blv. No:131/9 Bakanlıklar-ANKARA

Vekili : Av.Nurten Çağlar Yakış

(Aynı adres)

Muhatap : TMMOB Orman Mühendisleri Odası

Yönetim Kurulu

Necatibey Cad. Sıhhiye-ANKARA

Konu : Oda iktisadi işletmesine ait muhasebe kayıt ve kararların gönderilmesi hakkında.

AÇIKLAMA : Müvekkil Birliğe bağlı Odalardan biri olmanıza karşın, Birlik Yönetim Kurulu’nun 29 Ekim 2005 tarihinden (405 sayılı kararı) bu yana almış olduğu kararlara bugüne kadar riayet edilmemiştir. Oda Genel Kurulu kararı ile kurulmuş olan, “Orman Mühendisleri Odası Turizm ve Sosyal Tesisler İktisadi İşletmesi” ne ait muhasebe kayıtları, belgeler ve iktisadi işletmenin mal varlığına ilişkin kararlar, bugüne kadar TMMOB Denetleme Kurulu’nun incelemesine açılmamıştır.

Müvekkil Birlik tarafından, Denetleme Kurulu’nun 4 Şubat 2006 tarihinde Odanızda iktisadi işletmeye ilişkin denetleme yapacağı bildirilmesine karşın, Yönetim Kurulunuz denetlemeye ilişkin bir hazırlık yapmadığından, Denetleme Kurulu bir muhatap bulamadan Oda merkezinden ayrılmıştır.

Sonuç olarak, Denetleme Kurulu iki kez Oda’ya denetleme yapmak üzere gitmesine karşın, iktisadi işletmeye ilişkin muhasebe kayıt, belgeler ibraz edilmediğinden, denetleme bir türlü yapılamamıştır.

Yönetim Kurulunuz, ihtarnamenin tebliği tarihinden itibaren 10 gün içinde, Oda iktisadi işletmesine ait hesapların denetlemeye elverişli işletme defteri, muhasebe kayıt ve harcamalarını içerir tüm belge ve benzeri evrakların birer fotokopisini Birliğe göndermediği takdirde, TMMOB Kanunu, TMMOB Ana Yönetmeliği ve TMMOB ve Odalar Mali İşler Yönetmeliği gereği yasal işlemlerin başlatılacağını vekaleten tarafınıza bildirmek zorunlu olmuştur.

Saygılarımla.

Sayın Noter: Üç nüshadan ibaret işbu ihtarnamenin tebliğ şerhli bir nüshasının muhataba tebliğini, bir nüshasının tarafımıza verilmesini ve bir nüshasının da dairenizde saklanması rica ederim.

TMMOB Vekili

Av.Nurten Çağlar Yakış

UFUK AYDIN'IN ACISI YÜREĞİMİZİ YAKIYOR

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğanlı İnşaat Mühendisleri Odamızın üyesi Ufuk Aydın'ın katledilmesi nedeniyle basın açıklaması yaptı.

BASININ VE KAMUOYUNUN DİKKATİNE, UFUK AYDIN'IN ACISI YÜREĞİMİZİ YAKIYOR

TMMOB'ye bağlı İnşaat Mühendisleri Odamızın üyesi, 1987 yılı ODTÜ mezunu, değerli meslektaşımız İnşaat Mühendisi Ufuk AYDIN'ı kaybettik.

Ufuk Aydın'ı, Afganistan'da karayolu yenilenmesi çalışmalarını yürüten Kolin İnşaat firmasında mühendislik hizmeti vermekte iken, 7 Şubat 2006 günü Herat-Kandahar yolunun 55. kilometresinde firmanın arabasına düzenlenen bombalı saldırı sonucu kaybettik

Dünyanın efendisinin ve terörün pençesindeki Afganistan'da yaşanan bu insanlık suçunu kınıyoruz.

Tüm dünyada her türlü terörün durdurulmasını istiyoruz. Mesleğinin en verimli döneminde aramızdan ayrılmak zorunda kalan arkadaşımıza yönelik bu vahşi olayın açıklığa kavuşturulmasını ve suçluların cezalandırılmasını istiyoruz. Olayı kınadığını açıklayan siyasal iktidardan, dünyanın neresinde olursa olsun çalışmakta olan meslektaşlarımızı sahip çıkmasını istiyoruz.

Acımız sonsuz. Acımız paylaştıkça artıyor. Ufuk AYDIN'ın anısı hep bizimle olacak.

Ailesine, dostlarına, İnşaat Mühendisleri Odamıza sabırlar diliyorum.

Mehmet Soğanlı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

CENAZE TÖRENİNDE İNŞ MÜH. TEZCAN ÖZTÜRK TARAFINDAN YAPILAN KONUŞMA

UFUK AYDIN 1959 yılında Uşak Eşme de doğdu 1987 yılında ODTÜ İnşaat Mühendisliği bölümünden mezun oldu. Okulu bitirdikten hemen sonra SETAN Mühendislik Müşavirlik şirketinde proje mühendisi olarak çalıştı 1988 yılında Askerlik hizmetini tamamladıktan sonra Enka-Bechtel ortaklığında 10 yılı aşkın süre çalıştı.Sonra ENKA

İNŞAAT ile Libya'ya giderek burada Konut Projesi Şantiye Müdürlüğü yaptı. Daha sonra BE-HA-SE Şirketinde Arnavutlukta ELBASAN Karayolu Projesinde Şantiye Şef Yardımcısı olarak çalıştı.2000-2001 yıllarında ENKA-BECHTEL İş Ortaklığında Adapazarı- Gebze Doğalgaz Çevrim Santralleri İnşaatında çalışan Ufuk AYDIN 2003 yılında TEPE İnşaat bünyesinde Bakü Tiflis Ceyhan Ham Petrol Boru Hattı Projesinde görev yaptı. Ufuk AYDIN 2003 yılından sonra mühendislik yaşantısına yurtdışında iş yapan firmalarda devam etti.Sırasıyla Enka İnşaat İle Rusya'da, Enka-Bechtel iş ortaklığı ile de Romanya'da Transilvanya Otoyol Projesinde çalıştı. Yol inşaatı konusundaki uzmanlığı ile UFUK AYDIN, 2005 yılının Eylül Ayından sonra Kolin İnşaat Şirketinin elemanı olarak Afganistan'daki Kandahar-Herat Yolu Şantiyesinde görev yapmaya başladı. 7 Şubat 2006 tarihinde çalıştığı yol inşaatında görev sonrası şantiyeye dönerken içinde bulunduğu seyir halinde olan araca düzenlenen haince bir bombalı saldırı sonrasında hayatını kaybetti.

Her şeyin bu denli metalaştığı,birçok şeyin pazara çıkartıldığı bu dönemde emeğiyle, dürüst, namuslu bir şekilde hayatını

idame ettirmeye çalışan insana özgü tüm değerleri taşıyan bir mühendis düşünün .

Çağdaş devrimci demokrat bir aydın düşünün

Bir okyanus düşünün sevgiyle dolu

Engin bir hoşgörü denizi düşünün

Başkalarını incitmek yerine bin defa incinmeye razı bir yürek düşünün

Dostunsa eğer elini sınıksız tutacaksın diyen bir dost düşünün

Bir demokrat düşünün ,sakin ama kararlı

Yaşadığı çağa, çevresine ve topluma karşı duyarlı bir insan düşünün

Bilgili ,Deneyimli,Çalışkan bir mühendis düşünün

Tüm insanlığı kucaklamaya hazır bir bilinç düşünün

Örnek bir yaşam düşünün

Kısaca BİR GÜZEL İNSAN DÜŞÜNÜN

Hepinizin tanıdığı aydın bir insan olsun....

UFUK AYDIN geliyor gözlerimin önüne....

Sevgili UFUK;

Sınıksız yüreğinle yaşamın boyunca şiddete ve teröre hep karşı oldun

Ama biz seni haince bir terörist saldırıda yitirdik

Seni katledenlere sesleniyorum

Sizi bile affedebilecek bir yüreği bizlerden ayırdınız

Ama Biz...

Onun bıraktığı yerden yürütmeye kararlıyız

Sevgili Dostum;

Sınıksız gülüşünle, yüreğinle ve insanca değerlerinle hep bizlerle yaşayacaksınız.

Rahat uyu

Seni çok özleyeceğiz..

8 MART DÜNYA KADINLAR GÜNÜ KUTLU OLSUN

Tüm dünyada öncelikle "barış" isteyen

İkinci sınıf görülmeye, cinsiyet ayrımcılığına karşı çıkan,

Yoksulluğu ve şiddeti "doğal" kabul etmeyen,

Adaletsizliğe, baskılara, savaşa, işgale ve sömürüye boyun eğmeyen,

Adil, eşit, özgür, dayanışmacı ve barış içinde yaşayacağımız bir Türkiye isteyen tüm kadınların Dünya Kadınlar gününü kutluyoruz

KADINLAR 5 MART'TA BURSA'DA BULUŞUYOR

"Bizler de şimdi, yanarak yaşamlarını kaybeden 15 yaşındaki Ayşe, 21 yaşındaki Gülden, 18 yaşındaki Sadife, 27 yaşındaki Necla ve 3 aylık hamile 32 yaşındaki Sevgi için, 1910 yılında grev yapan ipek kadınlar için, 1911 yılında yanarak ölen 140 kadın için ve tarih boyunca kadın mücadelesi içinde yer almış tüm kadınlar için Bursa'da 5 Mart tarihinde Kozahan'ın önünde bir araya geliyoruz. Kozanı Del Haydi Sende Gel!" diyen kadınlar 5 Mart'ta Bursa'da buluşuyorlar.

Güvencesiz koşullarda
yanarak ölmeye
Namus cinayetlerine
Yoksullaştırmaya
Kadın katliamlarına
Şiddete ve savaşa karşı

geleceğimizi dokumak için
KOZAHAN'A

5 Mart PAZAR Toplanma Yeri: İpekkilik Cd. Sonu, İpekböcekçiliği Enstitüsü Önü
Saat:12.00 Basın Açıklaması: Kozahan Önü / Bursa Saat: 14.00
8 MART BURSA KADIN PLATFORMU

Geleceğimizi Dokumak İçin Kozahan'a

Kadınlar için tarih ve coğrafya belki de hiç kendini bu kadar anlamlı kılmadı. Clara Zetkin 1910 yılında II. Enternasyonal'de 8 Mart'ın dünya kadınlarının dayanışma ve mücadele günü olarak kutlanmasını önerirken, Ağustos ayında Bursa'da ipek üreten kadın işçiler bu toprakların ilk kadın iş bırakma eylemini, grevini yapıyorlardı. Bursa'nın ipek kadınları, 14. yüzyılda köle, çocuk, kadınların pazarı olan Ulucami bahçesinde, kaynar sular içinde çıktıkları ipeğin, dokudukları kumaşın, diktikleri elbisenin karşısında kaderlerine meydan okuyorlardı.

1857 yılında Newyork'taki kadınlar bunun mücadelesi için yanarak ölmüşlerdi. 2005 yılının Aralık ayında da Bursa'da 5 kadın yanarak yaşamlarını yitirdiler. Ve yerkürenin her yanında kadınlar, ucuz iş gücü olarak görülüp, sağlıksız, güvensiz iş koşullarında yanarak ölmeye devam ediyorlar.

Bizler de şimdi, yanarak yaşamlarını kaybeden 15 yaşındaki **Ayşe**, 21 yaşındaki **Gülden**, 18 yaşındaki **Sadife**, 27 yaşındaki **Necla** ve 3 aylık hamile 32 yaşındaki **Sevgi** için, 1910 yılında grev yapan ipek kadınlar için, 1911 yılında yanarak ölen 140 kadın için ve tarih boyunca kadın mücadelesi içinde yer almış tüm kadınlar için Bursa'da 5 Mart tarihinde Kozahan'ın önünde bir araya geliyoruz.

Kadın katliamlarına, sağlıksız ve güvencesiz çalışmaya, taciz ve tecavüze, savaşa, militarizme, ırkçılığa, emperyalizme, şiddete, yoksullaştırmaya, tüm egemenlik ilişkilerine karşı; Türkiye'nin tüm illerinde, ilçelerinde, köylerinde bulunan **örgütlü ya da örgütsüz, partili ya da partisiz, sendikali veya sendikasıız, genç ya da yaşlı, evli ya da bekar, çocuklu yada çocuksuz, zengin ya da yoksul tüm kadınları Bursa'da Kozahan'a davet ediyoruz.**

5 Mart PAZAR Toplanma Yeri: İpekkilik Cd. Sonu, İpekböcekçiliği Enstitüsü Önü Saat:12.00
Basın Açıklaması: Kozahan Önü Saat: 14.00

İMZACILAR: BATSİ, Bursa Halkçileri, Bursa Barosu, Çalışan Kadının İnsan Hakları Derneği, CHD, Demokratik Özgür Kadın Hareketi, DISK Genel İş Bursa Şubesi, DISK Tekstil Bursa Şubesi, Dış Hekimlerin Odası Bursa Şubesi, DOĞADER, Eczacılar Odası Bursa Şubesi, Günüzu Kadın Dayanışma Kooperatifi, İHD, İçiş Halkları Derneği, İHSK Bursa Şubeler Platformu, Hilafet Yeri Gündem 21 Kadın Çalışma Grubu, Pazarıca Dergisi, Petrol-İş Sendikası Bursa Şubesi, Sarya Kültür Merkezi, TEZ-KOOP İş Bursa Şubesi, TMMOB Bursa İKİ, Tunceliler Derneği, EMEK Partisi Bursa İl, ÖDP Genel Kadın Koordinasyonu, SDP Bursa İl Kadın Koordinasyonu, SHP Bursa İl

EMEK PLATFORMU SAĞLIKTA REFORM(?) DENİLEN YASA TASARILARINA KARŞI EYLEM PROGRAMINI AÇIKLADI

Emek Platformu siyasi iktidarın Sağlıkta Reform adı altında yürürlüğe sokmak istediği yasa tasarılarına karşı eylem programını kamuoyuna duyurdu.

TBMM komisyonlarında görüşülmekte olan, Sosyal Güvenlik Kurumu Teşkilat Kanunu ile Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarıları ile İlgili Olarak Yapılacak Eylem Planı

UYARI EYLEMLERİ

1- EP'yi oluşturan örgütlerin başkan ve/veya yönetim kurulu üyelerinin, TBMM'deki siyasi parti gruplarına ziyaretleri 7 Şubat 2006 Salı günü gerçekleştirilecektir. Aynı gün grup ziyaretleri tamamlandığında Başkanlar TBMM'de Ortak bir basın açıklaması yapacaklardır.

2- 6 Şubat 2006 Pazartesi günü örgütler tarafından talep edilen miktarlar dahilinde hazırlanacak olan broşür, afiş ve el ilanları örgütlere gönderilecek ve afişleme çalışmalarına süratli bir şekilde başlanacaktır. Kamuoyunu bilgilendirmek üzere el ilanı ve broşürler işyerlerinde dağıtılacak ve sokaklarda halka ulaştırılacaktır.

3- 8 Şubat 2006 tarihini takip eden günlerde hazırlanan ortak metin doğrultusunda illerde basın açıklamaları yapılacaktır.

4- 8 Şubat itibariyle EP'yi oluşturan örgütlerin yerel temsilcileri ortak çalışma içerisinde olacaklar .HAK-İŞ Konfederasyonu'nun olmadığı yerlerde başta TÜRK-İŞ olmak üzere diğer

örgütlerin ev sahipliğinde toplanacaklar ve ortak panel, konferans, söyleşi ve yerel TV kanallarında programlara katılarak kamuoyunu bilgilendirecek ve illerde 18-19 Şubat 2006 tarihlerinde gerçekleştirilecek olan yapılacak eylem ve etkinliklerin duyurusunu yapacaklardır.

5- Ankara ve diğer illerde 8 Şubat'ı takip eden günlerde yasa tasarılarına ilişkin taleplerimizin dikkate alınması için imza kampanyaları düzenlenecek ve 13 Şubatı takip eden günlerde ise ortak hazırlanan metin doğrultusunda TBMM'ne faks çekme ve e-mail gönderme eylemi yapılacaktır.

6- 18-19 Şubat tarihlerinde il düzeyinde kitlesel basın açıklamaları ve mitingler düzenlenebilecek, koordinasyonları EP'yi oluşturan örgütlerin yerel teşkilatları tarafından yapılacaktır.

7- 23 Şubat 2006 haftası itibariyle başta Ankara olmak üzere tüm illerde katılabilen örgütlerce bir saatlik işi yavaşlatma, bırakma veya viziteye çıkma eylemleri gerçekleştirilecektir.

UYARILARIMIZIN DİKKATE ALINMADIĞI KOŞULLARDA DAHA ETKİLİ EYLEMLER HAYATA GEÇİRİLECEKTİR.

EMEK PLATFORMU SOSYAL GÜVENLİK YASA TASARILARI HAKKINDA GÖRÜŞLERİNİ BİLDİRİYOR

Emek Platformu Başkanlar Kurulu'nun Sağlıkta reform (?) adı altında ifade edilen yasa tasarısına ilişkin görüşlerini TBMM'nde grubu bulunan siyasi partilere ilettiler.

Emek Platformu Başkanlar Kurulu 6 Şubat 2006 günü AKP Grup Başkan Vekili İrfan Gündüz, 7 Şubat 2006 Salı CHP Grup Başkan Vekili Ali Topuz ve ANAP Grup Başkan Vekili Süleyman Sarıbaş ile görüştü. Görüşmelere TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı da katıldı.

EMEK PLATFORMU ANKARA BİLEŞENLERİ HÜKÜMETİ UYARDI

Emek Platformu Başkanlar Kurulu'nun Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı'na karşı aldığı eylem kararları çerçevesinde, Emek Platformu Ankara Bileşenleri 9 Şubat 2006 Perşembe günü Saat 12:30'da Kızılay YKM önünde yaptıkları kitlesel basın açıklamasıyla hükümeti uyardı. Basın açıklamasına TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı ve Yürütme Kurulu Üyesi Hüseyin Yeşil'in yanı sıra bağlı Odalarımızın üyeleri de katılım sağladı.

HERKESE SAĞLIK VE GÜVENLİ GELECEK HAKKI İÇİN ORTAK MÜCADELEYE

Emek Platformu “herkese sağlık ve güvenli gelecek hakkı için ortak mücadele” çağrısı yapıyor.

Giriş

Hükümetin on dokuzuncu stand-by anlaşmasına ilişkin Niyet Mektubu IMF icra Direktörleri Kurulu tarafından onaylandı.

Mektuba göre Sosyal Güvenlik Kurumu (SGK) Kanun Tasarısı 2006 Ocak ayı sonuna kadar, Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası (SS ve GSS) Kanun Tasarısı da 2006 Şubat ayı ortasına kadar TBMM Genel Kurulu'nda kabul edilecek.

Hükümet'in; toplumun iradesini hiçe sayarak verdiği bu taahhütler ile hepimizin sağlık ve sosyal güvenliği ipotek altına alınmak isteniyor.

Söz konusu kanun tasarıları emeklilik yaşının dünyanın hiçbir ülkesinde olmadığı kadar yükseltilmesinden emekli maaşlarının düşürülmesine; aylık geliri 127 YTL'nin üzerinde olan bütün vatandaşlardan zorunlu Genel Sağlık Sigortası (G\$\$) primi toplanmasından sağlık hizmetlerinin piyasaya terk edilmesine kadar bir dizi hak kayıplarını öngörüyor.

Önce Mezarda Emeklilik Vardı

Son zamanlarda işbaşına gelen iktidarlar IMF ve Dünya Bankası politikalarını dayatmasıyla sürekli olarak sağlık ve sosyal güvenlik alanlarında yeni düzenlemeler yapıyorlar. Bize “reform” adı altında sunulan bu düzenlemelerin her biri yeni hak kayıplarımıza yol açıyor.

Hatırlarsınız; Türkiye sosyal güvenlik sistemiyle ilgili tartışmalar bundan on beş yıl önce başlamıştı. Gerek sermaye sınıfı, gerekse onun politik sözcülerine göre sosyal güvenlik kurumlarının aktüeryal dengeleri bozulmuştu ve verdikleri büyük açıklar nedeniyle bütçe için birer kara delik olmuşlardı.

Bu sürdürülemez durumun öncelikli ve başlıca nedeni ise işçilerin erken emekli

olmalarıydı. Kadınlar otuz sekiz, erkekler ise kırk üç yaşında emekli oluyorlar ve uzun yıllar boyunca emekli maaşı alıyorlardı.

Gerçekten de o günlerde mevcut mevzuat kadın işçilere yirmi, erkek işçilere yirmi beş yıl çalışmak ve 5.000 gün prim ödemek koşuluyla emeklilik hakkı tanıyordu. Ama bu haktan yararlanabilen işçi sayısı aslında çok azdı. SSK'nın istatistiklerine göre kırk yaşın altında emekli olabilen işçilerin oranı toplamın % 1'i bile değildi.

HERKESE SAĞLIK / GÜVENLİ GELECEK

Aslında Türkiye sosyal güvenlik sisteminin esas sorunu işçilerin erken emekli olmaları değil, sosyal güvenlik için ayrılan toplumsal kaynakların sınırlılığıydı.

Öte yandan devlet sosyal güvenliğin finansmanına primli olarak hiçbir katkıda bulunmuyordu. Bütçeden sosyal güvenlik kurumlarına yapılan transferler ise birçok gelişmiş ülkedeki devlet desteğinin çok altındaydı.

Üstelik sermaye sınıfına verilen teşvikler, faiz adı altında aktarılan toplumsal kaynaklar tartışma dışında tutulurken, yetmiş milyon yurttaşın sosyal güvenliğine ayrılan sınırlı kaynakları “kara delik”, “kambur” olarak görmek nasıl bir vicdanın eseri idi?

Bu itirazlar ve sorular çok daha fazla uzatılabilirdi. Ne var ki sermaye sınıfının siyasi temsilcilerinin bu gerçekleri dinlemeye niyeti yoktu. Emeklilik koşullarını zorlaştırmak için bekledikleri fırsatı 1999'da 57. Hükümet'le birlikte buldular. 4447 sayılı Sosyal Güvenlik Yasası, 17 Ağustos depreminden bir hafta sonra TBMM'de kabul edildi.

Sendikaların ve toplumsal muhalefetin büyük tepki gösterdiği “Mezarda Emeklilik Yasası”yla üç önemli değişiklik gerçekleştirildi:

1) Emeklilik için yaş sınırı kadınlarda 58'e, erkeklerde 60'a yükseltildi.

2) Emeklilik için prim ödeme gün sayısı 5.000 günden 7.000 güne çıkarıldı.

3) Hükümete SSK prim tavanını tabanın 5 katına kadar artırma yetkisi verildi.

Sendikaların yürüttüğü mücadele sonucunda mevcut çalışanlar için emeklilikte aşamalı bir geçiş süreci sağlanarak hakları belirli oranlarda korundu. Bu nedenle toplumsal etkileri hâlâ yeterince hissedilmeyen bu düzenlemenin bir bütün olarak çalışanlar ve emekliler açısından faturası ise oldukça ağır oldu.

Bugün, Türkiye'de, 18 yaşında çalışmaya başlayan bir işçinin 60 yaşına kadar çalıştıktan sonra bir yıl emekli maaşı alabilmesi için 13.500 saat çalışması gerekiyor. Oysa, bir yıllık emekli maaşını hak etmek için İngiliz işçiler 7.413 saat, Alman işçiler 6.306 saat, Fransız işçiler ise 3.805 saat çalışıyor.

Üstelik, kamudaki istihdamın özelleştirme politikaları nedeniyle hızla daraldığı, işsizliğin yaygın olduğu ve iş güvencesinin sınırlı olduğu ülkemiz koşullarında, sendikal hakların önündeki engeller nedeniyle örgütlenme düzeyi son derece düşük olan çalışanların bu koşulları tamamlayarak emekliliğe hak kazanması bir hayli zor olacak. Çalışanların önemli bir bölümünün ise muhtemelen hiçbir zaman yoksulluk sınırının altında da olsa maaş alabilecekleri ve sağlık hizmetlerinden yararlanabilecekleri bir emekli karnesi olmayacak.

Şimdi de Ahirette Emeklilik

1999'daki “reform”un gerekçesi sosyal güvenlik sisteminin tıkanmış olmasıydı. Onlara göre bu düzenlemeler zorunluydu. Yoksa sistem çökecekti.

Neticede; bizim bütün karşı çıkmamıza rağmen istedikleri yasayı TBMM'den geçirdiler. Ama yetmedi. Şimdi yeni bir

“reform” saldırısıyla sahneye çıktılar.

Gereççeleri gene aynı. Sosyal güvenlik sistemi açık veriyor... Emeklilik yaşı düşük... Emekli maaşları yüksek... Emekçiler az çalışıp uzun yaşıyorlar... Böyle giderse sistem (gene) çökecek...

Bu gerekçelerle hazırlanan “Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası” ve “Sosyal Güvenlik Kurumu” Kanunu Tasarıları TBMM’nin gündeminde.

Sosyal güvenlik alanında yapılacak düzenlemelerde amacın hem emeklilik, hem de sağlık sistemini tek çatı altında toplamak ve böylece sürdürülebilir bir yapı oluşturmak olduğu iddia ediliyor.

Gerçekten de bütün sosyal güvenlik sistemi tek çatı altında toplanıyor. Ama bu çatı mevcut Emekli Sandığı, SSK, Bağ-Kur çatısından bile daha dar bir çatı olarak inşa ediliyor.

Halen kadınlar için 58, erkekler için 60 olan emeklilik yaşı hem kadınlar, hem de erkekler için 68’e, emekli olabilmek için gerekli prim ödeme gün sayısı da 9.000’e yükseltilecek.

TBMM, bu tasarıyı kabul ederse, bir dünya rekoruna imza atmış olacak. Çünkü dünyanın hiçbir yerinde, en uzun yaşayan insanların ülkesi Japonya’da bile, bu kadar yüksek emekli yaşı yok.

Bunları söylediğimizde “ama bu artış sizi ilgilendirmiyor, 2035’ten sonra yürürlüğe girecek, 2075’te tamamlanacak” diyorlar. Peki ama; 2035, 2045, 2075 yılında bu topraklarda yaşayacak olanlar bizim çocuklarımız değil mi? Bugün için bize dokunmasa da çocuklarımızın geleceğini karartacak olan düzenlemelere sessiz mi kalacağız?

Prim ödeme gün sayısında 7.000’den 9.000’e artış ise yasa çıktıktan hemen sonra çalışmaya başlayanlar için geçerli olacak.

Eğer tasarı yasalaşırsa, örneğin, yılda 120 gün çalışma imkanı bulan geçici işçilerin tam aylığı hak edebilmeleri için, her yıl iş bulabilmek şartı ile 75 yıl; yılda 90 gün çalışabilenlerin ise 100

yıl çalışması gerekecek.

Öte yandan, ülkemizde işsizlik oranı, resmi istatistiklere göre % 19’u aşıyor. İş bulmak aslanın ağzında. Üstelik zor bir iş bulup çalışabilenlerin sigorta primleri de patronlar tarafından eksik olarak yatırılıyor.

Bu koşullarda, emekli olabilmek için 7.000 gün prim ödemek bile mümkün değilken, prim gün sayısını 9.000’e çıkarmak 4 nasıl ve hangi vicdana sığıyor?

SS ve GSS Kanun Tasarısıyla prime esas kazancın tavanı da yükseltilecek. SSK’da halen asgari ücretin beş katı olan bu tavan yasadan sonra bütün çalışanlar için altı buçuk kata çıkarılacak.

Emekli Maaşlarında “tek çatı”

SS ve GSS Kanun Tasarısı’nda emeklilikle ilgili en önemli ve güncel düzenlemeler ise emekli maaşlarında yapılacak.

Halen 25 yıllık sigortalılık süresi için aylık bağlama oranları brüt ücret/maaş üzerinden SSK ve Bağ-Kur’da % 65, Emekli Sandığı’nda % 75 olarak hesaplanıyor. Yani SSK ve Bağ-Kur’da yıllık bazda % 2,6, Emekli Sandığı’nda % 3’e denk gelmekte. Her ilave yıl için aylık bağlama oranlarına SSK ve Bağ-Kur’da % 1,5, Emekli Sandığı’nda ise % 1 artış yapılmakta.

Yasanın yürürlüğe girmesinden sonra aylık bağlanma oranları bütün çalışanlar için 2015 yılına kadar % 2,5’e, 2016 yılından itibaren ise % 2’ye düşürülecek.

Örnek olarak 25 yıl boyunca aynı işi yapan ve aynı gelire sahip iki kamu çalışanını alalım. Bugünkü koşullarda emekli olan birinci çalışan % 75 aylık bağlama oranı ile emekli maaşını almaya hak kazanırken 2016 yılında çalışmaya başlayan ve 2041 ‘de emeklilik hakkı kazanacak ikinci çalışanın maaş bağlanma oranı ise % 50’ye düşecek. 10 yıldır çalışmakta olup emekliliğine 15 yıl kalan bir kamu çalışanına ise % 65

oranından emekli maaşı bağlanacak.

Böylece memur emeklilerinin maaşları % 33, SSK ve Bağ-Kur emeklilerinin maaşları ise % 23 düşürülüp “tek çatı” altında toplanmış olacak.

Yeni sistemdeki emekli maaşlarıyla ilgili her türlü düzenleme, tabii olarak, mevcut emeklilerin maaşlarına da düşüş olarak yansıtılacak.

Zaten “reform”un akıl hocaları açık olarak yazmışlar; Türkiye’de emekli maaşları yüksek(!)miş.

Üstelik maaşlarla ilgili düzenleme hemen uygulamaya başlanacak. Böylece, halen emeklilik hakkını kazanmamış olan mevcut çalışanlar da, farklı oranlarda, hak kaybına uğrayacak.

Kamu çalışanları için bir başka tehlike daha var. Tasarıya göre yeni düzenlemeyle belirlenen prime esas kazanç matrahı ile Emekli Sandığı Kanunu’na göre keseneğe tabi kazançları arasındaki matrah farkına ait sigorta primi bir yıl süreyle kurumlarınca karşılanacak. 2008 yılı başından itibaren ise maaşlarına yansıtılacak. Bu da zaten çoğunluğunun geliri yoksulluk sınırının altında olan kamu çalışanlarının maaşlarında ayrıca düşmeye yol açacak.

Sözün kısası; SS ve GSS Kanun Tasarısı’nın tek amacının çalışanların mevcut sistemdeki haklarını geriye götürerek daraltmak, yükümlülüklerini ağırlaştırmak olduğu görülüyor. Böylece sistemin açıklarını kapatmak adına hem mevcut çalışanların, hem de gelecek nesillerin güvenli gelecek hakları gasp edilmeye çalışılıyor.

Yoksulluğun Nedeni Sosyal Güvenlik mi?

Sosyal güvenlik “reformu”nun gerekçesi olarak sosyal güvenliğe aktarılan kaynak toplumdaki yoksulluğun nedeni olarak gösterilmeye çalışılıyor. Yoksulluk yaratan ekonomi politikalarını gizlemek adına, sosyal güvenlik kurumlarının yapısal sorunları ve işleyişlerine değinilmeden, sosyal güvenlik sistemi ile yoksulluk sorunu arasında bir ilişki kurulmakta ve

sorunların çözümü tehlikeli bir karşıtlık temelinde gerekçelendirilmekte.

Sosyal güvenlik kurumlarına bütçeden ayrılan kaynağın yoksulluğun nedeni olduğu gibi yanlış bir kabulden yola çıkılarak; sosyal güvenlik kurumları ile sosyal yardım sistemi, dolayısıyla bu sistem içinde olanlar karşı karşıya getirilmeye çalışılıyor.

Toplumun yoksul kesimlerine sosyal yardım olarak gitmesi gereken mali kaynağın sosyal güvenlik kurumlarının “açığının kapatılmasında kullanıldığı iddia edilerek; bu açık kapatılırsa, yani sosyal güvenliğe hiçbir kaynak aktarılmazsa bu tutarın sosyal yardımlarda kullanılacağı, bunun da yoksulluğu hafifleteceği söyleniyor.

Böylece, sosyal harcamaların artırılması yönündeki toplumsal baskılara karşı, yeni kaynak yaratmadan, çalışanların etkin olabildiği sosyal güvenlik sistemi parçalanarak, eldeki kaynak daha geniş bir havuzda dağıtılmak istenmekte.

Oysa sosyal güvenlik kavramı ve kurumları, yoksulluk yasalarından farklı olarak, tarihsel süreçte çalışanların kazanımları olarak ortaya çıkmıştır. Mevcut “reform” denemesiyle “sosyal güvenlik” yerine “sosyal koruma” kavramı yerleştirilmeye çalışılmaktadır.

Yoksulluk, yönetilmesi değil, ortadan kaldırılması gereken bir hedef olmalıdır. Yoksullar insanca yaşama hakkı, yeterli bir gelire sahip olma hakkı, bu geliri elde edebilmek için çalışma hakkı ve insan onuru gözetilerek; kurumsal desteklerden yararlandırılmalar. Devlet, sosyal devlet olmanın bir gereği olarak ve eşitlik ilkesine uygunluk temelinde, bu kesimin çalışma, eğitim, sağlık, sosyal güvenlik haklarından yararlanmaları için gerekli her türlü önemi almalıdır.

Bu önlemler için gelirin yeniden dağıtımını sağlayarak, sosyal güvenlik, sağlık ve eğitimi temel bir hak olarak yaygınlaştırmak, her yurttaş için erişilebilir kılmak; ücretlerin toplu sözleşmelerle belirlenebilmesi için sendikal hakların önündeki engelleri kaldırmak; tam

istihdam hedefini gözeterek istihdam ve iş yaratmak; vergilendirilmeyen her türlü gelirden vergi alarak, kamusal hizmet için kaynak yaratmaktır. Biri Bizi GSSliyor

Türkiye’de sağlık harcamalarının finansmanı için bir Genel Sağlık Sigortası (GSS) kurulması 1940’lardan bu yana gündemdedir. Geçmiş dönemlerde Hükümetler bir dizi yasa tasarısı hazırlamışlar, ama halkın tepkisinden korktukları için çoğunu Meclise sevk edememişlerdi. TBMM’ye gelmeyi başaran tasarılar ise görüşülemeden kadük olmuştular.

12 Eylül cuntacıları işi daha sağlama almak için GSS’yi Anayasa’ya bile yazmışlardı. 1982 Anayasası’nda “sağlık hizmetlerinin yaygın bir şekilde korunabilmesi için kanunla genel sağlık sigortası kurulabilir” hükmü yer almıştı. Böylece bir GSS düzenlemesi dünyada ilk defa bir Anayasaya girmişti.

Bu arada GSS’nin adı bile defalarca değişmiş; KSS (Kişisel Sağlık Sigortası), SFK (Sağlık Finansman Kurumu) benzeri girişimler fiyaskoya uğradıktan sonra tekrar GSS’de karar kılınmıştı.

AKP Hükümeti’nin ilk GSS Kanun Tasarısı Haziran 2003’te hazırlanmış ve görüş alınmak üzere ilgili taraflara gönderilmişti. Alınan görüşlerden yararlanılmamakla birlikte ilk tasarı rafa kaldırıldı ve 17 Aralık 2004’te yeniden düzenlendi. 2 Mart 2005’te gözden geçirildikten sonra Hükümet’e sunuldu. Hükümet ise G\$\$ Kanun Tasarısı’nı Emeklilik Sigortası Kanun Tasarısıyla birleştirip 4 Nisan 2005’te TBMM’ye sevk etti.

TBMM Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu ile Plan ve Bütçe Komisyonu’nun Alt Komisyonu’nda görüşülen Tasarıda bazı değişiklikler yapıldı. Ama esası hep aynı kaldı.

Dünya Bankası Sağlıklı (!) Günler Diler

Dünya Bankası kredileriyle hazırlanıp yıllardır “Sağlık Reformu Projesi” adıyla pazarlanan şablonun yeni adı

“Sağlıkta (Geriye) Dönüşüm Programı” olmuştur.

Zarf değişmiş, mazruf aynı kalmıştı.

Uluslararası sermayenin temsilcisi Dünya Bankası ideolojisiyle hazırlanıp bizim gibi ülkelere dayatılan bu şablon nitelikli projenin, hiçbirisi Türkiye’ye özgü olmayan çözüm önerileri, şöyleydi:

- SSK sağlık kurumlarına el konulup Sağlık Bakanlığı’na devredilerek tasfiyesi.

- Sağlık Bakanlığı’nın hizmet sunumundan çekilmesi. Kamu sağlık kurumlarının il özel idareleri ve belediyelere devredilmesi.

- Sağlık ocaklarının yok edilerek birinci basamak sağlık hizmetlerinin özelleştirilmesi; “Aile Hekimliği” modelinin uygulanması.

- Kamu hastanelerinin önce “Sağlık İşletmelerine dönüştürülmesi, daha sonra özel sektöre devredilmesi ya da satılması.

- Kamusal kaynakların özel sağlık sektörüne akıtılması. Kamu sağlık kurumlarının kaynaklarının, yatırımlarının ve personel alımlarının kısıtlanarak çöktürülmesi.

- Sağlık hizmetlerinin piyasanın vahşi koşullarına terk edilmesi.

- Sağlık harcamalarının yeni bir “sağlık vergisi” olan Genel Sağlık Sigortası primi (G\$\$) ile finanse edilmesi

Sosyal güvenlik reformunun kazandığı ivme, sağlık sektöründe daha geniş reformu başlatma potansiyeline sahiptir. Bunun bir parçası sonuç-kalite yönetimini kontrol edebilecek bir Sağlık Bakanlığı oluşturulması, bir yönü de rekabete dayalı bir hizmet piyasasından bir temel paketi satın alan ve finanse eden bir sosyal güvenlik sistemidir. Üçüncüsü ise, ilave sigorta sunan ve sigorta acenteleri ile yapılan anlaşmalara uygun şekilde hizmetleri satarak bu piyasada rekabet eden iyi düzenlenmiş bir özel sektördür

Zaten, Sağlık Bakanlığı’nın “Sağlıkta

(Geriye) Dönüşüm” başlıklı kitabında proje şöyle tanıtılıyordu:

“Bugüne kadar bakanlığımız bünyesinde ulusal ve uluslararası katılımı yapılmış çok sayıda çalışma ve proje ortaya konmuş ve bu projeler ‘reform’ olarak adlandırılmıştır. ... Bugün bir reformdan söz etmediğimiz tamamen yeni bir görüş ortaya koymadığımızın bilincinde olduğumuz içindir.”

Gerçekten de, Dünya Bankası’nın Haziran 2002 tarihli “Türkiye: Yaygınlığı ve Verimliliği İyileştirmek Amacıyla Sağlık Sektöründe Yapılan Reformlar” dokümanına göz atılan Sağlıkta Dönüşüm Programı’nın neredeyse olduğu gibi buradan kopya edilip pazarlandığını görüyorlardı.

Senaryosunu Dünya Bankası’nın yazdığı korku filmi devam ediyor; Sağlıkta (Geriye) Dönüşüm Projesi Banka’dan alınan kredilerle yürütülüyordu.

GSS mi, SSS mi?

Kanun tasarısına göre Türkiye’de ikamet eden herkes zorunlu olarak GSS’li olacak. Türkiye’de ikamet etmeyen Türk vatandaşları ile oturma izni almış yabancı ülke vatandaşlarından; bir yıldan fazla kesintisiz olarak ikamet edecek olanlar da bu zorunluluğa tabi olacaklar.

GSS kapsamına giren ve kendi adına veya bir işverene bağlı olarak çalışan herkes prim ödeyecek. Sigortalının çalışmayan, gelir veya aylık almayan eşi, çocukları ile anne ve babası da böylece GSS’den yararlanabilecek.

GSS primlerine esas kazancın alt sınırı asgari ücret (531 YTL), üst sınırı ise bu ücretin altı buçuk katı (3.451 YTL) olacak. Sigortalılar bu sınırlar arasındaki gelirlerinin %12,5’ini GSS primi olarak ödeyecek. Serbest çalışanlar bu miktarın tamamını kendileri öderken, bir işverene bağlı olanlar %5’ini kendileri ödeyecek, %7,5’i ise işveren tarafından ödenecek.

Diğer sigortalardan yararlan(a)mayıp sadece GSS kapsamına gireceklerin prim oranı ise % 12 olacak.

Böylece bütün yurttaşlar her ay 63,7 YTL ile 431,4 YTL arasında zorunlu GSS primi/vergisi ödeyecek.

Peki ya ödeyemeyenler?

Hükümete göre ödeme gücü olmayanların GSS primleri devlet tarafından ödenecek. Kanun tasarılarına bakıldığında ise ancak aylık geliri net asgari ücretin üçte birinden, yani 126,8 YTL’den az olanların bu kapsama gireceği görülüyor.

Aylık geliri 127 YTL olanlardan ise devlet, her ay zorunlu olarak, 63,7 YTL GSS primi alacak. Geriye kalan 63,3 YTL ile de bütün ay boyunca sağlıklı sağlıklı geçinmesini bekleyecek.

Kayıt dışı olarak çalışanlar, işsizler, prim borcunu ödeyemeyen esnaf ve çiftçiler, yoksul olduğunu devlete ispat edemeyenler; yani verilmiş GSS’i olmayanlar ise hiç sağlık hizmeti alamayacak.

Öyleyse; GSS, gerçekten adıyla müsemma olacak, yani herkesi mi kapsayacak; yoksa, vatandaşların önemli bir bölümünü kapsam dışında bırakan bir Sınırlı Sağlık Sigortası (SSS) olarak mı kalacak?

Ne Kadar Para, O Kadar GSS

Hükümet’in 2003 Haziran’ında kamuoyuna açıkladığı “Sağlıkta (Geriye) Dönüşüm” başlıklı politika belgesinde GSS kapsamına girecek nüfusa verilecek sağlık hizmetleri şöyle açıklanıyordu:

“ Sağlık hizmetlerinde temel teminat paketi belirlenecektir.

GSS’nin kurulması yanında özel sağlık sigortacılığının da gelişimi desteklenecek, özel sigortaların tamamlayıcı bir rol ile sistemde bulunmaları sağlanacaktır. Zorunlu GSS’nin kapsadığı temel teminat paketine ilave olarak hizmet almak isteyenler özel sigorta yaptırabilecekler ve hizmetlerini bu özel sigortalar aracılığıyla alabileceklerdir. Bu anlamda özel sigortacılık teşvik edilecektir.”

Böylece, Hükümet’in sağlıkla ilgili en temel resmi belgesinde GSS’nin bütün sağlık hizmetlerini kapsamayacağı; sadece sınırlı bir hizmet vereceği açık olarak ifade edilmişti.

Nitekim, 2003 Haziran tarihli GSS Kanun Tasarısı’nda da temel teminat paketi içinde yapılacak sağlık yardımları madde madde sayılıyor ve bunun dışındaki ek hizmet almak isteyen kimselerin bu hizmeti karşılığı ödenmek sureti ile satın alabilecekleri belirtiliyordu.

Sağlık hizmetlerinin bu şekilde sınırlandırılması karşısında doğacak tepki nedeniyle “Temel Teminat Paketi” adından daha sonra vazgeçildi. Ama esas bütün tasarınlarda hiç değişmeden kaldı.

Buna göre GSS kapsamındaki sağlık hizmetlerinin cinsleri, kullanım süreleri ve kullanım miktarları Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından belirlenecek ve tebliğ edilecek. Bu belirleme için maliyet-fayda, maliyet-etkililik ve GSS bütçe gereği benzeri ölçütler kullanılacak.

Böylece Kurum aynı ölçütleri kullanarak vereceği sağlık hizmetlerinin kapsamını daraltabilecek. Tıpkı özel sağlık sigortalarında olduğu gibi tedavi pahalı hizmetleri kapsam dışına çıkarması mümkün olacak.

SS ve GSS Kanun Tasarısı’na göre sigorta kapsamında olmak da sağlık hizmeti almak için yeterli olmayacak. Primlerini kendileri ödeyenler prim borçları varsa, bir işverene bağlı olarak çalışanlar ise son bir yıl içinde 90 gün prim ödemedikleri takdirde sağlık hizmeti alamayacaklar.

Kanun tasarısının taslaklarında bütün sağlık hizmetlerinden katılım payı alınması ön görülmüştü. Buna göre ayaktan yapılan tedavide hekim ve diş hekimi muayenesi için 2.000.000 TL; ilaçlar ve tıbbi cihazlar için % 10 ila % 20 arasında; ayaktan verilen diğer sağlık hizmetleri için de % 3-6 katılım payı ödenecekti. Hatta tasarıların birinde hastaneye yatarak görülen tedavilerde bile katılım payı alınması hükmü konmuştu.

Böylece halen ne Emekli Sandığı, ne SSK, ne de Bağ-Kur’da katılım payı alınmayan laboratuvar ve röntgen tetkikleri, ayaktan cerrahi müdahaleler gibi sağlık hizmetleri de ücretli hizmet kapsamına alınmış olacaktı.

Üstelik bu katılım payları aylık geliri 126,7 YTL'den az olan kişiler için de zorunlu olacaktı. Sokaklarda yatıp karnını pazar yerindeki ya da çöplerdeki artıklardan doyuran evsizlerden, kimsesizlerden bile para alınacaktı.

Bu katılım paylarının gerekçesi olarak "sağlık hizmetlerinin amaç dışı ve gereksiz kullanımını önlemek; suistimallerin önüne geçmek", kısaca istismarı engellemek olarak gösteriliyordu. Tasarımı hazırlayanlar trafik kazasından kalp krizine, zehirlenmeden kuş gribine kadar her türlü hastalığın istismar edilebileceğini(!) düşünerek bu hastalıklara da katılım payını zorunlu tutmuşlardı.

Kanun tasarısının kamuoyuna yansımından ve doğan tepkilerden sonra, şimdilik, bu katılım paylarının bazılarında vazgeçebileceklerini belirttiler. Ama Kanun'un son halinin nasıl olacağı TBMM'de belli olacak.

Üstelik niyetleri şimdiden belli. Katılım payları bu tasarıda olmasa da ileride gene karşımıza çıkarılacak.

Tasarıdaki bir başka düzenleme GSS kapsamındaki hastalardan hastanede yattıkları her gün için standart yatak ücretinin dört katına kadar ücret alınabilmesine imkan tanıyordu. Bu oran da, gelen itirazlar üzerine, şimdilik iki katına indirmeyi kabul edeceklerini söylüyorlar. İleride nasıl olacağını hep birlikte göreceğiz.

Külfeti Emekçilere, Nimeti Özel Hastanelere

GSS çerçevesinde verilecek sağlık hizmetleri özel ve kamu sağlık kurumlarından satın alınmak suretiyle sağlanacak.

Böylece asli hedefi "toplumsal yarar" olan kamu sağlık sistemi ile bütün amacı "maksimum kâr" olan özel sağlık sektörü serbest piyasa koşullarında rekabet edecekler. Bu rekabetin doğal ve kaçınılmaz sonucunun kamu sağlık kurumları aleyhine olacağını öngörmek kehanet olmasa gerek.

Bu durumda son yirmi yıldır kaynakları kısılarak, personel alımları sınırlanarak zaten büyük ölçüde çöktürülmüş olan

kamu sağlık sistemi tamamen tasfiye edilmiş olacak.

Türkiye'nin sağlığı tamamen özel sektöre teslim edilecek.

Üstelik özel sağlık kurumlarının GSS kapsamındaki hasta/müşteri(!) pazarından yararlanabilmek için yerine getirmeleri gereken sınırlamalar da olmayacak.

Tasarının ilk taslaklarına göre GSS'li hastaları kabul edecek olan özel hastanelerin Kurumla sözleşme yapmaları ve Kurum tarafından belirlenecek olan fiyatlardan hizmet vermeleri gerekiyordu.

GSS Kanun Tasarısı'nın 2 Mart 2005 tarihli taslağında küçük(!) bir değişiklik yapıldı ve bu sınırlama kaldırıldı.

Yeni düzenlemeye göre özel hastaneler Kurumla sözleşme yaparak tespit edilen fiyatları uygulamak zorunda kalmayacaklar. Kurumla sözleşme yapmayan özel sağlık kuruluşlarına da tespit edilen bedelin % 70'i ödenecek.

Böylece özel hastanelerin GSS'li hastalardan istedikleri kadar ilave ücret almalarının önü açılmış oldu.

Bilindiği gibi 19 Şubat 2005 günü SSK'nın 148'i hastane, 212'si dispanser, toplam 573 sağlık kurumuna el konuldu. SSK'luların artık kamu, özel bütün hastanelerden yararlanabilecekleri söylenmişti.

Oysa bu propagandaya inanıp özel tedavi olmak için özel hastanelere müracaat eden SSK'lular "özel hastane farkı" adı altında ceplerinden para ödemek zorunda kaldılar. Bir yandan güya bıçak parasına savaşı açan Hükümet, iş özel hastanelere gelince sağlık hizmetine muhtaç olan hastaları, sigortaları olsa bile, para ödemeye mecbur etti.

İşte bu yaşananlar gelecekte bütün GSSlilerin başına gelecek.

35 milyon SSK'lının ilaç kuyruklarından kurtuluşu, serbest eczanelerden eczacı danışmanlığında ilacı kolayca almaya başlamaları, doğal olarak, herkesi memnun etti. Amaç da zaten toplumda bu memnuniyeti yaratmaktır.

Gerçekte amaçlanan ise Sosyal Güvenlik Reformu denilen emeklilik ve sağlık alanında kazanılmış hakları tırpanlayan, Dünya Bankası ve IMF'nin öngördüğü zehir gibi acı dönüşümü, işte bu memnuniyetin rehabetinde topluma benimsetmekti.

Sonuç olarak; insani olan her alanı sermayenin kârı için yeniden düzenleyen neo-liberal politikaların sağlık alanında yapmaya çalıştıkları dönüşümün külfetini işçi, memur, esnafı ve emeklisiyle toplumun geniş kesimleri yüklenecik. Nimetinden yararlanan ise sermaye sınıfı olacak.

Sağlığımız Ve Sosyal Güvenliğimiz IMF'nin İpoteği Altında

Hükümetin, IMF ile yapılan on dokuzuncu stand-by anlaşmasına dair ilk Niyet Mektubu 26 Nisan 2005'de verilmişti. Mektupta sosyal güvenlik "reformu"nun 2005 yılı Haziran ayı sonuna kadar TBMM'den geçirileceği taahhüt edilmişti; ancak başarısız oldu.

Bunun üzerine IMF Birinci Başkan Yardımcısı Anne Krueger, 7 Temmuz 2005'de VWashington'da yaptığı açıklamayla gözden geçirme görüşmelerinin ertelendiğini bildirmişti.

IMF İcra Direktörleri Kurulu Türkiye'nin on dokuzuncu stand-by anlaşmasına ait 1. ve 2. Gözden Geçirmelere İlişkin Niyet Mektubu’nu ise 9 Aralık günü onayladı.

24 Kasım 2005 tarihli Niyet Mektubu'nda sağlığımız ve sosyal güvenliğimizle ilgili şu taahhütlerde bulunuldu:

Harcamalar açısından (GSMH'ye oran olarak), 2006 yılı bütçesi (i) sağlık hizmetlerinin maliyetlerinin kontrol altına alınması ve tahsilatların iyileştirilmesi vasıtasıyla sosyal güvenlik transferlerini düşürecektir).

2006 bütçe hedeflerine ulaşılması önemli ölçüde sosyal güvenlik sistemi açığının kontrol altında tutulmasına bağlıdır. Dolayısıyla, sosyal güvenlik açığına ilişkin göstere niteliğindeki hedeflerin, altışar aylık performans kriterine dönüştürülmesi teklif edilmektedir.

Sağlık harcamalarını daha iyi kontrol edebilmek amacıyla gerçekçi bir yıllık global bütçe hazırlanmıştır. ... Söz konusu global bütçe, sene başında tahsis edilecek ve sosyal güvenlik kuruluşlarının devlet hastanelerine yapacağı toplam ödemelerin üst sınırını teşkil edecektir. ... Sağlık harcamalarının kontrol altına alınmasının, sağlıklı bir bütçe pozisyonunun korunması açısından anahtar öneme sahip olduğu bilinmektedir. Bu itibarla, bu alandaki gelişmeler yakından takip edilecek olup; gelecek sene başlarında harcamaların öngörülerini aşması durumunda ek tedbirler alınacaktır.

Emeklilik reformu yasanın kabulü, ilgili sosyal taraflar ile ilave görüş alışverişinde bulunulmasını temin etmek amacıyla ertelenmiş olup, yasanın 2006 yılı Şubat ayı ortasına kadar kabul edilmesi beklenmektedir (Yapısal Performans Kriteri). Sosyal güvenlik idari reformuna ilişkin yasanın, 2005 yılı Kasım ayı sonuna kadar TBMM'ye sunulması (ön koşul) ve 2006 yılı Ocak ayı sonuna kadar kabul edilmesi (Yapısal Performans Kriteri) beklenmektedir.”

Yetmiş milyon insanımızın sağlığını ve sosyal güvenliği ipotek altına alındı.

Bu ipoteğin öncelikli bedeli olarak SS ve GSS ile SGK Kanun Tasarıları'nın TBMM'den geçirilmesi taahhüt edildi.

IMF boyunduruğunun bir diğer koşulu olan “sağlık harcamalarının kontrol altına alınmasının bedeli ise 2006 yılının hastalarımız ve hastanelerimiz için hayli zor geçeceğini gösteriyor.

IMF tarafından şimdi artık altışar aylık performans kriterine dönüştürülmüş olan sosyal güvenlik ve sağlık harcamalarının azaltılması için alınacak tedbirler ülkemiz sağlık sistemindeki zaten kötü olan tablonun daha da kötüleşmesine yol açacak.

Son yıllarda büyük zorluklarla hizmet vermeye çalışan kamu hastanelerimizin kaynaklarının önümüzdeki yıl daha da kısıtlanacağı ve bu nedenle büyük sıkıntılar yaşayacağı görülmekte.

Nitekim, Niyet Mektubu'nun onaylanmasından hemen sonra, 2005 Yılı Bütçe Uygulama Talimatı değiştirildi. Hem daha önce on günlük olan tedavi dozları yedi güne düşürüldü, hem de birçok hayati ilaçların reçetelere yazılmasına yeni kısıtlamalar getirildi.

Sağlık harcamalarında yapılacak yeni sınırlamalar hastalarımızın sağlık hizmetlerine, özellikle de ilaca ulaşmasını zorlaştıracak; bu hizmetleri alabilmek için daha fazla cepten harcama yapmak zorunda kalacaklar.

Sosyal güvenlik kuruluşlarının devlet hastanelerine yapacağı toplam ödemelerin üst sınırının sene başında tahsis edilmesi ise, bu bütçenin aylardan sonra hizmetlerin verilememesine yol açacaktır. Bu koşullarda Emekli Sandığı, SSK, Bağ-Kur ve Yeşil Kartlı hastalar hastane ve eczane kapılarından geri dönmek zorunda kalacaklardır.

ABD toplam ulusal gelirinin % 14,6'sını, Almanya %10,9'unu, Fransa % 9,7'sini sağlık hizmetleri için harcarken bu oran Türkiye'de en iyimser tahminle % 6.5'tir.

Türkiye'nin her bir vatandaşı için yaptığı yıllık sağlık harcaması ABD'nin onda biri, Almanya ve Fransa'nın yedide biri düzeyine bile ulaşmamaktadır.

Türkiye'de doğumda beklenen yaşam süresi ortalama 70 yıl iken, bu süre ABD'de 77.5, Almanya'da 79, Fransa'da 80 yıldır.

IMF'nin büyük patronları kendi ülkelerinde her geçen yıl daha fazla sağlık harcaması yaparken Türkiye'yi “sağlık harcamalarını kontrol altına almaya” zorluyorlar.

Biz Karşı Çıkarsak Yapamazlar

Ülkemizde gerek sağlık, gerekse sosyal güvenlik sistemine bütçeden yeterli kaynak ayrılmıyor. Bu nedenle ücretsiz ve nitelikli sağlık hizmetine ulaşmakta zorluk çekiyor; emeklilikte açlık sınırının altında maaşlarla yokluklar içinde geçinmeye çalışıyoruz. Oysa, gerekli

kaynaklar ayrılır ve uygun düzenlemeler yapılırsa bu sorunların çözümünün mümkün olduğunu da biliyoruz.

Hükümet ise sosyal güvenlik “reformu” adı altında tam tersini yapıyor. Sistemin yeniden yapılandırılması amacına yönelik olarak, ülkemizin toplumsal ve çalışma yaşamının şartları dikkate alınmadan, Anayasa'nın sosyal devlet ilkesi ile bağdaşmayacak şekilde sigortalıların hakları daraltılarak, yükümlülükleri arttırılarak, sistemin giderleri azaltılıp, gelirlerini arttırmak gerekçesi ile Kanun Tasarıları TBMM'den geçirilmeye çalışılıyor.

Öte yandan; sosyal güvenlik sisteminde bizde yapılmaya çalışılan düzenlemeler dünyanın başka ülkelerinin de gündeminde. Fakat birçok ülkede daha küçük değişiklik önerileri bile referanduma sunuluyor ve ancak toplum onay verirse gerçekleştiriliyor.

Ülkemizde ise, Hükümet, “reform” adını verdiği düzenlemeleri toplumsal bir uzlaşmayla değil, sadece parlamentodaki çoğunluğuna dayanarak gerçekleştirmeye çalışıyor.

Bu ülkenin insanları bu aşağılayıcı ve küçük düşürücü durumu hiçbir şekilde hak etmemektedir. Ülkemizin sağlık ve sosyal güvenlik politikaları Washington'daki IMF İcra Direktörleri Kurulu onayıyla değil, yetmiş milyon insanımızın hür iradesi ve onayıyla oluşturulmalıdır.

Bizler; “Herkesin Sağlık, Güvenli Gelecek” talebiyle yürüteceğimiz birleşik mücadeleyle Sosyal Güven(siz)lik ve Genel Sağlık(sız)lık Sigortası Kanun Tasarılarının bize rağmen TBMM'den geçirilmesine izin vermeyeceğiz.

Bu mücadelede sadece örgütlü kesimlerin değil, toplumdaki bütün sağlık ve sosyal güvenlik mağdurlarının sesi olacaktır.

Biliyor ve inanıyoruz ki; biz karşı çıkarsak yapamazlar.

EMEKLİLİK PLATFORMU BİLEŞENLERİ

EMEK PLATFORMU, GENEL SAĞLIK SİGORTASI YASASINA KARŞI ANKARA'DA MİTING YAPTI

Emek Platformu "Herkesin Sağlık ve Güvenli Gelecek Hakkı İçin" Ankara'da 19 Şubat 2006'da miting yaptı. Mitinge TMMOB de katılım sağladı.

Emek Platformu adına yapılan konuşmada şunlar da söylendi:

Hükümetin IMF'ye verdiği Niyet Mektubu, İMF İcra Direktörleri Kurulu tarafından onaylandı.

Mektuba göre, Sosyal Güvenlik Kurumu (SGK) Kanun Tasarısı 2006 Şubat ayı sonuna kadar, Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası (SS ve GSS) Kanun Tasarısı da Şubat ayı ortasına kadar TBMM Genel Kurulunda kabul edilecek.

Hükümetin, toplumun iradesini hiçe sayarak verdiği bu taahhütleri ile hepimizin sağlık ve sosyal güvenliği ipotek altına alınmak isteniyor.

larını bile geriye götürecek daraltmaya, yükümlüklerini ağırlaştırmaya çalışıyor.

Dünyanın birçok ülkesinde sosyal güvenlikle ilgili daha küçük değişiklik önerileri bile referanduma sunuluyor ve ancak toplum onay verirse gerçekleştiriliyor.

Ülkemizde ise Hükümet, Dünya Bankası ve IMF'nin istekleri doğrultusunda hazırladığı düzenlemeleri halkın taleplerini hiçe sayarak gerçekleştirmeye çalışıyor.

Bu ülkenin insanları, yapılmak istenenleri hiçbir şekilde hak etmemektedir. Ülkemizde sağlık ve sosyal güvenlik politikaları, Washington'daki IMF İcra

Yeni yasa hazırlığı, sosyal güvenlik "reformu" adı altında toplum ve çalışma yaşamının şartlarını dikkate almadan, Anayasa'nın sosyal devlet ilkesi ile bağdaşmayacak şekilde çalışanların mevcut sistemdeki hak-

Direktörleri Kurulu onayıyla değil, yetmiş milyon insanımızın hür iradesi ve onayı ile oluşturulmalıdır.

Bizler "Herkesin Sağlık ve Güvenlik Gelecek" talebi ile yürüteceğimiz ortak mücadele ile Sosyal Güven(siz)lik ve Genel Sağlık(sız)lık Sigortası Kanun Tasarılarının bize rağmen TBMM'den geçirilmesine izin vermeyeceğiz.

Bu mücadelede sadece örgütlü kesimlerin değil, toplumdaki bütün sağlık ve sosyal güvenlik mağdurlarının sesi olacaktır.

Biliyor ve inanıyoruz ki; biz izin vermezsek yapamazlar

Haberin var mı?

Karşı Çıkmazsak

Emeklilik yaşı 68'e prim gün sayısı 9 bine çıkarılacak. Emeklilik maaşları %23 ile %33 arasında düşürülecek. Aylık geliri 127 YTL'den fazla olan herkesten 64 ile 431 YTL arasında sağlık sigortası primi alınacak. Sağlık hizmetleri Temel Teminat Paketi ile sınırlanacak, daha fazlası için ek sigorta yaptırmak gerekecek. Parası olan parası kadar sağlık hizmeti alabilecek.

Prim ödemeyenler sağlık hizmeti alamayacak. Sağlık hizmetleri piyasanın vahşi koşullarına terk edilecek.

ABD, İRAK'I İŞGALİNİN 3.YILINDA TÜM YURTTA PROTESTO EDİLDİ

TMMOB, 18 Mart 2006 tarihinde, ABD'nin Irak'ı işgalinin 3.yılında tüm dünyadaki savaş karşıtlarının sesine ortak olmak için başta Ankara, İstanbul, İzmir ve Adana olmak üzere yurdun birçok yerinde gerçekleştirilen savaş ve işgal karşıtı miting ve yürüyüşlerde kitlesel olarak yer aldı.

EMEK PLATFORMU SOSYAL SİGORTALAR VE GENEL SAĞLIK SİGORTASI YASA TASARISI'NA KARŞI EYLEMLİLİKLERİNİ SÜRDÜRÜYOR

Emek Platformu Başkanlar Kurulu'nun Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı'na karşı aldığı eylem kararları çerçevesinde, konu ile ilgili Emek Platformunun itirazlarını içeren ve milletvekillerine faks ve e-posta yoluyla gönderilecek metin yayımlandı:

Sayın Milletvekili,

Emek Platformu'nun Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanun Tasarısı ve Sosyal Güvenlik Kurumu Kanunu Tasarıları ile ilgili Görüş ve Talepleri

Emek Platformu olarak, TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu'nda kabul edilen "Sosyal Güvenlik Kurumu Kanunu" tasarısı ile birlikte, "Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanun Tasarısı"na ilişkin olarak temel eleştiri ve önerilerimiz söz konusudur.

Söz konusu tasarıların yasallaşması halinde, toplumun büyük bir kesiminde ciddi hak kayıpları olacağı gibi, aynı zamanda, devletimizin temel niteliklerinden olan "sosyal devlet" ilkesinden ciddi uzaklaşmalar olacaktır.

Emek Platformu olarak, söz konusu, tasarılarla ilişkin olarak hazırladığımız 29 maddelik eleştiri ve değişiklik önerilerimizi Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na iletmış bulunmaktayız. Ayrıca önerilerimiz, Kasım 2005'de yapılan Ekonomik ve Sosyal Konsey'de de görüşülmüştür. Sunmuş olduğumuz değişiklik önerilerinden salt teknik konuları ele alan küçük bir bölümü dikkate alınmakla birlikte, tekliflerimizin önemli bir bölümünün dikkate alınmamış olmasını üzülen ifade etmek istiyoruz.

Emek Platformu Başkanlar Kurulu üyeleri, yasa tasarıları ile ilgili eleştiri ve önerilerini içeren bir raporu, 6-7 Şubat 2006 tarihlerinde, Adalet ve Kalkınma Partisi başta olmak üzere, Cumhuriyet Halk Partisi ve Anavatan Partisi'nin TBMM Grup Başkan Ve-

killerine yaptığımız ziyaretlerde iktidar ve muhalefet partilerinin Sayın Grup Başkan vekillerine sunduk.

Yasa tasarılarına ilişkin eleştiri ve önceliklerimizin geniş kitlelerle paylaşılması amacıyla bilgilendirme çalışmasını gerçekleştirdik. Bu amaçla hazırlanan afiş, broşür ve el ilanları, tüm yurt sathında örgütlü olduğumuz sendika, şube ve işyeri temsilciliklerine dağıtılmıştır.

Yerel ölçekte oluşturulan Emek Platformu bileşenleri, Emek Platformu Başkanlar Kurulu'nun almış olduğu eylem programına uygun olarak, tüm Türkiye'de il düzeyinde kamuoyunu bilgilendirme çalışmaları yürütülmüştür.

Bilgilendirme çalışmalarının ardından, Emek Platformu bileşenleriyle, tüm yurt çapında, uyarı eylemleri yapılmıştır. Bu kapsamda, kitlesel basın açıklamaları, imza kampanyaları ve il mitingleri geniş katılımı olarak düzenlenmiştir. Ayrıca, başlattığımız imza kampanyalarından elde edilen dosyalar, TBMM Başkanlığına sunulacaktır.

Söz konusu yasaların TBMM Genel Kurulunda görüşülmesi öncesinde, Emek Platformunu oluşturan örgütlerin ülke genelindeki milyonlarca üyelerinin eleştiri, talep ve önerilerini, tarafınıza aktarmak istiyoruz. Tasarılarla ilişkin eleştiri ve önerilerimizi içeren belgeleri, e-posta adreslerinize iletilecektir.

Durumu bilgilerinize arz eder, toplumun ihtiyaçlarını dikkate alan bir genel sağlık sigortasının yasallaşması noktasında katkılarımızı bekleriz.

Emek Platformu Bileşeni

TMMOB

.....Odası -Şubesi-Temsilciliği

Yönetim Kurulu

TMMOB YAPI-YOL SEN'E DESTEK VERDİ

TMMOB 15 Şubat 2006 tarihinde KESK'e bağlı Yapı-Yol Sen Sendikası'nın, ilave ödemesi olmayan kurumlarda çalışanlara yapılacak ek ödemeye ilişkin tasarıya karşı Bayındırlık ve İskan Bakanlığı önünde gerçekleştirdiği basın açıklamasına kitlesel destek verdi.

Basın açıklamasına katılan TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı ve bağlı Odalarımızın yönetici ve üyeleri Yapı-Yol Sen'in haklı mücadelesine desteklerini sundu.

ATINADA YAPILACAK AVRUPA SOSYAL FORUMUNA KATILIM İÇİN TSF'DEN MESAJ VAR

Türkiye Sosyal Forumu, Atina'da yapılacak Avrupa Sosyal Forumu'na katılım için gelişmeleri duyurdu:

4-7 Mayıs tarihleri arasında Atina'da yapılacak olan Avrupa Sosyal Forumu kayıtlarının ilk etabı tamamlandı. Vize ücreti ve seyahat sigortası istenmeden vize başvurusu yapacak ilk listede 318 kişi yer aldı. ASF kayıtları için ikinci bir liste daha oluşturulacak. Bu listenin kayıtları 29

Mart Çarşamba günü iş saati bitimine kadar sürecek. Bu listeye adını yazdıracaklar da vize ücretinden (60 YTL) ve seyahat sigortasından (30 YTL) muaf olacaklar.

Aşağıda Atina'ya gitmek için başvuru yapmış olanların ya da yapacak olanların yapması gereken işlemler, Atina'ya nasıl gidileceği, konaklama gibi konularda gerekli olan bilgiler var. Daha ayrıntılı bilgiye, www.sosyalforum.org adresinden ya da (212) 243 37 15 no'lu telefondan ulaşabilirsiniz.

1- Başvuru yapmış olanlar: Başvurunuzu yapmış iseniz, en kısa sürede vize başvurusu için gerekli belgeleri toplamanız gerekiyor. Vize başvurusu toplu olarak yapılacak. Yani başvuru için konsolosluga gitmek gerekmiyor. Vize başvuruları 28-31 Mart arasında (önümüzdeki hafta) konsolosluklara iletilecek. Başvuru formlarını nereye hangi gün iletmeniz gerektiği 27 Mart günü TSF Ofisi'nden (formlarda verilen telefonlara) bildirilecek.

2- Yeni başvuranlar (İkinci tur başvuru): Başvuru için başvuru formunu doldurmanız ve 15 YTL kayıt ücreti ile TSF Ofisi'ne iletmeniz gerekiyor. Başvuru formuna <http://sosyalforum.org/site/bilgiler/asf-atina/kayit.htm> adresinden ya da Sosyal Forum ofisinden ulaşabilirsiniz. Formu tsf@sosyalforum.org adresine gönderebilirsiniz. Formdaki bilgilerin eksiksiz doldurulması resmi işlemlerde sorun yaşanmaması açısından çok önemli. İkinci tur başvuru için: Son başvuru tarihi: 29 Mart Çarşamba, saat: 18.00

Kayıt için gereken 15 YTL'nin son ödenme tarihi: 29 Mart Çarşamba

3- Daha sonra başvuranlar kabul edilecek mi? :Evet, ancak daha sonra başvuranlar toplu başvuru içinde değerlendirilmeyecek. Vize ücreti ödeyip, gerekli başvuruyu konsolosluga şahsen yapacaklar.

4- Vize başvurusu için neler gerekiyor? :Yunanistan Konsolosluklarına vize başvurusu yapmak için, davetiyeniz geldikten sonra vize başvuru formunu doldurup, aşağıdaki belgeleri, en az bir yıl geçerliliği olan pasaportunuzla ve beyaz zemine çekilmiş iki vesikalık resimle birlikte konsolosluga sunmanız

Başka Bir Dünya Mümkün!

Türkiye Sosyal Forumu

gerektiyor. (Yunanistan tüm pasaport türleri için vize istiyor).

Maaşlı Çalışanlar İçin: Son maaş bordrosu, Sigorta işe giriş bildirgesi fotokopisi, Son dört aylık sigorta bildirgesinin SSK'dan kaşelenmiş şekliyle birlikte fotokopisi, Firmanın

antetli kağıdında seyahatin maksadını belirten Konsolosluga hitaben dilekçe (imzalar firmanın imza sirkülerinde yer alan kişilerden olmalıdır, Firmanın imza sirküleri, Firmanın Ticaret veya Sanayi Odası'ndan faaliyet belgesi, Vergi Levhası fotokopisi, Pasaportların 1,2,3,4 ve 60 nolu sayfalarının fotokopileri, Otel ve bilet rezervasyonları (yalnız turistik seyahatler için), Bu evraklara ilaveten, lüzumunda kredi kartları, ev tapuları, banka ve yatırım hesapları ve araba ruhsatları istenebilir.

Kamuda Çalışanlar İçin: Resmi kurumdan izinli olduğuna dair belge, Son maaş bordrosu, Çalıştığı resmi kurum kimliğinin önlü arkalı fotokopisi, Pasaportların 1,2,3,4 ve 60 nolu sayfalarının fotokopileri

5- Atina'ya nasıl gidilecek? Atina'ya toplu olarak otobüslerle gidilecek. Otobüsler İstanbul'dan Çarşamba sabahı hareket edecek ve Perşembe sabahı Atina'da olacak. Geriye dönüş ise Cumartesi gecesi başlayacak. Yani çalışanların 3 gün izin almaları gerekiyor.

Istanbul-Atina-Istanbul yolculuğu için kiralanacak otobüslerin fiyatı yaklaşık 3000 euro olacak. Kişi başı 115 YTL gibi bir paraya geliyor. Otobüs parası olan 115 YTL'den muaf olma gibi bir durum Türkiye Sosyal Forumu'nun organizasyonu için yoktur.

6- Atina'da nerede kalınacak? :Avrupa Sosyal Forumu toplantıları Atina'da eski batı havalimanı olarak bilinen yerde yapılacak. Şu an bu kompleks, basketbol sahası ve çeşitli kapalı spor salonları olarak kullanılıyor. Bu alana şehir merkezinden otobüs ve tramvay gibi toplu ulaşım araçlarıyla ulaşılabilir. ASF katılımcılarına toplu ulaşımdan bedava yararlanabilecekleri 4 günlük kartlar verilecek. İsteyen ASF katılımcılarına, toplantıların olduğu alan içerisinde kapalı bir alanda (eskiden uçak tamiraty yapılan büyük bir hangar) uyku tulumları ile basit anlamda bir konaklama olanağı sağlanacak. Bunun için önceden, başvuru formundaki ilgili yerin işaretlenmesi gerekiyor. Atina'da 4-7 Mayıs tarihlerindeki 3 yıldızlı otel fiyatları, bir kişi için gecesi ortalama 35 euro seviyesinde. Ancak TSF Ofisi böyle bir organizasyon yapmıyor.

TÜRKİYE SOSYAL FORUMU İZMİR HAZIRLIK TOPLANTISI YAPILDI

Türkiye Sosyal Forumu İzmir Hazırlık toplantısı 25 Mart 2005 tarihinde MMO İzmir Şube toplantı salonunda gerçekleşti. TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı Sosyal Forumu oluşturan kuruluşların adına açılış konuşmasını yaptığı hazırlık toplantısında, Dünya Sosyal Forumları ile 4-7 Mayıs'ta Atina'da yapılacak Avrupa Sosyal Forumu hakkında bilgilendirme yapıldı. Türkiye Sosyal Forumu temaları hakkında görüşmeler yapıldı.

TMMOB Yönetim Kurulu Mehmet Soğancı şunları söyledi:

14 Haziran 2005 Türkiye Sosyal Forumu'nun kurulduğunu İstanbul'da açıkladığımızda şunları söyledik Forumun İstanbul, Diyarbakır, Ankara hazırlık toplantılarından sonra şimdi burada bu gün gerçekleştireceğimiz İzmir Hazırlık toplantısında bunları yenilemekte yarar var. Şunları söyledik.

Biz, Türkiye Sosyal Forumu (TSF) sürecini başlatmak üzere bir araya gelen toplumsal hareketler, sendikalar, sivil toplum kuruluşları ve bireyler olarak, Türkiye'de ve tüm dünyada yeni liberalizme, savaşa ve her türlü ayrımcılığa karşı verilen mücadeleleri paylaşıyoruz. Ekonomik, toplumsal ve çevresel krizler yaratan ve savaşları küreselleştiren yeni liberal sisteme karşıyız. Çok farklı kesimlerden, çok farklı çevrelerden geliyoruz ve daha adil, daha eşit başka bir Türkiye'de yaşama isteğinde buluşan milyonların parçasıyız.

Günümüzde savaş, yeni liberal politikaların militarist yüzü olarak karşımıza çıkıyor. Irak'ın işgali, militarizm ile çokuluslu şirketlerin ekonomik egemenliği arasındaki bağlantıyı tüm dünyanın gözleri önüne serdi. Komşu Irak'ta savaş ve işgal, Filistin'in işgali, Çeçenya'da katliam, Afrika'da göz ardı edilen savaşlar, yakın geçmişte Balkanlar'da yaşananlar, insanlığın geleceğinin ne büyük bir tehdit altında olduğunu gözler önüne seriyor. Kendi ülkemizde de, acılarını hepimizin birlikte yaşadığı bir Kürt sorunu yıllardır devam ediyor.

Irak savaşı yalanlarla meşrulaştırılmaya çalışıldı. Irak'taki tüm işgal güçlerinin derhal çekilmesini talep ediyor ve Iraklıların, ambargo ve savaşın yol açtığı tüm zararlar için tazminat isteme haklarının yanı sıra, kendi kaderlerini belirleme ve egemenlik haklarını destekliyoruz.

Biz, toplumsal hareketler, kitlesel örgütler ve çevreler olarak yeni liberal küreselleşmeye, emperyalizme, savaşa, doğanın sömürülmesine, ırkçılığa, kültürel emperyalizme, yoksulluğa, ataerkilliğe, ve cinsel yönelim ve toplumsal cinsiyet kimlikleri de dahil olmak üzere cinselliğe dayalı tüm ayrımcılık biçimlerine karşı mücadeleye desteğimizi vurguluyoruz. Kadınlara yönelik her türlü şiddeti reddediyoruz. Aynı zamanda farklı yeteneklere sahip, sakatlar, körler ve AIDS gibi ölümcül hastalıklara yakalanmış insanlara yönelik tüm ayrımcılıklara da karşıyız.

Toplumsal adalet için, doğal kaynaklara eşit erişim hakkı için, insanların sağlıklı bir çevrede yaşama ve tüm canlıların va-

rolma hakkı için, insan ve yurttaşlık hakları, tüketici hakları, katılımcı demokrasi, her iki cinsten işçilerin haklarının uluslararası anlaşmalarda garanti altına alınması, kadın hakları ve aynı zamanda halkların kendi geleceklerini tayin hakları için mücadele ediyoruz. Biz, barışın ve uluslararası dayanışmanın savunucularıyız ve kamu hizmetlerine ve temel ihtiyaçlara erişimi garanti edebilecek toplumlara destekliyoruz.

Devlet terörüne ve şiddet içermeyen sivil direnişleri suç gibi gösteren 'terör' yasalarına karşıyız. Sözde terörizme karşı olanlar, tüm dünyada vatandaşlık haklarını ve demokratik özgürlükleri kısıtlıyor.

Dünyayı geri dönüşsüz bir ekolojik yıkımın eşiğine getiren, daha fazla kâr elde etmek için aşırı üretim ve aşırı tüketimi tek geçerli kural sayan, doğanın sınırlarını yok sayan yeni liberal küreselleşmeye karşıyız. Yaşamın ve doğanın sürdürülebilir olmasını amaçlayan ekolojik politikaları destekliyoruz.

İşçilerin, köylülerin, halk hareketlerinin ve evlerini, işlerini, topraklarını ve haklarını kaybetme tehdidi ile karşı karşıya olan tüm insanların mücadelelerinin haklılığına inanıyoruz. Yerkürenin pek çok yerinde olduğu gibi, Türkiye'de de köylüler çokuluslu şirketlere ve yeni liberal tarım politikalarına karşı direniyor, gıdalar ve tohumlar üzerinde egemenlik ve demokratik toprak reformu talep ediyor. Yoksul köylülerin bu mücadelesini destekliyoruz.

Toplumsal hareketlerin, azınlıkların ve halk örgütlenmelerinin daha adil ve daha eşit bir Türkiye için mücadelelerini paylaşıyoruz. Din, yasa ve etnisite temelinde şiddet, sektörlük ve milliyetçiliği besleyen her türlü ayrımcılığa karşıyız. Kültürel, dinsel ve geleneksel ayrımcı uygulamalar yoluyla kadınlara yönelik şiddet ve baskının sürdürülmesini kınıyor, inanç ve düşünce özgürlüğünü savunuyoruz. Herkesin kendi anadilinde konuşma hakkını savunuyoruz. Farklılıklarımıza rağmen bir arada olmamız bizim zenginliğimiz.

Küresel kapitalizm, meşruiyet krizinden bir kaçış olarak, merkezinde kâr amacı olan halk karşıtı bir düzeni sürdürmek için zorbalığı ve savaşı kullanıyor. Hükümetlerin militarizm, savaş ve askeri harcamalara son vermesini istiyor; ve insanlığa yönelik bir risk ve yeryüzündeki yaşama bir tehdit olan ABD askeri üslerinin kapatılmasını talep ediyoruz.

Dünyadaki fakir ülke borçlarının sürdürülemez durumunu ve hükümetlerin, çokuluslu şirketlerin ve uluslararası finans kuruluşlarının bu durumu zorlayıcı şekilde kullanımını kını-

yoruz. Yoksul ülkelerin borçlarının toptan ve koşulsuz olarak silinmesini, uluslararası spekülasyon para hareketlerinin denetim altına alınmasını talep ediyoruz.

Yeni liberal politikaların Türkiye’de uygulanma biçimlerinin en açık göstergesi olan özelleştirmeler, IMF’nin direktifleriyle yürütülüyor. Sendikasılaştırılmaya ve taşeronlaştırmalara karşı verilen mücadelelerin yanındayız. Başta eğitim ve sağlık olmak üzere emeklilik ve sosyal güvenlik sisteminin savunulmasını, kamu mallarını korumak üzere özelleştirmelere karşı mücadeleyi haklı buluyoruz. Emekçilerin kazanımlarının ellerinden alınmasına karşı ortak bir duruş sergilenmesi gerektiğine inanıyoruz. İşçi haklarına saygı gösteren, insanca yaşam için gereken bir ücret sağlayan, şirket kârlarına dayalı rekabeti değil toplumsal dayanışmayı öne çıkaran bir Türkiye için mücadeleleri destekliyoruz.

İnsanlığın ürettiği tüm değerlerin sermaye lehine yağmalanmasında en büyük sorumluluğa sahip olan G8 Zirvesine, IMF ve Dünya Bankası’na karşı sesimizi yükseltiyoruz. Biz, ortak düşmanımız olan DTÖ’ye karşı birleştik. Toplumsal hareketler, yerli halklar, çiftçiler ve aktivistler her türlü yaşam biçimi üzerindeki imtiyazlara ve biyolojik çeşitliliğin, gen kaynaklarının, suyun ve toprağın çalınmasına karşı mücadele ediyor. Biz, kamu hizmetlerinin ve insanlığın ortak değerlerinin özelleştirilmesine karşı mücadele için birleştik. Özelleştirmeye karşı mücadelemizi; ortak değerlerimizi, çevreyi, tarımı, suyu, sağlığı, kamu hizmetlerini ve eğitimi savunan çabalarımızı birleştiriyoruz.

Türkiye Sosyal Forumu sürecinde yer alan bizler, herkesi toplumsal hareketler ağı oluşturmak, mücadele yeteneğimizi güçlendirmek üzere bu çağrıya destek vermeye ve TSF sürecine katılmaya çağırıyoruz.

**BAŞKA BİR DÜNYA MÜMKÜN!
BAŞKA BİR TÜRKİYE MÜMKÜN!
BAŞKA BİR YAŞAM MÜMKÜN!**

**MÜCADELEYİ KÜRESELLEŞTİRİN!
UMUDU KÜRESELLEŞTİRİN!**

TÜRKİYE SOSYAL FORUMU III. HAZIRLIK TOPLANTISI ANKARA’DA YAPILDI

Türkiye Sosyal Forum’u 3. Hazırlık Toplantısı 11 Şubat 2006 tarihinde Ankara’da Makina Mühendisleri Odasına ait Suat Sezai Gürü salonunda yapıldı.

Çok sayıda sosyal hareket temsilcisinin katıldığı toplantıda, Mayıs ayında Atina’da yapılacak Avrupa Sosyal Forumu’na ilişkin çeşitli kararlar alındı. Buna göre ASF’ye Türkiye’den yüzlerce hareket temsilcisi katılacak ve Atina’da birçok kurum 40’tan fazla seminer düzenleyecek.

Toplantıda ayrıca Türkiye Sosyal Forumu’nda yapılacak büyük toplantıların eksenlerine ilişkin tartışmalar da yapıldı. Türkiye Sosyal Forumu Kasım ayında İstanbul’da toplanacak. TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı’nın da katıldığı toplantıyı, TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi Hüseyin Yeşil açtı. Ardından KESK Genel Başkanı İsmail Hakkı Tombul, yaptığı konuşmada şunları söyledi: “Başka bir Türkiye, Başka bir Dünya için bir araya geldik. Türkiye Sosyal Forumu’nu bu yıl Kasım ayında İstanbul’da yapacağız. Kapitalist küreselleşmeye karşı bir araya geldik. Farklı çizgilerden geliyoruz. Ama Dünya’nın artık yaşanamaz hale getirilmesine karşı yürüttüğümüz mücadele ortak. Biz emek hareketi olarak neoliberalizme karşı birçok faaliyet yürütüyoruz. Emek hareketinin küreselleşmenin sonuçlarına karşı yürüttüğü mücadele önemlidir. Çeşitli konfederasyonların yürüttüğü mücadele ortada. Kapitalist küreselleşmenin sonuçları kaçınılmaz değil. Bizim buna karşı yürüttüğümüz fiktisel ve pratik mücadele bir fark yaratacak. Geçen ay Davos’ta dünyanın efendileri bir araya geldi. Buna karşı dünyanın emekçileri Bamako’da ve Caracas’ta toplandı. Buralarda yaratılan çözümler anlamlıdır. Atina’da IV. Avrupa Sosyal Forumu’nda bu süreci devam ettireceğiz. Irak işgalinin üçüncü yıldönümü yaklaşıyor. Bu işgali bitirmek için 18 Mart’ta Dünya’nın meydanlarında sokaklara çıkacağız. Biz Iraklıların kendi kaderlerini özgürce belirlemesini istiyoruz. ABD patentli demokrasi olamaz. Biz kamu hizmetlerinin ticarileştirilmesine karşıyız. Kamu hizmetlerinin piyasa şartlarına bırakılmasını kabul etmiyoruz. Demokrasi ancak toplumsal yaşam içerisinde oluşabilir, sadece temsili demokrasiyi yeterli görmüyoruz. Bir kısım emek örgütü siyasal iktidarla bütünleşirken, bir kısım emek örgütü bu çaba içinde derinleşiyor. Ama bu sadece emek örgütlerinin çabasıyla da gerçekleşemez, bu tüm ezilen kesimlere yayılmalıdır. Başka bir Türkiye ve başka bir Dünya mücadelesi hepimize kolay gelsin diyorum.”

İsmail Hakkı Tombul’un yaptığı konuşmanın ardından, Yıldız Önen Venezüella’nın Caracas kentinde yapılan Dünya Sosyal Forumu ile ilgili gözlemlerini aktardı. Toplantı Dünya Sosyal Forumu ve Avrupa Sosyal Forumu ve Türkiye Sosyal Forumu ile ilgili yapılan tartışmalarla devam etti.

Atina’da yapılacak Avrupa Sosyal forumuna, Türkiye’den 700’den fazla kişinin katılımı bekleniyor.

AVRUPA SOSYAL FORUMU

VİYANA HAZIRLIK TOPLANTISI ÇALIŞMA GRUPLARI KARARLARI YAYIMLANDI

5-8 Ocak 2005 tarihinde Viyana'da yapılan Avrupa Sosyal Forumu hazırlık toplantısında oluşturulan çalışma gruplarının tutanakları yayımlandı. ASF'nin bundan sonraki Hazırlık toplantısı 2-5 Mart 2005 tarihlerinde Frankfurt'ta yapılacak. Avrupa Sosyal Forumu Atina'da 4-7 Mayıs 2005 de toplanıyor.

PROGRAM ÇALIŞMA GRUBU:

a. 4 Ocak'a kadar, 100 örgütten 271 etkinlik önerisi internet sitesine (<http://workspace.fse-esf.org>) girilmişti. Bu önerilerin 154 tanesi İstanbul hazırlık toplantısında belirlenen 16 tematik alanla ilişkilendirildi, ve 117 tanesi gözden kaçma veya belli bir alanla ilişkilendirilmeme isteğinden dolayı herhangi bir alanla ilişkilendirilmedi.

b. İnternet sitesine etkinlik önerilerini girmeye devam ediyoruz. Son tarih 20 Şubat. 20 Şubattan sonra gönüllü birleştirme sürecine başlıyoruz. Yunan Program Grubu, önerilerin haritasını, 2-5 Mart arasında Frankfurt'ta yapılacak olan hazırlık toplantısında sunacak. Avrupa Program Grubu, 2 Nisan'da saat 12'de toplanacak. Birleştirme süreci için kolaylaştırıcılara bir sonraki hazırlık toplantısında karar verilecek. Bu kişiler aynı tematik alanda etkinlik öneren katılımcıların birbirlerinden haberdar olmasına yardımcı olacaklar ve muhtemel çaprazlaşmaları bildirecekler. Birleştirmelere onlar karar vermeyecekler ancak katılımcıların, etkinlik öneren diğer ağ ve kurumlarla işbirliği olasılıklarını anlamalarını sağlayacaklar.

- Program 1-3 Nisan'da Atina'daki Program toplantısında sonlandırılacak.

- Atina'daki Asf'de odalarda 400 toplantı yapılabilir.

- Yeni bir internet sitesi önerilerin birleştirilmesi sürecine yardımcı olacak. Bir öneriyi birden fazla katılımcının birlikte yapmasına imkan vermek, hayati önem taşıyor.

- Yeni bir tematik alan eklendi: Kent politikaları ve şehirler

Avusturya'da ağ toplantıları yapıldı ve bazı etkinlikler önerdiler. Bu sürece devam edeceğiz ve 4-5 Mart'taki Program

grubu toplantısında onların önerilerini dikkate alacağız.

Yani pratik olarak birleştirme süreci 4-5 Mart'ta Almanya'da yapılacak olan Hazırlık Toplantısından sonra başlayacak.

c. Yunan program grubunun geniş görünürlüğü olan etkinlikler önerisi; Yunan organizatörlerin, ASF'nin mobilizasyonuna yardım etme ve sosyal hareketlerin ve katılımcıların mücadelelerinin ortak hedeflerine görünürlük kazandırmak konusundaki arzularına dayalıydı.

6 etkinlik önerildi:

1. Savaş, Irak, Afganistan, Filistin, İşgal, savaş karşıtı ve işgal karşıtı hareket

2. Sosyal ve işçi hakları; neoliberalizme karşı direniş; sosyal dışlanma karşıtı hareketler; tehlikeli istihdam; özelleştirmeler ve kamu hizmetlerinin ticarileştirmesi

3. Göçmenler ve mülteciler; Avrupa'daki ırkçı politikalara karşı; politik sığınmacılık, eşit haklar, yasal düzenlemeler için savaşmak

4. Küreselleşme, çevre, iklim değişikliği, ve alternatifler

5. Avrupa Anayasasına hayırdan sonra Avrupa

6. Seattle'dan sonra yedi yıl, hareketin gelişimi ve umutlar

Bu 6 önerinin sayısı (günde 1 veya 2) ve şekli ile ilgili kaygılar ve görüşler dile getirildi. Yunan Organizasyon Grubundan, gelecek hazırlık toplantısı için detaylı bir öneri bekliyoruz. (tam şekli, konuşmacıların isimleri, vs.)

Ağlar da geniş görünürlüğü olan etkinlik önerebilirler.

d. Asemble toplantıları her bir tematik alan veya konulara benzer yaklaşımlardaki katılımcıları bir araya getirme ve kampanyalar kordine etme ve ağ

oluşturmaya yardımcı olma çabası ile organize edilecekler.

e. Kültürel etkinlikler organize etmek de mümkün ve tüm bu öneriler de internet sitesine (<http://workspace.fse-esf.org>) girilmeli. Sanatsal yaratıcılığın Atina ASF'ni zenginleştiren programın bir parçası olması ihtimali var.

f. Sosyal Hareketler Asemblisi bir sonraki hazırlık toplantısında tartışılacak.

BAŞKA BİR AVRUPA İÇİN BİLDİRGE ÇALIŞMA GRUBU

6 Ocak'ta yaptığımız çalışma grubu toplantısına 40 kişi katıldı. 18 kişi tartışmalara katıldı ve ardından yapılan karşılıklı konuşmalarla kararlara ulaşıldı.

Şu konular vurgulandı:

1. Elaboration ve yazma süreçleri, sosyal aktörleri kapsamak için açık olmalı. Çünkü demokratik Avrupa için anayasal süreç geniş kitleleri ve onların örgütlerini kapsamaludur.

2. Süreç şeffaf olmalı ve her adımı açık ve demokratik bir biçimde kararlaştırılmalı. Program, Avrupa elitlerinin Anayasa Antlaşmasını yeniden hayata geçirmeye çalışacaklarını göz önünde bulundurarak oluşturulmalı. Sosyal hareketler böylesi bir sürece hazırlıksız yakalanmamalıdır.

3. "Bizim" Avrupa'mız ortak ve açık bir alandır. Coğrafik ya da "doğal" sınırlara değil, yeni vatandaşlığın içeriğini oluşturan demokratik pasifist, sosyal, feminist, ekolojist ve çok kültürlü değerlere dayanır.

4. Bu tür bir Avrupa'nın inşası sivil entegrasyon ile yapılabilir. Bu, 56 yıldır inşası süren ve şu anki neo-liberal politikalar ile daha da ağırlaşmış piyasa, kapitalist ekonomik ilişkiler gibi olgulara dayanan AB/AET'nin antidemokratik metodu ile tam bir zıtlık içindedir.

5. Floransa asamblesi iyi bir başlangıçtı. Ancak Atina sürecinde daha ilerlemeler sağlanmalı. Şu an için son bir tarih kararlaştırılmadan, elaboration sürecini derinleştirecek ve yazım aşamasında adımlar atmamızı sağlayacak adımlar atarak bu ilerlemeleri sağlayabiliriz.

6. Çalışma grubunda üzerinde anlaştığımız öneriler şunlar:

a) Frankfurt hazırlık toplantısında (3 Mart Cuma günü) üzerinde tartışılacak, raporları ve buna bağlı konuşmaları içeren, Bildirge'nin niyet ve hedeflerini giriş düzeyinde anlatan bir yazı hazırlayalım.

b) Atina'da başka bazı ağlarla birlikte bir dizi etkinlik organize edelim. Burada tamamlanmış olan çalışmalarımızı en geniş kitleye duyurmaya, bu kitleyle Floransa'da konuştuğumuz temaları derinleştirmeye, bugüne kadar üzerinde durmadığımız ve kendi aramızda çelişik durum yaratan konuları tartışmaya çalışalım.

7. Özel olarak şunlar önerildi:

a) Atina'da bir ilk asamble (Perşembe sabahı, tarihler kesin değildir). Bu asamble genel bir sunumun ardından, Floransa'daki gibi çalışma gruplarına bölünüp, Floransa asamblesinin sonuçlarını derinleştirebilir. Frankfurt için hazırlayacağımız ve raporlarla devamı gelecek meetingin, bunun için çok kullanışlı olur.

b) Bazı seminerler ve

c) "Tartışmalı tablolar" (Perşembe öğleden sonra)

Seminer konuları henüz tartışılmamış, ya da yeterince tartışılmamış durumda. Önerilen konular şunlar:

- Bilgi toplumu, bilim ve üretimde (ITC, eczacılıkla ilgili endüstriler, biyoteknolojiler vb.) kapitalist entegrasyon.

- Neoliberal stratejilerle (BCE, istikrar paktı) mücadele etmek için makroekonomik politikalar

- Evrensel hakların kabulü için kamu hizmetlerinin üretiminde ortak alanların demokratik yönetimi (ve nasıl, ne üreteceğiz ve kim karar verecek genel sorusu)

- Batıda ve doğu Avrupa'da yoksulluk ve dışlanma

- Girişimlerdeki demokratik yaşam: kooperatif üretim Üzerinde konsensüs sağlayamadığımız bazı konularda "tartışmalı masalar", örneğin;

- terörizm/terörizmler: tanımlar, analizler, nasıl mücadele edileceği.

- İnsan haklarının savunulması: BM, uluslar arası yasalar, vs.

- Kendi kaderini tayin hakkı ve kendi kaderini tayin hakkını kullanmak isteyen toplumların her bir üyesinin insan hakları; Avrupa'da azınlıklar ve kendi kimliklerini koruma hakları,

- Avrupa: ulus devletlerin entegrasyonuna (aslında entegre olamamasına) karşı bir bağlamda sivil entegrasyon,

- Demokratik yönetime ve kaynakların ekolojik sürdürülebilirliğine dayalı ekonomik büyüme ve alternatif ekonomi.

- Geçici istihdam, asgari ücret, işçilerin demokratik hakları.

- Patriarşi, kapitalizm, eşitlik, farklılıklar.

8. Yapılmış olan işleri değerlendirmek ve bir sonraki adımları belirlemek için yapılacak bir sonuç asamblesi (Cuma ya da Cumartesi günü).

Tüm bu öğeler, önümüzdeki günlerde odaklanacağımız ilk önerilerdir. Çalışma grubumuz rekabetten kaçınmak, seminerleri, masaları ve iki asambleyi güçlendirmek için diğer ağlarla birlikte çalışmakta istekli olduğunu vurguladı. Ayrıca Atina ASF'de Başka bir Avrupa için Prensipler Bildirgesi'ne önem verilmesinin işlerimizi kolaylaştıracağı vurgulandı.

SAVAŞ KARŞITI ÇALIŞMA GRUBU

Polonya, Almanya, Yunanistan, İspanya, İtalya, İsveç, Türkiye, Avusturya, Kıbrıs, ABD gibi çeşitli ülkelerden birçok savaş karşıtı örgütün katıldığı çok güzel bir toplantı yaptık.

6 nokta üzerine konuşuldu:

1. 18 Mart için gösteri hazırlıyoruz. Irak savaşının üçüncü yıldönümünde, sloganı "IRAK'TAKİ İŞGALİ BİTİRİN, ASKERLERİ EVE DÜNDÜRÜN" olan, Irak'ın işgaline karşı bir küresel eylem günü olsun istiyoruz. 18 Mart'ta, daha

önce 15 Şubat 2003'te yaptığımız gibi tüm Avrupa çapında büyük gösteriler olmasına çalışacağız.

Devam eden diğer kampanyalar:

a. Türkiye, Almanya, İrlanda, Kıbrıs ve diğer ülkelerdeki ABD askeri hava üslerine karşı kampanyalar var. ABD'nin tüm askeri hava üslerini kapamayı amaçlıyoruz.

b. ABD'de asker ailelerinin kampanyalarıyla birlikte savaş karşıtı hareketi büyüyor. Onların mücadelelerini destekliyoruz. Savaş karşıtı hareketin kazanması için onlar çok önemli.

c. Irak'ın işgali Ortadoğu'da birçok probleme neden oluyor. Binlerce sivil Irak'ta hayatını kaybetti. Biz işgale karşıyız ve tüm askerlerin hemen çekilmesini istiyoruz.

d. ABD, Avrupa ülkelerinin de desteği ile Avrupa'daki Müslümanların üzerine çok büyük baskı uygulanıyor. Yunanistan'da gözetim altına alınan ve işkence gören 28 Pakistanlı örneğinde olduğu gibi. Avrupa'daki tüm Müslümanlara destek veriyor ve 21 Ocak 2006'daki gösterilerinde Yunan yoldaşları destekliyoruz.

e. Avrupa hükümetleri, savaşın ve işgalin bir parçası olmak istemeyen Amerikan askerlerine iltica hakkı vermelidir. Onların silah bırakma eylemini destekliyoruz.

f. Bush'u işlediği insanlık suçlarından dolayı adaletin önüne çıkarmanın bir yolunu bulmalıyız. Birçok savaş suçu işledi ve bunlar için yargılanması lazım.

2. Savaş ve Barış teması üzerine 51 seminer önerisi oldu. Ama öneriler hala gelmeye devam ettiği için, birleştirmeyi bir sonraki Hazırlık Toplantısında yapacağız. Kişilerden seminerlerini listeye koymalarını istiyoruz.

3. Atina'daki ASF'de, geniş görünürlüğü olan bir etkinlik savaş karşıtı hareketi temsil edecek. Irak'tan ve ABD'den de insanları davet etmek istiyoruz. Büyük bir etkinlik inşa etmeye çalışacağız..

4. Tüm ASF'lerde olduğu gibi bir savaş karşıtı hareket toplantısı olacak. Bu toplantıyı Atina'da Cumartesi sabahı yapmaya çalışacağız. 18 Mart gösterilerini,

kampanyalarımızı, ve gelecek eylemleri konuşacağız.

5. Atina'daki gösteride büyük ve görünür bir kortejimiz olsun istiyoruz. Bunu savaş karşıtı hareket toplantısında tartışacağız.

6. Savaş karşıtı kültür etkinliklerimiz olacak. Atina'da tiyatro, konser, sergiler olacak.

BASKI VE GÜVENLİK POLİTİKALARINA KARŞI ÇALIŞMA GRUBU

Tartışmamızın temeli, ASF e-posta listesinde 30 Haziran 2005'te yayınlanan ağ çağrımız ve büyük etkinlik / seminer çağrımız (31 Aralık 2005) üzerineydi.

Atina ASF için seminer önerileri hakkında zengin bir tartışma yaptık. Ağ olarak 4 seminer önereceğiz.

1. Birincisi Avrupa'da Baskı ve Güvenlik Politikaları teması ile ilgili büyük bir seminer olacak. Avrupa çağında tanınan yada bu politikalara karşı olan hareketimizi, herkes tarafından kabul edilebilecek şekilde temsil eden kişileri konuşmacı olarak çağırma niyetindeyiz. Bu seminere çok sayıda insanın (ve bazı büyük medya temsilcilerinin) katılmasını bekliyoruz. Konuşmacıların bizleri sadece bu politikaların ve baskının içeriği hakkında değil, -politik, ideolojik ve kültürel- sebepleri hakkında da bilgilendireceğini umuyoruz. Ayrıca bu seminerin, ağımızın, ASF çerçevesinde olan ve olmayan hedeflerine bir katkı sağlayacağını umuyoruz.

En azından bir konuşmacının, güvenlik ve baskı politikalarını dünyanın birçok yerinde süren emperyalist savaşlarla ilişkilendirmesini bekliyoruz. Ayrıca, daha genel anlamda antiterör yasalarına ve baskı politikalarına bağlı olan, göçmenler ve mülteciler üzerindeki baskıdan da bahsedebileceklerini umuyoruz.

Bu seminer birçok grup ve örgüt tarafından desteklenecek ve örgütlenecek. Şu ana kadar organizasyonu yapan örgütler Yunanistan'dan, Bask ülkesinden, Almanya'dan ve İngiltere'den. Fakat bu örgütlenme süreci başka grupların ve kişilerin de desteğine açık.

2. İkinci seminer Avrupa'daki (anti-)terör

yasalarına ve anlaşmalardan doğan kara listeler gibi uygulamalara eğilecek. Bu uygulamaların farklı ülkelerdeki, özellikle de politik ve ekonomik olarak güçlü olan ülkelerdeki yansımalarını irdeleyeceğiz. Bu yasalar ve anlaşmalar demokratik hakları birçok alanda yok ediyor. Temel sloganları "Güvenlik her şeyin üzerinde". "Teröre karşı savaş", onlara her şey için izin veriyor, işkence için bile.

Kara listeler, AB'nin "terörist" olarak tanımladığı kişilerin ve örgütlerin listesi. AB bu listeleri ABD yönetiminden aldı. Listede 400'den fazla isim bulunuyor. Listedekilerin birçoğu, terörist rejimlere ya da işgale karşı özgürlük mücadelesi yürüten örgütler.

3. Üçüncü seminer, politik davalar ve politik tutuklular hakkında, izolasyon ve beyaz işkenceyle ilgili olacak. ETA destekçisi olduğu iddia edilenlere karşı büyük dava başladı. Dava edilenlerin hiçbirisi "terörist" için suçlanmıyor. Atina'da, silahlı bir örgüt olan "17 Kasım"ın üyesi olduğu iddia edilenlere karşı açılmış dava ise temyiz aşamasında. Halen Türkiye'de binlerce, İspanya'da yüzlerce siyasi tutuklu bulunuyor. Almanya, İtalya ve Fransa'daki eski silahlı örgütlerin bazı üyeleri 20 yıldan fazla ceza aldı.

4. Dördüncü seminerimiz Avrupa'daki göçmen toplumların suça itilmesini inceleyecek. Bu suça itilme 11 Eylül'den ve Madrid ve Londra'daki bombalamalardan sonra kuvvetli bir şekilde tatbik edildi. Göçmenler, İngiltere'de hiçbir suçlama ya da dava olmadan yıllarca gözaltında tutuldular. İspanya'da otoriteler insanları hiçbir kanıt olmadan, sadece "şüpheli" ülkelere gelen göçmenler oldukları için tutukladılar. Almanya'da devlet çeşitli göçmen örgütlerini, kendi ülkelerinde emperyalizme karşı, devrim için süren mücadeleleri destekledikleri için yasaklamaya devam ediyor.

Bu seminerde, Müslüman ülkelerden gelen göçmen topluluklarının, özel olarak hedef gösterilemeye başlamalarından sonraki koşulları hakkında konuşacağız. Sadece kökenlerinden dolayı şüpheli olarak görülüyorlar. ABD birçok ülkede Müslümanları kaçırdı ve işkence edilmek

üzere başka ülkelere götürdü. Yunanistan'da, Londra bombalamalarının ardından İngiliz ve Yunan Gizli Servisleri 28 Pakistanlıyı kaçırdı, sorguladı ve yasadışı gözaltına alınmalarından uzun süre sonra bıraktı.

Aslında üç seminer önerisi vardı. . Fikrimiz 2. ve 3. seminerlerdeki temaları tek seminerde tartışmaktı. Ancak ağımızdaki katılımcılar bu semineri bölmek gerektiğini düşündüler. Çünkü anti-terör yasaları, kara listeler ve politik davalar ve tutukluları aynı seminerde konuşmak zor olacaktı.

Ağ toplantımıza Bask'tan, İspanya'dan, Avusturya'dan, Almanya'dan, Türkiye'den ve Yunanistan'dan insanlar katıldı. Görünen o ki, ağımıza dönük ilgi giderek artıyor. CIA uçakları, göçmenlerin suçlama ve kanıt olmadan kaçırılmaları, göçmenlerin işkence gördükleri yabancı ülkelere alıkonulması " tüm bunlar, daha önceden Avrupa Devletleri'nin "teröre karşı savaş" politikalarının, sert olmayan eleştirilerle sorunsuz bir şekilde değişeceğini düşünen insanların gözlerini açıyor.

(Ayrıca eklemek isterim ki çeşitli Avrupa ülkelerinde iletişim halinde olduğumuz, ancak (en azından şu ana kadar) ASF sürecinin bir parçası olmak istemeyen çok sayıda insan var. Bu kişiler ağımızın eğildiği konularla ilgililer. Politik ve pratik olarak birçok şekilde bizleri destekliyorlar. Öyle görünüyor ki Atina ASF'de temalarımız etrafında faydalı tartışmalar yapacağız. Bu tartışmalar ayrıca Otonom Alanlar işine ilgi duyan insanlarla da olacak. Madem bu insanlarla birlikte iş yapmaya ilgilimiz, Atina ASF çerçevesindeki tartışmaları birlikte örgütlemek için de efor harcayalım.)

İKLİM VE ÇEVRE ÇALIŞMA GRUBU

Dört konu tartıştık: iklim eylemleri, ASF programı, ASF'nin çevre üzerindeki etkisi ve bir çevre köyü.

İklim eylemleri.

3 Aralık'ta dünyanın birçok yerinde iklim değişikliğine karşı gösteriler oldu. Avrupa'da Finlandiya, Rusya, Türkiye, Romanya, Bulgaristan, Hırvatistan, Fransa, İtalya, Norveç, İngiltere ve

İskoçya'da gösteriler ya da yürüyüşler gerçekleşti. Londra'da 10.000 kişi, Türkiye'de 4.000 kişi vardı ve diğer yerlerin büyük çoğunluğunda küçük gösteriler oldu. Ancak bu küçük eylemler bile, çoğunlukla, gerçekleştirildiği ülkedeki bugüne kadar yapılmış en büyük çevre eylemiydi, dolayısıyla da örgütleyenler bu eylemlerden memnun oldular.

Toplantıda, muhtemelen bu yıl, 11 Kasım 2006 Cumartesi günü, Nairobi'deki BM çevre görüşmeleri sırasında yapılacak küresel eylem fikri desteklendi. Atina ASF'yi, bu eylemlerin örgütlenmesi için büyük bir odak haline getirmek istiyoruz.

Sonuç olarak, Kasım ayında Avrupa'da yapılacak eylemleri organize etmek üzere, Avrupa iklim aktivistleri toplantısı yapmayı kararlaştırdık. Bu toplantı bir sonraki ASF hazırlık toplantısına paralel olarak, Frankfurt'ta, 4 Mart Cumartesi günü 14:00-18:00 arasında yapılacak.

ASF programı ve etkinlikler

Programa baktığımız zaman gördüğümüz temel şey şu ki, henüz çevre konusunda yeterli seviyede etkinlik önerilmemiş durumda. İklim konusunda önerilmiş birkaç toplantı var. Fakat su, hava kirliliği, çöp, biyo-çeşitlilik, ormancılık, nükleer güç ve birçok konuda önerilen etkinlik yok, ya da yok denecek kadar az. Bu nedenle çeşitli kurumlarla irtibata geçip etkinlik önermeleri için onları cesaretlendireceğiz. Daha çok öneri gelene kadar toplantılarla ilgili başka karar alamayız.

Etkinlik önermek için tüm yapmanız gereken, web sitesine gidip (www.fse-esf.org), yönergeler doğrultusunda kurumunuzun ilk kaydını yapmanız. Sonra bu kurum ile toplantınızı eklemeniz gerekiyor. Semineri birlikte önerdiğiniz kurumlar varsa bu iyi bir şey. Eğer sadece tek bir kurum olarak seminer öneriyor ve başka örgütlerle birlikte düzenlemeyi arzu ediyorsanız, ASF süreci bu semineriniz için ortak olarak başka kurumlar bulmaya çalışıyor.

Yunanlılar tarafından örgütlenen büyük toplantılarda çevre ile ilgili iki büyük toplantı önerisi vardı. Toplantının büyük çoğunluğu Çevre, Küreselleşme ve Dire-

niş üzerine bir toplantı fikrini benimsedi. Azınlık ise İklim Değişikliği ile ilgili ayrı bir toplantı düzenlenmesinden yana. Toplantıdaki herkes iklim değişikliği ile ilgili kitlesel bir bisiklet turunu etkinliğin bir parçası olarak düzenlemek istediğini belirtti.

Hepimiz Türkiye'deki iki belediyenin, çevreyi ve evleri yok edecek Ilısu barajı ve başka bir barajın yapımına karşı önerdiği toplantıları desteklemeyi kararlaştırdık.

ASF'nin çevre üzerindeki etkisi

ASF'nin kendisinin çevre üzerindeki etkisi hepimizi kaygılandırıyor. Yunan örgütleyicilerin bu konuyu göz önünde bulundurmalarını ve çevreye olabilecek en az zararı verecek bir etkinlik düzenlemelerini istiyoruz. Bir sonraki hazırlık toplantısına bu konuyla ilgili bir rapor verilmesini istiyoruz.

Ancak şunda anlaştık ki ASF'nin çevreye en önemli etkisi binlerce insanın Atina'ya uçakla gitmesi ve bu sayede havaya yayılacak karbon olacak. Bu konuda uzun bir tartışma yürüttük. Sonuçta Atina'ya 800 km.den az bir mesafeden gidecek olanlara, otobüs, tren ya da feribot ile gitmesini tavsiye etmeye karar verdik. Atina için bu tavsiye kararımız diğer ülkeler daha uzak olduğu için, sadece Yunanistan'dan giden katılımcıları ilgilendiriyor. Ancak hazırlık toplantıları için de bu yöntem uygulanabilir.

Web sitesine, insanların Yunanistan'a havayolu ile gitmemeleri için otobüs, tren ya da feribotla nasıl gidebilecekleri hakkında bilgi koyacağız.

Çevre köyü

ASF'de çevre örgütlerinin stand açabilecekleri bir çevre köyü oluşturulmasını istiyoruz.

GÖÇ VE İRKÇILIK ÇALIŞMA GRUPLARI

Birlikte yapılan Göç ve Irkçılık çalışma gruplarının toplantısına 50 kişi katıldı. 21 ülke temsil edildi.

Atina'daki ilk Hazırlık toplantısında, somut önerilerin uygulamaya geçirilebilmesi için göç ve ırkçılık ile ilgili konuların iki farklı çalışma grubu tarafından ayrı ayrı

ele alınması gerektiğine karar vermiştik. İki ayrı grubun farklı alanlarda çalışmalarına devam etmesi gerektiği şeklindeki ilk pozisyonumuzu koruyoruz.

Bu ayırım, iki grup arasındaki herhangi bir karşılığın veya rekabetin işareti olmadığından, Viyana'da bu iki grubu ağ tartışmaları sırasında biraraya getirmenin aşağıdaki amaçlar için uygun olduğunu düşündük:

-Bir önceki hazırlık toplantısında, İstanbul'da bu ağlar tarafından alınan kararlar ile ilgili bilgi paylaşımı;

-Internet sitesi vasıtasıyla önerilen seminerler ile ilgili bilgi paylaşımı ;

-Atina'daki ASF ile ilgili anlaşma noktalarının bulunması ;

-Yunan organizasyon komitesinin Göç/İrkçilik temalarında final etkinliği ile ilgili önerisi üzerine ortakça tartışmak

Seminer önerileri ile ilgili olarak;

Pek çok grup kendi programlarını henüz kayıt ettirmediği için, eldeki seminerleri taban alan bir son program sunulmaması konusunda hemfikir olundu.

Ancak, güçlü bir şekilde öne çıkan bazı temalar belirtilebilir. (hem internet sitesinden, hem de Viyana'da bulunan ama şimdiye kadar önerilerini vermeyen ağlar tarafından)

Böylelikle, seminerlerde üzerinde durulması en muhtemel olan beş temayı belirleme imkanına sahip olduk.

1. Avrupa Göç Politikasının Sonuçları (Kamplar, sınırların dışlanması, göç akışının kontrol edilmesi, Dublin 1 ve 2 konvansiyonlarının sonuçları.)

2. Dolaşım serbestliği, düzenleme, sınır dışı etme (yasadışı göçmenler, sınırlardaki ölümler, yerleşme hakkı)

3. Yabancıların sosyal ve politik haklara erişimi (yabancıların oy kullanma hakkı, eğitim hakkı, barınma hakkı ile ilgili istekler ve kavgalar, sağlık hakkı, aile ile bir araya gelme hakkı.)

4. İltica (farklı Avrupa gerçekliklerine genel bakış; genişleme sonrası bağlam; kadın ve iltica)

5. Emek ve Göç (göç uygulamaları; işçilerin serbest dolaşımı; tehlikeli işlerde istihdam; belirsiz yasal durum)

Bu liste eksiksiz değildir. ASF metodolojisi 5 ila 7 arası seminer önermeye dayalı olduğundan, ağ olarak halen iki veya üç seminer daha önerme imkanımız var. (Ağ, seminerleri birleştirmeyi ve bunlardan sorumlu olmayı ister çünkü aynı konuları dağınmık merkezli bir şekilde tartışmak daha az etkili olacaktır.)

Mesela, Viyana'daki toplantı sırasında, önerilen beş seminerde somut olarak temsil edilmeyen dört farklı başlık daha sunuldu:

- İnsan kaçakçılığı, özellikle kadın
- Çocuklarla ilgili konular
- Kürt meselesi, ve daha geniş anlamda nüfus transferi ve baskı problemi
- Romenlerin sorunları ve daha genel olarak, Balkanlar, Kafkaslar ve Çeçenistan halkları ile ilgili konular

Dolayısıyla, bir sonraki hazırlık toplantısından önce, grup; bir araya gelerek, bu konulardaki seminer önerilerini bulmak, ve daha genel olarak Şubat sonuna kadar girilecek olan tüm öneriler üzerinde çalışmak zorunda. (öneriler için son tarih: 20 Şubat 2006)

1. Göç ve Irkçılık üzerine büyük toplantı:

Viyana'daki çalışma grubu, İstanbul'da yapılan son hazırlık toplantısında alınan göç ve ırkçılık ile ilgili bir asemble toplantısı yapılması şeklindeki kararı onayladı ve pekiştirdi. Bu asemble toplantısı forumun sonunda ve diğer tüm etkinlikler bittikten sonra gerçekleştirilecek.

Bu toplantı aşağıdaki nedenlerle çok önemli:

- göç ve ırkçılık ile ilgili konuları çaprazlama bir şekilde ele almak;
- foruma katılmayan grupların ve ağların da bize katılmasına imkan vermek;
- sosyal hareketleri bir araya getirmek: Sendikalar, STK'lar, göçmen gruplar, ırkçılık karşıtı ağlar, diğer tematik ağlar.

Bu toplantının şekline ve içeriğine karar

vermeliyiz. Tartışma yeri olmasının yanı sıra, bu toplantıyı kültürel ve şenlikli bir alana çevirmemiz gerektiğinden bahsettik. ASF'den sonra bu toplantıyı kalıcı hale getirmeyi istiyoruz.

2. Yunan komitesinin büyük etkinlik konusundaki önerisi ile ilgili

Yunan organizasyon komitesinin, göç ve ırkçılık ile ilgili 6 önemli etkinlik organize edilmesi yönündeki önerisi hatırlatıldı. Önerilen başlık; "Avrupa'da göçmenler ve mülteciler: iltica hakkı mücadelesi, yasallaştırma, ve göçmenlerin sosyal hakları."

Viyana çalışma grubunun pozisyonu aşağıdaki gibidir:

- Büyük etkinlik üç dört kişinin başkaları adına konuştuğu bir panel oturumu şeklinde olmamalı.

- Grup önerinin başlığına ve başlığın ima ettiği içeriğe katılmıyor. Etkinliğin, tartışmaları, mücadeleleri, ve önerileri temsil etmesi gerektiği tekrarlandı.

Başlık Avrupa'nın göç politikasının sonuçlarını kınar nitelikte olmalıdır. Başlık; Avrupa Birliğinin ve hükümetlerimizin, Ceuta ve Melilla örneklerinde olduğu gibi göçmenlerin her gün yaşamak zorunda kaldıkları koşullarda, veya deniz alanlarının askerleştirilmesindeki rolünün ve sorumluluğunun altını çizmeli; ve daha geniş anlamda sınır alanlarındaki ölümlerin kaza olmadığını göstermelidir. Ayrıca, bizim göçmenler İÇİN değil, göçmenlerle BERABER savaştığımızı da göstermelidir. Bizim herhangi bir belirli kategorideki insanlar için mücadele etmediğimizi ancak daha birbirine bağlı ve daha insancıl bir Avrupa için mücadele ettiğimizi hatırlatmamıza izin verin. Biz insanların en temel haklarını ve özgürlüklerini inkar eden Avrupa gibi bir kıtada yaşayamayız.

Grup bir başka başlık önerdi: "Avrupa göç politikalarına karşı, ırkçılığa karşı; dolaşım serbestliği ve eşit haklar için". Başlık kaydedilmedi, bu sadece daha sonra tartışılacak bir öneriydi. ASF internet sitesindeki tematik tartışma listesini kullanarak bu konuyu tartışabiliriz.

Büyük etkinliğin amacı, mücadelemizi

ve savlarımızı görünür kılmaktır. Dolayısıyla grup, bu amaca ulaşmak için farklı yöntemler düşünüyor ve aşağıdakileri öneriyor:

1. ASF'nin sonunda ve diğer tüm seminerler yapıldıktan sonra, yapılacak olan bir Göç ve Irkçılık asemble insanların biraraya geleceği, önemli ve görünür bir etkinlik olmalıdır.

2. Grup, ırkçılık ve göç konularında belli bir eylem hazırlamaya karar verdi. Oturma eylemi veya sembolik önemi olan bir yerin (dışişleri, bir polis merkezi, Avrupa'yı temsil eden bir kurumsal yapı) veya bir yabancılar kampının işgal edilmesi gibi bir hal alabilir. Yunan ağı ve organizasyon komitesi bu konuyu düşünecek ve bir sonraki hazırlık toplantısında önerilerde bulunacak.

3. Grup, göç ve ırkçılık üzerine çalışan ağların, bireylerin, ve grupların ASF tarafından organize edilecek olan ve genellikle cumartesileri veya pazarları gerçekleşen, kolektif etkinliğe katılımı için çağrıda bulunmaya karar verdi. Grup, taleplerimizin ve önerilerimizin daha görünür olması amacıyla broşür ve afiş hazırlanmasını önermektedir.

4. Grup, etkinliğin görünürlüğünü arttırmak amacıyla, tematik alanların yerleştirilmesi ve etkinliğin yönteminin birliği konusundaki pozisyonunu tekrarladı. Her bir tema için bir mekan ve zaman birliği olması hayati önem taşıyor, çünkü bu durum, bir kamusal görünüm sağlar ve nerede, ne zaman, hangi etkinliğin olacağına açık bir görünüm kazandırarak diğer temalarla çaprazlama çalışma imkanı sağlar. Kimin ne yaptığını ve nerede yaptığını bilmek, herşeyi çok kolaylaştırır.

5. Grup, hareketin kültürel çeşitliliğini göstermesi amacıyla mümkün olduğunca çok dilde iletişim malzemesi getirilmesinin gerekliliğini anımsatır. Dolayısıyla, tüm katılımcılar posterler, broşürler afişler hazırlamayı düşünmelidirler.

3. Kampanyalar:

ASF farklı kampanyalarla güçleri birleştirme konusunda bir imkan sunmalıdır. Ancak, zaman darlığı yüzünden, bu konu özel olarak ele alınamadı. Amacın yeni

kampanyalar oluşturmak mı veya varolan kampanyalara katılmak mı olduğu belirtilmeden iki farklı tema hatırlatıldı:

- Yunanistan'da kaçırılan Pakistanlılar ile ilgili

- Düzenlemeler ve dolaşım serbestliği ile ilgili

Sonuç:

Tüm örgütler ve Yunan komitesi aşağıdaki konulara özen göstermelidir:

-Göçmenlerin finansal yardım ve aynı zamanda vize temini konusunda görüşmeler yapılması yolu ile katılımının sağlanması.

-Göçmenler forumun ve çeşitli alanların organizasyonuna aktif bir şekilde katılabilmelidirler ve yalnızca dinleyici olmamalıdır.

19-23 Ocak tarihleri arasında Bamako Mali'de, çok merkezli Dünya Sosyal Forumu gerçekleşecek. Göç ana konulardan biri olacak ve ASF sürecinde yer alan pek çok kurum katılacak. Bizim için bu, bizi Atina'ya ve 2007'de Nairobi'ye götürecek olan sürecin başlangıç noktası olacak. Biz biliyor ve inanıyoruz ki Bamako'daki seminerler, toplantılar ve diğer inisiyatifler Avrupa dinamiklerini güçlendirecektir.

TARIMSAL KONULAR ÇALIŞMA GRUBU

Tarımsal Konular, Gıda Egemenliği, Küçük ve Orta Ölçekli Çiftçilerin Hakları Çalışma Grubunun Kararları

1. Çalışma grubunda 5 ülkeden (Avusturya, Macaristan, Fransa, Türkiye, Yunanistan) 10 temsilci katıldı.

2. Tartışma küçük ve orta ölçekli çiftçilerin problemleri üzerine gerçekleşti. Problemler AB, DTÖ politikalarıyla ve çok uluslu şirketlerin tarım sektöründeki faaliyetleriyle ilişkilendirildi. Sorunlar özellikle tarımsal nüfusu yoğun olan ülkelerde şiddetli olarak yaşanmaktadır.

3. Ayrıca, aşağıdaki konuları hedefleyen alternatif tarım politikalarının temel fikirleri üzerine de bir tartışma yürüttük:

- Sürdürülebilir tarımsal kalkınma,
- Sağlık ve güvenli gıdalar,

- Gıda egemenliği,

- Üreticilerin kendi tohumlarını elde etme hakkı,

- Uluslar arası şirketlerin gıda alanındaki faaliyetlerinin denetlenmesi,

- Küçük ve orta ölçekli çiftçiliği ve aile çiftçiliğini destekleme politikaları,

- e.t.a.

4. Üzerinde anlaşılmış, Atina ASF'de gerçekleştirilecek aktiviteler

a) "Tarım, serbest ticaret bölgeleri ve sürdürülebilir kalkınma üzerine DTÖ müzakereleri" konulu, uluslar arası bir konferansın örgütlenmesi,

b) Şu konularda iki seminerin örgütlenmesi:

- CAP ve gıda egemenliği

- GDO-tarımsal biyo-çeşitlilik

- Thessaly ağının örgütleyeceği, bir gün öncesindeki GDO ile ilgili özel etkinlik.

5. Hareket aktiviteleri:

- Porto Allegro Deklarasyonu çerçevesinde kendisini Alternatif Tarım içerisinde tanımlayan örgütler arasındaki ağ çalışmalarının desteklenmesi,

- Via Campesina ve CPE'nin uluslar arası hareketinin ve aktivitelerinin Avrupa'da koordine edilmesi,

- Tarım alanında küresel şirketlere ve DTÖ politikalarına karşı başlamış eylemlere katılım,

- Atina'daki 4. ASF sırasında gerçekleşecek protesto eylemlerine, tarım örgütlerinin katılımı.

EĞİTİM ÇALIŞMA GRUBU

Onu sendikalardan ve on dört derneklerden olmak üzere kırk civarında katılımcı toplantıda hazır bulundu. Sekiz seminer önerildi:

1. Eğitimde değerlendirme: serbest piyasa için bir araç mı?

2. Neoliberalizm ve eğitim: yüksek öğrenim ve araştırma reformları (Bolonya süreci, Lizbon stratejisi, DTÖ, GATS, Bolkenstein yönergesi)

3. Avrupa'da eğitim emekçilerinin çalış-

ma koşulları, ücretleri, geçici ve esnek istihdamı

4. Eğitim ve kültür alanındaki Avrupa politikaları ve gelişmekte olan ülkeler

5. Batı ve Doğu Avrupa ülkelerinde eğitim alanındaki neoliberal politikalar

6. Neoliberalizm ve eğitimde sosyal dışlama: göçmenlerin, azınlıkların, toplumsal olarak ihmal edilmiş, özgül ihtiyaçları olan toplulukların problemleri

Anadilin eğitimde yeri.

Hangi yabancı diller?

Entegrasyon ve çokkültürlülük için öneriler

7. Hangi toplum için hangi eğitim? Amaç ve içerik

Sürdürülebilir eğitim ve kalkınma, demokrasi ve eğitim, demokrasi için eğitim

8. Avrupa'da başka bir eğitim mümkün

Avrupa Birliği'nin eğitim politikaları

Nasıl bir eğitim için mücadele ediyoruz:

Herkes için kamusal ve ücretsiz bir eğitim hakkı

Farklı öğrenim düzeylerinin için ücretsiz eğitime erişim hakkı

Kamusal ve ücretsiz bir eğitim için

İhtiyaçları karşılayacak yükseklikte bir finansman için

Nitelikli öğretmen eğitimi için

Cinsiyetlerarası eşitlik için

Gay, lezbiyen, biseksüel ve transseksüel haklarına saygı için

Öğrencilerin toplumsal durumunun iyileştirilmesi için

Öneriler ve eylemler

Bunun dışında ağ, seminerlerden sonuçlar çıkarmak ve eyleme yönelmek için eğitimin bütün taraflarını bir araya getirecek bir asamble önerisi yapılmaktadır.

4-7 Mayıs'ta Atina'da yapılacak olan Avrupa Sosyal Forumu'nun (ASF) Frankfurt Hazırlık Toplantısı 2-5 Mart tarihlerinde yapıldı. Toplantıya Avrupa'nın birçok ülkesinden ve örgütünden 150 kişi katıldı.

AVRUPA SOSYAL FORUMU V. HAZIRLIK TOPLANTISI RAPORU YAYIMLANDI

Birçok ağ toplantısının da yapıldığı hazırlık toplantısının gündemini, çoğunlukla Atina'da yapılacak ASF'nin program tartışmaları oluşturdu. ASF'ye bugüne kadar 500'den fazla örgüt 800'den fazla etkinlik önerisinde bulunmuş durumda. Frankfurt toplantısıyla beraber, bugüne kadar ASF için yapılmış olan seminer önerileri, salon imkanları ölçüsünde birleştirilmeye başlanacak.

Frankfurt'ta ayrıca ağ toplantıları da yapıldı. Savaş, eğitim, çevre, ırkçılık ve daha bir dizi başlık altında toplanan ağlar aynı zamanda ASF seminerlerinin birleştirilmesi için kolaylaştırıcı bir rol üstlenmeye çalıştı.

Atina'da yapılacak Sosyal Forum'da 210 tane seminer gerçekleştirilecek. Forumunda 5 temel başlıkta da büyük toplantılar düzenlenecek. Bu toplantılar savaş, neoliberalizm, AB anayasasına karşı mücadele, iklim değişikliği ve ırkçılık temalarında yapılacak. Türkiye'den TMMOB, KESK, Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu, Karakedi Kültür Merkezi gibi birçok kurumun da seminer yapacağı ASF'ye Türkiye'den yoğun bir katılım bekleniyor.

Frankfurt toplantısında açıkça görüldü ki Atina'da 4-7 Mayıs'ta yapılacak ASF toplantıları sosyal forum hareketin önemli buluşmalarından biri olacak. Atina'da, son iki yıldır Avrupa'nın çehresini değiştirmiş olan savaş ve neoliberalizme karşı hareketlerden çok sayıda aktivist bir araya gelip hem kendi deneyimlerini hem de hareketin geleceğini tartışacak.

Program tartışmaları

Yapılan uzun tartışmaların sonunda aşağıdaki konularda anlaşma sağlandı:

Seminerler:

ASF boyunca 210 seminer yapılacak. Her seminerde 5 dile çeviri imkanı sağlanacak. 30 farklı odada, üç gün boyunca toplam 7 toplantı düzenlenecek:

- Perşembe üç toplantı
- Cuma üç toplantı
- Cumartesi sabahı bir toplantı

Atölyeler:

Bu toplantılarda sadece bir dile çeviri yapılacak (yani toplantıda iki dil konuşulacak). Bu toplantılar için 20 oda ayrılmış durumda. Toplam 140 atölye yapılabilecek.

Toplantı süreleri:

Üçer saatlik oturumlar düzenlenecek.

- 10:00 - 13:00 1. Toplantı zamanı
- 13:00 - 14:00 Öğle arası
- 14:00 - 17:00 2. Toplantı zamanı
- 17:00 - 20:00 3. Toplantı zamanı
- 20:00 - 22:00 Büyük etkinlikler

Seminer birleşmeleri:

20 Şubat 2006'ya kadar web sitesine 841 etkinlik önerisi yapılmış durumda. Tekrarlar ve atölye türü öneriler çıkarıldığında, 17 tematik alanda 679 seminer önerisi yapıldığı görülüyor. Seminer önerme tarihi geçtikten sonra 130 yeni seminer önerisi Yunan komitesine ulaştı.

Yapılacaklar:

Seminerlerin birleştirilme sürecini kolaylaştırmak için her seminere bir numara verilecek. Şu an kullanılmakta olan <http://workspace.fse-esf.org/> sitesi de birleşmeleri kolaylaştıracak şekilde yeniden dizayn edildi.

Yeni öneriler:

Yeni seminer önerisi alınmayacak. Ancak web sitesi aracılığıyla varolan bir öneriye katılmak mümkün olabilir.

Seminerler için genel bir öneri:

Seminerlerde konuşmacıların kullandıkları süre seminerin 1/3'ü, salondan katkılarının süresi ise seminerin 2/3'ü kadar olacak.

Takvim:

4 Mart: Seminer birleşmelerinin başlangıcı.

19 Mart: Yunan program grubunun seminer birleşmeleri ile ilgili gelinen aşamayı bildiren raporunun yayınlanması.

1-2 Nisan: Programa son şeklinin verilmesi.

ASF programını ele alırken akılda tutmak gereken önemli bir unsur, birleştirilmemiş seminerlerin büyük olasılıkla gerçekleşmeyecek olması. Program grubu, özellikle farklı ülkelerden hareketlerin birlikte düzenleyecekleri seminerlere öncelik tanıyacak.

Yunan program gurubunun açıkladığı şekliyle, seminer önerilerinin temalara göre dağılımı şöyle:

	3 Mayıs Çarşamba	4 Mayıs Perşembe	5 Mayıs Cuma	6 Mayıs Cumartesi	7 Mayıs Pazar
10:00 - 13:00		seminerler	seminerler	seminerler	Büyük etkinlik -Hareketin geleceği -Sosyal Hareketler Asamblesi
14:00 - 17:00		seminerler	seminerler	Eylem (16:00'da başlayacak)	
17:00 - 20:00		seminerler	seminerler		
20:00 - 22:00	İrkçılık karşıtı açılış konseri	Büyük etkinlik - Neoliberalizm -İklim değişikliği	Büyük etkinlik -Savaş -Avrupanın önündeki yol	Kapanış konseri	

Büyük etkinliklerin günlere dağılımı ve forum programının genel çizelgesi şöyle:

95 öneri	1. Savaş ve barış. Irak'ın ve Filistin'in işgali, Avrupa'nın militarizasyonu, üsler, Kosova, Asya-Latin Amerika ve Afrika'da emperyalizm, savaş karşıtı hareket.
51 öneri	2. Avrupa ve neo-liberal küreselleşme. DTO, uluslararası örgütler.
58 öneri	3. Avrupa'daki göçmenler.
32 öneri	4. Ayrımcılık, ırkçılık ve aşırı sağ.
79 öneri	5. Ortak mülkiyet-kamu hizmetleri olarak tanınan sosyal haklar.
28 öneri	6. Esnek çalışma, güvenliği olmayan işler, yoksulluk ve dışlanma.
34 öneri	7. Çalışma, verimlilik, işsizlik ve tam istihdam.
32 öneri	8. Çevre: İklim değişiklikleri, sürdürülebilir gelişme.
68 öneri	9. Avrupa'da hangi demokrasiye ve hangi temel haklara doğru: Vatandaşlık, federalizm, devletlerin, devletsiz ulusların, Avrupa kurumlarının yeri.
15 öneri	10. Avrupa'da politik ekonomi: Merkez bankası, para değişimi kriterleri.
50 öneri	11. Eğitim hakkı, kitle iletişimi ve kültür.
30 öneri	12. Kadın hareketleri.
78 öneri	13. Seattle'dan bugüne hareketin stratejisi.
30 öneri	14. Avrupa Birliği için hangi yol: Hangi Avrupa için mücadele ediyoruz?
16 öneri	15. Tarım
24 öneri	16. Avrupa'da güvenlik politikaları ve baskı yasaları
8 öneri	17. Şehir ve kent politikaları

Toplantı şeklinde yapılacak büyük etkinliklerin başlıkları:

- 1- Neoliberal saldırıları durdurun!
- Dünyamız satılık değil: kar değil insan
- 2- İklim değişikliği: Gezegeni kurtarabilir miyiz?
- 3- Irak, Afganistan ve Filistin'de işgale son
- 4- Avrupa'nın önündeki yol
- 5- Seattle'dan 7 yıl sonra: Hareketin perspektifleri
- Frankfurt'ta yapılan ASF toplantısında ayrıca şu ağların toplantıları yapıldı:

- AB ekonomik ve sosyal politikaları
- Göçmenler
- Yerel sosyal forumlar
- Filistin ile dayanışma
- Avrupa Bildirgesi
- Avrupa sağlık ağı
- Yoksulluk ve dışlanma
- Kültür
- Sendikalar
- Avrupa eğitim ağı
- İklim değişikliği

- Kadın ağı
- G8
- Savaş karşıtı ağı
- Latin Amerika
- Baskı ve güvenlik politikaları

Bu ağlar yürüttükleri çalışmayla ilgili Pazar günü yapılan asamble toplantısına raporlarını sundular.

Avrupa Sosyal Forumu'nun programıyla ilgili son detaylar 1-2 Nisan tarihlerinde Atina'da yapılacak program grubu toplantısıyla belirlenecek.

TMMOB VE EĞİTİM

Kanaltürk’de yayımlanan ve gazeteci Tuncay Özkan’ın sunduğu Söz Meclisi programının 24 Şubat 2006 tarihinde yayımlanan bölümünün konusu “Eğitim” oldu. Söz Meclisi her ayın son Cuma akşamı emek ve meslek örgütü başkanlarının katılımı ile canlı olarak yayımlanıyor. Programa TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğanca da katıldı.

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğanca konuşmasında şunları da söyledi:

Teşekkür ediyorum Sayın Tuncay. Ben öncelikle şunu belirtiyim: Görüşlerimizi sorduğunuz “imam hatip ve türban” konularına hiç girmeyeceğim. Çünkü o gündemin Türkiye’nin gerçekleriyle çok örtüşen bir gündem olduğunu biz düşünmüyoruz. Bizim gündemimizde olan meslek alanımızla ilgili olarak mühendislerin, mimarların ve bunların eğitimleri. Bunun da çok sorunu olduğunu biliyoruz. Ben sizlerle onları paylaşmak istiyorum.

Şimdi Türk Mühendis Mimar Odaları Birliği olarak burada tıpkı Tabipler Birliği gibi bir meslek örgütü temsilcisi olarak bulunuyoruz. Ben Ülkemizdeki Eğitim sorunu üzerine değil de kendi mesleğimizin eğitimi ile ilgili sorunlarla da biraz da somut sorunlar üzerinden konuşmak isterim. Türk Mühendis Mimar Odaları Birliği “mühendislik mimarlık eğitimi konusunu çok önemsemek durumundadır. Yaptığımız mesleğin en önemli unsuru üniversite eğitimidir, meslek içi eğitimidir. Bunu TMMOB çok önemsemek durumundadır. Neden? Bilimi ve teknolojiyi insanla buluşturan bir mesleği yürütenlerin oluşturduğu bir meslek örgütüsün. Bilim ve teknolojinin baş döndürücü bir hızla geliştiği bir dönem yaşanıyor. Üniversitede eğitiminin çeşitli sıkıntıları ve sorunları var. Mezuniyet sonrasındaki her yıl bilgi kaybı bilimsel verilere göre yüzde 5'lere varıyor. Mesleğin emekli olma durumu yok, yüreğin ve beynin sana ihanet edene kadar “yeni”yi almak zorundasın. Böylesi bir mesleğin örgütü de bu konuyu şüphesiz önemsemek ve çalışmalarının önemli bir yerine koymak durumundadır.

Sayın Özkan, bu programa da denk geldi: Geçtiğimiz günlerde “TMMOB ve Mühendislik Eğitimi” adı altında bir kitap yayımladık. Burada size ve katılımcı arkadaşlara da birer tane getirdim. Bu kitabımızda 2000 yılından beri “eğitim” konusunda ne söyledi isek, TMMOB ne söylemişse, Odalarımız ne söylediyse, gerçekleştirdiğimiz etkinliklerin sonuç bildirilerinde neler söyledi isek, ülkemizdeki mühendislik eğitiminin tarihinde bizim bildiğimiz ne varsa bir araya getirdik. İlgilenenlerin de kullanımı görüşlerimizi topluca sunduk. Kitabımız, en azından, eğitim konusunun gündemimizdeki yerini anlatan önemli bir belge oldu. TMMOB “her şeye karşıyız” sözünü değil, sorunları tespit eden, çözüm yolları üreten ve anlatan da bir örgüt. Bu kitabımızla da eğitim sorununda yapılması gerekenleri her kesime iletmış olduk.

Öncelikle şu tespitlerde bulunuyoruz: Neoliberal küreselleşme ideolojisinin toplumsal ve kamusal alanlarını yeniden tanımlayarak, bu alanları bireysel yarar ve piyasa süreçlerine bağlı kıldığı ve toplumsal bütün ilişkilerde olduğu gibi eğitim sürecinin de bu ilişkilerle şekillendiğini biliyor ve söylüyoruz. Gene biz halen üniversitelerimizin çoğunda çağdaş nitelikli ve bilimsel bir eğitim verilemediğini söylüyoruz. Mühendisin iyi eğitim almış olarak ve yeterli sayıda öğretim elemanı, yeterli laboratuvar olanaklarının olmadığı, çağa uygun bir eğitim programıyla donatılmadan diplomalandırıldığını tespit ediyoruz. Mühendislik alanındaki eğitimde gerek açılan okullar ve gerekse de kontenjanlarda kesinlikle bu ülkede hiçbir planlamanın yapılmadığını, siyasilerin keyfi davranışları ile bunların belirlendiğini tespit ve ifade ediyoruz. Şöyle bir şey var: İşte meslektaşlarımızın yüzde 25 i ya meslek dışı bir işte çalışıyor yada işsiz. Bir mühendisin ilkokul birden üniversiteden mezuniyetine kadar maliyeti yüz bin dolar. Böylesi bir israfın bu ülkenin kaynaklarının nasıl har vurup harman savrulduğunun açık göstergesi değil midir? Diğer meslek alanlarında da böyledir bu iş. Böyle olduğunu biliyor ve bunun yanlısını ifade ediyoruz.

Mühendislik ancak üniversite öğreniminin üstüne yeni bilgi ve deneyim koyarak yapılabilecek bir meslek. Bu meslekte deneyim çok önemli. Sanayileşmeden uzaklaşmış ve ranta dayalı ilişkilerin hakim olduğu bir sistemde istihdam büyük sorun, işsizlik büyük sorun. Bizim mesleğimizde işsizlik, esas itibarı ile deneyimin esas olduğu bir alanda mesleki erozyonu da beraberinde getiriyor. Bunu böyle tespit ediyor ve söylüyoruz. Bizim meslek insanlarımızın tümüyle sürecin içinde dışında kalarak mesleğe karşı bir yabancılaşmasını getiren bir ortamda yaşadığını tespit ediyor ve söylüyoruz. İşte sonuç itibarıyla bütün bu eğitim ve mühendislik eğitimi toplum çıkarları noktasında değil de esas olarak o uluslar arası iş bölümünde ülkeye dayatılan politikalarda insanlara ne yükleniyorsa Türkiye’de de bizim başımıza gelen odur diye tespitte bulunuyoruz.

Şimdi sayılara da çok boğmadan Sayın Özkan şunları söyleyelim: 77 üniversite var ülkemizde bunların 53’ü devlet üniversitesi, 24’ü vakıf yada özel üniversite. Bunların 71 adedinde mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı eğitimi verilir. Ciddi bir iştir. Ama eşitsiz bir durum vardır. Yani bu kadar geniş bir yapı içerisinde bu özellikle işte yüksek öğrenim kurumu yasasında tanımlanmamıştır. Bunlar arasındaki statü farklılıkları çok açıktır. Türkiye’nin bir geçegidir bu. Üniversiteden üniversiteye değişen temel

program farklılıkları vardır. Bu özel kamu vakıf hiç fark etmez. Laboratuvar problemleri vardır, öğretim elemanları problemleri vardır ve bunun arasında bir denetleyici olacak YÖK'ün de bu işlere hiçbir şekilde bu noktada müdahil olmadığı da bir ülke gerçeğidir. Bunları belirtmekte yarar var. Beş yıl ortalamasına göre her yıl 30-35 bin öğrenci mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı alanında üniversitelere alınıyor. Mezun olan arkadaşlarımız beş yıl ortalamasına göre 25 bin civarında. Sonuçta bunların yüzde 25'i -biliniyor ki- meslek dışı bir alanda çalışacak veya işsiz kalacak. Türkiye'de bu Türkiye'nin kendi kaynaklarını israfı konusunda hakikaten önemli bir problemdir.

Mühendisliğin sözlük tanımında diyor ki: "Bilim yolu ile elde edilmiş tüm bilgilerden akıl ve deneyim yoluyla somut sentezlere vararak insana ya da genel kapsamıyla canlıya yararlı oluşumları yaratma gücü ve çabası." Biz bunu kendi yorumumuzla "bilim ve teknolojiyi topluma sunan onu insanla buluşturan insan odaklı bir meslek." Olarak söylüyoruz. Mühendislik kavramında nereden bakarsanız bakın dört önemli konudan bahsetmek zorundasınızdır. Bunların birincisi eğitim, ikincisi uygulama, üçüncüsü deneyim ve dördüncüsü ki işte kapitalist yönetim ilişkilerinde de tartışılan ve belki başka ekonomik modellerde sosyalist bir ekonomik sisteminde de tartışılabilir olan bir konu: etik Çünkü insan odaklı bir mesleğin uygulamaları sonucunda bireye yada topluma verilecek zararların giderilmesi noktasında etik kurallar. Bu dört önemli hadisenin bütünleşmesiyle bir mühendislik alanı ortaya çıkıyor. Eğitim şüphesiz bunun en önemli ayağı. Bu saptamayı da yapmak gerekir.

Türk Mühendis Mimar Odaları Birliği 2003 yılında topladığı "Mühendislik Mimarlık Kurultayı"nda. eğitim alanında da çeşitli konularda tespitlerde bulundu. Kurultayda dendi ki: Bir ülkenin eğitim politikaları, bilim, teknoloji ve sanayi politikalarından ayrı düşünülemez. Türkiye'deki eğitim ve mühendislik, mimarlık eğitimi toplum çıkarlarına göre değil, uluslararası iş bölümünün bir sonucu olarak şekillenmiştir. TMMOB emperyalist ülkeler tarafından Türkiye'ye dayatılan uluslararası iş bölümünü reddeder; toplumcu bilim, teknoloji ve sanayi politikaları geliştirecek bir kurumsal altyapının örgüt bünyesinde oluşturulması çalışmalarını başlatır. Mesleki yeterlilik tartışmalarının odağında Türkiye'deki mühendislik eğitimi olmalıdır. Ülkemizde mühendislik eğitimi, sistemin ana gereksinmelerine göre belirlenmemelidir, Sanayileşememenin ve teknoloji ithal eden bir ülke olmanın sonucu olarak, mühendisler tasarım sürecinin dışında büyük ölçüde üretim kontrolü ya da hizmet üretimi gibi alanlarda istihdam edilmektedirler. Dolayısıyla mühendislik eğitimi, geleceğin mühendislerine teknolojik ilerlemeyi sağlayacak birikim ve beceriyi değil; üretim sürecinin sürekliliğini sağlayacak donanımı sağlamaya çalışır. Eğitim ile ilgili sorunların ancak eğitim süreci içinde çözülebileceği unutulmamalıdır. Mühendislik ve mimarlık

eğitiminin , teorik ve pratik süreçleri kapsayacak biçim ve içerikte düzenlenmesi gerekmektedir. Bilim ve teknolojinin günümüzdeki ilerleme hızı göz önünde tutularak TMMOB'ye bağlı Odalar tarafından meslek içi eğitim verilmeli ancak bu meslek içi eğitim sürecinin lisans eğitimini ikame edeceği düşünülmemelidir. Mevcut lisans eğitiminin gerek süresinin gerekse de şeklinin baştan sona tartışılması gerekliliği açıktır. Bu anlamda TMMOB'ne düşen, mühendis ve mimarlar ile birlikte öğrencilerin ve akademisyenlerin katılacağı tartışma ortamının sağlanmasıdır. TMMOB'nin kapsadığı meslek disiplinlerinin her biri için eğitim kurultayları düzenlenmesi, yapılan tartışmalar ve sonuçları üniversite kamuoyuna mal etmelidir. Bunların dışında yapılacak her türlü çalışma, mevcut eğitim sisteminin tüm eksiklik ve yetersizlikleriyle meşrulaştırılması ve onaylanması anlamını taşıyacaktır.

Türkiye'de başka bir sorun alanı da yeni Üniversite açılması kararıdır. Bu gerçekten büyük bir sorun olarak siyasal iktidarlarca karşımıza çıkarılmaktadır. 2006'da 10 ilde Karaman, Nevşehir, Kilis, Yozgat, Siirt, Batman, Ağrı, Karabük , Kırklareli, Sınop'ta açılacaktır. Eksik saydıklarım da olabilir. Hangi planlama sonucunda alındı bu kararlar? Hangi organlarda tartışıldı? Kimle tartışıldı? Sanayici mi ile tartışıldı? Meslek örgütleri ile mi tartışıldı? Böyle bir ihtiyaç kimin ihtiyacıdır? Bu doğru bir iş değil. Mevcut üniversiteler öğrencilere eş ve yeterli olanak sağlamakta mıdır? Bunlar çözümlenmeden yeni üniversite açmak hangi ihtiyacı giderecektir? Ülkemizde yeni üniversite açmada, sadece ucuz maliyet anlayışı ve politik baskı gücünü kullanma yaklaşımı mevcuttur. Yeni üniversitelerin kuruluşu iller arası bir yarışma konusu haline getirilmiştir. Türkiye'de bu yeni üniversitelerin açılması kararı da yüksek öğrenimde çok ciddi bir sorun alanıdır.

Bizim evrensel üniversitelerin evrensel koşulları olarak bildiklerimiz arasında da yüksek öğrenimde fırsat eşitliği, yaşam boyunca öğrenim olanağı, yalnız beceri kazandırmak değil en geniş anlamı ile eğitim anlayışı, toplumun geleceğini biçimlendirmek için öncülük işlevi, etik bağlamda her zamankinden daha önemli rol, kurumlar arası dayanışma, topluma karşı sorumluluk temelinde özerklik, kalite güvencesi gibi ana başlıklar vardır. Bu başlıklar altında mevcut üniversitelerimiz değerlendirilmelidir. Burada belki bugün bunların tartışılmasına zaman bulamayacağız ama bu başlıklarla tartışıldığında YÖK'ün durumu da ortaya çıkacaktır. Ülkemizde bu konular bu başlıklar ile tartışılırsa Türkiye'deki bir üniversite tartışması anlam kazanacaktır diye düşünüyorum..

Ülkemizde yüksek öğrenime giren arkadaşlarımız bir mayın tarlasındalar: Eşitlik, öğretim üyesi, derslik, laboratuvar, yabancı dil, müfredat, harç-kredi, yurt, burs, üniversitenin özerkliği, üniversitede demokrasi, üniversitede araştırma, mühendislerin çok ilgilendiren uygulamanın ön adımı staj, unvan olayı bir başka sorun alanıdır. YÖK bir karar

aldı daha doğrusu kendi yasasına göre bir uygulama yaptı şimdi. Bu dönem bunun uygulamasına bütün üniversitelerde başlanıyor. Bundan böyle diplomalarda mühendis ünvanı yok. Üniversitelerarası kurul kararı çıkıyor YÖK'te bunu uygulamaya karar veriyor. Öneriyi karar haline geliyor. Bu nerede tartışılmıştır? Bunun da yanıtı yok maalesef.

Sayın Özkan, şimdi ilk tur konuşmamı son bir konu ile bitiriyorum. İkinci turda da bizim eğitim konusunda önerilerimiz ve tespitlerimizi sizlerle paylaşacağım. Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'nin üslubu sadece "biz buna karşıyız" demek şeklinde değil. Biz ev ödevini biraz fazla yapıyoruz. Yaşadığımız bu sistem içerisinde ne yapılabilirse, emekten ve halktan yana bir çaba olması kaydı ile, yani yüzü insana dönük, yüzü topluma dönük, yüzü emeğe dönük bir çalışmayı da ısrarla yapıyoruz. Şöyle bir karar aldık: Bu kadar eşitsiz durumu olan üniversiteden mezun olmuş mühendislerin gerekli donanımlarının sağlanarak belgelendirilmesi gibi bir derdimiz oldu. Meslek içi eğitim adına verdiğimiz bir çalışmayı çalışmalarımızın odağına koyduk. 2003 Mühendislik- Mimarlık kurultayından çıkan kararlar ve 2005 yılında ki geçen Genel Kurulumuzda aldığımız kararlar doğrultusunda üyelerimizin meslek içi eğitimleri ve uzmanlıklarının belgelendirilmeleri noktasında önemli adımlar attık. Ben şunun tarafındayım: Mühendislik biraz zor zanaat. Yaptığınızı işin sonucunda işin yanlış olmasında direkt olarak insana yönelik bir zarar veriyorsun. Yanlış yaparsan bina yıkılır, kazan patlar, yol çöker, trafik kazası olur, ışıklar söner, ısınamazsın. Yani o sizin bilgi birikiminizi yansıtanıza bağlı olarak gelişen bir iştir. İşte tam bu noktada Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği, arkadaşlarımızın bütün bu eşitsiz gelişime rağmen meslek hayatlarını iyiden, güzelden ve doğrudan yana, halktan ve insandan yana yürütülebilmeleri için o çabanın içine girdi. Meslek içi eğitim çabasını önemsemi ve bunun üzerine gereğini yapmaya çalıştı.

Zaman kalırsa ikinci turda da eğitim ile ilgili tespitlerimizi aktaracağım.

2. tur konuşmada:

Ben bu turda son gerçekleştirdiğimiz Mühendislik eğitimi sempozyumunun sonuç bildirisinden bazı cümleleri sizlerle paylaşmak istiyorum:

- Planlamacı bir anlayışla toplumsal gereksinimleri üretimi, istihdamı ve yaşam boyu eğitimi ülkenin bilim ve teknoloji yeterliliğinin güçlendirilmesini temel alan ulusal eğitim politikaları yaşama geçirilmelidir.

-Toplumsal eşitsizliğin her çeşidine sürekli ve sistemli olarak üreten eğitim yapısı terk edilmelidir, eğitim her kademedede eşit ve parasız olmalıdır.

- Üniversite öncesi eğitim öğretim laik, demokratik, çağdaş ve bilimsel ilkelere göre tepeden tırnağa yeniden

yapılandırılmalıdır, üniversiteler bilimsel bilgiyi üretme mekanları olmalıdır.

- Çok sayıda niteliksiz mühendis yetiştirmek ve yine çok sayıda donanımsız üniversite ve bölüm açmak yerine ülkenin gereksinim duyduğu elemanları yetiştirmeli ve yine gereksinim doğrultusunda yeterli eğitim kadrosu ve kütüphane, derslik, laboratuvar, yurt ve benzeri alt yapısı tamamlanmış kuruluşlar oluşturulmalıdır.

- Uygun nitelik ve sayıda öğretim üyesi yetiştirilmeli, öğretim üyelerinin eğitim dışında ticari faaliyette bulunması engellenmeli eğitim hizmetini üreten öğretim üyelerinin ekonomik, sosyal ve mesleki sorunları çözümlenmeli öğretim üyeliği mesleği saygın ve çekici hale getirilmelidir. Öğretim üyelerinin düşüncelerinden, sendikal eylemlerinden ve demokratik taleplerinden dolayı karşılaştıkları her türlü ceza ve sürgün uygulamalarına son verilmelidir.

- Üniversiteler özerk ve demokratik bir anlayış temelinde yeniden düzenlenmeli, üniversitenin bütün bileşenlerinin yönetim ve kara sürecine katılmaları güvenceye alınmalıdır. Üniversitenin üç temel bileşeni olan öğretim üyeleri, öğrenciler ve üniversite çalışanlarının üniversite yönetimine katılmaları sağlanmalıdır.

- Mühendislikle ilgili hizmeti veren üyelerimizin bilgilerinin hızla yenilenmesi gereksinimine uygun olarak çağdaş teknikleri izleyebilmelerine yönelik sürekli mesleki eğitime tabi tutulmaları odalarınca sağlanmalıdır.

- Lisans eğitimi meslek içi eğitim programları ile sürekli ve yaşam boyu desteklenmelidir.

- Mühendislik eğitim ve bizim için çok önemli bir şeydir bu eğitim ve öğretimi programların akredite edilmesi, yetersiz ve donanımsız bölümlerin açılmasına engel olacağı gibi bölümlerin gelişmelerinin de önünü açacaktır.

- Eğitim programlarının akreditasyonun da yabancı akreditasyon kurumları yerine birliğimiz inde içerisinde yer aldığı mühendislik dekanları konseyince oluşturulmuş MÜDEK ve benzeri çalışmalar yaygınlaştırılmalıdır.

- TMMOB ve bağlı odalar üniversitelerde yeni mühendislik, mimarlık ve şehir planlama ile ilgili yüksek öğrenim planlanmasında, yeni fakülte ve bölümlerin açılmasında, eğitim programlarının oluşturulmasında kontenjanların belirlenmesi süreçlerinde yer almalı bu süreçte birliğimizin öneri ve onayı ilgililerince istenmelidir.

Ben diğer konuşmacı arkadaşlarımla eğitim konusunda kesiştığımız diğer noktalarda da birliğimizin aynı düşündüğünü ifade ediyorum. Sorunlu bir alanda herkesin durduğu noktada konuya müdahil olmasının önemli olduğunu söylüyorum. Sadece bu iş böyle demekle, tespit etmekle sorunları ortaya koymakla yetmiyor herkesin durduğu noktada belki de çok şeyleri yapmakta gerekir diye düşünüyorum.

CUMHURİYET GAZETESİ ÇED KÖŞESİNDE TMMOB ALEYHİNE YAZI YAZILMAYA DEVAM EDİLİYOR

Cumhuriyet gazetesi ÇED Köşesi'nde TMMOB aleyhine yazılan yazıya karşı gazeteye ihtarname ve düzeltme yazısı yollandı

İHTARNAME

Keşideci : Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB)

Atatürk Bulvarı No:131/9 Bakanlıklar-ANKARA

Muhatap : Cumhuriyet Gazetesi Yazı İşleri Müdürlüğü

Türkocağı Cad. No:39/31 Cağaloğlu-İSTANBUL

Konu : Düzeltme ve cevap hakkı kullanımı istemidir.

15/03/2006 tarihli Cumhuriyet gazetesinin 17. sayfasında yer alan "ÇED KÖŞESİ"nde "Kıbrıs'ın TMMOB Yasası" başlıklı ve Oktay Ekinci imzalı yazıda yer alan hususlara ilişkin olarak açıklama yapılması gerekli görülmüştür.

Anılan yazıda, TMMOB'nin yetkisi konusunda gerçeğe aykırı bilgiler verilmiş, TMMOB'nin yasama organına ait yetkilerinin olduğu kabul edilmiş ve bu yetkileri kullanmadığı ileri sürülmüştür. Kamuoyuna, TMMOB'un yetkilerini meslek mensupları yararına değil Odalara dava açarak kullandığı belirtilmektedir. TMMOB, hiçbir odasının aleyhine dava açmadığı gibi, KTMMOB'nin yasal yetkilerine de sahip değildir. Bu nedenlerle, anılan yazıyı düzeltme ve yanıt verme zorunluluğu doğmuştur.

Ekte sunmuş olduğumuz düzeltme metninin, Basın Yasası'nın gösterdiği biçim ve koşullara uyularak yayınlanmasını dileriz.

Saygılarımla.

DÜZELTME VE YANIT METNİDİR

15/03/2006 tarihli Cumhuriyet gazetesinin 17. sayfasında yer alan "ÇED KÖŞESİ"nde "Kıbrıs'ın TMMOB Yasası" başlıklı ve Oktay Ekinci imzalı yazıda yer alan hususlara ilişkin olarak açıklama yapılması gerekli görülmüştür.

Öncelikle, TMMOB'ne bağlı Mimarlar Odası Başkanı Oktay Ekinci'nin Cumhuriyet Gazetesindeki "ÇED Köşesini" kullanarak her fırsatta TMMOB'ne karşı haksız, kin dolu öfkesini dile getirmesi Birliğimiz tarafından üzüntüyle karşılanmaktadır.

TMMOB 1954 yılında 6235 sayılı Yasa ile kurulmuş bir meslek örgütüdür. Birliğimiz, kuruluşundan bu yana siyasal iktidarların yanlışlarına karşı çıkmış ve kent yağmacılarının yanında yer almadığından her dönem siyasal iktidarların sevmediği bir örgüt olmuştur. Siyasal iktidarların yağdanlığı

olmayan, rant çevrelerinin asla sevmediği Birliğimizin kuruluş Yasası da bugüne kadar siyasal iktidarlar tarafından günün gereklerine uygun olarak revize edilmemiştir. Tersine, hükümetler TMMOB'nin yetkilerini kısıtlamak için çalışmalar yapmışlardır ve yapmaktadırlar. İşte tam bu noktada Mimarlar Odası Başkanı sıfatına sahip Oktay Ekinci'nin tavrı siyasal iktidarla örtüşmektedir.

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti parlamentosu, Birlik ve Meslek Odalarının yetkilerini genişleten, meslek mensuplarını denetleyen, meslek içi eğitimi öngören, meslek mensuplarının üyeliğini zorunlu gören ve bu konularda Birlik ve meslek odalarını yetkili kılan KTMMOB Yasası'nı kabul etmiştir. Bu konuda Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti parlamentosu övgüyü hak etmektedir. Yazar da, KTMMOB Yasası'nı irdelemiş ve övgüyle sözetmiştir. Ancak yazısının son paragrafında, bir parlamentonun yetkisiyle TMMOB'ni karşılaştırmıştır. Yazarın, KTMMOB'nin yasal olarak verilmiş yetkisini, TMMOB yönetimi ile karşılaştırmasına ve TMMOB'u yermesine ve bu konuda mantıksal bir bağ kurmasına kendisinin de şaşırması gerekir. Çünkü, TMMOB, KTMMOB'nin yasal yetkisine ne yazık ki sahip değildir. Örneğin kamuda asli ve sürekli çalışan meslek mensuplarını, Mimarlar Odası Başkanı olarak denetleme ve üye yapma zorunluluğu var ise, hiç zaman yitirmeden meslektaşlarını denetlemelidir ve bu yetkisi olmasına rağmen yapmıyorsa önce kendisini eleştirmelidir. Bu konuda, TMMOB Odalar önünde bir engel değildir, olamaz da. Bu konuda Odalar ile TMMOB tarihinde davalık olmamıştır, yazar iddiasında haklı ise belgelemelidir. TMMOB Odalarına karşı dava açmamıştır. Aksine, Sayın Yazarın başkanlığı döneminde Mimarlar Odası tarihinde yönetim olarak TMMOB'ye karşı bu kadar çok dava açılmıştır. Ancak, Mimarlar Odası Yönetiminin yürütmenin durdurulması istemleri yargı yerlerince reddedilmiştir.

Sonuç olarak, TMMOB'nin yetkisini parlamento yetkisiyle karşılaştıran ve bu nedenle de karıştıran yazarın, parlamenter sistemlerde kurum ve kuruluşların kısaca idarelerin yetkilerinin yasayla sınırlandırıldığı gerçeğini sunmadan yorum ve yayın yapması doğru değildir.

Basın Kanunu gereğince bu yazının Gazetenizin aynı sayfada aynı puntolarla yayınlanması rica olunur.

Hakan Genç
TMMOB Genel Sekreter Vekili

BİR GRUP MİMAR, DERNEK VE ŞİRKETİN

TMMOB ALEYHİNE AÇTIĞI DAVADA YARGI TMMOB LEHİNE KARAR VERDİ

İçlerinde mimarların, derneklerin, şirketlerin bulunduğu bir grup tarafından açılan davada yargı yürütmeyi durdurma istemlerini reddetti.

T.C. DANIŞTAY SEKİZİNCİ DAİRE

Esas No : 2005/5700

Davacılar ve Yürütmenin Durdurulmasını İsteyenler :

- 1- Türk Serbest Mimarlar Müşavirliği Derneği
- 2- İstanbul Serbest Mimarlar Derneği
- 3- Umo Mimarlık Mühendislik Müteahhitlik ve Müşavirlik Ltd.Şti
- 4- M. Neşet Arolat
- 5- M. Cumhuriyet Umur inan
- 6- Rauf Doğan Tekeli
- 7- Murat Artu

Vekilleri : Av. Elif Karagözoğlu, Av. Berfu Kaya
Piyade Sokak 18/10 - Çankaya/ANKARA

Davalılar : 1-Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği
Atatürk Bulvarı No:131 Kat:9 - Bakanlıklar/ANKARA

2-TMMOB Mimarlar Odası

Konur Sokak No:4/2 - Kızılay/ANKARA

Davanın Özeti : 23.2.2005 gün ve 25736 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren TMMOB Mimarlık-Mühendislik ve Asgari Ücret-Asgari Çizim ve Düzenleme Esasları Yönetmeliğinin 4/j, k, l, s, t bentlerinin, 6. maddesinin son fıkrasının, 7. maddesinin ilk fıkrası ve c bendinin ilk fıkrasının ve c/3 bendinin son cümlesi ile 7. maddenin d/3 bendinin iptali ve yürütmenin durdurulması istemidir.

Savunmanın Özeti: İstem reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hakimi İbrahim ÖZDEMİR'in Düşüncesi: İstem reddi

gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Ahmet Yahya ÖZDEMİR'in Düşüncesi : Dava, 23.02.2005 günlü ve 25736 sayılı Resmî Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren TMMOB Mimarlık-Mühendislik ve Asgari Ücret-Asgari Çizim ve Düzenleme Esasları Yönetmeliğinin 4.maddesinin j,k,l,s,t bentlerinin 6.maddesinin son fıkrasının ve 7.maddesinin ilk fıkrası, c bendinin ilk tümcesi, c/3 bendinin son tümcesi ile aynı maddenin d/3 bendinin iptali ve yürütülmesinin durdurulması istemiyle açılmıştır.

Anayasanın 124 üncü maddesi, Başbakanlık, Bakanlıklar ve Kamu Tüzel Kişiliklerinin kendi görev alanları ile ilgili kanun ve tüzüklerin uygulanmasını sağlamak üzere ve bunlara aykırı olmamak şartıyla yönetmelik tanzim edebileceklerini hükme bağlamıştır.

6235 sayılı Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Kanununun 2 inci maddesinin (b) fıkrasında, mühendislik ve mimarlık mesleği mensuplarının, müşterek ihtiyaçlarını karşılamak, mesleki faaliyetlerini kolaylaştırmak, mesleğin genel menfaatlere uygun olarak gelişmesini sağlamak, meslek mensuplarının birbirleriyle ve halk ile olan ilişkilerinde dürüstlüğü ve güveni hakim kılmak üzere meslek disiplini ve ahlakını korumak için gerekli gördüğü bütün teşebbüs ve faaliyetlerde bulunmak aynı maddenin (a) fıkrasında da ihtisas kollarına göre oda kurulmasına karar vermek birliğe görev olarak verilmiştir.

Uyuşmazlık konusu Yönetmelik kuralları ile, Serbest Mühendis ve Mimarların verecekleri hizmet karşılığı asgari ücretin altında iş kabul edemeyeceği, asgari ücretin kapsamı, mesleki denetim ile Kontrol Bürolarının, Serbest Mühendislik Mimarlık Belgesinin ve Büro Tescil Belgesinin tanımı yapılarak, asgari ücretin tahsilinin sağlanması için mesleki denetim ve kontrollük ücreti ve ücret sözleşmesine dair düzenlemelerin yapıldığı, bu düzenlemelerin Rekabet Hukukuna aykırı olmadığından Danıştay 10.Dairesinin 17.11.2003 günlü 2003/2705 sayılı yürütmenin durdurulması kararı ile belirtildiği ve Daire kararının da Danıştay İ.D.D.G.K.nun 2004/93 sayılı itiraz ret kararı ile uygun bulunduğu görülmektedir.

Bu sebeple, yürütmenin durdurulmasına karar verilebilmesi için, 2577 sayılı idari Yargılama Usulü Kanununun 27 nci maddesinde öngörülen koşulların dava konusu yönetmelik kuralları yönünden gerçekleşmediği anlaşıldığından, istemin reddi gerekeceği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Sekizinci Dairesince işin gereği görüldü:

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 27. maddesinin 2. fıkrasında, idari işlemin uygulanması halinde giderilmesi güç veya olanaksız zararların doğması ve idari işlemin açıkça hukuka aykırı olması koşullarının birlikte gerçekleşmesi durumunda yürütmenin durdurulmasına karar verileceği kuralı yer almıştır.

Davada bu koşulların birlikte gerçekleşmediği anlaşıldığından yürütmenin durdurulması isteminin reddine 13.2.2006 gününde oybirliği ile karar verildi.

TMMOB ALEYHİNE AÇILAN TAZMİNAT DAVALARI REDDEDİLDİ

Mimar Ahmet Dülger tarafından TMMOB aleyhine açılan iki ayrı tazminat davası Ankara 9. İdare Mahkemesi'nce reddedildi.

T.C.

ANKARA

9. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO: 2004/3010 KARAR NO: 2005/236

DAVACI : Ahmet DÜLGER

VEKİLİ : Av. Berrin DEMİR

Alopaşa Mahallesi Cumhuriyet Caddesi Hacıoğlu İşhanı
K.2/116 KÜTAHYA

DAVALI : Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği
ANKARA

VEKİLİ : Av. Nurten Çağlar YAKIŞ

Aynı Yerde

DAVANIN ÖZETİ : Mimar olan davacının hazırladığı mimari projelere mesleki denetim onayı

almaması nedeniyle TMMOB Disiplin Yönetmeliği uyarınca para cezası verilmesine ilişkin TMMOB Mimarlar Odası Onur Kurulunun TMMOB Yüksek Onur Kurulu tarafından onanan 27-28 Eylül 1997 gün ve 13/4 sayılı kararının iptal edilmesi üzerine söz konusu disiplin cezası nedeniyle uğranıldığı öne sürülen 10.000.000.000.-TL manevi ve yasal faiziyle birlikte 2.500.000.000.-TL maddi tazminat olmak üzere toplam 12.500.000.000.-TL. tazminata hükmedilmesi istemidir.

SAVUNMANIN ÖZETİ : Davanın usul yönünden reddi gerektiği savunulduktan sonra verilen disiplin

cezanın mesleki faaliyete engel bir niteliği olmadığı öne sürülerek esastan reddi gerektiği savunulmaktadır.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Ankara 9. İdare Mahkemesi'nce duruşma için önceden taraflara bildirilmiş bulunan 21.03.2005 tarihinde davacının ve davacı vekili Av. Berrin Demir'in geldikleri, davalı idare vekilinin ise gelmediği görülmekle açık duruşmaya başlandı. Gelen tarafa usulüne uygun söz verilip dinlendikten sonra duruşmaya son verilerek işin gereği görüldü.

Davalı idarenin usule yönelik iddiaları yerinde görülmeyerek işin esası incelendi.

Dava, Mimar olan davacının hazırladığı mimari projelere mesleki denetim onayı almaması nedeniyle TMMOB Disiplin Yönetmeliği uyarınca para cezası verilmesine ilişkin TMMOB Mimarlar Odası Onur Kurulunun TMMOB Yüksek Onur Kurulu tarafından onanan 27-28 Eylül 1997 gün ve 13/4 sayılı kararının iptal edilmesi üzerine söz konusu disiplin cezası nedeniyle uğranıldığı öne sürülen 10.000.000.000.-TL manevi ve yasal faiziyle birlikte 2.500.000.000.-TL maddi

tazminat olmak üzere toplam 12.500.000.000.-TL tazminata hükmedilmesi istemiyle açılmıştır.

2709 sayılı T.C. Anayasasının 125. maddesinde idarelerin kendi eylem ve işlemlerinden doğan zararı ödemekle yükümlü oldukları hükme bağlanmış olmakla birlikte, zarara neden olduğu öne sürülen işlemin iptal edilmiş olması, aynı zamanda idarenin tazminatla yükümlü tutulmasını gerektirmez. İdarenin tazminle yükümlü tutulabilmesi için gerçekleşmiş bir zararın olması ve bu zararın hukuken geçerli belgelerle kanıtlanması gerekmektedir.

Dava konusu olayda davacının hazırladığı mimari projelere mesleki denetim onayı almamasının disiplin cezası verilmesine neden olduğunu, bu işlemin açtığı dava sonucunda Ankara 7. İdare Mahkemesinin 31.03.2003 gün ve E:2003-362, K:2003-406 sayılı kararı ile iptal edildiği, ancak açtığı dava henüz sonuçlanmadan Mimarlık Haberler Dergisinde, mesleki denetim uygulanmasına aykırı davranan mimarlar hakkında verilen disiplin cezaları ve gerekçeleri yayınlanırken kendisi hakkındaki cezasının da yayımlandığı, bu nedenle itibarı zedelendiği gibi vize için Odaya gönderilen projelerin de bekletilerek çalışma hakkına el konulduğu, bütün bu nedenlerle iş potansiyelinin azaldığını öne sürerek tazminata hükmedilmesini istemekte ise de, davacı hakkında verilen disiplin cezasının mesleğini yapmasına engel olacak nitelikte bir ceza olmadığı gibi ilgili yerlere vize için gönderilen projelerin bekletilmesi halinin de disiplin cezasının bir sonucu olmaması karşısında davacının bu nedenlerle uğradığını öne sürdüğü maddi tazminat isteminin reddi gerekir.

Davacının 10.000.000.000.-TL manevi tazminat istemine yönelik kısmına gelince;

Davanın, davacının disiplin cezası ile cezalandırılması nedeniyle hukuken korunması gerekli ölçüde şeref ve haysiyet ihlalden veya tazminat yoluyla tatmin olması gerekli acı üzüntüye düştüğünden söz edilemeyeceğinden manevi tazminat istemi yerinde görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle davacının maddi ve manevi tazminat isteminin reddine, peşin alınan 168.750.000.-TL. nispi ilam harcından 7.880.000.-TL. harcın mahsubu ile artan kalan 160.870.000.-TL harcın ve artan posta pulu giderinin istemi halinde davacıya iadesine, kararın verildiği tarihte yürürlükte olan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca reddedilen maddi tazminat miktarı üzerinden hesaplanan 300.000.000.-TL. avukatlık ücreti ile manevi tazminatın reddedilmesi nedeniyle 250.000.000.-TL avukatlık ücretinin davacıdan alınarak davalıya verilmesine aşağıda dökümü yapılan 57.000.000.-TL yargılama giderinin davacı üzerinde bırakılmasına 21.03.2005 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.

ANKARA

9. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO: 2004/3056 KARAR NO: 2005/237

DAVACI : Ahmet DÜLGER

VEKİLİ : Av. Berrin DEMİR

Alopaşa Mahallesi Cumhuriyet Caddesi Hacıoğlu İşhanı
K.2/116 KÜTAHYA

DAVALI : Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği

ANKARA

VEKİLİ : Av. Nurten Çağlar YAKIŞ

Aynı Yerde

DAVANIN ÖZETİ : Mimar olan davacının hazırladığı mimari projelere mesleki denetim onayı almaması nedeniyle TMMOB Disiplin Yönetmeliği uyarınca para cezası verilmesine ilişkin TMMOB Mimarlar Odası Onur Kurulunun TMMOB Yüksek Onur Kurulu tarafından onanan 09.09.1999 gün ve 8/11 sayılı kararının iptal edilmesi üzerine söz konusu disiplin cezası nedeniyle uğranıldığı öne sürülen 25.000.000.000.-TL. manevi ve yasal faiziyle birlikte 2.500.000.000.-TL maddi tazminat olmak üzere toplam 27.500.000.000.-TL. tazminata hükmedilmesi, ayrıca TMMOB' nin yayın organı olan Mimarlık Haberler Dergisinde hakkında çıkartılan haksız haberlerin tekbine karar verilmesi istemidir.

SAVUNMANIN ÖZETİ : Davanın usul yönünden reddi gerektiği savunulduktan sonra verilen disiplin

cezanın mesleki faaliyete engel bir niteliği olmadığı öne sürülerek esastan reddi gerektiği savunulmaktadır.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Ankara 9. İdare Mahkemesince duruşma için önceden taraflara bildirilmiş bulunan 21.03.2005 tarihinde davacının ve davacı vekili Av. Berrin Demir'in geldikleri, davalı idare vekilinin ise gelmediği görülmekle açık duruşmaya başlandı. Gelen tarafa usulüne uygun söz verilip dinlendikten sonra duruşmaya son verilerek işin gereği görüldü.

Davalı idarenin usule yönelik iddiaları yerinde görülmemeyerek işin esası incelendi.

Dava, Mimar olan davacının hazırladığı mimari projelere mesleki denetim onayı almaması nedeniyle TMMOB Disiplin Yönetmeliği uyarınca para cezası verilmesine ilişkin TMMOB Mimarlar Odası Onur Kurulunun TMMOB Yüksek Onur Kurulu tarafından onanan 09.09.1999 gün ve 8/11 sayılı kararının iptal edilmesi üzerine söz konusu disiplin cezası nedeniyle uğranıldığı öne sürülen 25.000.000.000.-TL manevi ve yasal faiziyle birlikte 2.500.000.000.-TL. maddi tazminat olmak üzere toplam 27.500.000.000.-TL. tazminata hükmedilmesi, ayrıca TMMOB' nin yayın organı olan Mimarlık Haberler Dergisinde hakkında çıkartılan haksız haberlerin tekbine karar verilmesi istemiyle açılmıştır.

2709 sayılı T.C. Anayasa'sının 125. maddesinde idarelerin kendi eylem ve işlemlerinden doğan zararı ödemekle yükümlü oldukları hükme bağlanmış olmakla birlikte, zarara neden olduğu öne sürülen işlemin iptal edilmiş olması, aynı zamanda idarenin tazminatla yükümlü tutulmasını gerektirmez. İdarenin tazminle yükümlü tutulabilmesi için gerçekleşmiş bir zararın olması ve bu zararın hukuken geçerli belgelerle kanıtlanması gerekmektedir.

Dava konusu olayda davacının hazırladığı mimari projelere mesleki denetim onayı almamasının disiplin cezası verilmesine neden olduğunu, bu işlemin açtığı dava sonucunda Ankara 9. İdare Mahkemesinin 13.11.2002 gün ve E:2001-227, K.:2002-1506 sayılı kararı ile iptal edildiği, ancak açtığı dava henüz sonuçlanmadan Mimarlık Haberler Dergisinde, mesleki denetim uygulanmasına aykırı davranan mimarlar hakkında verilen disiplin cezaları ve gerekçeleri yayınlanırken kendisi hakkındaki cezasının da yayımlandığı, bu nedenle itibarı zedelendiği gibi vize için Odaya gönderilen projelerin de bekletilerek çalışma hakkına el konulduğu, bütün bu nedenlerle iş potansiyelinin azaldığını öne sürerek tazminata hükmedilmesini istemekte ise de, davacı hakkında verilen disiplin cezasının mesleğini yapmasına engel olacak nitelikte bir ceza olmadığı gibi ilgili yerlere vize için gönderilen projelerin bekletilmesi halinin de disiplin cezasının bir sonucu olmaması karşısında davacının bu nedenlerle uğradığını öne sürdüğü maddi tazminat isteminin reddi gerekir.

Davanın, davacının 25.000.000.000.- TL. manevi tazminat istemine yönelik kısmına gelince;

Davacının disiplin cezası ile cezalandırılması nedeniyle hukuken korunması gerekli ölçüde şeref ve haysiyet ihlalden veya tazminat yoluyla tatmin olması gerekli acı üzüntüye düştüğünden söz edilemeyeceğinden manevi tazminat istemi yerinde görülmemiştir.

Ayrıca 5680 sayılı Basın Kanununun 14. maddesi dikkate alındığında davacı hakkında çıkan haberlerin TMMOB' nin yayın organı olan Mimarlık Haberler Dergisinde tekbine yolunda idari yargı yerlerince bir karar verilmesine olanak bulunmadığından bu yoldaki istemin de reddi gerektiği açıktır.

Açıklanan nedenlerle davacının maddi ve manevi tazminat isteminin reddine, peşin alınan 371.250.000.-TL nispi ilam harcından 7.880.000.-TL. harcin mahsubu ile artan kalan 363.337.000.-TL harcin ve artan posta pulu giderinin istemi halinde davacıya iadesine, kararın verildiği tarihte yürürlükte olan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca reddedilen maddi tazminat miktarı üzerinden hesaplanan 300.000.000.-TL avukatlık ücreti ile manevi tazminatın reddedilmesi nedeniyle 250.000.000.-TL avukatlık ücretinin davacıdan alınarak davalıya verilmesine aşağıda dökümü yapılan 59.000.000.-TL. yargılama giderinin davacı üzerinde bırakılmasına 21.03.2005 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

YARGI, BAŞBAKANLIK ETİK YÖNETMELİĞİNE KARŞI

TMMOB TARAFINDAN AÇILAN DAVADA YÜRÜTMİYİ DURDURMA KARARI VERDİ

Başbakanlık tarafından 13 Nisan 2005 tarihli 25785 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren “Kamu Görevlileri Etik Davranış İlkeleri ve Başvuru Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik”in geçici 2. maddesi ile kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları anılan yönetmeliğin kapsamına alınmıştır.

T.C. DANIŞTAY

BEŞİNCİ DAİRE

Esas No : 2005/3140

Davacı ve Yürütmenin Durdurulmasını İsteyen : Türk Mühendis ve Mimari Odaları Birliği, Atatürk Bulvarı, No:131/9, Bakanlıklar - ANKARA

Vekili : Av. Nurten Çağlar Yakış - Aynı yerde

Karşı Taraf : Başbakanlık - ANKARA

İsteğin Özeti : Davacı Birlik, 13.4.2005 günlü, 25785 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren Kamu Görevlileri Etik Davranış ilkeleri ve Başvuru Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin 2, 4, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 23, 26, 27, 28, 29, 31, 35 ve 39. maddeleri ile Geçici 2. maddesinin ve Yönetmeliğe ekli Ek-1- Kamu Görevlileri Etik Sözleşmesi’nin iptalini, belirtilen maddelerin iptali halinde, uygulanma olanağı kalmayacağından bahisle Yönetmeliğin tümünün iptalini ve yürütmenin durdurulmasını istemektedir.

Danıştay Tetkik Hakimi : Mehmet Aydın

Düşüncesi: Dava konusu Yönetmeliğin “Kararlar üzerine yapılacak işlem” başlıklı 39. maddesinin 2. fıkrasında yer alan düzenleme Anayasa’nın 38. maddesinin 4. fıkrasına aykırı bulunduğu ve bu madde hükmü yönünden olayda 2577 sayılı Yasa’nın 27/2. maddesinde öngörülen koşullar gerçekleşmiş olduğundan, davanın bu kısmına yönelik yürütmenin durdurulması isteminin kabulüne; buna karşılık, 2577 sayılı Yasa’nın anılan maddesinde öngörülen koşulların gerçekleşmemiş olması nedeniyle, Yönetmeliğin dava konusu edilen diğer kısımlarına yönelik yürütmenin durdurulması isteminin reddine hükmedilmesi gerektiği düşünülmüştür.

Danıştay Savcısı: Mehmet Akkaya

Düşüncesi : Yürütmenin durdurulmasına karar verilebilmesi için, 2577 sayılı idari Yargılama Usulü Kanununun 27 nci maddesinde öngörülen koşulların gerçekleşmediği anlaşıldığından, isteminin reddi gerekeceği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Beşinci Dairesi’nce davalı idarenin birinci savunmasının geldiği görülerek işin gereği yeniden düşünüldü:

5176 sayılı, Kamu Görevlileri Etik Kurulu Kurulması ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun’un “Amaç ve kapsam” başlıklı 1. maddesinde “Bu Kanun’un amacı, kamu görevlilerinin uymaları gereken saydamlık, tarafsızlık, dürüstlük, hesap verebilirlik, kamu yararını gözetme gibi etik davranış

ilkeleri belirlemek ve uygulamayı gözetmek üzere Kamu

Görevlileri Etik Kurulu’nun kuruluş görev ve çalışma usul ve esaslarının belirlenmesidir.

Bu Kanun, genel bütçeye dahil daireler, katma bütçeli idareler, kamu iktisadi teşebbüsleri, döner sermayeli kuruluşlar, mahalli idareler ve bunların birlikleri, kamu tüzel kişiliğini haiz olarak kurul, üst kurul, kurum, enstitü, teşebbüs, teşekkül, fon ve sair adlarla kurulmuş olan bütün kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan; yönetim ve denetim kurulu ile kurul, üst kurul başkan ve üyeleri dahil tüm personeli kapsar.

Cumhurbaşkanı, Türkiye Büyük Millet Meclisi Üyeleri, Bakanlar Kurulu Üyeleri, Türk Silahlı Kuvvetleri ve yargı mensupları ve üniversiteler hakkında bu Kanun hükümleri uygulanmaz.” hükmüne yer verilmiş; “Kuruluş” başlıklı 2. maddesinde ise, Bakanlar Kurulu tarafından, bu Kanun kapsamındaki konularda her türlü kararları almak ve uygulamak üzere seçilip atanacak olan toplam onbir üyeden birinin, kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşlarında en üst kademe yöneticiliği yapmış olanlar arasından seçilerek atanacağı hükmüne bağlanmıştır.

Anılan Kanun’un uygulanmasına ilişkin hususları belirlemek üzere Kanun’un 7. maddesine dayanılarak çıkarılan ve 13.4.2005 günlü, 25785 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren dava konusu Kamu Görevlileri Etik Davranış İlkeleri İle Başvuru Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin “Kapsam” başlıklı 2. maddesinde de, dayanağı olan Yasa’nın 1. maddesinin 2. ve 3. fıkralarında yer alan hükümler aynen tekrarlanmak suretiyle, Yönetmelik hükümlerinin uygulanacağı personel açısından Yasa’ya paralel düzenleme getirilmiş; “Tanımlar” başlıklı 4. maddesinin (b) bendinde, kurum ve kuruluşun, 2. maddede geçen ve kapsama dahil kamu kurum ve kuruluşlarını; (c) bendinde de, kamu görevlilerinin, 2. maddede geçen ve kapsama dahil kamu kurum ve kuruluşlarında görevli tüm personeli ifade ettiği belirtilmiş; Yönetmeliğe ekli Ek-2- “Kamu Görevlileri Etik Kurulu’nun Yetki Alanına Giren En Az Genel Müdür, Eşiti ve Üstü Kamu Görevlileri” başlıklı listenin “D” bölümünde ise, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarında yönetim kurulu başkanı, üst birliklerde başkan, yönetim kurulu üyeleri ve genel sekretere, Kamu Görevlileri Etik Kurulu’nun yetki alanına giren kamu görevlileri arasında yer verilmiştir.

6235 sayılı Türk Mühendis ve Mimari Odaları Birliği Kanunu’nun 1. maddesinin 2. fıkrasında, Birliğin ve Odaların kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşu olduğu hükmüne bağlanmıştır.

Bakılan uyumsuzlukta, davacı Birlik tarafından, “dava konusu Yönetmelik’te, 5176 sayılı Yasa’nın kapsam maddesi aynen

tekrarlanmakla birlikte, Yönetmeliğe ekli bulunan (ve içeriğine yukarıda değinilen) Ek-2 listenin “D” bölümünde Kamu Görevlileri Etik Kurulu’nun yetki alanındaki kamu görevlilerine, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarındaki yöneticilerin de dahil edilmesinin Yasa’ya aykırı olduğu; bu durumun, Yasa’nın mantığına da aykırı olduğu, Yasa’nın, Devlet ile ücretli ilişkide bulunanların, ahlaki davranış ilkelerine riayet etmelerini amaçladığı; oysa davacı Birlik ve odaların yönetim kurullarında görev yapanların Devlet’le böyle bir ücret ilişkisinin bulunmadığı; Birlik ve odaların, kendi mesleki davranış ilkelerini kendilerinin belirlediğinin” öne sürüldüğü; buna karşılık, davalı idarenin savunmasında; “Anayasa’nın 135. maddesine göre, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının ‘kamu tüzelkişilikleri’ olduğu; 5176 sayılı Yasa’nın kapsamında bulunmayan kurum ve kuruluşların sayıldığı 1. maddede, bu kuruluşlara istisnalar içinde yer verilmediği; kaldı ki, Kamu Görevlileri Etik Kurulu’nun üyelerinden birinin bu kuruluşların yöneticileri arasından seçildiği; bu çerçevede, anılan kuruluşlarda yönetim kurulu başkanı ve üst birliklerde başkan, yönetim kurulu üyesi ve genel sekreterin, genel müdür düzeyinde kabul edilerek Yönetmelik kapsamına ve Kurul’un yetki ve görev alanına alınmasına ilişkin düzenlemede Yasa’ya aykırılık bulunmadığının” ifade edildiği görülmekte olup; kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşların 5176 sayılı Yasa ve bu Yasa’ya dayanılarak çıkarılmış olan dava konusu Yönetmeliğin kapsamında olup olmadıklarının tartışılması gerekli görülmüştür:

2709 sayılı T.C. Anayasası’nın “Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları” başlığını taşıyan 135. maddesinin 1. fıkrasında; “Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ve üst kuruluşları; belli bir mesleğe mensup olanların müşterek ihtiyaçlarını karşılamak, mesleki faaliyetlerini kolaylaştırmak, mesleğin genel menfaatlere uygun olarak gelişmesini sağlamak, meslek mensuplarının birbirleri ile ve halk ile olan ilişkilerinde dürüstlüğü ve güveni hakim kılmak üzere meslek disiplini ve ahlakını korumak maksadı ile kanunla kurulan ve organları kendi üyeleri tarafından kanunda gösterilen usullere göre yargı gözetimi altında, gizli oyla seçilen kamu tüzelkişilikleridir.” hükmüne yer verilmiştir.

Anılan fıkra hükmü incelendiğinde; kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının birer “kamu tüzelkişisi” olduklarında kuşkuya yer bulunmamaktadır. Ancak, fıkra da vurgulandığı üzere, bu kuruluşlar ve üst kuruluşları, birer “kamu kurumu” değil, “kamu kurumu niteliğindeki” meslek kuruluşlarıdır. Bunun sonucu olarak, “kamu kurumu niteliğindeki” meslek kuruluşlarında çalışan personelin (“kamu kurum veya kuruluşlarında” görev yapan personel gibi) “kamu görevlisi” olduklarının kabulüne hukuken olanak bulunmamaktadır.

Dava konusu Yönetmeliğin dayanağını oluşturan 5176 sayılı Yasa’nın 1. maddesinin 2. fıkrası bu açıdan incelendiğinde; Yasa’da, “tüm” personelinin bu Yasa’nın kapsamında olduğu hükme bağlanan kamu kurum ve kuruluşları arasında “... kamu tüzelkişiliğini haiz ... kurum,...” ibaresine yer verildiği; buna karşılık, fıkra da, “kamu tüzelkişiliğini haiz kamu kurumu niteliğindeki

meslek kuruluşları” ibaresine yer verilmediği görülmekte olup; gerek kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının., gerekse bu kuruluşlarda görev yapan personelin 5176 sayılı Yasa’nın kapsamında bulunmadığı sonucuna ulaşılmaktadır.

Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının ve bu kuruluşlarda görev yapan personelin, 5176 sayılı Yasa’nın ve bu Yasa’ya dayanılarak çıkarılmış olan dava konusu Yönetmeliğin kapsamında olmadıklarının saptanmış olması karşısında; bu Yönetmelik

kapsamındaki “kamu kurum ve kuruluşları” ve buralarda görev yapan tüm “kamu görevlileri”

ile ilgili olarak getirilmiş olan dava konusu düzenlemelerin, “kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları” ile, bu kuruluşlarda çalışan personel (ve bu çerçevede davacı Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği) hakkında uygulanmasına hukuken olanak bulunmamaktadır.

Bu itibarla, davacı Birliğin, yukarıda belirtilen nedenlerle “kendilerine uygulanma olanağı bulunmayan” dava konusu Yönetmeliğin 2,4,11,12,13,14, 15,16,17, 18,19, 20, 22, 23, 26, 27, 28, 29, 31, 35 ve 39. maddeleri ile Geçici 2. maddesine ve Yönetmeliğe ekli olan Kamu Görevlileri Etik Sözleşmesi’ne yönelik yürütmenin durdurulması isteminin reddine karar verilmesi gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

Ancak, yukarıda da vurgulandığı üzere, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarında görev yapan personelin, Yönetmeliğin 2. maddesinin kapsamında olmadığı açık bulunmasına karşın; sözü edilen 2. madde hükmünden hareketle, bu personel de Yönetmeliğin kapsamındaymış gibi kabul edilerek, Yönetmeliğe ekli Ek-2 listenin “D” bölümünde, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarında yönetim kurulu başkanı, üst birliklerde başkan, yönetim kurulu üyeleri ve genel sekreterin de, Kamu Görevlileri Etik Kurulu’nun yetki alanına giren en az genel müdür, eşiti ve üstü kamu görevlileri arasında sayılması yolunda getirilen düzenlemede 5176 sayılı Yasa’nın 2. maddesine ve hukuka uyarlık görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu Yönetmeliğin 2, 4, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 23, 26, 27, 28, 29, 31, 35 ve 39. maddeleri ile Geçici 2. maddesi, Yönetmeliğe ekli Ek-1- Kamu Görevlileri Etik Sözleşmesi ve “anılan maddelerin yürütülmesinin durdurulmasına karar verilmesi halinde, uygulanma olanağı kalmayacağından bahisle” Yönetmeliğin tümünün yürütülmesinin durdurulması istemi yönünden olayda 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu’nun 27/2. maddesinde öngörülen koşullar gerçekleşmemiş olduğundan, davanın bu kısımlarına yönelik yürütmenin durdurulması isteminin reddine; buna karşılık, dava konusu Yönetmeliğin 2. maddesinde yer alan hükme dayanılarak, Yönetmeliğe ekli Ek-2 listenin “D” bölümünde yer verilen düzenleme açısından 2577 sayılı Yasa’nın 27/2. maddesinde Öngörülen koşullar gerçekleşmiş bulunduğundan, anılan Ek-2 listenin “D” bölümünün yürütülmesinin durdurulmasına, 18.11.2005 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

MİMARLAR ODASININ TMMOB ALEYHİNE DE AÇMIŞ OLDUĞU DAVAYA İLİŞKİN BAŞBAKANLIĞA GÖRÜŞ BİLDİRİLDİ

Mimarlar Odasının Peyzaj Mimarları Odası Ana Yönetmeliğine ilişkin, Başbakanlık, TMMOB ve Peyzaj Mimarları Odası aleyhine açmış olduğu davaya ilişkin, Başbakanlık tarafından istenen TMMOB görüşü idareye iletildi

Ankara :20 Mart 2006

Sayı :487

T.C.

BAŞBAKANLIK Hukuk Müşavirliği'ne
ANKARA

Konu : 6 Mart 2006 tarih 1337 sayılı yazınız hk.

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği, 1954 yılında 6235 sayılı Yasa ile kurulmuştur. Müvekkil Birliğin kuruluş ve kanun gerekçeleri incelendiğinde görüleceği üzere, anılan tarihte mühendislik ve mimarlık alanında elektrik, inşaat, maden, makina, gemi, ziraat ve mimarlık gibi ihtisaslar bilinen ve eğitim verilen alanlardır. Gelişmiş ülkelerdeki uzmanlaşmaya paralel ülkemizde de mühendislik ve mimarlık alanları farklılaşmış, ayrılmış ve yeni disiplin alanları oluşmuştur. Bir çok disiplin alanları ayrılmış olmasına karşın, endüstri ve yapı alanlarında birlikte yan yana çalışmalar sürmüştür. Bugün müvekkil Birliğe bağlı 23 Oda ve 60 disiplin alanı vardır. Teknik ve bilimin gelişimine koşut yeni disiplin alanları ve altlıkları oluşmakta ve oluşacaktır. Zira bu disiplin alanları bilimin gelişimi, kullanılan teknolojinin değişimi ve iş bölümü sonucu oluşmaktadır. TMMOB Yasası'nın 2. maddesi de Birliğin amacını bu açıdan tanımlamaktadır.

TMMOB Yasası'nın 2. maddesinin (a) bendinde yer alan, "Bütün mühendis ve mimarları ihtisas kollarına ayırmak ve her kol için bir oda kurulmasına karar vermek; Bu suretle aynı ihtisasa mensup meslek mensuplarını bir Odanın bünyesinde toplamak; ..." ile (b) bendinde yer alan "Mühendislik ve mimarlık mesleği mensuplarının, müşterek ihtiyaçlarını karşılamak, mesleki faaliyetlerini kolaylaştırmak, mesleğin genel menfaatlere uygun olarak gelişmesini sağlamak, meslek mensuplarının birbirleriyle ve halk ile olan ilişkilerinde dürüstlüğü ve güveni hakim kılmak üzere meslek disiplinini ve ahlakını korumak için gerekli gördüğü bütün teşebbüs ve faaliyetlerde bulunmak;"

hükümleri, Birliği ihtisas alanlarının belirlenmesinde yetkili kılmaktadır. İhtisas alanlarının belirlenmesi takdirinin TMMOB'de olduğuna ilişkin Danıştay 8. Daire'sinin 1997/3067 Esas, 1999/8414 sayılı kararı da, bu durumu tartışma konusu olmaktan çıkarmıştır.

6235 sayılı TMMOB Yasası'nın 13. maddesinde görüleceği üzere, "Lüzum görülen yerlerde Birlik Umumi Heyeti kararıyla (Türk Mühendis ve Mimarları Odaları) açılabilir" hükmü, Odaların Birliğin alacağı kararla kurulabileceğini göstermektedir. Diğer bir deyişle Birlik Genel Kurulu'nun işlemi ile Oda kurulması olanaklıdır.

Birlik, bir ihtisas alanının Oda olarak kurulmasına karar verdikten sonra, Oda olarak kurulmasına karar verilen ihtisas alanında lisan eğitimi sonucu mesleki faaliyette bulunmak isteyen meslek mensupları, TMMOB Yasası'nın 14. maddesi, "Her ihtisas şubesi yalnız bir oda açar. İhtisas ve işgal mevzuları ayrı olan mühendis ve mimarlar; ancak ihtisas veya işgal mevzularının taalluk ettiği odaya kaydolunurlar" hükmü gereğince, uzmanlık alanı olan Oda'ya kaydolmak zorundadırlar.

6235 sayılı TMMOB Yasası'nın 19. maddesindeki, "Odalar bu Kanunun 2 nci maddesinde belirtilen amaç için Birlik Umumi heyetince kararlaştırılan işlerden yalnız odalarını ilgilendiren kısımlar ile görevlidirler" hükmü ise, Odaların yalnızca kendi uzmanlık alanlarına ilişkin kararlar alabileceğinin altını çizmektedir. Yasa'nın 24. maddesi; Oda İdare heyetinin görevlerini "Umumi Heyetçe alınan kararları tatbik etmek ve bu kanunla tanınan hak ve selahiyetleri iyi bir şekilde kullanmak ve oda ile Birlik arasındaki irtibat ve işbirliğini sağlamak" biçiminde belirlemiştir.

Bu düzenlemeler karşında, Birlik Genel Kurulu'nca uzmanlık alanı belirlenmiş ve ayrı Oda olarak kurulmasına karar verilmiş hiçbir Oda, diğer Odaların meslek alanına müdahale niteliğinde karar alamazlar.

TMMOB Yönetim Kurulu, dava konusu Yönetmeliği kabul ederken uzmanlık

ayrımı gerçeğinden hareket etmiştir. Dava konusu yönetmelik hakkında, TMMOB Yönetim Kurulu üyesi Mimarlar Odası temsilcisinin bir itirazı da olmamıştır.

Davacı Odamızın dava konusu yaptığı "Ziraat Mühendisleri Odası Meslek İçi Eğitim, Uzmanlık ve Belgelendirme Yönetmeliği"ndeki "TARIMSAL YAPILAR" a ilişkin iddiaları yerinde değildir. Şöyle ki;

"Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük" ün 19. maddesi, 7472 sayılı Ziraat Yüksek Mühendisliği Hakkında Kanun'a uygundur ve iptalini gerektiren bir aykırılık bulunmamaktadır.

Mimarlar Odası, Yönetmeliğin dayanakları arasında yer alan "Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük" ün 19. maddesinin 7472 sayılı Ziraat Yüksek Mühendisliği Hakkında Kanun'a aykırı olduğu gerekçesiyle iptalini istemektedir.

Anayasanın 11.maddesinde; "Kanunların Anayasaya aykırı olamayacağı"; 115. maddesinde; "Bakanlar Kurulunun, kanunun uygulanmasını göstermek veya emrettiği işleri belirtmek üzere, kanunlara aykırı olmamak ve Danıştay'ın incelemesinden geçirilmek şartıyla tüzükler çıkarabileceği"; 124.maddesinde ise; "Başbakanlık, bakanlıklar ve kamu tüzelkişilerinin, kendi görev alanlarını ilgilendiren kanunların ve tüzüklerin uygulanmasını sağlamak üzere ve bunlara aykırı olmamak şartıyla, yönetmelikler çıkarabileceği" hükümleri yer almaktadır.

Ziraat mühendisliği mesleğinin gerek münhasır, gerekse diğer mesleklerle paylaşılan görev ve yetki alanını, 13.05.1960 gün, 10504 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan, 7472 sayılı "Ziraat Yüksek Mühendisliği Hakkında Kanun", 24.1.1992 gün, 21121 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan, "Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük" ve ilgili diğer mevzuat belirlemektedir.

7472 sayılı Kanunun Ziraat Mühendislerinin yetkilerini belirleyen 2. maddesi şöyledir;

“Mesleki uğraş veya uzmanlık alanları kapsamında olmak üzere araştırma, ıslah, yetiştirme, toprak muhafaza, zirai mücadele, ziraat alet ve makinaları, bahçe mimarisi, toprak tasnifi, toprak, su, gıda, yem, kimyevi gübre, nebat tahlilleri, teknoloji, zootečni, zirai ekonomi gibi tüm zirai hizmet ve faaliyetlerde bulunmak, lisans aldıkları veya uzmanlık yaptıkları alanlara ait keşif, plan ve projeleri hazırlamak ve uygulamak, bütün bu alanlarda gerekli kontrol, muayene, ekspertiz, bilirkişi işlerini görmek, raporlar düzenlemek, zirai danışma büroları ve laboratuvarları açmak, özel kuruluş ve işletmeler kurmak ve idare etmek veya bunların sorumlu müdürlüğünü yapmak.”

Dava konusu “Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük”, Kanununun 6. maddesi gereği, ZMO, Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi ile Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nın ortak çalışmasıyla hazırlanmış, TMMOB Yönetim Kurulu'ndan uygun görüş alınmış, Danıştay'ın incelemesi ve onayından geçerek Bakanlar Kurulu Kararı ile 1992'de Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Tüzüğün, “Lisans ve Uzmanlık Alanlarına Göre Görev ve Yetkiler” başlıklı “Üçüncü Bölüm”ünün, “Sulama, Drenaj ve Tarımsal Yapılar” başlıklı iptali istenen 19 uncu maddesi, aynen şu hükümlere haizdir;

“Tarımsal yapılar ve sulama alanında öğrenim görmüş ziraat mühendisleri, sulama suyu ihtiyacı saniyede 500 litreye kadar olan sulama tesisleri, sulama suyu ve hayvan içmesuyu sağlamak için yapılacak göletler, drenaj, toprak erozyonunu önleyici toprak ve su muhafaza edici tesisler, tarımsal yapılarla ilgili araştırma, etüd, plan, proje uygulama ve kontrol hizmetlerini yapmaya yetkilidirler.

Sulama tesislerinde, suyun tarımda kullanılmasıyla ilgili arazi tesviyesi, tarla başı kanalları, tarla grup yolları, tarla içi sulama ve drenaj tesisleri, arazi ıslahı, toplulaştırması, dağıtımı ve benzeri toprak ve su kullanımını geliştirme projeleri, toprak su bitki ilişkileri etüdüleri, fizibilite, planlama, projelendirme uygulama ve kontrolünde tarımsal yapılar ve sulama alanında öğretim görmüş ziraat mühendisleri çalıştırılır.

Ziraat fakültelerinde tarımsal yapılar ve sulama konusundaki öğrenimini kültürteknik, toprak ve tarım makineleri bölümlerinde görmüş olan

ziraat mühendisleri de yukarıda sayılan hizmetleri yapmaya yetkilidirler.”

2 Kasım 1985 tarih ve 18916 sayılı RG'de yayımlanan ve adı 30.6.2001 tarih ve 24448 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan yönetmelikle “Plansız Alanlar İmar Yönetmeliği” olan düzenlemenin “Tanımlar” başlıklı 4. maddesinin (33.) bendine göre (Ek - R.G.: 2.9.1999 - 23804 / m.3); “Tarımsal ve hayvancılık amaçlı yapı: Kümes, ahır, ağıl, arıhane, kömürlük, odunluk, samanlık, ticari amaçlı olmayan kiler ve yem deposudur.” Yapı Şartları başlıklı 63. maddenin değişik 5. fıkrasına göre, “bu tesisler hakkında Tarım ve Köyişleri Bakanlığı ve diğer ilgili kurum ve kuruluşların taşra teşkilatlarının uygun görüşünün alınması ve başka bir amaçla kullanılmayacağı hususunda tesis sahiplerince ilgili idareye noterlikçe tasdikli yazılı taahhütte bulunulması gerekmektedir.”

Tarımsal yapılar üretim amacı ile kurullar ve tüm yapısal unsurları ile içerisinde gerçekleştirilen üretimin miktar ve kalitesi üzerine etkilidirler. Tarımsal üretimde materyal bitki, hayvan ya da herhangi bir tarımsal üründür. Dolayısıyla ekonomik bir işletmecilik, canlıların biyolojik, fizyolojik ve davranışsal isteklerinin karşılandığı yapı ve tesislerde yetiştirilmeleri ile olasıdır. Günümüzde gelişmiş ülkelerde bitki, hayvan ve tarımsal ürünlerin davranışları, istekleri, tercihleri ve özelliklerinin belirlenmesine çok sayıda bilimsel çalışmalar yapılmakta ve tarımsal yapıların tasarımı bu çalışmalardan elde edilen sonuçlara göre gerçekleştirilmektedir. Çünkü tarımsal yapılardan beklenen fonksiyonların tam olarak elde edilebilmesi, canlılar için en uygun üretim ortamının sağlanması ile olasıdır.

Bu bağlamda, tarımsal yapıların tasarımında öncelikle, kurulma amacı ve içerisinde yetiştirilecek canlı ya da ürünün özelliklerinin ve bu yetiştiricilik ile ilgili tarımsal faaliyetlerin çok iyi bilinmesi ve bu yapıların işletmedeki diğer yapı ve tesislerle olan ilişkilerinin göz önünde tutulması gerekir. Çünkü bitkilerin, hayvanların ve tarımsal ürünlerin istekleri, tercihleri, bunlarla ilgili tarımsal faaliyetler büyük farklılıklar göstermektedir. Örneğin bir süt sığırtı ile bir balığın, bir domates ile bir mantarın, bir karanfil ile bir mısırtın, bir yumurta tavuğu ile bir civcivin istekleri, tercihleri, üretim faaliyetleri dolayısıyla da yapı gereksinimleri, tasarımları birbirlerinden tamamen

farklıdır. Nitekim yeterli ışık şiddetinin sağlanması tavuk yetiştiriciliğinde çok önemli iken, mantar yetiştiriciliğinde ışığa gereksinim duyulmamaktadır.

Tarımsal yapılarda;

-binanın tipi (örneğin mevcut üretimin özellikleri ve yörenin iklim koşulları dikkate alındığında binanın tamamen kapalı mı, kısmen açık ya da tamamen açık tipte mi yapılması gerektiği, bu konuda mevcut koşullara göre en iyi çözüm önerisinin geliştirilmesi),

-planlama sistemi (örneğin bir süt işletmesi için mevcut koşullara göre bağlı duraklı, serbest ya da serbest duraklı sistemlerden hangisinin uygulanması gerektiğinin belirlenmesi, tabanın ızgaralı mı yoksa rijid tabanlı mı yapılacağı, hangi malzemenin en iyi çözüm olabileceği, ızgaralı yapılması gerekiyorsa boyutlarının ve şeklinin nasıl olması gerektiği vb.),

-yapının boyutları (üretim çeşidi ve yörenin özelliğine göre en uygun bina genişliği, uzunluğu, yüksekliği, pencere ve kapı boyutlarının belirlenmesi),

-kullanılan malzemeler (gerek duvar, çatı ve döşeme gibi yapı elemanlarında ve gerekse üretimle ilgili detay elemanlarda kullanılacak en uygun malzemelerin üretim çeşidine göre seçilmesi),

- yapı elemanlarının alanları (örneğin pencere yüzey alanları, farklı hayvan ya da bitki türleri için olması gerekli döşeme alanları vb.),

- taban iç detay planlaması (örneğin bağlı yada serbest duraklar, bağlama sistemleri, yemlikler, suluklar, gübre kanalları, servis yolları, çitler, kafesler, gübre kanalları, gübre temizliği, yem dağıtımı, sağım vb. işlerde kullanılan mekanizasyonun tipi ve özellikleri, tüm bunlara ilişkin malzemeler, boyutları ve düzenleme şekilleri),

- üretimin çeşidine göre gerekli yapı ve tesislerin çeşitlerinin belirlenmesi, bunların insan, hayvan ve mekanizasyon özellikleri dikkate alınarak düzenlenmesi (örneğin bir süt işletmesinde süt sağım merkezinin ahırla olan bağlantısının en iyi şekilde sağlanması, hayvan ve insan trafiğinin günlük işleri en kolay ve hızlı bir şekilde yürütülmesine olanak verecek biçimde düzenlenmesi, gübre temizliği, yem dağıtımı, sağım, ilaçlama, toprak işleme vb. farklı işlerde kullanılacak mekanizasyon seviyesinin ve tipinin en uygun

ve ekonomik olacak şekilde belirlenmesi, boyutlandırma ve tasarımın buna uygun yapılması vb.),

- bina içerisinde sağlanması gerekli iklimsel özellikler (yetiştiricilik çeşidine bağlı olarak bina havasının sıcaklık, nem, hava hareketi, yapay ve doğal ışık şiddetinin uygun ne olması gerektiği, yalıtım gereksinimi, yapı içerisinde ısı ve nem dengesinin sağlanması, canlılar üzerinde zararlı etki yapmayacak havalandırma miktarının saptanması, en uygun havalandırmanın doğal havalandırma yada mekanik havalandırma sistemi ile mi sağlanabileceğinin belirlenmesi ve hangi tipte tasarlanacağı, havada bulunması gerekli toz, koku, mikroorganizma ve patojenlerin oranlarının ne olması gerektiği ve bunun nasıl oluşturulabileceği vb.),

- bina içerisinde canlıların rahatlık ve konforunun nasıl sağlanacağı, tercih ve istekleri (örneğin süt sığırlarının durak tabanlarında hangi malzemeyi tercih ettikleri, hangi malzemelerde ayak yaralanmaları, incinme olayları yada mastitis hastalığının en az düzeye indirilebileceği, yürüme yolları üzerinde hayvanların kayarak sakatlanmalarını ortadan kaldırmak için nasıl bir malzemenin kullanılması gerektiği, yeni doğan bir buzağının nasıl bir yapıda barındırılabilceği ve daha ileriki yaşlarda hangi bölmelere gereksinim duyulacağı, bunların şekil, boyut ve malzemelerinin ne olması gerektiği, bir tavuk kümesinde tavuk davranışlarının ne olduğu ve örneğin tüneme davranışını gerçekleştirmek için gerekli tüneklerin hangi malzemenin ve hangi boyutlarda yapılması gerektiği, en uygun kesitin daire, kare ya da dikdörtgen şeklinde mi olduğu, bir koyunculuk işletmesinde hayvan yönetimi ile ilgili tesislerin hangi ünitelerden oluştuğu ve nasıl tasarlanmaları gerektiği, örneğin koyunların hangi tip ve boyuttaki bir yürüme yolunda kolayca yürütülebildikleri, yürüme yolu sonundaki bölümün aydınlık mı yoksa karanlık mı olmasının hayvan yönetimini nasıl kolaylaştıracağı, yemliklere verilecek kesitin hayvanların yem yeme davranışlarına göre nasıl olması gerektiği vb.)

-işletme için en uygun kapasitesinin ve yapı gereksiniminin belirlenmesi (örneğin bir süt işletmesinde sürü büyüklüğünün ve sürü kompozisyonunun belirlenmesi ve buna göre gerekli bölmelerin tip, büyüklük ve düzenlemelerinin yapılması), gibi yapısal

ve tasarım ile ilgili faktörler canlıların sağlık koşulları, üretim miktarları, üretimin kalitesi, elde edilen ürünün hijyenik koşullara uygunluğu, ürün kayıpları, işgücü ve mekanizasyon gereksinimleri, üretim maliyetleri ve tarım işletmelerinde yapılacak yatırım miktarını doğrudan etkiler.

Yukarıdaki açıklamalardan da anlaşılacağı gibi, "tarımsal yapıların tasarımı" uzmanlık gerektirmektedir. Tasarımda yapısal, iklimsel ve üretim tekniklerinin; canlılar için en uygun sağlık ve verim koşullarını sağlayacak, hijyenik koşulları oluşturacak, işgücü ve mekanizasyon kullanımını en aza indirecek, çalışan insanlar için en iyi çalışma koşullarını oluşturacak, işletme yönetimini ekonomik kılacak şekilde entegre edilmesi gerekir.

Buna karşın, tarımsal yapılar genellikle tek katlı yapılar oldukları için mühendislik projemeleri diğer yapılara göre oldukça basittir. Bu bağlamda tarımsal yapıların; bitki, hayvan ve tarımsal ürünlerin özellikleri ile tarımsal faaliyetleri bilen Ziraat Mühendisleri tarafından tasarlanması yerindedir.

Davacı tarafın; "Tarımsal yapı, fonksiyonu ne olursa olsun bir yapı türü olduğuna göre; mimari tasarımlarının ve projelerinin mimarlar tarafından üstlenilmesi yasal zorunluluktur. Ziraat mühendisleri, tarımsal yapıların sadece zirai uygulamalar yönüyle ilgili görev alabilir." iddiası doğrudur.

Şöyle ki; Tarımsal yapılar arasındasayılan sulama göleti, hayvan içme suyu göleti, su alma yapıları, sulama kanalları ve kanaletleri gibi toprak su yapıları, ülkemizde İnşaat Mühendisleri ve Ziraat Mühendisleri tarafından projelendirilmekte ve inşa edilmektedir. Sulama konusunda en büyük yatırımcı kamu kurumu olan Devlet Su İşleri (DSİ) Genel Müdürlüğü bünyesinde bu alanlarda çalışan hiçbir mimar bulunmamaktadır.

Davacı taraf ayrıca, uzmanlık alanlarının bilimsel esaslara dayanılarak Anayasa'nın 130. maddesi çerçevesinde, Türk yükseköğretim sisteminin mantığı içinde belirlenebileceğini belirtmektedir.

Gelişmiş ülkelerin tümünde tarımsal yapılar konulardaki her türlü bilimsel çalışmaların yürütülmesi, tarımsal yapıların tasarım ve projelerinin geliştirilmesi Ziraat Mühendisleri tarafından yürütülmektedir.

Ülkemizde de; Üniversitelerin Ziraat Fakülteleri bünyelerinde yer alan "Tarımsal Yapılar ve Sulama Bölümleri", bu konuları kapsayacak şekilde yıllardan beri eğitim vermektedir.

Ziraat Mühendisliğinin önemli bir uzmanlık dalı olan, bazen "Tarımsal İnşaat Mühendisliği" olarak da tanımlanan "Tarımsal Yapılar ve Sulama", toprak ve su kaynaklarından optimum bir biçimde yararlanılması, bu kaynakların korunması ve geliştirilmesi, üretimin çeşitli aşamalarındaki uygun çevre ortamının yaratılmasında gerekli olan tüm yapı ve tesislerin planlanması, projelenmesi ve yapımı, tarımsal işletmelerin yapısal ve fiziksel yönden geliştirilmelerini sağlayan ve etkileri uzun ömürlü olan önlemlerin alınması ile ilgili bir bilim olarak tanımlanmaktadır.

Adı geçen bölümlerde öğrenciler; Mühendislik Mekaniği, Ölçme Bilgisi, Teknik Resim, Akışkanlar Mekaniği, Malzeme Bilgisi, Bahçe Bitkileri Yetiştirme, Hayvan Yetiştirme, Peyzaj Mimarlığı, Su Ürünleri Yetiştirme, Tarımsal Yapılar, Gıda Teknolojisi, Tarım Makineleri, Sulama, Hidrolik, Hidroloji, Meteoroloji, Zemin Mekaniği, Betonarme, Kırsal Alt Yapı, Arazi Toplaştırması, Yapı Malzemeleri, Yapı Statik, Mukavemet, Kırsal Yerleşim Tekniği, Ölçme Bilgisi II, Su Kaynakları Planlaması, Su Toplama ve Havza Yönetimi, Sulama Sistemleri Tasarımı, Drenaj Sistemleri Tasarımı, Tarımda Atık Su Yönetimi, Sera Planlaması, Tarımsal İnşaat, Tarımsal Yapıların Tasarımı, Toprak Su Yapıları gibi konu ile ilgili temel dersleri alarak, tarımsal yapıların tasarımı ve projelerinin çizimi konularında uzmanlaşmaktadırlar.

Alınan Lisansüstü dersler arasında ise şunlar sayılabilir: Bitkisel Üretim Yapıları, Havansal Üretim Yapıları, Kırsal Yerleşme Planlaması, Sulama Şebekelerinde Sanat Yapılarının Tasarımı, Sulama İletim ve Dağılım Sistemlerinin Tasarımı, Rekreasyon Alanlarının Sulanması, Sistem Mühendisliği.

Dava dilekçesinde belirtilen yükseköğretim sistemi mantığıyla konuya bakıldığında, ülkemizdeki hiçbir Mimarlık Fakültesinde Tarımsal Yapıların Tasarımı ile ilgili eğitim verilmediği görülecektir. "Tasarıma Giriş, Mimari Tasarım ve Tasarım Sorunları" gibi derslerle Tarımsal Yapıların Tasarımının yapılabilmesi ise, yukarıdaki açıklamalar

doğrultusunda olanaksızdır.

Dava dilekçesinde, Ziraat Mühendislerince Tarımsal Yapı tasarlama ve uygulama yetkisinin, bilime ve kamu yararına aykırı olduğu da ileri sürülmektedir.

Oysa, tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de, Tarımsal Yapıların tasarımı konusundaki her türlü bilimsel çalışmalar Ziraat Fakültelerinin Tarımsal Yapılar ve Sulama Bölümleri tarafından yapılmaktadır. Adı geçen bölümlerde Tarımsal Yapıların tasarımı konularında uzmanlaşmış öğretim üyelerinin yayımlarının ve Uluslararası Atıf indeksleri tarafından taranan dergilerdeki yayınlarının incelenmesinden de bu durumu görmek olasıdır. YÖK belgeleri incelendiğinde, “tarımsal yapılar” uzmanlık alanının uluslararası yayına konu olabilmesi için gerekli temel alanın Ziraat Mühendisliği olarak belirlendiği görülmektedir.

Buna karşın söz konusu konularda hiçbir Mimarlık Fakültesi tarafından yapılmış bilimsel çalışmalar bulunmamaktadır. Bu da tarımsal yapıların özellikleri nedeniyle doğal bir sonuçtur. Dolayısıyla bilime aykırı olma iddiası geçersizdir.

Diğer taraftan, tarımsal yapıların tasarımının bu konularda uzmanlaşmış kişiler tarafından yapılması da kamu yararına aykırıdır. Aksi savunulamaz. Günümüzde gelişmiş ülkelerde her konuda olduğu gibi tarımsal yapıların tasarımı konularında da giderek uzmanlaşma alanları artmaktadır. Bir kişi sadece tarımsal yapılarda iklimsel çevre yönetimi konusunda uzmanlaşırken, bir başka kişi süt sığırcı ahırlarının tasarımında, seraların tasarımında, tahılların depolanmasında, gübre yönetim yapılarının tasarımında ya da su ürünleri yapılarının tasarımında uzmanlaşabilmektedir. Bütün bu uzmanlaşmalar Ziraat Fakültelerinin bünyesinde gerçekleşmektedir.

Dolayısıyla, davacı Odamızın “tarımsal yapılar”a ilişkin talebini, hukuken ve bilimsel olarak karşılayabilmenin olanağı bulunmamaktadır.

Dava konusu Yönetmeliğin 6. maddesinin (s) bendinde yer alan “peyzaj ve çevre düzenleme” konusu, davacı tarafın iddiasının aksine, ziraat mühendislerinin tek başına tasarlamaya, uygulamaya, kabule ve imzaya yetkili olduğu uzmanlık alanları arasında sayılmamıştır.

Davacı Oda, “peyzaj ve çevre” düzenleme alanının, ziraat mühendislerinin tek başına

tasarlamaya, uygulamaya, kabule ve imzaya yetkili olduğu uzmanlık alanları arasında sayıldığını belirtmekte ve mimarlık mesleğinin yetki alanının kısıtlanması ve mimarların bu alandaki bilimsel ve yasal haklarının ellerinden alınması sonucunu doğuracağı gerekçesiyle iptalini istemektedir.

Oysa, Yönetmelikte (l) ve (s) bentlerinin iptali istenen 6. maddesinin son fıkrası, aynen şöyledir:

“Yukarıda (l), (p), (r), (s), (ş), (t), (u), (ü) bentlerinde sayılan uzmanlık alanlarında öğrenim gören ziraat mühendisleri ve ilgili diğer meslek disiplinlerine ait eğitim alan üyeler için Oda tarafından birlikte veya ayrı olarak eğitim ve yetki belgesi verilebilir.”

Dolayısıyla, davacı Odamızın bu konudaki iddiası yersizdir. Çünkü, iddia edildiği gibi mimarlık mesleğinin yetki alanının kısıtlanması ve mimarların bu alandaki bilimsel ve yasal haklarının ellerinden alınması söz konusu değildir.

Bununla birlikte, davacı tarafın gerekçe olarak ileri sürdüğü “Mimarlık Fakültelerinde “Çevre Düzenlemesi ve Denetimi”, “Çevre Tasarımı”, “Mimaride Bahçe Düzenleme-Peyzaj” gibi derslerle çevre düzenleme bilgisi verilmektedir. Yani peyzaj ve çevre düzenlemesi, mimarlık eğitiminin kapsamında olan bir alandır.” iddiası da doğru değildir.

Dava konusu Yönetmelikte “ortak” uzmanlık alanları arasında sayılan ve “yanlış yorum” nedeniyle iptali istenen “peyzaj ve çevre düzenleme” konusunda; “Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük”ün, “Lisans ve Uzmanlık Alanlarına Göre Görev ve Yetkiler” başlıklı Üçüncü Bölüm’ünde yer alan “Peyzaj Mimarlığı” başlıklı 23. maddesi şöyledir;

“Peyzaj mimarlığı alanında öğrenim görmüş ziraat mühendisleri, kentsel planlama, kırsal rekreasyon, tarihi ve doğal koruma alanları, turistik alan, yeşil alan ve park, kırsal yerleşim planları gibi projeler kapsamında yer alan peyzaj projelerinin hazırlanması, uygulanması ve kontrolü işlerini yapmaya yetkilidirler.”

Dava dilekçesinde belirtilenin aksine, Mimarlık Fakültesi dışında, Ziraat, Orman ve Güzel Sanatlar Fakültelerinde de Peyzaj Mimarlığı eğitimi verilmektedir. Peyzaj Mimarlığı eğitimi ilk kez Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi’nde verilmiştir ve halen

verilmektedir. Peyzaj mimarlığı unvanlı meslek mensupları 1994 yılına kadar Ziraat Mühendisleri Odasına üye olurken bu tarihten itibaren ayrı bir disiplin alanı olarak kurulan Peyzaj Mimarları Odası’na üye olmaktadır. Dolayısıyla, davacı tarafın iddiasının aksine, Mimarlar Odası’na üye peyzaj mimarı unvanlı meslek mensubu bulunmamaktadır. Oysa Ziraat Mühendisleri Odasına üye 1994 yılından önce Peyzaj mimarlığı bölümü mezunu ve bu alanda çalışmış ve uzmanlaşmış meslek mensupları bulunmaktadır. Dava konusu Yetki Tüzüğü gereği, Peyzaj mimarlığı bölümü dışındaki Ziraat Mühendislerinin peyzaj düzenlemesi yapmasına zaten olanak bulunmamaktadır. Yani, tüm Ziraat Mühendisliği bölümlerini kapsayan bir düzenleme söz konusu değildir.

“Peyzaj”, ayrı bir uzmanlık alanı olup, Peyzaj Mimarları Odasına üye meslek mensuplarının ihtisas alanını oluşturmaktadır. Peyzaj Mimarları, YÖK bünyesinde Peyzaj Mimarlığı Bölümünde 4 yıllık lisans eğitimi almaktadırlar. 1994 yılında ayrı bir Oda olarak Birlik kararı ile kurulmuştur. Yani YÖK bünyesinde ayrı uzmanlık alanı olarak eğitim ve öğretim gören peyzaj mimarlarının yetkisi, ne ziraat mühendislerinin ne de mimarların “münhasır” faaliyet ve yetki alanı değildir. Dolayısıyla, davacı Oda bu konuda taraf değildir.

Davacı Oda, yine peyzaj alanında mimarların ders aldığı bu nedenle bu alanında mimarların uzmanlık alanına girdiğini öne sürmektedir. Peyzaj mimarlarının mimarlık dersleri almaları peyzaj mimarlarına mimari proje çizme hakkı vermiyorsa, mimarlarında ilgili disiplin alanları konusunda ders almaları bu alanlarda mesleki faaliyette bulunmalarına hak kazandırmaz. Aksi halde, bu bölümlerin niçin açıldığı sorgulanacaktır.

Davacı Odamızın peyzaj düzenlemesine yönelik talebini, hukuken ve bilimsel olarak karşılayabilmenin olanağı bulunmamaktadır. Bu konuda dava açmada hukuki bir menfaati de bulunmamaktadır.

Bilgilerinize sunulur.

Saygılarımızla,
N. Hakan GENÇ
Genel Sekreter Vekili

KESK DİYOR KI: HÜKÜMETİ SORUMLULUĞA DAVET EDİYORUZ!

KESK, 23 Şubat 2006 da gerçekleştirdiği kitlesel basın açıklamasında hükümeti sorumluluğa davet etti.

Kızılay'dan Başbakanlık önüne kadar gerçekleşen yürüyüşten sonra basın açıklamasını KESK Genel Başkanı İ. Hakkı Tombul yaptı. TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğan-çı da basın açıklamasına katılarak KESK'e destek verdi.

İsmail hakkı Tombul şunları söyledi:

AKP hükümeti, her konuda olduğu gibi kamu emekçilerinin ücretleri ve hakları konusunda, tek yanlı ve keyfi tutumunu sürdürmektedir. 2006 yılına ilişkin toplu görüşme mutabakat metinlerinde yer alan, Konfederasyonumuzun yeterli görmediği ve şerh koyarak hukuki süreci işlettiği mali haklarla ilgili Ocak ayından itibaren 40 YTL ve Temmuz ayından itibaren de 40 YTL daha ilave edilerek toplam 80 YTL'lik ek ödeme, 1 Ocaktan itibaren ödenecekti. Ancak Hükümet bugüne kadar bu konudaki somut önerilerimizi de yok sayarak, kendi sorumlulukları ile ilgili yasal düzenlemeyi henüz yapmamıştır.

Hükümet bu konuyu zamana yayarak, belirsizliğe bırakarak, yeni tartışmalara ve farklı yorumlara neden olmaktadır. Yine Hükümet, bu konuda kamu çalışanları arasında objektif kurallara dayanmayan ciddi bir ayrımcılık yapmaktadır. 2006 yılı toplu görüşmelerinde belirlenen ilk 6 ay için %2,5 artış ve 40YTL, ikinci 6 ay içinde %2,5 ve 40YTL artıştan yararlandıkları halde Kamuda: din hizmetleri, emniyet hizmetleri Milli Savunma Bakanlığı'nda çalışan sivil memurlara ve hakim ve şavcılar sınıfında çalışmakta olan yaklaşık üçyüzbin kişinin Özel Hizmet Tazminatı artışı olarak %25 civarında ilave ücret öngördüğünü kamuoyuna açıklamıştır. Bu oranlar aylık 100 YTL'ye varan ek bir artış demektir ve emekliliklerine de yansıtılacaktır.

Bu durumda Hükümet; TBMM'ne sunduğu tasarıyla ilave ödemesi olamayan diğer kurumlarda çalışan bir milyon kişiye toplam 40 milyon YTL ödenek ayırırken, yukarıda belirtilen kesimlere özel hizmet tazminatı artışıyla bir ay için toplam 41 milyon YTL ödenek ayırdığı görülmektedir. Yani 1 milyon kamu çalışanına ayrılan ek ödenek kadar ödenek ayırarak ayrımcılık yapmaktadır. Bu ödenek; toplu görüşme mutabakat metninde yer almayan bir ödenektir. Hükümetin keyfi ve siyasal tercihlerinden kaynaklı öznel yaklaşımı üzerinden şekillenmektedir.

KESK olarak 2006 yılı toplu görüşmelerinde kamu emekçileri için bütçeden daha fazla kaynağın bulunduğunu söylemiştik. Ancak Hükümet ve diğer Konfederasyonlar bu gerçeği görmezden gelmişlerdi. Bugün, Hükümetçe bazı kesimler için toplu pazarlıkta belirlenen oranların dışında yeni artışların gündeme getiriliyor olması bizi bir kez daha haklı çıkarmıştır.

Toplu görüşme mutabakat metnine imza koyanlar, kamu emekçilerinin bütünü için ayrılacak bir paranın keyfi kullanma yetkisini Hükümete bırakmışlardır. Hükümette bu parayı istediği gibi kullanmaktadır.

Bu durumda, kamu emekçileri:

Temsil ettikleri kesimlerin taleplerini savunmayıp, hükümetin önerilerine EVET diyen konfederasyonları bir kez daha değerlendirmelidirler.

KESK olarak, tüm çalışanların insanca yaşayabileceği ücret almasından yanayız. Bunun için örgütlendik, bunun için mücadele ediyoruz. Ancak, AKP Hükümeti çalışanlar arasında ayırım yaparak "Benden Yana Olduklarını Düşündüklerime Koltuk Çıkıyorum" mesajı vermektedir. Bu mesajla direnenleri "azarlayacağım", "Azarımdan anlamazsanız zorla susturma politikasını sürdüreceğim" demektir.

KESK olarak, ilave bir ödeneğin, tüm kamu emekçilerine verilmesini ve emekliliğe yansıtılmasını istiyoruz.

KESK dışındaki Konfederasyonlar; söz konusu mutabakat metnine tartışmasız bir biçimde imza koyarak, Hükümete keyfi davranmanın yolunu açmışlardır. Bu Konfederasyonlar Hükümetin vebal ve sorumluluklarının ortağı olmuşlardır. KESK'in, mutabakat metnine şerh koymasının ne kadar anlamlı olduğu bugün bir kez daha görülmüştür.

Çalışanlar arasında bölünmeyi ve rekabeti kışkırtan, hiçbir somut ve objektif kriterlere dayanmayan ayrımcı yaklaşımları doğru bulmuyoruz. Hükümeti; içerisine girdiği bu tuhaf ve ayrımcı politikadan vazgeçmeye davet ediyoruz. Bütün kamu emekçileri için ücret değerlendirilmesinin objektif kurallara göre yapılmasını talep ediyoruz. Hükümeti; sorumluluklarını bir an önce yerine getirmeye çağırıyoruz.

ÜYE SAYIMIZ İKİYÜZSEKSENBİNİ AŞTI

31.12.2005 tarihi itibarı ile Birliğe bağlı odalarımıza kayıtlı üye sayısı ikiyüzseksenbini aştı.

ODA	ÜYE SAYISI
Çevre Mühendisleri Odası	4.116
Elektrik Mühendisleri Odası	30.125
Fizik Mühendisleri Odası	1.512
Gemi Mühendisleri Odası	1.973
Gemi Mak. İşl. Mühendisleri Odası	1.012
Gıda Mühendisleri Odası	6.862
Harita Kadastro Mühendisleri Odası	8.670
İç Mimarlar Odası	1.175
İnşaat Mühendisleri Odası	62.284
Jeofizik Mühendisleri Odası	2.980
Jeoloji Mühendisleri Odası	10.617
Kimya Mühendisleri Odası	11.154
Maden Mühendisleri Odası	8.626
Makina Mühendisleri Odası	62.098
Meteoroloji Mühendisleri Odası	494
Metalurji Mühendisleri Odası	3.196
Mimarlar Odası	31.250
Orman Mühendisleri Odası	8.096
Petrol Mühendisleri Odası	904
Peyzaj Mimarları Odası	2.386
Şehir Plancıları Odası	3.574
Tekstil Mühendisleri Odası	1.430
Ziraat Mühendisleri Odası	15.600
TOPLAM	280.134

ODA GENEL KURULLARI YAPILMAYA DEVAM EDİYOR

TMMOB'ye bağlı odaların Genel Kurulları yapılmaya devam ediyor.

Orman Mühendisleri Odası	01-02 Nisan 2006
Elektrik Mühendisleri Odası	08-09 Nisan 2006
Kimya Mühendisleri Odası	08-09 Nisan 2006
Mimarlar Odası	14-16 Nisan 2006
İçmimarlar Odası	15-16 Nisan 2006
Jeofizik Mühendisleri Odası	15-16 Nisan 2006
Peyzaj Mimarları Odası	15-16 Nisan 2006
Meteoroloji Mühendisleri Odası	22-23 Nisan 2006
Harita ve Kad. Müh. Odası	22-23 Nisan 2006
Makina Mühendisleri Odası	22-23 Nisan 2006
TMMOB Genel Kurulu	25-26-27-28 Mayıs 2006

Tamamlanan Oda Genel Kurulları

Petrol Mühendisleri Odası	25-26 Şubat 2006
Tekstil Mühendisleri Odası	04-05 Mart 2006
Gemi Mak. İşletme Müh. Odası	04-05 Mart 2006
Maden Mühendisleri Odası	10-12 Mart 2006
İnşaat Mühendisleri Odası	10-12 Mart 2006
Fizik Mühendisleri Odası	11-12 Mart 2006
Gemi Mühendisleri Odası	11-12 Mart 2006
Ziraat Mühendisleri Odası	11-12 Mart 2006
Şehir Plancıları Odası	18-19 Mart 2006
Jeoloji Mühendisleri Odası	24-26 Mart 2006
Gıda Mühendisleri Odası	25-26 Mart 2006
Çevre Mühendisleri Odası	25-26 Mart 2006
Metalurji Mühendisleri Odası	25-26 Mart 2006

EPDK "SIVILAŞTIRILMIŞ PETROL GAZLARI (LPG) PİYASASI

EĞİTİM YÖNETMELİĞİ"NI YAYIMLADI

Enerji Piyasası Düzenleme Kurulu tarafından Sıvılaştırılmış Petrol gazları (LPG) Piyasası Eğitim Yönetmeliği 25 Mart 2005 tarihinde Resmi Gazetede (26119) yayımlandı.

2/3/2005 tarihli ve 5307 sayılı Sıvılaştırılmış Petrol Gazları (LPG) Piyasası Kanunu ve Elektrik Piyasası Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ve 20/2/2001 tarihli ve 4628 sayılı Elektrik Piyasası Kanunu hükümlerine dayanılarak, hazırlanan yönetmeliğin amacı; "sıvılaştırılmış petrol gazlarının yurtiçi ve yurt dışından temini, dağıtım, taşınması, depolanması, dolumu, bayiliği ile LPG tüpü imalatı, LPG tüpü muayenesi, tamiri ve bakımı ile LPG tesisatı projelendirme ve imalat faaliyetlerinde yer alan personelin eğitime ilişkin usul ve esasları düzenlemektir." şeklinde belirlendi.

Yönetmeliğe göre: LPG Piyasasında görev yapacak; sorumlu müdürler, tanker şoförleri, dolum personeli, tüp dolum personeli, tüp dağıtım araçlarının şoförleri ve tüp dağıtım personeli, tanker

dolum personeli, test ve muayene elemanları ve otogaz LPG dolum personeli, pompaclar ile tesisat, projelendirme ve imalatında görev alacak diğer personelin TMMOB'a bağlı ilgili meslek odaları tarafından düzenlenecek eğitim programlarına katılarak sorumlu müdürlerin "Sorumlu Müdür Belgesi", diğer personelin de "LPG Yetkili Personel" belgesi almaları zorunludur. Belgesi olmayan personel çalıştırılmaz.

Yönetmelikte ayrıca: "Eğitim, yılda iki defadan az olmamak üzere, uzmanlığı TMMOB tarafından kabul edilen kişilerce verilir ve eğitim konularının güncelliği ilgili meslek odası tarafından sağlanır. TMMOB, sorumlu müdür ve LPG yetkili personel eğitimi başvuru şeklini, eğitim ve sınav koşullarını, eğitim süresi ve programını, "Sorumlu Müdür-LPG Yetkili Personel Eğitimi" ile "Sorumlu Müdür-LPG Yetkili Personel Belgesi" ücretlerini her yıl Ocak ayında belirler ve ilgili odalarının yayınları ile duyurulmasını sağlar." denildi.

KARAR ALTINA ALINAN VE RESMİ GAZETEDE YAYIMLATILAN TMMOB VE ODA YÖNETMELİKLERİ

27 Mayıs 2004 tarihinden itibaren yayımlanan yönetmelikler

TMMOB YÖNETMELİKLERİ VE DEĞİŞİKLİKLER TMMOB VE ODA YÖNETMELİKLERİ

TMMOB Ana Yönetmeliği'nde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik (12.19.2004-25581)

TMMOB Disiplin Yönetmeliği'nde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik (09.12.2004-25665)

TMMOB Meslek İçi Eğitim ve Belgelendirme Yönetmeliği (14.12.2004-25670)

TMMOB Mimarlık Mühendislik Hizmetleri ve Asgari Ücret-
Asgari Çizim ve

Düzenleme Esasları Yönetmeliği (23.02.2005-25736)

TMMOB Yabancı Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları'nın
Çalışma İznine

Esas Değerlendirmesi ve Geçici Üyelik Müracaatları Hak-
kında Yönetmelik (01.02.2005-25714)

TMMOB Bilirkişilik Yönetmeliği (05.05.2005-25806)

TMMOB Yabancı Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları'nın
Çalışma İznine

Esas Değerlendirmesi ve Geçici Üyelik Müracaatları Hak-
kında

Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik
(13.03.2005-25754)

ODA ANA YÖNETMELİKLERİ

TMMOB İnşaat Mühendisleri Odası Ana Yönetmeliği
(28.05.2004-25475)

TMMOB Mimarlar Odası Ana Yönetmeliği (18.12.2004-
25674)

TMMOB Çevre Mühendisleri Odası Ana Yönetmeliği
(14.02.2005-25727)

TMMOB Fizik Mühendisleri Odası Ana Yönetmeliği
(14.02.2005-25727)

TMMOB Gıda Mühendisleri Odası Ana Yönetmeliği
(14.02.2005-25727)

TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası Ana Yönetmeliği
(14.02.2005-25727)

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Ana Yönetmeliği
(06.04.2005-25778)

TMMOB Jeofizik Mühendisleri Odası Ana Yönetmeliği
(25.04.2005-25796)

TMMOB Gemi Mühendisleri Odası Ana Yönetmeliği
(10.07.2005-25871)

TMMOB Maden Mühendisleri Odası Ana Yönetmeliği

(24.08.2005-25916)

TMMOB Meteoroloji Müh. Odası Ana Yönetmeliği
(08.09.2005-25930)

TMMOB Gemi Makinaları İşl. Müh. Odası Ana Yönetmeliği
(23.08.2005-25945)

TMMOB Harita ve Kad. Müh. Odası Ana Yönetmeliği
(01.11.2005-25983)

TMMOB Peyzaj Mimarları Odası Ana Yönetmeliği
(15.01.2006-26050)

TMMOB Tekstil Mühendisleri Odası Ana Yönetmeliği
(07.02.2006-26073)

TMMOB Petrol Mühendisleri Odası Ana Yönetmeliği
(17.02.2006-26083)

TMMOB İç Mimarlar Odası Ana Yönetmeliği (Henüz
yayımlanmadı)

ODA ANA YÖNETMELİKLERİNDE YAPILAN DE- ĞİŞİKLİKLER

TMMOB ŞPO Ana Yönetmeliğinde Değ. Yapılmasına Dair
Yönetmelik (15.01.2005-25701)

TMMOB Jeofizik MO Ana Yönetmeliğinde Değ. Yapılmasına
Dair Yönetmelik (19.06.2005-25850)

TMMOB Jeofizik MO Ana Yönetmeliğinde Değ. Yapılmasına
Dair Yönetmelik (18.08.2005-25910)

TMMOB Peyzaj MO Ana Yönetmeliğinde Değ. Yapılmasına
Dair Yönetmelik (28.02.2006-26094)

ODA YÖNETMELİKLERİ

TMMOB MMO Araçların CNG'ye Dönüşümü İçin Müh.
Yetkilendirme Yönetmeliği (03.09.2004-25572)

TMMOB Mimarlar O. Serbest Mimarlık Hizmetlerini Uy-
gulama, Tescil ve Mesleki

Denetim Yönetmeliği (02.06.2005-25833)

TMMOB ZMO Tarım Alet ve Makinaları Projelendirme
Yetki Belgesi Yönetmeliği (11.08.2005-25903)

TMMOB Maden MO Serbest Maden Mühendisliği Hizmet-
leri Uygulama, Tescil

Denetim ve Bilgilendirme Yönetmeliği (21.09.2005-
25943)

TMMOB İMO Serbest İnşaat Mühendisliği Hizmetleri Uy-
gulama, Tescil, Denetim

ve Belgelendirme Yönetmeliği (30.10.2005-25981)

TMMOB ZMO Meslek İçi Eğitim, Uzmanlık ve Belgelen-
dirme Yönetmeliği (08.11.2005-25987)

TMMOB ZMO Serbest Müşavirlik, Müh. Hizmetleri ve Belgelendirme Yönetmeliği (14.12.2005-26023)

TMMOB HKMO Serbest Mühendislik Müşavirlik Büroları Tescil Yönetmeliği (11.03.2006-26105)

TMMOB HKMO Mesleki Denetim ve En Az Ücret Yönetmeliği (11.03.2006-26105)

TMMOB Peyzaj MO Serbest Müşavirlik Peyzaj Mimarlığı Hizmetleri Uygulama

Tescil - Belgelendirme Mesleki Denetim ve Asgari Ücret Yönetmeliği (26115-21.03.2006)

TMMOB Jeof MO Serbest Müşavirlik Hizmetleri Büro Tescil Mesleki

Denetim Yönetmeliği (Henüz yayımlanmadı)

TMMOB Jeof MO Meslek İçi Eğitim ve Belgelendirme Yönetmeliği (Henüz yayımlanmadı)

TMMOB FMO Uzmanlık Konuları ve Belgelendirme Koşulları Yönetmeliği (Henüz yayımlanmadı)

ODA YÖNETMELİKLERİNDE YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER

TMMOB ŞPO Serbest Şehircilik Hizmetleri, Büro Tescil, Mesleki Denetim ve

En Az Ücret Yönetmeliği'nde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik (19.01.2005-25705)

TMMOB ÖĞRENCİ ÜYE KURULTAYI 2005 KİTABI YAYIMLANDI

26 Kasım 2005 Cumartesi günü Kocatepe Kültür Merkezi'nde yapılan TMMOB Öğrenci Üye Kurultayı'nı konu alan TMMOB Öğrenci Üye Kurultayı 2005 kitabı yayımlandı.

SUNUŞ

TMMOB 38. Genel Kurulu; "Üniversitelerde mühendislik, mimarlık ve şehir planlaması eğitimi gören öğrencilerin, ilgili odalarının örgütlülüğü altında, yaşama, eğitime ve üniversiteye dair sorunlarını tartıştığı, çözüm yollarını üretmeye çalıştığı bir tarzı, özgür bir platforma taşımak; TMMOB ortamında öğrenci komisyonları ile başlayan ve öğrenci üyelik ile ilerletilen Oda-öğrenci ilişkisini ve örgütlülüğünü

geliştirmek; Söz, yetki, karar süreçlerinde öğrencilerin de olduğu özerk ve demokratik üniversite için birlikte tartışmak ve üretmek anlayışını, Öğrenci, Oda ve TMMOB ilişkisinde yaşama geçirmek; Öğrenci üye örgütlülüğünün gelişmesini sağlamak" amaçlarının gerçekleşmesi için; dönem içerisinde bir "Öğrenci Üye Kurultayı" düzenlenmesini kararlaştırmıştır.

Birliğimizin 51 yıllık tarihinin bir ilki olarak "TMMOB Öğrenci Üye Kurultayı 2005", 38. Dönem Yönetim Kurulumuzun karar alma süreçlerini işletmesi ve Çevre Mühendisleri, Fizik Mühendisleri, Gıda Mühendisleri, Harita ve Kadastro Mühendisleri, İç Mimarlar, İnşaat Mühendisleri, Jeofizik Mühendisleri, Jeoloji Mühendisleri, Kimya Mühendisleri, Maden Mühendisleri, Makine Mühendisleri, Meteoroloji Mühendisleri, Peyzaj Mimarları, Şehir Plancıları, Tekstil Mühendisleri, Ziraat Mühendisleri Odaları olmak üzere toplam 16 Odamızın öğrenci üyelerinin katılımı ile 26 Kasım 2005 tarihinde Ankara'da gerçekleşmiştir.

Kurultay'da; Odaları adına katılan, Oda sunumlarını gerçekleştiren, Oda adına konuşan tüm öğrencilerimiz, Odalarına karşı olan sorumluluklarını yerine getirmenin dışında, bir şekilde TMMOB ile tanışmış ve kişisel tarihlerinde, anılarının içerisinde önemli bir yer tutacak olan önemli bir etkinliği birlikte gerçekleştirmişlerdir.

Kurultay'da görülmüştür ki: TMMOB dün olduğu gibi bugün de, bağımsız-demokratik-özerk üniversite mücadelesi veren öğrencilerin yanındadır. TMMOB'nin kendi iç dinamikleri ile yarattığı bağımsız kürsü, öğrencilerimizin de kürsüsüdür. Mezun olduklarında Odalarımıza üye olacak öğrenci arkadaşlarımız, yarın Odalarımızın ve Birliğimizin yöneticileri olacaklardır. Örgütümüze, ülkemize ve bizlerin geleceğine sahip çıkacak olanlar, yaşanan süreci öğrencilik döneminden itibaren görmeli ve gecikmeden sorumluluklarını yerine getirmelidirler.

TMMOB Öğrenci Kurultayı, mevcut sorunları ve çözüm arayışlarını gündeme getirmenin dışında, örgütümüzün gelecek dönemler yöneticilerinin de şimdiden bilinmesini sağlayan bir etkinlik olmuştur.

Kurultay'da öğrenci arkadaşlarımız şunları da algılamıştır: TMMOB kendi kültürü içinde, demokratik tartışma kültürü içerisinde, kendi yazdığı ana yönetmeliğinin ve kendine ait yasa-sının dışında, kendini, ilkeleri ile birlikte açıkça ifade edebilen, açık ve şeffaf bir örgüttür. Gene algılanmıştır ki; Üyelerinin sorunlarını çözmek için harcanan yoğun çabanın yanı sıra, üyenin sorunlarının toplumsal sorunlardan ayırt etmeyen, emekten ve demokrasiden yana tavrını ifade eden ve güçlendiren, toplumsal sorumluluğu gereği toplumsal muhalefetin içinde yer alan TMMOB; bugün de, dünyada ve ülkemizde yaşananlara seyirci kalmayarak, savaşa karşı barışı, eşitsizliğe karşı adaleti, şiddete karşı kardeşliği, sömürüye karşı emeği savunmaya, başka bir Türkiye ve başka bir dünya mücadelesinde onurlu ve dik yürüyüşünü sürdürmeye devam edecektir.

Biz biliyoruz: Bu mücadelenin geleceği, ona sahip çıkan ellerle, öğrencilerimizle, genç arkadaşlarımızla şekillenecektir. Bizler öğrenci arkadaşlarımıza güveniyoruz.

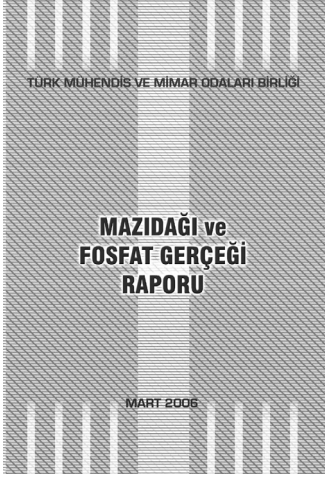
Mehmet SOĞANCI

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

Ocak 2006

MAZIDAĞI VE FOSFAT GERÇEĞİ KİTABI YAYIMLANDI

TMMOB Mazıdağı ve Fosfat Gerçeği Komisyonunun konu ile ilgili çalışma raporunu içeren Mazıdağı ve Fosfat Gerçeği Raporu kitabı yayımlandı.

SUNUŞ

Mazıdağı Fosfat Tesisleri, ülkemizde yatırım konusunun çok boyutlu değerlendirilmesi gerçeğine ışık tutan örnek bir konudur. Bu konu, "hatalı yatırım" ya da "planlı talan" ikilemi dışında, madencilik sektörünü, gübre sektörünü, tarım sektörünü, genel ekonomiyi, bölgesel gelişmişlik farklarının giderilmesini doğrudan ilgilendiren bir içeriğe sahiptir.

Üretilen madensel kaynak çeşitliliği açısından dünyada önemli bir yeri bulunan ülkemizde, uygun bir planlama, doğru ve yeterli bilgiye dayalı projelerle yeraltı kaynaklarının akılcı kullanımını sağlama, çıkarılan yeraltı kaynaklarını daha ileri ürünlere dönüştürerek katma değeri artırma çabası yerine, dış dayatmaların da etkisiyle dışalım yolu kolaycılığına gidilmektedir. Bu süreçte, Avnik demir yatakları, Mazıdağ fosfat yatağı gibi saptanmış maden kaynaklarımızdan bazıları gerekli teknoloji sağlanmadığı için atıl kalmış ya da yeterince değerlendirilememiştir. Gübre sektörü doğal gaz, fosfat kayası, potasyum tuzları ve kükürt gibi başlangıç hammaddelerinde tamamen dışa bağımlı duruma getirilmiş; amonyak, sülfürik asit, fosforik asit, üre, amonyum sülfat gibi ara maddelerin yarıdan fazlası dışalım ile karşılanır olmuştur. Tarımsal desteklemeden mahrum bırakılan üreticilerimiz, başta gübre olmak üzere tarımsal girdileri kullanamaz, tarlasını ekemez, ektiğini satamaz duruma düşürülmüş, tarlalarını ekmekten vazgeçerek kentlerin varoşlarında sancılı bir gelecek seçeneğine mahkum bırakılmışlardır.

Bu süreçte, ülke kaynaklarını doğru değerlendirme yerine, "rekabet üstünlüğü" mantığıyla yalnızca dışalım yolunun seçilmesinin genel ekonomik dengelere yaptığı olumsuz etkinin görülmesi gerekmektedir.

Bölgesel dengesizlik boyutunda, kamu dışında geri kalmış bölgelere yatırım yapılmadığı, kamu yatırımlarının da bir şekilde etkisiz duruma getirildiği, istihdam edilen yöre insanlarının işten çıkarmalarla açlığa terk edildiği, yerinde çözülemeyen sorunların ülke genelinde sorunlar yumağına dönüştüğü de görülmelidir.

Bu yakıcı sorunlar yumağını görme ve toplumun çıkarları doğrultusunda çözüme yerine, siyasal iktidarlarca gündeme getirilen çözüm; kamu kurum ve kuruluşlarının işlemez duruma getirilmesi, özelleştirilmesi, piyasalaştırılması olmuştur. Doğal kaynaklarımız da bu olumsuz süreçten paylarına düşeni almaktadırlar. Bu bakış açısı, üzülerken söylemek gerekirse, 2005 yılında kaya fosfat yataklarımızı ve Mazıdağı Fosfat Tesislerini de kapsamına almıştır.

TMMOB; ülkemizdeki kaya fosfat gerçeğini, Mazıdağı Fosfat Tesisleri gerçeğini kamuoyu ile paylaşmayı bir görev saymaktadır. Yönetim Kurulumuzun 14 Mayıs 2005 tarihli toplantısında alınan 275 sayılı karar gereği Odalarımızla birlikte ürettiğimiz bu rapor, böyle bir çabanın ürünüdür. Bu raporun hazırlanmasında emeği geçen TMMOB Yönetim Kurulu Üyeleri Baki Remzi Suiçmez ve Serdar Ö. Kaynak'a, komisyon çalışmalarına katılan ve katkı koyan Jeoloji M.O. temsilcisi İrfan Gencer'e, Kimya M.O. temsilcisi Mehmet Çötel'i'ye, Maden M.O. temsilcisi Cumhuriyet Yıldız'a, Ziraat M.O. temsilcisi Fikret Eyüpoğlu'na TMMOB Yönetim Kurulu teşekkür ediyor. Umarız; kaya fosfat yataklarımızın ve Mazıdağı Fosfat Tesisinin geleceği biçimlenirken, sunduğumuz bilimsel bakış açısı etkili olur. Umarız bu rapor, karar vericilere önemli bir uyarı olur ve doğru kararlar alınmasını sağlar.

Mehmet SOĞANCI

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı
Şubat, 2006

TMMOB, İZMİR İKK İLE BİR ARAYA GELDİ

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğanlı ile Yürütme Kurulu Üyesi Hüseyin Yeşil 24 Mart 2006 tarihinde İzmir İKK bileşenleri ile bir araya geldi.

Tanışmanın gerçekleştiği, TMMOB ve İzmir İKK çalışmalarının görüşüldüğü buluşmaya Kamil Okyay Sındır (İKK Sekreteri, ZMO İzmir Şube Başkanı), Metin Cingöz (OMO İzmir Şube 2. Başkanı), Zafer Sinan (İç MO Şube Başkanı), Faruk İşgenç (ÇMO İzmir Şube Başkanı), Uygur Urgan (Ma-

den MO İzmir Şube Başkanı), Coşkun Sarı (Jeofizik MO İzmir Şube Başkanı), Emrah Erginer (Gemi MO İzmir Şube Başkanı), Tolga Çilingir (ŞPO İzmir Şube Başkanı), Okan Özege (HKMO İzmir Şube Başkanı), Erhan Vecdi Küçükbaş (PMO İzmir Şube Başkanı), Ali Serkan Soydan (Tekstil MO İzmir Şube Saymanı), Mehmet Özsakarya (MMO İzmir Şube Başkanı), Mustafa Küçük (EMO İzmir Şube Başkanı), Önur Alku (İMO İzmir Şube Başkanı) katıldılar.

MERMER SEMPOZYUMU AFYON'DA GERÇEKLEŞTİ

TMMOB Maden Mühendisleri Odası'nın iki yılda bir düzenlediği Mermer Sempozyumları'nın beşincisi (MERSEM 2006), 2-3 Mart 2006 tarihlerinde Afyonkarahisar'da, Afyon Kocatepe Üniversitesi, Afyonkarahisar Ticaret ve Sanayi Odası ve Türkiye Mermer, Doğal Taş ve Makinaları Üreticileri Birliği ile birlikte düzenlendi. Sempozyum sonuç bildirisi kamuoyuna duyuruldu.

TÜRKİYE V. MERMER SEMPOZYUMU SONUÇ BİLDİRGESİ

TMMOB Maden Mühendisleri Odası'nın iki yılda bir düzenlediği Mermer Sempozyumları'nın beşincisi (MERSEM 2006), 2-3 Mart 2006 tarihlerinde Afyonkarahisar'da gerçekleştirilmiştir.

TMMOB Maden Mühendisleri Odası Afyonkarahisar İl Temsilciliği'nin öncülüğünde, Afyon Kocatepe Üniversitesi, Afyonkarahisar Ticaret ve Sanayi Odası ve Türkiye Mermer, Doğal Taş ve Makinaları Üreticileri Birliği ile birlikte düzenlenen Sempozyumda sektörün genel değerlendirilmesi yapılmış, yaşamakta olduğu çeşitli sorunlar ve çözümlerine yönelik görüş ve öneriler ortaya konulmuştur. 700'e yakın sektör temsilcisinin katıldığı MERSEM 2006'da 49 adet bilimsel çalışma değerlendirilmiştir.

Hızla gelişmekte olan doğal taş sektörü, son yıllarda sadece madencilik sektörümüzün en önemli alt sektörlerinden biri olarak ortaya çıkmamış, aynı zamanda gelişimini artırarak sürdürmesi bakımından Türkiye ekonomisinin de en önemli yapıtaşlarından biri olmaya aday durumuna gelmiştir. 2005 yılı itibarıyla 850 milyon Doların üzerinde ihracat geliri elde eden söz konusu sektör, toplam maden ihracatımızın yarısından fazlasını tek başına sağlamakta olup, sektörün yakın gelecekteki hedefi bu rakamın çok üstündedir.

Sektörün gelişme sürecinde teknik eleman istihdamının rolü önemlidir. Gerek üretimin verimliliği gerekse iş güvenliği açısından teknik eleman istihdamının gerekliliğini başlangıcından itibaren kavrayan doğal taş sektöründe, bu husus kaliteli üretim artışını da beraberinde getirmiştir.

Sektörün çok kısa sürede ulaştığı üretim ve buna bağlı ihracat artışı, eşzamanlı olarak yatırım, istihdam ve kalitenin de artmasını sağlamış, bununla beraber aynı zamanda sektör, son

derece ciddi sorunlarla da karşılaşmaya başlamıştır. Aşağıda, doğal taş sektörünün gelişme eğiliminin artarak devam etmesi bakımından, mevcut sorunlarının çözümüne yönelik olarak, Maden Mühendisleri Odası'nın temel saptama ve önerileri sunulmaktadır.

1. Ülkemiz doğal taş sektörünün rekabet gücü yüksektir. Bu sektörde, üretim ve kalite artışı ile inşaat ve sanayi sektörleri ile entegrasyonu amaçlayan kısa, orta ve uzun dönemli stratejik planların, bir "Doğal Taş Politikası" temelinde geliştirilerek süratle uygulamaya konulması, gerek toplumun gerekse madencilik sektörünün gelişimi bakımından büyük önem taşımaktadır.

2. Bu çerçevede, inşaat ve sanayi sektörleri ile entegre çalışacak mermer ve doğal taş projeleri, öncelikle teşvik edilmelidir. Doğal taş sektörü uzun vadeli ve düşük faizli kredilerle desteklenmeli, enerjide düşük tarife uygulanarak rekabet gücü daha da artırılmalıdır. Teşviklerin, "Doğal Taş Politikası" temelinde geliştirilen stratejik planlar çerçevesinde verilmesi, istenilen etkililik düzeyini sağlayacaktır.

3. Sektördeki işletmelerin verimliliğine yönelik çalışmalar teşvik edilmelidir. Üretimde verimliliği artırmak amacıyla üretim yöntemlerinin geliştirilmesine önem verilmelidir. Özellikle, ocak işletme yöntemlerinin sürekli geliştirilmesi rekabet şansını artırmaktadır. Bu amaçla yapılacak araştırma ve geliştirme çalışmaları, devlet tarafından desteklenmelidir.

4. Yasal mevzuatın uygulanması ve uygulamaların denetlenmesi bakımından, mevcut yönetsel yapıların yetersizliğinden kaynaklanan sorunlar bulunmaktadır. 3213 Sayılı Maden Kanunu'nu uygulamakla görevli kuruluş yeniden yapılandırılarak taşra teşkilatı oluşturulmalı, yerinden ve etkin denetim sağlanmalıdır. Bu kurumun teknik eleman gereksinimi karşılanmalı, sektörde mevcut diğer kamu kuruluşlarındaki

bilgi birikiminden yararlanmasına yönelik düzenlemeler ve gerekli esgüdüm sağlanmalıdır.

5. Doğal taş sektöründe aramadan nihai ürüne kadar her aşamada ileri teknoloji kullanımı yaygınlaştırılmalıdır. Gerek üretim ve kaynak performansının iyileştirilmesine, gerekse yeni ürünlerin elde edilmesine yönelik olarak gelişmiş teknolojilerin kullanımı, bu sektörün ülke kalkınmasına katkısı bakımından önemlidir. Sektörde ileri teknoloji kullanımı ve üretilmesine yönelik araştırma-geliştirme çalışmalarına öncelik verilmelidir. İleri üretim teknolojilerinin geliştirilmesi ve kullanımı, daha temiz ve daha etkin madencilik süreç ve ürünlerinin temini bakımından önkoşuldur. Doğal taş sektöründe, bilim ve teknolojiyi süratle ekonomik ve toplumsal faydaya dönüştürebilecek mekanizmaları hayata geçirilmeli, araştırma ve geliştirme faaliyetleri teşvik edilmelidir. Bu çerçevede, üniversite-sektör işbirliğini, sektörün gereksinimleri doğrultusunda geliştirmek önemlidir. Sektörün kullanabileceği bilim ve teknoloji üretimine yönelik araştırma-geliştirme faaliyetleri için, üniversite-sanayi ortak araştırma merkezleri, teknoloji geliştirme bölgeleri kurulmalıdır.

6. Gelişmiş teknoloji kullanımı ve yeni teknolojilerin geliştirilmesi, sektöre önemli katkılar yapacak yeni fırsatlar yaratacaktır. Bu çerçevede söz konusu teknolojilere uyum sağlayacak ve bunları kullanabilecek iyi eğitilmiş işgücünün varlığı önemlidir. Madencilik faaliyetlerinin kaynak kaybına yol açmadan, çevreyle barışık, akılcı ve ekonomik kurallara göre, iş güvenliği ve sağlığı esasları çerçevesinde yürütülmesi bilimsel ve teknik bilginin kullanımı ile mümkündür. Bu durum, sektörde bilim ve teknolojinin uygulayıcısı olan maden mühendisinin istihdamını gerekli kılmaktadır. Sektörde maden mühendisinin istihdamının süratle artırılması, genel verimliliğin artışı bakımından son derece önemlidir.

7. Doğal taş sektöründeki eğitim ve öğretim konusunun yeniden ele alınması ve sektörün gereksinim ve beklentilerinin yansıtılması gerekmektedir. Bu çerçevede, üniversitelerin maden mühendisliği bölümü ders programlarında doğal taş madenciliğine daha çok yer verilmeli ve ara eleman yetiştirmeye yönelik yüksek okullar devreye alınmalıdır.

8. Sektörde pazarlama kavramının kapsamlı bir çerçevede ele alınması, gerek mevcut gerekse gelişen pazarların yakından takip edilerek değişikliklere uygun stratejilerin belirlenmesi gerekmektedir. Mevcut pazar payının artırılması

amacıyla işlenmiş ürün kapasitesinin ve ürün çeşitliliği ile ürün kalitesinin artırılmasına yönelik yatırımlar yapılmalı, pazarlama stratejileri oluşturulmalı ve etkin dağıtım ağları kurulmalıdır.

9. Sektörün ihracat potansiyeli, yatırımlara paralel olarak hızla gelişmektedir. Özellikle işlenmiş mermer ihracatı sürekli artmaktadır. Ürünlerde, renk, desen, kalite ve fiyat standartları oluşturulması, bu artışın sürekliliğinin sağlanması bakımından gereklidir.

10. Çevre faktörü göz ardı edilerek madencilik faaliyetlerinin yürütülmesi, içinde bulunduğumuz yüzyılda mümkün değildir. Madenciliğin çevreye etkileri yadsınamaz. Ancak, madencilik sektöründe, çevre dostu teknoloji ve yöntemlerin kullanılması, madencilik süreçlerinde ya da sonrasında çevrenin korunmasına ya da yenilenmesine yönelik önlemlerin alınması, sektörün gelişimini engellemeyecek, aksine genel anlamda sektörün gelişimine yönelik katkıyı yapacaktır. Bu çerçevede, doğal taş sektöründe, atıkların değerlendirilmesi, görüntü kirliliğinin önüne geçilmesi ve çalışılan alanların yeniden düzenlenerek doğaya geri kazandırılması önemlidir.

11. Mevcut haliyle ülkemiz doğaltaş sektörünün gelişimi önündeki en büyük sorunlarından biri, sektör ihracatının ağırlıklı olarak blok mermere dayandırılmış olmasıdır. İhracatın katma değeri son derece düşük ürünlerden oluşması, önlem alınmadığı takdirde yakın gelecekte sektörün gelişiminin durmasına yol açacaktır. Doğal taş ihracatımızda özellikle katma değeri yüksek olan işlenmiş ürünlere önem verilmesi, dünya pazarındaki payımızın artmasına olanak sağlayacaktır.

12. Sektörün gelişimi bakımından bir diğer sorun alanı ise, üretim ölçeğine ilişkindir. Sektörün, ekonomik gerçeklerle bağdaşmayan ağırlıklı küçük ölçekli üreticilerden oluşan yapısı, maliyetlerin artmasına ve ihracat gelirlerinin giderek düşmesine yol açmaktadır. Sektörde üretim ölçeğinin artırılması, verimliliğin artması ve kaynak kullanımında etkinliğin sağlanması bakımından en büyük katkıyı yapacaktır.

Kamuoyunun bilgisine sunarız.

TMMOB

**MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI
YÖNETİM KURULU**

3 Mart 2006

59. TÜRKİYE JEOLJİ KURULTAYI GERÇEKLEŞTİ

TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası tarafından 59. Türkiye Jeoloji Kurultayı gerçekleştirildi.

Açılışında sırasıyla Düzenleme kurulu Başkanı Aral Okay, Jeoloji Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı İsmet Cengiz, TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, MTA Genel Müdürü Mehmet Üzer, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Müsteşar yardımcısı Selahattin Çimen. konuştular.

Oturumlarda çok sayıda teknik bildiri sunulan kurultaya yoğun katılım oldu.

ODA YÖNETİM KURULLARI

ÇEVRE MÜHENDİSLERİ ODASI

25-26 Mart 2006 tarihinde yapılan Oda Genel Kurul sonrası Çevre Mühendisleri Odası'nın Yönetim, Denetleme ve Onur Kurulu üyeleri şu şekilde oluştu.

Yönetim Kurulu Asıl

Başkan : Ertuğrul Ünlütürk

II. Başkan : Sevinç Karakaya

Yazman : Burçak Karaman Uysal

Sayman : N.Özlem Ergenler

Üye : Yılmaz Kilim

Üye : Nurdan Halatçı Gedik

Üye : Cüneyt Sargut

Yönetim Kurulu Yedek

Erdoğan Karaca

Mehmet Gök

Bülent Halisdemir

Ozan Devrim Yay

Zetneti Bayrı Ünal

Aysun Saraç

Nusret Karakaya

Denetleme Kurulu Asıl

Y.Korhan Altındal

Meltem Bilgiç Erdoğan

Kısmet Akçasoy

Denetleme Kurulu Yedek

Abdullah Özdemir

Filiz Baycan

Rıdvan Doğan

Onur Kurulu Asıl

Oya Ersan

Nurhan Altınakar

Gülfem Bakan

Ethem Torunoğlu

Rıfat Göksu

Onur Kurulu Yedek

Süleyman Arıcı

Erol Saner

Aytaç Salim Yurttaş

Cevat Okuducu

Tunay Bozbeyoğlu

FİZİK MÜHENDİSLERİ ODASI

11-12 Mart 2006 tarihinde yapılan Oda Genel Kurul sonrası Fizik Mühendisleri Odası'nın Yönetim, Denetleme ve Onur Kurulu üyeleri şu şekilde oluştu.

Yönetim Kurulu Asıl

Başkan : Abdullah Zararsız

II. Başkan : H.Burçin Okyar

Yazman : Gökhan Aydın

Sayman : Bülent Yapıcı

Üye : Güngör Arslan

Üye : Murat Acar

Üye : S.Tekin Çetin

Yönetim Kurulu Yedek

Oya Akyol

Elif Aydın

Ayşen Tongal

Hüseyin Gencer

Göksan Gül

Selim H.Arun

Turhan Olğar

Denetleme Kurulu Asıl

Oğuz Pervan

Ömer Yavaş

Birsen Alaçakır

Denetleme Kurulu Yedek

Şükrü Yıldırım

Ayşegül Bolat

Yücel Biçer

Onur Kurulu Asıl

Gönül Buyan

Demir İnan

Mustafa Gülenç

Doğan Bor

Ali Alat

Onur Kurulu Yedek

Şenol Cebeci

Mustafa Yılmaz

Casim Ağca

Recep Ünver

Cemil Berk

GEMİ MÜHENDİSLERİ ODASI

11-12 Mart 2006 tarihinde yapılan Oda Genel Kurul sonrası Gemi Mühendisleri Odası'nın Yönetim, Denetleme ve Onur Kurulu üyeleri şu şekilde oluştu.

Yönetim Kurulu Asıl

Başkan : S. Sacit Demir

Başkan Yardımcısı : Mustafa Zorlu

Sekreter : Tamer Yılmaz

Sayman : Binnur Özmen

Üye : Abdi Kükner

Üye : Yücel Erdem

Üye : İhsan Altun

Yönetim Kurulu Yedek

Sevilay Can

Özgür Taşören

Hidayet Çetin

Atilla İlhan Darıcı

Emre Peşman

Mehmet Bülent Süalp

Mehmet Bahadır Erbey

Denetleme Kurulu Asıl

Bekir Erol

İlhan Işık

Uğur Çelebi

Denetleme Kurulu Yedek

Kaan Tunçelli

Duran Ercan

Taylan Karakaya

Onur Kurulu Asıl

A. Yücel Odabaşı

Mesut Güner

Ömer Gören

Ahmet D Alkan

Hüseyin Yılmaz

Onur Kurulu Yedek

R. Ercan Güç

Fuat Turan

İsmail Bayer

Rahmi Güçlü

Y. Turhan Soyaslan

GEMİ MAKİNALARI İŞLETME MÜHENDİSLERİ ODASI

04-05 Mart 2006 tarihinde yapılan Oda Genel Kurul sonrası Gemi Makinaları İşletme Mühendisleri Odası'nın Yönetim, Denetleme ve Onur Kurulu üyeleri şu şekilde oluştu.

Yönetim Kurulu Asıl

Başkan : Feramuz Aşkın
II. Başkan : Hakan Tuna
Yazman : Muammer Yağız
Sayman : Yasin Kasa
Üye : Mehmet Toykan
Üye : Turgay Karabulut
Üye : Mehmet Kör

Yönetim Kurulu Yedek

Hakan İncetahtacı
Uğur Yılmaz
Gürsel Tezcanlı
Yaşar Çoban
Alper Bakmaz
Erol Zeyrek
Cemalettin Şevli

Denetleme Kurulu Asıl

Atilla Çiftçigüzeli
Vedat Savaş
Serkan Ay

Denetleme Kurulu Yedek

Adnan Erdal
Mahmut Altınkuş
Güner Gözüm

Onur Kurulu Asıl

Şaban Koca
Erkan Dereli
Süleyman Savaş
Mustafa Öcal
Mahmut Karaman

Onur Kurulu Yedek

Hayati Okumuş
Ahmet Ötkür
Mehmet Akça
Mehmet Altan Çelik
Arif Budak

GIDA MÜHENDİSLERİ ODASI

25-26 Mart 2006 Tarihinde Yapılan Oda Genel Kurul Sonrası Gıda Mühendisleri Odası'nın Yönetim, Denetleme Ve Onur Kurulu Üyeleri Şu Şekilde Oluştur.

Yönetim Kurulu Asıl

Başkan :R. Petek Ataman
II. Başkan :S. Aykut Aytaç
Sayman Üye :Taylan Kıymaz
Yazman Üye :Berrin Şenöz
Üye :Yaşar Üzümcü
Üye :M. Nurseren Budak
Üye: Fulya Arıcan Öznur

Yönetim Kurulu Yedek

Bediha Demirözü
Ümran Uygun
Fatih Uygur
A.Barış Bal
Alper Bilgin
E.Güher Çeltek
Hatice Yeniso

Denetleme Kurulu Asıl

Tülay Çakır
Kemal Fikret Okant
Fatmagül Tuncer

Denetleme Kurulu Yedek

H.Gülnur Cingi
Ayten Arslan Uygur
Zehra Karagöz

Onur Kurulu Asıl

Şennur Özkaya
Recep Helvacı
H.Ahmet Koçak
Aytaç Saygın Gümüşkesen
Ceylan Rasan Kantarcı

Onur Kurulu Yedek

Muammer Sulu
Diler Ercan
H.Sema Kutluay
Nezahat Demir
Vasfiye Başbayraktar

İNŞAAT MÜHENDİSLERİ ODASI

10-12 Mart 2006 tarihinde yapılan Oda Genel Kurul sonrası İnşaat Mühendisleri Odası'nın Yönetim, Denetleme ve Onur Kurulu üyeleri şu şekilde oluştu.

Yönetim Kurulu Asıl

Başkan : Taner Yüzgeç
II. Başkan : H.Serdar Harp
Yazman : Ahmet Göksoy
Sayman : Züber Akgöl
Üye : D.Galip Kılınç
Üye : Alaettin Duran
Üye : Necla Aydıntürk
Yönetim Kurulu Yedek
Erdal Özbelen, F.Akın Kurt
Buket Çelik, Ömer Baş
Akif Ciyer, Hasan Hüseyin Alp, Murat Mak

Denetleme Kurulu Asıl

Abdullah Bakır, Niyazi Üstün
Namık Kemal Aydın, Şükrü Hamarat
Nejat Gürkaya, Gültekin Ekmekçioğlu
Lütfü Gültekin, Haluk Ekinci, Ali Osman Kara

Denetleme Kurulu Yedek

Ayşe Tayakısı
Sinan İlbay
Metin Çetin
Nebil Yengüner
Mehmet Doğan
Ahmet Haşimi
Faruk Bağdat
B.Gürcan Turna

Onur Kurulu Asıl

Medet Özbek
Ali Açıkan
Feridun Sungur
Hilmi Yüncü
Selahattin Güleç
Onur Kurulu Yedek
Murat Özenir
Mithat Akkaya
Baki Arslan
Erdal Özbelen
Ramazan Akyurtlaklı

JEOLOJİ MÜHENDİSLERİ ODASI

24-26 Mart 2006 tarihinde yapılan Oda Genel Kurul sonrası Jeoloji Mühendisleri Odası'nın Yönetim, Denetleme ve Onur Kurulu üyeleri şu şekilde oluştu.

Yönetim Kurulu Asıl

Başkan : İsmet Cengiz

II. Başkan : Bahattin Murat Demir

Yazman : Dünder Çağlan

Sayman : Çetin Kurtoğlu

Üye : Hüseyin Alan

Üye : Buket Ecemiş Yararbaş

Üye : Serap Durmaz

Yönetim Kurulu Yedek

Ercan Bayrak

Veysel Urkan

Sami Ercan

Ali Burak Yener

Yasin Mortaş

Nihat Yıldırım

Dinçer Çağlan

Denetleme Kurulu Asıl

Aytekin Zihni

Doğan Yurtseven

Ersin Gırbalar

Orhan Kızıltepe

Faruk İlgün

Beyhan Şepitçi

Hasan Ali Bayrak

Denetleme Kurulu Yedek

Adem Uluşahin

Aladdin Doğan

Alper Şatır

Hasan Özgür Daş

Deniz Tiringa

Necmettin Gürsoy

Önder Aydoğdu

Onur Kurulu Asıl

Taner Ünlü

Bayazıt Erdem

Orhan Ozan

Oktay Ekinci

İsmail Henden

Onur Kurulu Yedek

Malik Dursun Bakır

Adem Öney

M.Turgay Akaner

H.Tevhit Arıcan

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI

10-12 Mart 2006 tarihinde yapılan Oda Genel Kurul sonrası Maden Mühendisleri Odası'nın Yönetim, Denetleme ve Onur Kurulu üyeleri şu şekilde oluştu.

Yönetim Kurulu Asıl

Başkan : Mehmet Torun

II. Başkan : Berna Fatma Vatan

Yazman : Nahit Arı

Sayman : Ahmet Sardar

Üye : Mehmet Ali Hindistan

Üye : Cemalettin Sağtekin

Üye : Hüseyin Can Doğan

Yönetim Kurulu Yedek

Deniz Arıkan

Deniz Özbilgin

Emre Demir

Selami Leloğlu

Adil Aytekin

Ahmet Atalay

Hanifi Gündoğan

Denetleme Kurulu Asıl

Ali Önemli

Kamil Ayyıldız

Muhammet Yıldız

Denetleme Kurulu Yedek

Fatih Mehmet Yoleri

Celalettin Erten

Muharrem Toralıoğlu

Onur Kurulu Asıl

Vedat Didari

Asım Kutluata

Cemil Seçkin

Tevfik Güyagüler

Nejat Tamzok

Onur Kurulu Yedek

Veli Ünal

Mustafa Suvar

Tayyip Erişen

Suat Dursun

M.Erşat Akyazılı

METALURJİ MÜHENDİSLERİ ODASI

25-26 Mart 2006 tarihinde yapılan Oda Genel Kurul sonrası Metalurji Mühendisleri Odası'nın Yönetim, Denetleme ve Onur Kurulu üyeleri şu şekilde oluştu.

Yönetim Kurulu Asıl

Başkan : Cemalettin Küçük

II. Başkan : Kaya Özeren

Yazman : Hüseyin Savaş

Sayman : Mehmet Kemal Başak

Üye : Ahmet İrfan Türkkolu

Üye : Ercüment Alptekin

Üye : Hüseyin Alper Hızlı

Yönetim Kurulu Yedek

Serhat Ekmekçi

Nedim Mete

Alpaslan Kaya

Rıza Elbek

Volkan Özkan

Rıza Öztop

Yasin Gökçe Öztürk

Denetleme Kurulu Asıl

Şefik Doğan

Murat Can Ocaktan

Mehmet Erhan İşkol

Mustafa Önder Yücel

Mahmut Timur Olcay

Denetleme Kurulu Yedek

Erol Turgut

Arif Bülent Bapir

Kemal Derman

Hakan Kurttepe

İlhan Öğüş

Onur Kurulu Asıl

Hikmet Bilge

İhsan Önal

Haluk Güldür

Sinan Kalyoncu

Süleyman Sami Altun

Onur Kurulu Yedek

Etem Kırca

Selçuk Harput

Nurettin Yalvaç

Ahmet M.Tepiroğlu

Erkan Coşkun

PETROL MÜHENDİSLERİ ODASI | TEKSTİL MÜHENDİSLERİ ODASI | ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI

25-26 Şubat 2006 tarihinde yapılan Oda Genel Kurul sonrası Petrol Mühendisleri Odası'nın Yönetim, Denetleme ve Onur Kurulu üyeleri şu şekilde oluştu.

Yönetim Kurulu Asıl
Başkan : Mete TOPGÜDER
II. Başkan : İbrahim KASAP
Yazman : Emre ÖZGÜR
Sayman : Ahmet AYSER
Üye : Ali KARAKAYA
Üye : Evren ÖZBAYOĞLU
Üye : Evrim ULUNEYE

Yönetim Kurulu Yedek
Latif Vrana
Reha Gülümser
Hasan Danışman
Şenol Saltık
Filiz Şahin
Mehmet İzdeğ
Rasim Yörük

Denetleme Kurulu Asıl
Şensoy Şener
Adnan Asan
Sami Gürsel

Denetleme Kurulu Yedek
Hasan Akman
Mete Tuğluk
Akın Yücel

Onur Kurulu Asıl
Ahmet Kemal Gök
Cengiz Cücü
Abdurrahman Yaşar
Veysi Alyamaç
Adnan Gümüştaş

Onur Kurulu Yedek
Necat Özer
Gökalp Çelik
Levent Kavlıçoğlu
Hüseyin Gürçan
Yasuf Ahçı

04-05 Mart 2006 tarihinde yapılan Oda Genel Kurul sonrası Tekstil Mühendisleri Odası'nın Yönetim, Denetleme ve Onur Kurulu üyeleri şu şekilde oluştu.

Yönetim Kurulu Asıl
Başkan : Güngör Durur
II. Başkan : Mihriban Akyol
Yazman : Zeynal Doğan
Sayman : Hüseyin Açıkgozoğlu
Üye : Selçuk Nazlıay
Üye : Selçuk Aksarı
Üye : Cem Egemen Erçetin

Yönetim Kurulu Yedek
Onur Bilençoğlu
Burak Çeker
Mustafa Soylu
Yasin Vural
Onur Balcı
M.Murat İlhan
Atilla A.Tunçel

Denetleme Kurulu Asıl
Ü.Halis Erdoğan
Ozan Kayacan
Vildan Sülar
Denetleme Kurulu Yedek
Urungü Özenç
Umut Y.Kuşçu
Ferda Sinanoğlu

Onur Kurulu Asıl
Ziya Özek
Ayşe Okur
Melike A.Bingöl Yüksel
Dilek Toprakkaya
Bülent Çelikkok

Onur Kurulu Yedek
Güner Kaya
Ahmet Demircioğlu
Mustafa Tuncer
Diler Y.Peker
Siret S.Toprak

11-12 Mart 2006 tarihinde yapılan Oda Genel Kurul sonrası Ziraat Mühendisleri Odası'nın Yönetim, Denetleme ve Onur Kurulu üyeleri şu şekilde oluştu.

Yönetim Kurulu Asıl
Başkan : Gökhan Günaydın
II. Başkan : Turhan Tuncer
Yazman : Fatih Taşdöğen
Sayman : Hamdi Arpa
Üye : Özden Güngör
Üye : Kamil Bayram
Üye : Melahat Avcı Birsin

Yönetim Kurulu Yedek
Burhan Harmankaşı
Kadriye Kalınbacak
Mehtap Ercan
Vuslat Ulusoy
Servet Kefi
Murat Aslan
Ş.Feyza Nalbant Çelik

Denetleme Kurulu Asıl
Gülây Subaşı
Emin Argun Baran
Bülent Torunbalcı

Denetleme Kurulu Yedek
Caner Aksakal
Ali Şenay
Lütfi Eroğlu

Onur Kurulu Asıl
Ünal Işıker
Nihat Özen
Atilla Yazar
Kadir Çetinkol
Karaca Bozgeyik

Onur Kurulu Yedek
Ahmet Sever
Ali Kaynak
İ.Erdinç Topal
Refik Gündoğar
Zekeriya Aslan

TMMOB 38. DÖNEM

7. DENETLEME KURULU RAPORU

Denetleme Tarihi	: 04 Şubat 2006
Denetleme Dönemi	: 20 Kasım 2005 - 03 Şubat 2006
Denetlemeye Katılanlar	: Kirami KILINÇ Oya AKKAN Mustafa ÖZDEMİR Hasan DEMİREL

Kurulumuz yapmış olduğu toplantıda; Oturum Başkanlığına Mustafa ÖZDEMİR'i Oturum Yazmanlığı'na Oya AKKAN'ı seçmiştir. Denetleme sırasında TMMOB Sayman Üyesi Selçuk ULUATA, TMMOB Genel Sekreter Vekili N. Hakan GENÇ'den ve TMMOB Muhasebecisi İhsan AYDIN'dan mali konularda gerekli bilgileri almıştır.

Denetleme Kurulumuz aşağıda belirtilen hususları tespit etmiştir.

1- Yönetim Kurulu Karar Defteri incelemesinde;

- 27 Kasım 2005 - 21 Ocak 2006 (38.Dönem) tarihlerinde 3 (üç) toplantı yapmış ve 37 (otuzyed) karar almıştır.
- Yönetim Kurulu'nun 21 Ocak 2006 tarih ve 456 sayılı kararı ile Sakine HARMANCI'nın Büro Görevlisi olarak 3 ay deneme süresi ile atanmış olduğu,
- Yönetim Kurulu kararlarının usulüne uygun olarak alındığı ancak eksik imzalar bulunduğu saptanmıştır.

2- Demirbaş Defteri incelemesinde;

Demirbaş Defteri incelenmesi sonucu belirtilen denetleme dönemi içinde demirbaş defterinin usulüne uygun olarak tutulduğu belirlenmiştir.

3- Kasa Defteri incelemesinde;

04 Şubat 2006 tarihi itibarıyla yapılan kasa sayımında, kasada 3.286,22 (üçbinikiyüz-seksenaltı Yeni Türk Lirası yirmiiki Yeni Kuruş) bulunduğu, bu rakamın kasa defteri kayıtları ile uygun olduğu ve TMMOB 2004-2005 Dönemi Bütçe Uygulama Esasları Yönetmeliği'nin 15. Maddesi'ne titizlikle uyulduğu görülmüştür.

4-Banka Hesapları incelemesinde;

- Banka hesaplarında 493.488,86 (dörtüzdoksanüçbindört-yüzseksensekiz Yeni Türk Lirası seksenaltı Yeni Kuruş) YTL bulunduğu
- Banka hesaplarında 6.205,45 (altıbinikiyüzbeş Amerikan Doları kırkbeş Amerikan Senti) USD bulunduğu

5- Çek Hesapları incelenmesinde;

Kasada çek bulunmadığı saptanmıştır.

6- Defter ve Muhasebe kayıtlarının incelenmesinde;

Muhasebe kayıtlarının ve defterlerin usulüne uygun, titiz ve düzenli şekilde tutulduğu görülmüştür.

7- Diğer Hususlar :

A) Odalar Denetleme Kurulu Raporları, ödeme planları ve TMMOB Ödenti çizelgelerinin incelenmesi sonucunda; Çevre M.O., Elektrik M.O., Gıda M.O., Harita ve Kadastro M.O.,

İç Mimarlar M.O., Jeofizik M.O., Jeoloji M.O., Maden M.O., Makina M.O., Peyzaj Mimarları O., Şehir plancıları O. ve Ziraat M.O. tarafından Denetleme Kurulu Raporlarının TMMOB'ye gönderildiği görülmüş olup diğer Odalarımızın Denetleme Kurulu Raporlarını göndermediği saptanmıştır. Denetleme Kurulu Raporlarını göndermeyen Odalarımızdan en kısa zamanda raporlarının istenmesine karar verilmiştir.

B) Çevre Mühendisleri Odası BÜÇEP Projesi Dosyası İncelemesi Hakkında;

19 Kasım 2005 tarihli denetleme kurulu toplantımızda, TMMOB Mali Müşaviri Sayın Vehbi TURHAN'dan Çevre M.O'na ilişkin detaylı mali değerlendirme istenmiştir.

Mali Müşavirimizce hazırlanan değerlendirme raporu, 20 Ocak 2006 tarihinde kurulumuza iletilmiştir. Verilen ve ekte sunulan **(Ek.2) rapor ile Çevre M.O. tarafından verilen dosyanın incelemesi sonucunda;**

- Yasal niteliği olmayan (imza ve sıra numarası bulunmayan) teydiye fişleri ile ödeme yapıldığı,
- Profesyonel Yönetici ve personele maaş dışında hizmet alım bedeli adı altında ödemeler yapıldığı,
- Yönetim Kurulu Üyesine ise hem maaş hem de hizmet alım bedeli adı altında ödeme yapıldığı,
- Dosyadaki gelir - gider miktarlarının, bordro rakamlarının, üye kayıt gelirlerinin, BÜÇEP Projesinin gelir - giderlerinin, farklı yerlerde farklı değerlerde olduğu,

görülmüştür. Tarafımızca, TMMOB Mali Müşaviri Raporu ve Çevre M.O. dosyası incelemesi sonucunda;

-Yukarıda sıralanan konular, genel mali mevzuat, TMMOB Yönetmelikleri ve gelenekleri ışığında usulsüzlük olarak değerlendirilmektedir ve ilgili dönemlerde görev yapmış sorumlular hakkında yönetmeliklerimizin gereği olan işlemlerin yapılması tarafımızca önerilmektedir.

C) Orman Mühendisleri Odası Denetlemesi Hakkında;

Kurulumuz, 04 Şubat 2005 tarihinde saat 14.00'da TMMOB Orman Mühendisleri Odası İktisadi İşletmesi hesaplarını denetlenmek üzere Odaya gitmiştir.

Ancak Oda Yöneticilerinin hazır bulunmamaları ve herhangi bir hazırlık yapmamaları nedeniyle denetleme yapılamamıştır. İlgili tutanak ektedir (Ek.3).

D) Mülk Alımı Hakkında;

TMMOB Yönetim Kurulu'nun 27 Kasım 2005 tarih ve 428 sayılı kararı doğrultusunda, TMMOB İnşaat M.O.'nun Selanik Caddesi No:19/1 Kızılay / ANKARA adresindeki taşınmazın 525.000,00 (beşyüzmibmişbin Yeni Türk Lirası) YTL bedelle 28 Aralık 2005 tarihinde TMMOB adına satın alındığı görülmüştür

TMMOB GÜNCE

Şubat-Mart 2006

01 Şubat 2006 Çarşamba

• TMMOB Yönetmelikleri Çalışma Grubu toplantısı yapıldı. Toplantıya A.Betül Uyar, Sabri Orcan, Bülent Akça (TMMOB), Petek Ataman (Gıda Mühendisleri Odası), M.Tankut Kılınç (Jeofizik Mühendisleri Odası), Esat Kırsaç (Kimya Mühendisleri Odası), Cenk A. Lişesevdim (Makina Mühendisleri Odası), Gülten Kubin (Şehir Plancıları Odası), Oya Akkan (Peyzaj Mimarları Odası) katıldı.

• Emek Platformu Teknik Komite toplantısına TMMOB Genel Sekreter Vekili Hakan Genç katıldı.

02 Şubat 2006 Perşembe

• TMMOB Enerji Çalışma Grubu toplantısı yapıldı. Toplantıya Serdar Ömer Kaynak (TMMOB), Cengiz Göltaş (Elektrik Mühendisleri Odası), Ahmet Eniş (Makine Mühendisleri Odası), Hakan Aksu (Meteoroloji Mühendisleri Odası), E.Argun Baran (Ziraat Mühendisleri Odası) katıldı.

• Genel Kurullarda görüşülerek karara bağlanacak TMMOB ve Odaları Mali İşler Yönetmeliği'nde yapılması düşünülen değişiklik önerileri ile ilgili çalışmalarını yapmak üzere Odaların Mali Müşaviri ve Muhasebe sorumlularının katıldıkları toplantı yapıldı. Toplantıya Vehbi Turhan, İhsan Aydın (TMMOB), Mustafa Ali Güleç (Çevre Mühendisleri Odası), Murat Mesgen (Fizik Mühendisleri Odası-Meteoroloji Mühendisleri Odası), Fuat Sarıkaya (Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası), Nurer Altun (İnşaat Mühendisleri Odası), Veysel Erdem (Şehir Plancıları Odası), Tahir Sargın (Mimarlar Odası) katıldı.

04 Şubat 2006 Cumartesi

• TMMOB Denetleme Kurulu toplantısı yapıldı.

06 Şubat 2006 Pazartesi

• Emek Platformu Başkanlar Kurulu AKP Grup Başkan Vekili İrfan Gündüz'ü ziyaret etti. Ziyarete TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı katıldı.

07 Şubat 2006 Salı

• Emek Platformu Başkanlar Kurulu CHP Grup Başkan Vekili Ali Topuz ve ANAP Grup Başkan Vekili Süleyman Sarıbaş'ı ziyaret etti. Ziyarete TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet

Soğancı katıldı.

• TMMOB Yüksek Onur Kurulu toplantısı yapıldı.

• TMMOB Yürütme Kurulu toplantısı yapıldı.

• TMMOB Mühendislik Mimarlık Profili Araştırması Çalışma Grubu toplantısı yapıldı. Toplantıya Özgür Cemile Göktaş (TMMOB), M.Tankut Kılınç (Jeofizik Mühendisleri Odası), Mehmet Kayadelen (Maden Mühendisleri Odası), Kaya Güvenç (Makine Mühendisleri Odası), Mehtap Ercan (Ziraat Mühendisleri Odası) katıldı.

08 Şubat 2006 Çarşamba

• TMMOB Enerji Çalışma Grubu toplantısı yapıldı. Toplantıya Serdar Ömer Kaynak, Bülent Akça (TMMOB) Cengiz Göltaş (Elektrik Mühendisleri Odası), Nilgün Ercan (Kimya Mühendisleri Odası), Oğuz Türkyılmaz (Makine Mühendisleri Odası), Necdet Pamir (Petrol Mühendisleri Odası), E.Argun Baran (Ziraat Mühendisleri Odası) Yücel Çağlar katıldı.

09 Şubat 2006 Perşembe

• TMMOB Yönetmelikleri Çalışma Grubu toplantısı yapıldı. Toplantıya A.Betül Uyar, Bülent Akça (TMMOB), Petek Ataman (Gıda Mühendisleri Odası), Esat Kırsaç (Kimya Mühendisleri Odası), Cenk A.Lişesevdim (Makine Mühendisleri Odası), Oya Akkan (Peyzaj Mimarları Odası), Gülten Kubin (Şehir Plancıları Odası) katıldı.

• Emek Platformu Başkanlar Kurulu'nun Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı'na karşı aldığı eylem kararları çerçevesinde, Emek Platformu Ankara Bileşenleri Kızılay YKM önünde yaptıkları kitlesel basın açıklamasıyla hükümeti uyardı. Basın açıklamasına TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı ve Yürütme Kurulu Üyesi Hüseyin Yeşil'in yanı sıra bağlı Odalarımızın üyeleri de katılım sağladı.

10 Şubat 2006 Cuma

• TMMOB Yönetim Kurulu toplantısı yapıldı.

11 Şubat 2006 Cumartesi

• Türkiye Sosyal Forum'u 3. Hazırlık Toplantısı Ankara'da Makina Mühendisleri Odasına ait Suat Sezai Gürü salonunda yapıldı. TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı'nın

da katıldığı toplantıyı, TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi Hüseyin Yeşil yönetti. Toplantıya ayrıca TMMOB Yürütme Kurulu Üyesi Ekrem Poyraz, Yönetim Kurulu Üyesi A.Betül Uyar, Genel Sekreter Vekili Hakan Genç ve Genel Sekreter Yardımcısı Ayşegül Bildirici katıldı.

13 Şubat 2006 Pazartesi

- TMMOB Yürütme Kurulu toplantısı yapıldı.

15 Şubat 2006 Çarşamba

- KESK'e bağlı Yapı-Yol Sen Sendikası'nın, ilave ödemesi olmayan kurumlarda çalışanlara yapılacak ek ödemeye ilişkin tasarıya karşı Bayındırlık ve İskan Bakanlığı önünde gerçekleştirdiği basın açıklamasına katılan TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı ve bağlı Odalarımızın yönetici ve üyeleri Yapı-Yol Sen'in haklı mücadelesine desteklerini sundu.

17 Şubat 2006 Cuma

- TBMM gündeminde olan Petrol Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı ile ilgili TMMOB, "Petrol Yasa Tasarısı" paneli gerçekleştirildi. Açılış konuşmasını TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı'nın yaptığı Paneli Dündar ÇAĞLAN yönetti. TMMOB adına Uğur GÖNÜLALAN, CHP adına Tacidar Seyhan, AKP adına Ahmet Rıza Acar, ANAP adına Mehmet KEÇECİLER, PETFORM adına Murat Yazıcı, Petrol-İş adına Ayfer Eğilmez görüş belirttiler.

18 Şubat 2006 Cumartesi

- TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı Halkevleri'nin 74.Kuruluş Yıldönümü nedeniyle düzenlenen forum ve resepsiyona katıldı.

19 Şubat 2006 Pazar

- Emek Platformu Ankara Bileşenleri "Herkesin Sağlığı ve Güvenli Gelecek Hakkı İçin" Ankara'da Sıhhiye Meydanında miting yaptı. TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı'nında katıldığı Mitinge TMMOB kitlesel katılım sağladı.

20 Şubat 2006 Pazartesi

- TMMOB Yürütme Kurulu toplantısı yapıldı.
- TMMOB Jeofizik Mühendisleri Odası'nın Serbest Müşavirlik, Mühendislik Hizmetleri, Büro Tescil, Mesleki Denetim ve Belgelendirme Yönetmeliği ile Meslek İçi Eğitim ve Belgelendirme Yönetmeliği ile ilgili toplantı yapıldı. Toplantıya TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, Yönetim Kurulu Üyesi İbrahim Vardal, Uğur Gönülalan (Jeofizik Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı), Dündar Çağlan (Jeoloji Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Üyesi) katıldı.

21 Şubat 2006 Salı

- 2B Çalışma Grubu toplantısı yapıldı. Toplantıya A.Betül Uyar, Özgür Cemile Gökteş (TMMOB), Ahmet Demirtaş, H.Gürel Demirel (Orman Mühendisleri Odası), Raile Kökdemir (Ziraat Mühendisleri Odası) katıldı.

23 Şubat 2006 Perşembe

- AB Müzakere Süreci Çalışma Grubu Toplantısı yapıldı. Toplantıya Baki Remzi Suiçmez, Bülent Akça, Özgür Cemile Gökteş (TMMOB), Cihan Dündar (Çevre Mühendisleri Odası)

Petek Ataman (Gıda Mühendisleri Odası), Seyfullah Tufan (Jeofizik Mühendisleri Odası), Agah Köker, Metin Kırkın (Kimya Mühendisleri Odası) katıldı.

- Birleşmiş Milletler Daimi Temsilciliği tarafından düzenlenen Yerinden Olmuş Kişiler Konferansı'na TMMOB Yürütme Kurulu Üyesi Alaeddin Aras katıldı.

24 Şubat 2006 Cuma

- TMMOB Yönetim Kurulu toplantısı yapıldı.
- TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı Kanaltürk'de gazeteci Tuncay Özkan'ın sunduğu Söz Meclisi programına katıldı.

25 Şubat 2006 Cumartesi

- TMMOB Petrol Mühendisleri Odası Genel Kurulu yapıldı. Birlik Gözlemcisi olarak TMMOB Yürütme Kurulu Üyesi Ekrem Poyraz'ın görev aldığı Genel Kurula TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı'nın mesaj iletildi.

27 Şubat 2006 Pazartesi

- TMMOB Yürütme Kurulu toplantısı yapıldı.

28 Şubat 2006 Salı

- Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü tarafından İş Sağlığı ve Güvenliği Ulusal Düzenleme ve Danışma Komitesi toplantısına TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi Serdar Ö. Kaynak katıldı.

01 Mart 2006 Çarşamba

- TMMOB Yönetmelikleri Çalışma Grubu toplantısı yapıldı. Toplantıya A.Betül Uyar, Bülent Akça (TMMOB), M.Tankut Kılınç (Jeofizik Mühendisleri Odası), Esat Kırsaç (Kimya Mühendisleri Odası), Oya Akkan (Peyzaj Mimarları Odası) katıldı.

02 Mart 2006 Perşembe

- 02-05 Mart 2006 tarihlerinde Almanya'da gerçekleştirilen Avrupa Sosyal Forumu Hazırlık Toplantısına TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı ve TMMOB Yürütme Kurulu Üyesi Hüseyin Yeşil katıldı.

03 Mart 2006 Cuma

- TMMOB İş Sağlığı ve Güvenliği Çalışma Grubu toplantısı yapıldı. Toplantıya Alaeddin Aras (TMMOB), H. Nurhan Parlak (Elektrik Mühendisleri Odası), Müjdat Aydın (Kimya Mühendisleri Odası), Ahmet Avcı (Mimarlar Odası) katıldı.

04 Mart 2006 Cumartesi

- TMMOB Gemi Makinaları İşletme Mühendisleri Odası Genel Kurulu yapıldı. Birlik Gözlemcisi olarak TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi Tuncay Şenyurt'un görev aldığı Genel Kurula TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı mesaj iletildi.

- TMMOB Tekstil Mühendisleri Odası Genel Kurulu yapıldı. Birlik Gözlemcisi olarak TMMOB Yönetim Kurulu II.Başkanı Oğuz Gündoğdu'nun görev aldığı Genel Kurula TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı mesaj iletildi.

06 Mart 2006 Pazartesi

- TMMOB Yürütme Kurulu toplantısı yapıldı.

- TMMOB Yüksek Onur Kurulu toplantısı yapıldı.

07 Mart 2006 Salı

- Emek Platformu Başkanlar Kurulu toplantısına TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı katıldı.
- TMMOB, Kamuda çalışan mühendis, mimar ve şehir plancılarının ücret yetersizliği ve ücret adaletsizliğine yönelik haklı taleplerini içeren dilekçesini iletmek üzere yaklaşık 500 kişilik kitlesel bir katılımı Meclis'e yürüdü. TBMM önünde TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı basın açıklaması yaptı.

08 Mart 2006 Çarşamba

- TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu'nun onüçüncü toplantısına katıldı.

09 Mart 2006 Perşembe

- TMMOB Mühendislik Mimarlık Profili Araştırması Çalışma Grubu toplantısı yapıldı. Toplantıya Özgür Cemile Göktaş (TMMOB), Fulya Arıcan Öznur (Gıda Mühendisleri Odası), Metin Kulein (Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası), Mehmet Kayadelen (Maden Mühendisleri Odası), Kaya Güvenç (Makine Mühendisleri Odası), Sümmani Can (Orman Mühendisleri Odası) katıldı.

10 Mart 2006 Cuma

- TMMOB Maden Mühendisleri Odası Genel Kurulu yapıldı. Birlik Gözlemcisi olarak TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi Cemalettin Küçük'ün görev aldığı Genel Kurul'a TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, Genel Sekreter Vekili Hakan Genç ve TMMOB Danışmanı Orhan Örucü katıldı. TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı Genel Kurul açılışında bir konuşma yaptı.

- TMMOB İnşaat Mühendisleri Odası Genel Kurulu yapıldı. TMMOB Birlik Gözlemcisi olarak TMMOB Yürütme Kurulu Üyesi Alaeddin Aras'ın görev aldığı Genel Kurula TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı mesaj iletti.

- 2B Çalışma Grubu toplantısı yapıldı. Toplantıya Baki Remzi Suiçmez, Özgür Cemile Göktaş (TMMOB), Hüseyin Ülkü, A.Fahri Özten (Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası), Haydar Şahin (Makine Mühendisleri Odası), Sümmani Can, Ahmet Demirtaş, Gürel Demirel (Orman Mühendisleri Odası), M.Emin Barış (Peyzaj Mimarları Odası), Raile Kökdemir (Ziraat Mühendisleri Odası) katıldı.

11 Mart 2006 Cumartesi

- TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Genel Kurulu yapıldı. Birlik Gözlemcisi olarak TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi Berrin Şenöz'ün görev aldığı Genel Kurul'a TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı ve Genel Sekreter Vekili Hakan Genç katıldı. TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı Genel Kurul açılışında bir konuşma yaptı.

- TMMOB Fizik Mühendisleri Odası Genel Kurulu yapıldı. TMMOB Birlik Gözlemcisi olarak TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi İsmail Küçük'ün görev aldığı Genel Kurula TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı mesaj iletti.

- TMMOB Gemi Mühendisleri Odası Genel Kurulu yapıldı. Birlik Gözlemcisi olarak TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi Nail Güler'in görev aldığı Genel Kurula TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı mesaj iletti.

13 Mart 2006 Pazartesi

- TMMOB Yürütme Kurulu Üyesi Hüseyin Yeşil Türkiye-AB Karma İstişare Komitesi Toplantısı'na katıldı.

- TMMOB Yürütme Kurulu toplantısı yapıldı.

14 Mart 2006 Salı

- TMMOB Enerji Çalışma Grubu toplantısı yapıldı. Toplantıya Serdar Ömer Kaynak, İsmail Küçük, Bülent Akça (TMMOB), Nilgün Ercan (Kimya Mühendisleri Odası), Oğuz Türkyılmaz (Makine Mühendisleri Odası), E.Argun Baran katıldı.

15 Mart 2006 Çarşamba

- TMMOB LPG Çalışma Grubu toplantısı yapıldı. Toplantıya Alaeddin Aras, Bülent Akça (TMMOB), Zuhul Yazıcı, Hasan Küçük (Kimya Mühendisleri Odası), Tahsin Akbaba, Ali Ekber Çakar, Cenk Lişesevdi (Makine Mühendisleri Odası) katıldı.

16 Mart 2006 Perşembe

- TMMOB Mühendislik Mimarlık Profili Araştırması Çalışma Grubu toplantısı yapıldı. Toplantıya Özgür Cemile Göktaş (TMMOB), Fulya Arıcan Öznur (Gıda Mühendisleri Odası), Mehmet Kayadelen (Maden Mühendisleri Odası), Sümmani Can (Orman Mühendisleri Odası, Belgin Durgun (Peyzaj Mimarları Odası) katıldı.

- TMMOB Yönetmelikleri Çalışma Grubu toplantısı yapıldı. Toplantıya Bülent Akça (TMMOB), Hüseyin Önder (Elektrik Mühendisleri Odası), Petek Ataman (Gıda Mühendisleri Odası), Esat Kırsaç (Kimya Mühendisleri Odası), Cenk Lişesevdi (Makine Mühendisleri Odası), Oya Akkan (Peyzaj Mimarları Odası) katıldı.

17 Mart 2006 Cuma

- TMMOB Yürütme Kurulu Üyesi Alaeddin Aras Büro Emekçileri Sendikası'nın 3.Olağan Genel Kurulu'na katıldı.

- TMMOB Yönetim Kurulu toplantısı yapıldı.

18 Mart 2006 Cumartesi

- TMMOB Şehir Plancıları Odası Genel Kurulu yapıldı. Birlik Gözlemcisi olarak TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi Sabri Orcan'ın görev aldığı Genel Kurul'a TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, II. Başkanı Oğuz Gündoğdu, Sayman Üye Selçuk Uluata, Yürütme Kurulu Üyeleri Hüseyin Yeşil, Baki Remzi Suiçmez, Yönetim Kurulu Üyeleri İsmail Küçük, İbrahim Vardal, Remzi Sönmez, Serdar Kaynak TMMOB Danışmanı Orhan Örucü, TMMOB Genel Sekreter Vekili Hakan Genç katıldılar. TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı Genel Kurul açılışında bir konuşma yaptı.

- TMMOB, 18 Mart 2006 tarihinde, ABD'nin Irak'ı işgalinin 3.yılında tüm dünyadaki savaş karşıtlarının sesine ortak olmak için başta Ankara, İstanbul, İzmir ve Adana olmak üzere yurdun birçok yerinde gerçekleştirilen savaş ve işgal karşıtı miting ve

yürüyüşlerde kitlesel olarak katılım sağladı.

20 Mart 2006 Pazartesi

• TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası tarafından 20-24 Mart 2006 tarihlerinde gerçekleştirilen Türkiye Jeoloji Kurultayına katıldı.

• TMMOB Yürütme Kurulu toplantısı yapıldı.

21 Mart 2006 Salı

• TMMOB Yönetim Kurulunun kararı ile Sekreteryalığı İnşaat Odası tarafından yürütülen "TMMOB Su Politikaları Kongresi" 21-23 Mart 2006 tarihleri arasında Karayolları Genel Müdürlüğü Toplantı Salonunda gerçekleştirildi. TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı Kongre açılışında bir konuşma yaptı. Kongreye TMMOB Yürütme Kurulu Üyeleri Alaeddin Aras, Baki Remzi Suiçmez, Yönetim Kurulu Üyeleri İbrahim Vardal, İsmail Küçük, TMMOB Danışmanı Orhan Örucü, Genel Sekreter Vekili Hakan Genç, Genel Sekreter Yardımcısı Aşegül Bildirici, Teknik Görevliler Özgür Cemile Göktaş, Bülent Akça ve Anıl Erol katıldı.

22 Mart 2006 Çarşamba

• TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı Başbakanlık İdareyi Geliştirme Başkanlığı tarafından yabancıların çalışma izinlerine yönelik yapılan toplantıya katılarak görüş bildirdi. Ayrıca toplantıya TMMOB Hukuk Müşaviri Nurten Çağlar Yakış katıldı.

• Türkiye Barolar Birliği Başkanı Özdemir Özok Birliğimizi ziyaret etti.

• TMMOB Mühendislik Mimarlık Profili Çalışma Grubu toplantısı yapıldı. Özgür Cemile Göktaş (TMMOB), Fulya Arıcan Öznür (Gıda Mühendisleri Odası), Mehmet Kayadalen (Maden Mühendisleri Odası), Sümmani Can (Orman Mühendisleri Odası), Belgin Durgun (Peyzaj Mimarları Odası) katıldı.

23 Mart 2006 Perşembe

• Milli Prodüktivite Merkezi (MPM) 45.Olağan Genel Kurulunu Ankara'da gerçekleştirildi. Genel Kurul'a TMMOB adına Yürütme Kurulu üyeleri Ekrem Poyraz, Alaeddin Aras ve Baki Remzi Suiçmez ile Yönetim Kurulu üyesi Berrin Şenöz Birlik Delegatesi olarak katıldı. Genel Kurulda, TMMOB görüşü Alaeddin Aras tarafından sunuldu.

• Çevre ve Orman Bakanlığı tarafından düzenlenen İklim Değişikliği I.Ulusal Bildirim Hazırlıkları toplantısına TMMOB Yürütme Kurulu Üyesi Alaeddin Aras katıldı.

24 Mart 2006 Cuma

• TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı ve Yürütme Kurulu Üyesi Hüseyin Yeşil İzmir İKK bileşenleri ile bir araya geldi.

25 Mart 2006 Cumartesi

• Türkiye Sosyal Forumu İzmir Hazırlık toplantısı MMO İzmir Şube toplantı salonunda gerçekleşti. TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı Sosyal Forumu oluşturan kuruluşların adına açılış konuşmasını yaptığı hazırlık toplantısında, Dünya Sosyal Forumları ile 4-7 Mayıs'ta Atina'da yapılacak Avrupa

Sosyal Forumu hakkında bilgilendirme yapıldı. Türkiye Sosyal Forumu temaları hakkında görüşmeler yapıldı.

• TMMOB Gıda Mühendisleri Odası Genel Kurulu yapıldı. Birlik Gözlemcisi olarak TMMOB Yönetim Yürütme Üyesi Baki Remzi Suiçmez'in görev aldığı ve Genel Sekreter Vekili Hakan Genç'inde katıldığı Genel Kurul'a TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı mesaj iletti.

• TMMOB Çevre Mühendisleri Odası Genel Kurulu yapıldı. Birlik Gözlemcisi olarak TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi İsmail Küçük'ün görev aldığı Genel Sekreter Vekil Hakan Genç ve Birlik Danışmanı Orhan Örucü'nün de katıldığı Genel Kurul'a TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı mesaj iletti.

• TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası Genel Kurulu yapıldı. Birlik Gözlemcisi olarak TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi Serdar Ö.Kaynak'ın görev aldığı Genel Sekreter Vekil Hakan Genç ve Birlik Danışmanı Orhan Örucü'nün de katıldığı Genel Kurul'a TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı mesaj iletti.

• TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası Genel Kurulu yapıldı. Birlik Gözlemcisi olarak TMMOB Yürütme Kurulu Üyesi Alaeddin Aras'ın görev aldığı ve Birlik Danışmanı Orhan Örucü'nün de katıldığı Genel Kurul'a TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı mesaj iletti.

27 Mart 2006 Pazartesi

• TMMOB Yürütme Kurulu toplantısı yapıldı.

28 Mart 2006 Salı

• Antalya Devlet Hastanesi'nde referandum çalışması yürüten hekim ve sağlık çalışanlarının, hastane özel güvenlik görevlilerinin saldırısına uğramaları nedeniyle saldırıyı kınamak üzere TTB'de düzenlenen basın toplantısına TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı katıldı.

• LPG Eğitim Yönetmeliği Komisyonu toplantısı yapıldı. Toplantıya Hakan Genç (TMMOB), Zuhâl Yazıcı (Kimya Mühendisleri Odası), Tahsin Akbaba, Ali Ekber Çakar, Cenk Lişesevdi (Makine Mühendisleri Odası) katıldı.

29 Mart 2006 Çarşamba

• TMMOB Yönetmelikleri Çalışma Grubu toplantısı yapıldı. Toplantıya Bülent Akça (TMMOB), Hüseyin Önder (Elektrik Mühendisleri Odası), Petek Ataman (Gıda Mühendisleri Odası) Halim Karan (İnşaat Mühendisleri Odası), M.Tankut Kılınc (Jeofizik Mühendisleri Odası), Esat Kırsaç (Kimya Mühendisleri Odası), İlker Ertem (Maden Mühendisleri Odası), Cenk Lişesevdi (Makine Mühendisleri Odası), Oya Akkan (Peyzaj Mimarları Odası) Gülten Kubin (Şehir Plancıları Odası) katıldı.

30 Mart 2006 Perşembe

• TMMOB Yürütme Kurulu Üyesi Alaeddin Aras Kalite Çevre Kurulu toplantısına katıldı.

31 Mart 2006 Cuma

• TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı Kanaltürk'de gazeteci Tuncay Özkan'ın sunduğu Söz Meclisi programına katıldı.

ODALAR BİRLİK HİSSESİ ÖDENTİ ÇİZELGESİ

BİRLİK HİSSESİ ÖDENTİ ÇİZELGESİ 01 NISAN 2005 / 31 MART 2006									
ODALAR	GEÇMİŞ DÖNEM(LER) BORCU	BİNA ALIMI KATILIM PAYI	2005 YILI BİRLİK PAYI	TOPLAM BORÇ	TOPLAM ÖDEME	BİRLİK HİSSESİ ÖDENTİ GERÇEKLEŞME ORANI (%)	BAKIYE		
							BORÇ	ALACAK	
ÇEVRE M.O.	9.000,00	0,00	8.935,00	17.935,00	6.935,00	38,67	11.000,00	0,00	
ELEKTRİK M.O.	0,00	0,00	117.890,00	117.890,00	117.890,00	100,00	0,00	0,00	
FİZİK M.O.	-50,00	0,00	3.368,75	3.318,75	3.318,75	100,00	0,00	0,00	
GEMİ M.O.	0,00	0,00	6.228,75	6.228,75	6.228,75	100,00	0,00	0,00	
GEMİ MAK.İŞL.M.O.	0,00	0,00	2.780,00	2.780,00	2.780,00	100,00	0,00	0,00	
GIDA M.O.	0,00	0,00	13.268,75	13.268,75	13.268,75	100,00	0,00	0,00	
HARİTA ve KAD.M.O.	-300,00	0,00	30.130,00	29.830,00	29.830,00	100,00	0,00	0,00	
İÇ MİMARLAR O.	420,00	0,00	2.085,00	2.505,00	0,00	0,00	2.505,00	0,00	
İNŞAAT M.O.	-1.429,35	0,00	192.248,75	190.819,40	190.819,40	100,00	0,00	0,00	
JEOFİZİK M.O.	0,00	0,00	8.388,75	8.388,75	8.388,75	100,00	0,00	0,00	
JEOLOJİ M.O.	0,00	0,00	35.216,25	35.216,25	35.216,25	100,00	0,00	0,00	
KİMYA M.O.	46.279,00	2.821,00	30.598,75	79.698,75	69.698,75	87,45	10.000,00	0,00	
MADEN M.O.	0,00	0,00	22.027,50	22.027,50	22.027,50	100,00	0,00	0,00	
MAKİNA M.O.	-520,50	0,00	310.701,25	310.180,75	310.180,75	100,00	0,00	0,00	
METALURJİ M.O.	6.000,00	0,00	9.497,50	15.497,50	15.497,50	100,00	0,00	0,00	
METEOROLOJİ M.O.	1.151,00	0,00	1.217,50	2.368,50	350,00	14,78	2.018,50	0,00	
MİMARLAR O.	28.700,00	0,00	148.573,75	177.273,75	177.273,75	100,00	0,00	0,00	
ORMAN M.O.	18.442,00	1.920,00	17.302,50	37.664,50	15.370,00	40,81	22.294,50	0,00	
PETROL M.O.	0,00	0,00	2.131,25	2.131,25	2.131,25	100,00	0,00	0,00	
PEYZAJ MİM.O.	0,00	0,00	4.973,75	4.973,75	4.973,75	100,00	0,00	0,00	
ŞEHİR PL.O.	1.070,00	0,00	11.178,75	12.248,75	12.248,75	100,00	0,00	0,00	
TEKSTİL M.O.	2.231,00	0,00	4.238,75	6.469,75	3.351,00	51,79	3.118,75	0,00	
ZİRAAT M.O.	0,00	0,00	36.550,00	36.550,00	36.550,00	100,00	0,00	0,00	
TOPLAM	110.993,15	4.741,00	1.019.531,25	1.135.265,40	1.084.328,65	95,51	50.936,75	0,00	

TMMOB Birlik Haberleri Bülteni

Şubat-Mart 2006/ Sayı 107

ayda bir yayımlanır

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği

Atatürk Bul. No:131 Kat:9 Bakanlıklar 06640 Ankara

Tel: (0312) 418 12 75 Faks: (0312) 417 48 24

web:<http://www.tmmob.org.tr> e-posta:tmmob@tmmob.org.tr

TMMOB Adına Sahibi: Mehmet Soğançlı, Sorumlu Yazışlıları Müdürü: N.Hakan Genç

5.250 adet basılmıştır. Baskı: Mattek Matbaacılık 0(312) 229 15 02

